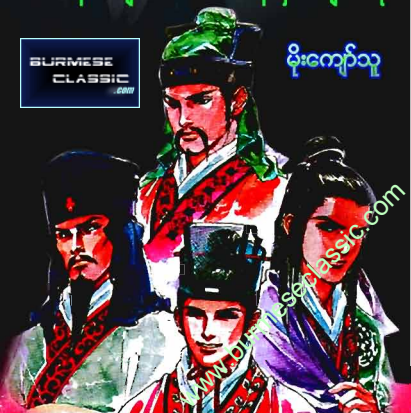

www.burmeseclassic.com

နဂါးပျက်စောင်း သိန်းငှက်ပျက်လုံး

BURMESE
CLASSIC
COM

မိုးကျော်သူ

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	...	ဒို့ အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး		ဒို့ အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး		ဒို့ အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပ နိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းကြ။

လုံစန်းတောင်မှ အန္တရာယ်

ညနေစောင်းနေရီရီ...
နေ့ဝင်ဖျိုးဖျအချိန်...

ကွယ်ပျောက်လုလု နေလုံးကြီးသည် အနောက်ဂေါယာကျွန်း၏ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် မေးတင်၍နေလေပြီ။

တစ်နေ့တာပတ်လုံး ကမ္ဘာလောကကြီး တစ်ခုလုံးအား တွန်းလှမ်းတောက်ပအောင် အလင်းရောင်ပေးခဲ့သည့် သူ၏ တာဝန်ကုန်ဆုံးတော့မည်ဖြစ်၍ နှုတ်ဆက်နေသည့်ဟန်။

မှန်ပေသည်။

၄ နိဗ္ဗာန်

မကြာမီ အချိန်လေးမှာပင် နေလုံးကြီးသည် အနောက်
ဘက်မှ ကုပ်စက်ဝိုင်းအောက်သို့ နိမ့်ဆင်းမြုပ်ဝင်သွားပြီ ဖြစ်
လေသည်။

အလင်းရောင်များ ထပြည်းပြည်း ကွယ်ပျောက်သွားသော
အခါ အမှောင်ထုကြီးစိုးလာခဲ့လေပြီ။

ညဘက်အချိန်....

လုံစန်းတောင်တန်းကြီးတစ်ခုလုံးတွင် အမှောင်ပိတ်မိုးလာ
သည်နှင့်အမျှ အဆေးဓာတ်သည် သတ္တလောကကြီးထဲသို့ စိမ့်
ဝင်လာလေတော့သည်။

လုံစန်းတောင်....

လုံစန်းတောင်သည် စိန်တိတ်မြို့နှင့် မိုင်ငါးဆယ်သာအာရှ
သော အကွာအဝေးတွင် တည်ရှိ၏။

စိန်တိတ်မြို့မှ မြင်းစီး၍ နံနက်စောစော ထွက်လာမည်ဆို
ပါက လုံစန်းတောင်ခြေသို့ နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်လောက်တွင်

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ၅

ရောက်ရှိပေလိမ့်မည်။

အကယ်၍ စိန်တိတ်မြို့မှ နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်တွင် ထွက်လာ
မည်ဆိုပါကမူ ညနေပိုင်းနေဝင်ဖျားဖျားအချိန်တွင် ရောက်ရှိလာ
မည်ဖြစ်ပေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် စိန်တိတ်မြို့နှင့် လုံစန်းတောင်
ခြေမှာ နေ့ဝက်ခရီးမျှသာ ရှိပေသည်။

ယခု....

မြင်းသုံးကောင်သည် လုံစန်းတောင်ခြေသို့ ဦးတည်ကာ
ပြေးလွှားလာနေကြလေသည်။

မြင်းသုံးကောင်ပေါ်မှ မြင်းစီးသမီး သုံးယောက် တို့၏
အသွင်အပြင်ကို ကြည့်လိုက်သည်နှင့် တောလိုက်မုဆိုးများ၏
အသွင်မျိုး ဖြစ်ကြလေသည်။

နှစ်ယောက်မှာ အသက်သုံးဆယ်ကျော်အရွယ်မျှရှိပြီး ကျန်
တစ်ယောက်မှာမူ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်မျှရှိသောလူရွယ်လေး
ဖြစ်ပေသည်။

စိန်တိတ်မြို့မှာ အသားခြောက်များ၊ သားမွေးများ၊
သားရေများ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရာ အချက်အချာနေရာ
ဒေသတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

၆ မိုးကျော်သူ

ထို့ကြောင့်လည်း တောလိုက်မုဆိုးများတို့သည် မိမိတို့ရရှိ
ထားသည့်သားကောင်၏ အသားများခြောက်များ၊ သားမွေး
နှင့် သားရေများကို စိန်တိတ်မြို့ရှိကုန်သည်၊ ဈေးသည်များ
ထံတွင် လာရောင်းရောင်းချလေ့ရှိလေသည်။

ယခု ဤမုဆိုးသုံးယောက်မှာလည်း စိန်တိတ်မြို့သို့အသား
ခြောက်များ၊ သားမွေးများနှင့် သားရေများကို သွားရောက်
ရောင်းချပြီး ငွေထုပ်ပိုက်၍ ပြန်လာကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့သည် လုံစန်းတောင်ခြေရှိ လုံစန်းတောတန်းကလေး
အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြသောအခါ နေလုံးကွယ်ပျောက်ပြီး
အမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်းနေသည့် အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည်
နေလယ်ပိုင်းကပင် စိန်တိတ်မြို့မှ ထွက်လာခဲ့ကြပြီး ခရီးပြင်း
နှင့်လာကြသည့်အတွက် သူတို့၏မြင်းများမှာ အလွန်မောပန်း
နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

မြင်းစီးသမားများကိုယ်တိုင်မှာလည်း အလွန်ပန်းနွမ်းနယ်
နေကြလေပြီ။

ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့သုံးယောက်သည် လုံစန်းတောင်
တန်း၏ အစပ်ရှိသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် အနားယူရန်
စဉ်းစားမိလိုက်ကြလေသည်။

ဤသို့စဉ်းစားမိလိုက်သည်နှင့် သူတို့သုံးယောက်က မြင်း
ငယ်ကြီးကိုသတ်ကာ ရပ်လိုက်ကြလေသည်။

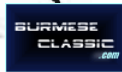
နဂါးမျက်စောင့် သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ?

ယင်းသို့ မြင်းငယ်ကြီးသတ်ကာ ရပ်လိုက်မိသည်နှင့် ရှက်
တရက်အနီးဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်ချုံနွယ်များမှလှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်သွားကြလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် -

သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်
ထားဆီာ လူဆယ်ယောက်ခန့်က ခုန်ထွက်လာကြလေသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် မုဆိုးသုံးယောက်အား ဝိုင်းရံထား
လိုက်ကြလေတော့သည်။

မြင်းစီးသမားမုဆိုးသုံးယောက်တို့မှာ ထိတ်လန့်အံ့ဩကုန်
ကြလေသည်။ သူတို့သည် ထစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် -

ဝတ်စုံနက် ဝတ်ထားသော လူဆယ်ယောက် အနက်မှ
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသောလူက ခါးကြားမှ ဓားရှည်ကို

၈ ❀ မိုးကျွန်သူ

လျက်တစ်ပြန်ဆွဲတုတ်ကာ ရွှေသို့ခြေတစ်လှမ်း တိုးလိုက်၏။

သူတို့ကမုဆိုးသုံးယောက်တို့အား မျက်လုံးဝေ ကြည့်ကာ
ဘယ်ဘက်လက်ဝါးကို အသာဖြန့်လိုက်သည်။

‘ပေးပါ’

မုဆိုးသုံးယောက်အနက် အသက်အကြီးဆုံးသော မုဆိုးက
မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

‘ဘာကို ပေးရမှာလဲ’

စက်စုံနက်ဝတ်ဆင်စွားသောလူက အေးစက်စက် လေသံ
ဖြင့်...

‘မေးခံစရာလိုသေးသလား၊ မင်းတို့အသားခြောက်တွေ၊
သားမွှေးတွေ၊ သားရေတွေ သွားရောင်းလိုရလာတဲ့ ငွေတွေကို
လိုချင်တယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူ၏စကားကြောင့် မုဆိုးသုံးယောက်တို့၏ မျက်နှာမှာ
ကုန်ခနဲ ပျက်သွားကြလေသည်။

သူတို့သည် ယခုမှမိမိတို့မှာ ဓားပြများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီ
ဖြစ်ကြောင်း သိရှိနားလည်လိုက်ကြလေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၉

သူတို့သုံးယောက်အနက် အယ်ဆိုးမုဆိုးက ဓားပြများ
အား မျက်လုံးဝေကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ကျွန်တော်ဘိုက ခင်ဗျားတို့ပြောသလို သားရေတွေ သွား
ရောင်းတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငွေကြေးတော့ အများကြီး
ပါမလာခဲ့ပါဘူးခင်ဗျာ’

ဟု မဝံ့မရဲဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

ဓားပြခေါင်းဆောင်က တင်းမာအေးစက်သော လေသံ
ဖြင့်...

‘တိတ်စမ်း၊ မင်းပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်စမ်း’

သူက ဓားတစ်ချက်ဝေလိုက်ပြီးမှ...

‘ကဲ...ခင်ဗျားတို့ မသေချင်ကြဘူးဆိုရင် ငွေတွေကို အေး
အေးဆေးဆေးဆေး ထုတ်ပေးကြပါ၊- နို့မို့ဆိုရင်တော့ မင်းတို့
သုံးယောက်စလုံး မသက်သာဘူးဆိုတာ မှတ်’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

မုဆိုးသုံးယောက်တို့မှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့သုံးယောက်၏ မျက်နှာများပေါ်တွင် မကျေနပ်သော
အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လွင်လာလေသည်။

၁၀ ❀ မိုးကျော်သူ

သို့သော် သူတို့က အားမတန်မာန်လျှော့ဆိုသော စကား
အတိုင်း ဘက်ပြင်းတစ်ချက်စီ ကိုယ်စီချလိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် အသက်အကြီးဆုံး မုဆိုးက အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ
ငွေအနည်းငယ်ကို ထုတ်လိုက်ပြီး....

‘ကျွန်တော်တို့မှာ ဒီငွေပဲပါပါတယ်ဗျာ’

သူက ယင်းသို့ပြောရင်း ဓားပြခေါင်းဆောင်၏ လက်ထဲသို့
ငွေစများကို လှမ်းပေးလိုက်၏။

ဓားပြခေါင်းဆောင်က ငွေစများကိုယူကာ အတွင်းအိတ်
ထဲသို့ ထည့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူ၏လက်က ရုတ်တရက် မြှောက်သွားကာ
မုဆိုး၏ပါးပြင်ကို ချိတ်ချလိုက်လေသည်။

‘ဖြန်’

ယင်းအချိန်မှာပင် အသက်အကြီးဆုံး မုဆိုးက ဓားပြ
ထွက်လာကာ သူ၏မြင်းကုန်းနှီးတွင်ချိတ်ထားသော ဓားလွယ်
ထဲမှဓားရှည်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူက မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ ဓားပြခေါင်း
ဆောင်ကို အတင်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်ထုံး (၁) ❀ ၁၁

သူက ယင်းသို့ စတင် တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ကျန်မုဆိုး
နှစ်ယောက်တို့ကလည်း ဓားရှည်များကိုယ်စီဆွဲထုတ်ကာ တိုက်ပွဲ
ဝင်လိုက်ကြလေသည်။

တိုက်ပွဲမှာ အလွန်ပြင်းထန်လှပေသည်။

သို့သော်....

တိုက်ပွဲမှာ အချိန်ကြာမြင့်ခြင်း မရှိပါ။

ထမင်းတစ်ဆိုးကျက်ခန့် ကြာသော အခါတွင် ပြင်းထန်
သောတိုက်ပွဲမှာ အဆုံးသတ်ခဲ့လေပြီ။

မုဆိုးသုံးယောက်တို့မှာ မြေပြင်ပေါ်တွင် လဲကျသေဆုံး
သွားကြလေသည်။

ဝတ်စုံနက်ဓားပြများကား မတ်မတ်ရပ်လျက်....

သူတို့၏လက်ထဲမှ ဓားများပေါ်တွင် မုဆိုးသုံးယောက်တို့၏
ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှသွေးများ အလိမ်းလိမ်းပေးကျလျက် ရှိနေလေ
သည်။

၁၂ ဦး ကျော်သူ

မုဆိုးတစ်ယောက်၏ လည်ပင်းမှာ ပြတ်လုလု ဖြစ်နေ၏။

ဤမုဆိုးတစ်ယောက်၏ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ အရည်များစွာ အပြင် သို့ထွက်လျက်...

တခြားမုဆိုးတစ်ယောက်မှာမူ ခြေနှင့်လက်များပြတ်လျက် ဆေးဆိုးနေလေသည်။

သိုင်းသမားစားပြများ လူသားမဆန်စွာ ရက်စက်လွန်းလှ ပေသည်။

သူတို့သည် မုဆိုးသုံးယောက်အား သတ်ဖြတ်ပြီးနောက် မုဆိုးများ၏မြင်းများ၊ ပစ္စည်းများနှင့် ရှိသမျှငွေကြေးများကို တစ်ပြားမကျန် ယူဆောင်သွားကြလေသည်။

စောစောတုန်းဆီက လှပနေသော လုံစန်းတောင်တန်း ကလေးသည် ယခုအခါတွင် အမှောင်ထဲ၌ အကျည်းတန်ရုပ်ဆိုး နေလေပြီ။

အနိဋ္ဌာရုံ တောတန်းကလေး တစ်ခုဟုပင် ဆိုရပေတော့ မည်။

တာဝန်

မြောက်လေသည် ခပ်ပြင်းပြင်းကလေး တိုက်ခိုက်နေ၏။

လေတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့မှာ လေယူရာသို့ ယိမ်းကာတိမ်းကာဖြင့် လှုပ်ရှားနေကြလေသည်။

ထို့ပြင် မြင့်မားသော တောင်ကုန်းကြီး တစ်ခုထက်တဝှမ်း ဖြစ်နေသောကြောင့် လေတိုက်ခိုက်မှုက ပိုမိုပြင်းထန်နေလေ သည်။

ယင်းတောင်ကုန်းပေါ်တွင် ကူးစေခံတပ်သည် မားမား မတ်မတ် တည်ရှိနေ၏။

ကြီးမားခိုင်ခန့်သောခံတပ်အဆောက်အအုံကြီးမှာ မြောက် လေတဖျားတဖျား တိုက်ခတ်နေသည့်ဒဏ်ကို ကြံ့ကြံ့ခံလျက်

မပိုက်မသွန် ရှိနေလေသည်။

သို့သော် တံခါးရွက်များမှာမူ လေပြင် : ခုတ်ကြောင့်
ဖွင့်ချည်ပိတ်ချည် ဖြစ်နေ၏။

မကြာမီမှာပင်...

တစ်စုံတစ်ယောက်က သိုတံခါးရွက်များကို ပိတ်ထား
လှိုက်လေတော့သည်။

ကူးဖေ့ခံတပ်ကြီး၏ တပ်မှူးကြီးယုံကျောင်း...

တပ်မှူးကြီးရွှေကျောင်းက ခံတပ်၏ တံခါးများကို ပိတ်
လိုက်ပြီးနောက် စားပွဲဝိုင်းကြီးဆီသို့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့လေ
သည်။

သွင်းခြေလှမ်းများမှာ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းလာသော်လည်း
အားမာန်အပြည့် ရှိလှပေသည်။

စားပွဲဦးတစ်ခု၏ ဦးပိုင်းနေရာတွင် ထိုင်ခုံတစ်ခု လွှတ်နေလေသည်။

တပ်မှူးကြီး ယုံကျောင်းက ဆိုလွှတ်နေသော ထိုင်ခုံတွင်
ဝင်ရောက်ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် စားပွဲအံ့ဆွဲထဲမှ စာရွက်ခေါက်စာစုံကို ထုတ်
လိက်သည်။

ယင်းနောက် စာရွက်ခေါက်ကို စားပွဲပေါ်တွင် ဖြန့်ခင်း ထားလိုက်လေသည်။

စာရွက်ကြီးပေါ်တွင် နယ်မြေတစ်ခု၏ မြေပုံများ ရေးဆွဲထား၏။

စားပွဲဝိုင်းတွင် ထိုင်နေကြသော လူငါးယောက်တို့သည်
 ထုပ်မှူးကြီးယုံကျောင်း ဖြန့်ခင်းထားသော မြေပုံစာရွက်အား
 စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်ရှုနေကြလေသည်။

အတန်ကြာ...

အတန်ကြာသည်အထိ အခန်းတစ်ခုလုံးတိတ်ဆိတ်ခြင်းမက
တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ တပ်မှူး၏အသံက တစ်ခွန်းချင်း ထွက်ပေါ်
လာလေသည်။

‘ဟောဒါက စိန်တိတ်မြို့’

တပ်မှူးကြီး ယုံကျောင်းက မြေပုံတစ်နေရာရှိ အမှတ်
အသားတစ်ခုကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ရင်း ပြောလိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။

ကျန်လူငါးယောက်က မည်သို့မျှမခပြာကြပါ။

သူတို့သည် ခံတပ်မှူးကြီး ဆက်ပြောမည့် စကားကိုသာ
မျှော်လင့်စောင့်ကြိုလျက် ရှိကြလေသည်။

ခံတပ်မှူးကြီး ယုံကျောင်း၏အသံက ဆက်လက်ထွက်ပေါ်
လာလေသည်။

‘စိန်တိတ်မြို့ရဲ့ အရွှေ့ဘက် စူးစူးကို ထွက်လာတဲ့အခါ
မိုင်ငါးဆယ်ကျော်မီရင် လုံစန်းတောင်ခြေရှိတယ်။ အဲဒီ လုံစန်း
တောင်ခြေတစ်ဝိုက်မှာ လုံစန်းတောင်တန်းလေး ရှိတယ်’

သူက စကားကို ခေတ္တရပ်တန့်ကာ မြေပုံကို လူအားလုံး
မြင်သာအောင် ပြလိုက်သေးသည်။ ထို့နောက် လူအားလုံးကို
မျက်လုံးစုံကြည့်လိုက်ပြီး...

‘လုံစန်းတောတန်းဟာ အတော့်ကို ကျယ်ဝန်းတယ်၊ ခရီး
ဝေးလမ်းမကြီးက လုံစန်းတောတန်းကို ဖြတ်သန်းသွားရ
တာမို့ အဲဒီနေရာတစ်ဝိုက်ဟာ လူယက်တိုက်ခိုက်ဖို့နဲ့ထူထပ်မှု
တွေကို ကျူးလွန်ဖို့ အကွက်အကွင်း သေသပ်ကောင်းမွန်တဲ့
နေရာတစ်ခုလို ဖြစ်နေတယ်’

အားလုံးသောလူများသည် သူဆက်၍ပြောလ
ကို နားစွင့်နေကျလေသည်။

‘အောင် လူအင်

တပ်မှူးကြီးက သူတို့ငါးယောက်အား တစ်ချက်စာတန်းကို
ပြီးမှ စကားဆက်လိုက်သည်။

‘အဲဒီနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ဘုရင့်အာဇာနည်တို့ကို ကင်း
စောင့်ချပေးမယ်ဆိုရင် အခုဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဗဟိုတပ်တွေဟာ
အနည်းအကျဉ်းတော့ လျော့ပါးသွားမှာ သေချာပါတယ်၊
ဒါပေမယ့်....’

သူက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘အင်း... လုံစန်းတောင်တန်းဟာ အတော့်လေး ကျယ်ဝန်း
နေတယ်၊ နောက်ပြီး တောင်တန်းနဲ့ တစ်ဆက်တည်းမှာရှိတဲ့
လုံစန်းတောင်တန်းက တောင်ထွတ် တောင်စွယ်တွေ ထူထပ်
တာရယ်၊ ဝေးသီခေါင်ဖျား ဖြစ်နေတာရယ်ကြောင့် ကင်း
စောင့်ချမယ်ဆိုရင် နေပြည်တော်မှာရှိတဲ့ စစ်တပ်တွေသာမက
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က စစ်သည်တော်တွေကိုပါ ခေါ်ပြီး ကင်း
စောင့်ချမယ်ဆိုရင်တောင်မှ လုံစမ်းတောင်တန်း တစ်ခုလုံးကို
ပိတ်ဆို့နိုင်ဖို့ မလွယ်လှပါဘူး’

‘လူငါးယောက်ထဲမှ မုတ်ဆိတ်မွေး ထူထပ်သော လူက
ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့... အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ’

တပ်မှူးကြီးကြီး ရဲကျောင်းက တည်ကြည်လေးနက်သော
အသားတစ်ခုကို...

ဖြစ်၏... သားခင်ကတော့ အင်အားတောင့်တင်းတဲ့ ဘုရင့်
ကျားတစ်ယောက် လိုရန်းတောထဲကို လှည့်လည်လှုပ်ရှားခဲ့တယ်
လို့ ကြားသိခဲ့ပါတယ်'

မုတ်ဆိတ်မွေး ထူသပ်သောလူက ထိုင်ရာမှထကာ တပ်မှူး
ကြီးယဲ့ကျောင်းအား အရိုအသေပြုလိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ကဲ့... အဲဒီ ကင်းလှည့် တပ်ဖွဲ့ထဲမှာ ကျွန်တော်လဲ
ပါသွားခဲ့ပါသေးတယ်'

တပ်မှူးကြီး၏ မျက်လုံးများက သူ့ထံသို့ စူးရှစွာ ထောက်
ရှိုလာနေသည်။

'ဪ... စုအင်း ပါသွားတာကိုး'

စုအင်းဆိုသောလူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ဒီကူးဖေ့ခံတပ်ကို တာဝန်နဲ့
ပြောင်းလဲလာခင်အချိန်လေးကတင်ပါပဲ'

တပ်မှူးကြီးယဲ့ကျောင်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်....

'ဪ... ဪ... ဒါဆိုရင် အဲဒီအချိန်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာ
လေးတွေကို ပြောပြပါဦး'

စုအင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ပါတပ်မှူးကြီး၊ ကျွန်တော် အပါအဝင် လူအင်
အား နှင်ရာကျော်၍တဲ့ တပ်ဖွဲ့တစ်ခုဟာ လုံစန်းတောတန်းကို
ကင်းလှည့်ခဲ့ကြပါတယ်'

တပ်မှူးကြီးယဲ့ကျောင်းက စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့်....

'အဲဒီတပ်ဖွဲ့ကို ဓားပြတွေက လွှတ်တိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိဘူး
ဆိုဘဲ ဟုတ်လား'

စုအင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဓားပြတွေဟာ ကင်းလှည့်လာတဲ့ စစ်တပ်
တွေကိုရှောင်တိမ်းပြီး လုံခြုံတဲ့နေရာမှာ လျှို့ဝှက်ပုန်းအောင်း
နေကြရတယ်၊ သူတို့ဟာအင်အားတောင့်တင်းတဲ့တပ်ဖွဲ့တွေကို
ရှောင်ကြပေမယ့် လူအင်အားနည်းနည်းလေးနဲ့ လှုပ်ရှားသွား
လာတဲ့ တပ်ဖွဲ့တွေကိုတော့ တစ်ယောက်မကျန် လက်စတုံး
ချေမှန်းတိုက်ခိုက်ပစ်ကြတယ်လေ၊ အဲဒီတောတန်းထဲကို အင်
အားတောင့်တင်းတဲ့ တပ်ဖွဲ့ကြီးနဲ့ အမြဲတန်း လှည့်လည်ပြီး
ဆင်းထေ က်နေဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တာမို့ ကျွန်တော်တို့ကို
ဦးဆောင်နေတဲ့ တပ်ဗိုလ်မှူးလေးကအုပ်ခေါက်ပြီး ပြန်လာခဲ့
ရပါတယ်ဗျာ'

တပ်မှူးကြီးယဲ့ကျောင်း၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ခံပြင်းသော
အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လွင်လာလေသည်။

သူက ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့ဘက်က အဲဒီလို အခက်အခဲရှိနေတာတွေကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ဓားပြတွေဟာ လွန်ခဲ့တဲ့သုံးရက်လောက်ကတင် လုံစန်းတောတန်း၊ အဝင်မှာ စိန်တိတ်မြို့ကို ပစ္စည်းတက်ရောင်းပြီးပြန်လာတဲ့ မုဆိုးသုံးယောက်ကို ရက်ရက်စက်စက်ကြီး လုယက်သတ်ဖြတ်သွားကြတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းရလာတယ်’

သူက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘ဒါကြောင့် အဲဒီဓားပြတွေကို နှိမ်နင်းဖို့ကိစ္စကို သိပ်ကို အရေးကြီးနေပါပြီ’

စုအင်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဘယ်သူများ အရေးယူဆောင်ရွက်ကြမယ်ဆိုတာကို ပြောပါခင်ဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

တပ်မှူးကြီး ယွဲကျောင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘အင်း... ကျုပ်လဲသာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားနေတာပဲ’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၁

လုံစန်းတောတန်းမှာရှိတဲ့ ဓားပြဂိုဏ်းဟာ လူ့အင်အား တောင့်တင်းတယ်၊ နယ်မြေအကွက်အကွင်း ကောင်းကောင်း ကြီးရထားတယ်’

သူကစကားဆက်လိုက်သည်။

‘ဒါကြောင့်... အဲဒီ ဓားပြဂိုဏ်းကုန်နိမ်နင်းဖို့ဆိုတာမှာ ငယ်သားတွေကို အမိဖမ်းနိုင်ရုံနဲ့တော့မဖြစ်ဘူး၊ တကယ်ဦးစီးဦးဆောင် လုပ်ဆောင်နေတဲ့လူကို ဖမ်းမိမှတ် ဓားပြဂိုဏ်းတစ်ခုလုံးကို အမြစ်ကနေပြီး ပြိုခွဲချေမှုန်းပစ်နိုင်ပါမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်’

စုအင်းက တပ်မှူးကြီးယွဲကျောင်းအား တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘တပ်မှူးကြီးယွဲ အစီအစဉ်ကဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ’

တပ်မှူးကြီးယွဲကျောင်းက အတန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်နေလေသည်။

သူက သူ၏ရှည်လျားသော မုတ်ဆိတ်မွေးမျှားကို အသာအယာ လက်ဖြင့်သပ်ကာ စဉ်းစားယန်ပြုနေပြီးမှ ရုတ်တရက် မုတ်တပ်ရပ်လိုက်၏။

၂၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ထို့နောက် သူ့ရွှေဘင် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေ ကြသော လူငါးယောက်တို့အား တစ်ဦးချင်းဆွေမျိုးစွာ စိုက်ကြည့်နေ လေသည်။

ထို့နောက် တည်ကြည်လေးနက်သောအသံဖြင့် ...

‘ဒီကိစ္စအတွက် ပီပီရီရီ လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်း စုံစမ်းပြီး ဓားပြဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းပေးနိုင်မယ့် သူတစ်ယောက်ကို စိစစ် ရွေးချယ်ပြီး စိန်တိတ်မြို့ကို စေလွှတ်သွားလို့စဉ်းစားသားတယ်’ စုအင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘တပ်မှူးကြီးလဲ့ အစီအစဉ်က မဆိုးပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဒါနဲ့ တပ်မှူးကြီးက ဘယ်သူ့ကိုမျှား တာဝန်ပေးပြီး စေလွှတ်ဖို့ ရွေးချယ်ထားပါသလဲ’

ဟုမေးလိုက်လေသည်။

တပ်မှူးကြီးယဲ့ ကျောင်းက စကားမပြောပါချေ။

သူကမိမိရွှေတွင်ထိုင်နေကြသော လူငါးယောက် အနက်မှ အသက်အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ရုပ်ရည်ချောမော သန့်ပြန့်သော လူရွယ်တစ်ယောက်ကို စိုက်ကြည့်နေမိလေသည်။

ထိုလူရွယ်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီး ခန္ဓာကိုယ် ကျစ်လစ်သန်မာကာ မျက်လုံးအစုံက စူးရှတောက်ပလွန်းလှ ပေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၃

သူက တပ်မှူးကြီးယဲ့ကျောင်း၏ စူးစိုက်၍ အကြည့်ခံလိုက်ရ သည်နှင့် ရုတ်တရက် မတ်တပ်ရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဂါရဝပြုလိုက်ပြီး...

‘ဟုတ်ကဲ့၊ တပ်မှူးကြီးပေးထားတဲ့ တာဝန်ကို ကျေပွန် ဆောင် ထမ်းဆောင်ပြီး ဓားပြဂိုဏ်းကို အမြစ်ပြတ်အောင် ချေမှုန်းပါမယ်’

ဟု ရဲဝံ့တည်ကြည်စွာ ကတိပေးလိုက်လေတော့သည်။

တပ်မှူးကြီး ယဲ့ကျောင်း၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး စင်းလက် တောက်ပနေလေသည်။

သူသည် ကျေနပ်အားရသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ရဲဝံ့စွာ ကတိပေးလိုက်သော လူရွယ်အား စိုက်ကြည့်နေ၏။

လူရွယ်ကလည်း စူးရှသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် တပ်မှူးကြီး အား ပြန်လည်စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

သူ၏မျက်လုံးများသည် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်ခြင်းများဖြင့် ပြည့်လျှံနေပြီး ပါးလုပ်နီရဲပြီး တင်းတင်း စေ့ထားသည့် နှုတ်ခမ်းအစုံက တိကျပြတ်သားစွာ လုပ်ဆောင်တတ်ကြောင်း ကိုဖော်ပြနေလေသည်။

ခံတပ်မှူးကြီးက ကျန်လူ လေးယောက်အား မျက်လုံး ဝေ့ကြည့်ကာ...

‘မင်းတို့အားလုံး ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်နိုင်ပါပြီ’

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် စုအင်းအပါအဝင် လူသုံးယောက် တို့က ထိုင်ရာမှ ပြိုင်တူထရပ်၍ တပ်မှူးကြီး ယုံကျောင်းအား ဂါရဝပြုကာ အသီးသီး ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

ခံတပ်မှူးကြီး ယုံကျောင်းက လူရွယ်အား တည်ကြည် လေးနက်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်ရင်းမှ...

‘ဒီစားပြဂိုဏ်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းနဲ့ငါအသေးစိတ် ပြော ပြစရာတွေရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် အထူး လျှို့ဝှက်ခန်းဆီသို့ သွားကြရအောင်’

ဟုပြောကာ စားပွဲပေါ်ရှိ ခလုတ်လေးတစ်ခုကို နှိပ်လိုက် လေသည်။

ထိုအခါခံတပ်မှူးကြီး ရပ်နေသောနေရာ အနောက်ဘက်ရှိ နံရံမှာ ကျိန်းကျိန်းမြည်ဟည်းလျက် တဖြည်းဖြည်း ဧရွ့လျား

သွားကာ လူတစ်ယောက်ဝင်သည့် အပေါက်တစ်ခုကို တွေ့မြင် လိုက်ရ၏။

တပ်မှူးကြီးယုံကျောင်းက ထိုတံခါးပေါက်ထဲသို့ ဝင်သွား ခဲ့လေသည်။

လူရွယ်ကလည်း သူ့နောက်မှ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်ဝင် သွားခဲ့လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ထိုအပေါက်ထဲသို့ ဝင်လိုက်မိသည်နှင့် နံရံပေါ်ရှိ တံခါးပေါက်ကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည် ပိတ်သွားလေတော့သည်။

ကူးဖေ့ခံဘပ်တည်ရှိရာ တောင်ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် လေက တဖူးတဖူး တိုက်ခိုက်နေလေသည်။

အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ခန့်ရှိသော လူရွယ်တစ်ယောက်သည် မြင်းတစ်ကောင်ကိုဆွဲလျက် ခံတပ်အတွင်းမှ ထွက်လာ၏။

၂၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ထိုမြင်းကြီးမှာ မွန်ဂိုဝပ်မြင်းကြီးဖြစ်ပြီး ကြီးမား ထွားကျိုင်းလှပေသည်။

မြင်းကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ အုန်းခွံရောင် အမွှေးအမျှင်များရှိနေ၏။

လူရွယ်သည် ကူးဖေခံတပ် အပြင်ဘက်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် မြင်းကြီးပေါ်သို့ လွှားခနဲခုန်တက်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ သူ၏နုပျိုသန်စွမ်းမှုနှင့် မွန်ဂိုမြင်းကြီးတို့မှာ အလွန်ပင်ခန့်ညားသည်ဝါသော အားမာန်အပြည့်ရှိလျက် နေလေသည်။

သူ၏ရုပ်ရည်မှာ ရည်မွန်လှပြီး မျက်လုံးအစုံကစူးရှတောက်ပတာ နှုတ်ခမ်းများက ပါးလျှပ်လာလေသည်။

သူ၏ရူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးများနှင့် စိုက်ကြည့်ရင်း ပါးလျှပ်သည့်နှုတ်ခမ်းစုံကို ပြုံးစေဖြင့် ကြည့်လိုက်မည်ဆိုပါက မည်မျှဘင်မြှင့်သည့် မိန်းကလေးမျိုးဖြစ်ပါစေ စိတ်လှုပ်ရှားသွားကြမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် မိန်းကလေးများ၏ အသည်းဘစ်နေရာတွင် လူရွယ်အား စွဲလွန်းလန်း ဖြစ်သွားမည်မှာ သေချာနေလေပြီ။

ယင်းလူရွယ်သည် ယခုအခါသစ်လင်တောက်ပသော အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၂၇

သူ၏ ဦးခေါင်းခေါ်တုတ် ဆံကေသာများကို စုစည်း၍ ထုံးထားပြီး အဖြူရောင်ပိုးစရှည်တင်ထည်ဖြင့် လှပသေဆပ်စွာ ရစ်ပတ်ထားလေသည်။

လေတဟူးဟူး တိုက်ခိုက်နေသည့် ကြားမှပင်...

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်သည် မြင်းကိုအပြင်းနှိုးလျက် တောင်ကုန်းပေါ်မှ ပြေးဆင်းသွားလေတော့သည်။

ဈေးဆိုင်များတွင်လည်း ရောင်းသူဝယ်သူများဖြင့် အစဉ်
မပြတ်ရှိနေလေသည်။

ကုန်တင်လှည်းများနှင့် ကုန်သည်များတို့သည် စိန်တိတ်မြို့သို့
အချိန်မရွေးဝင်ထွက်သွားလာလျက် ရှိနေကြ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း စိန်တိတ်မြို့သည် မြို့ကြီးတစ်မြို့၏ အင်္ဂါ
ရပ်နှင့်အညီ အထူးပင်ညီညွတ်ပြည့်စုံနေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

စိန်တိတ်မြို့၏အရောင်းအဝယ်စည်ကားရာ လမ်းမကြီးတစ်ခု
ပေါ်တွင် သားရေပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်တစ်ခုရှိပေသည်။

ထိုသားရေပစ္စည်းရောင်းဆိုင်၏အဝင်ဝတွင်စာလုံးကြီးများ
ရေးသွင်းထား၏။

ယင်းစာလုံးကြီးများမှာ....

‘ဟန်မော်သားရေဆိုင်’

ဟူ၍ဖြစ်လေသည်။

ဟန်မော်သားရေဆိုင်သည် သားရေပစ္စည်းအမျိုးမျိုးတို့ကို
အရောင်းအဝယ်ပြုရာ နေရာတစ်ခုအဖြစ်နာမည်ကျော်ကြားလှ
ပေသည်။

တိရစ္ဆာန် သားရေစိမ်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ သားရေ
အမျိုးမျိုးတို့ကို ရောင်းဝယ်ခြင်းစသည်တို့မှာ သားရေပစ္စည်း
ဆိုင်၏ အဓိကလုပ်ငန်းများဖြစ်ကြပေသည်။

စုံစမ်းခြင်း

စိန်တိတ်မြို့....

စိန်တိတ်မြို့သည် အလွန်လှပစည်ကားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့
ဖြစ်ပေသည်။

စိန်တိတ်မြို့တွင် ဖြောင့်တန်းသော လမ်းမကြီးနှင့် လမ်းငယ်
အသွယ်သွယ်ရှိကြလေသည်။

လူနေအိမ်ခြေ အဆောက်အအုံတို့ကိုလည်း ခန့်ညား ထည်
ဝါစွာ ဆောက်လုပ်ထားလေသည်။

စိန်တိတ်မြို့ရှိ စားသောက်စရာဆိုင်ကြီးဆိုင်ငယ်တို့မှာ နေ့ည
မပြတ်ပင် လူစည်ကားလျက်ရှိနေလေသည်။

ထို့အပြင် သားရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်များ၊ သားမွေးထည်များနှင့် တခြား သားရေပစ္စည်းအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ဆိုင်တင်၍ ဖောင်းချလေသည်။

ဟန်မော်သားရေပစ္စည်းဆိုင်တွင် ကျယ်ဝန်းသောအရောင်းဆိုင်ခန်းကြီး ငါးခန်းရှိပေသည်။

ဆိုင်ခန်းတိုင်းတွင်ဝယ်ခြမ်းနေကြသူများမှာ ပြတ်လပ်သည့် ဟူ၍မရှိသလောက်အောင်ပင် အရောင်းအဝယ်ကောင်းမွန်လှပေသည်။

ဟန်မော် သားရေဆိုင်၏ အလုပ်သမား သုံးဆယ်ကျော် တို့မှာ ဘစ်နေကုန်ပင် လက်မလည်အောင် အလုပ်များနေကြလေသည်။

တစ်နေ့ဟန်မော်သားရေဆိုင်တွင်လူစည်ကားသောအချိန်၌ မြင်းစီး ထားသော လူရွယ်တစ်ယောက်က မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း မြင်းကို ခပ်မွန်မွန် စီးနှင်းလာပြီးနောက် ဟန်မော်သားရေဆိုင်ရှေ့တွင် ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူရွယ်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ခန့်ရှိပြီး ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို ခပ်ဆင်ထားလေသည်။

သူသည် မြင်းပေါ်မှအသာအယာဆင်းလိုက်ပြီး ဟန်မော်ဆိုင်ရှေ့ရှိတိုင်တစ်တိုင်တွင် မြင်းဇက်ကြီးကို ချည်နှောင်လိုက်

လေသည်။

ယင်းနောက် ဟန်မော်သားရေဆိုင်ထဲသို့ ခြေသွမ်းမွန်မွန်ဖြင့် ဝင်ရောက်ခဲ့လေတော့သည်။

ဖေဟို့...လူ...

ဖေဟို့...လူ၏အသက်မှာ ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိသေးပြီ။

သူ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးတွင် ဖြူဖွေးသော နှုတ်ခမ်းမွေးပါးမြိုင်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများကနေရာယူထားကြ၏။

သူသည် ဟန်မော် သားရေပစ္စည်းဆိုင်၏ ပိုင်ရှင်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ယခု သူကဟန်မော်သားရေဆိုင်၏အနောက်ဘက်ရှိသီးသန့်အလုပ်ခန်းထဲတွင်ရှိနေ၏။

သူသည် အရောင်းတာဝန်ခံနှစ်ယောက်နှင့်ထိုင်ကာ စကားပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ယင်းအချိန်တွင် ဆိုင်အလုပ်သမားလေး တစ်ယောက်က အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

ဖေဟိုလူက သီးသန့်အခန်းထဲဆီသို့ ဝင်ရောက်လာသော ဆိုင်အလုပ်သမားလေးအား 'ဟော့မြင်လိုက်သောအခါ ဤသို့ လှမ်းမေးလိုက်လေသည်။

'ဘာကိစ္စလဲဟေ့'

ဆိုင်အလုပ်သမားက ရိုကျိုးစွာဖြင့်...

'ညွှတ်သည်တစ်ယောက်က သူဌေးမင်းနဲ့ တွေ့ချင်တယ်ဆိုပြီး ဆိုင်ထဲမှာ ရောက်နေပါတယ်'

ဖေဟိုလူက ဆိုင်အလုပ်သမားလေး၏ စကားကြောင့် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိလေသည်။

'ဘယ်ကညွှတ်သည်လဲ'

ဆိုင်အလုပ်သမားလေးကခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

'မသိပါဘူးဗျာ'

ဖေဟိုလူက ပို၍မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

'သူ့နာမည်ကကော'

ဆိုင်အလုပ်သမားလေးကခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြန်သည်။

'ဒါလဲမသိပါဘူးဗျာ'

ဖေဟိုလူက ဒေါသကြီးလာလေသည်။

'မင်းတို့က မေးမကြည့်ကြဘူးလားကွ၊ ဖော်ဘော်အသုံး မကျတဲ့ကောင်တွေပဲ'

ဆိုင်အလုပ်သမားလေးက ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

'ဟို ဟို...မေးကြည့်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် သူက သူဌေးမင်းနဲ့တွေ့မှ ပြောနိုင်မယ်လို့ ပြောပါတယ်'

ဖေဟိုလူက ဤတစ်ကြိမ်စကားမပြောတော့ဘဲ ငြိမ်သက်စွာ စဉ်းစားနေသည်။

တစ်ခဏကြာမှ သူက သီးသန့်အခန်းထဲရှိ အရောင်းတာဝန်ခံ ဦးစီးနှစ်ယောက်ကို ဝမ်းချက်ကြည့်ကာ မျက်ရိပ်ပြလိုက်၏။

အရောင်းတာဝန်ခံ ဦးစီးနှစ်ယောက်က နားလည်စွာဖြင့် သီးသန့်အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ထွက်သွားပြီးသည့်အခါကျမှ ဖေဟိုလူက လာရောက်အကြောင်းကြားသော ဆိုင်အလုပ်သမားလေးအား လှမ်းကြည့်ကာ...

'အဲဒီလူကို ငါ့ဆီခေါ်လာခဲ့ပါ'

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ဆိုင်အလုပ်သမားလေးသည် ဖေဟိုလူထံမှ အမိန့်စကားကို ကြားလိုက်သည်နှင့် သီးသန့်အလုပ်ခန်းထဲမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာ သွားလေသည်။

တစ်ခဏကြာသောအခါ သူက သီးသန့်ခန်းထဲသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူနှင့်အတူ လူရွယ်တစ်ယောက်လည်း ပါရှိလာလေသည်။

ထိုလူရွယ်မှာ အသက်နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်ခန့်ရှိပြီး အဖြူရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

ဖေဟိုလူက ဆိုင်အလုပ်သမားလေးအား ကြည့်ကာ....

‘မင်း သွားနိုင်ပြီ’

ဆိုင်အလုပ်သမားလေးက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်၍ ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ယခုမှ ဖေဟိုလူက အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်အား ဟန်မူဆုကင်းမီစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်....

‘ကျုပ်ကို တွေ့ချင်တို့ကိစ္စက....’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က တစ်ချက် ဦးညွတ်လိုက်ပြီး....

‘ဦးလေးက ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်ပိုင်ရှင် ဆူဌေးမင်း ဖေဟိုလူ ထင်ပါရဲ့’

ဟု ယဉ်ကျေးချိုသာစွာ မေးလိုက်လေသည်။

ဖေဟိုလူက သူ့အား စူးစိုက်စွာကြည့်ရင်း ခေါင်းညိတ် လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်... ကျုပ်မှာ အချိန်မရှိဘူး၊ လာရင်းကိစ္စကို ပြောပါ’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က နှစ်လို့ဖွယ် နှာ ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်က မေးမြန်းစရာကိစ္စလေးတွေ နည်း နည်းပါးပါး ရှိနေလို့ပါ’

ဖေဟိုလူက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

‘မောင်ရင်က သားရေပစ္စည်းဈေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်း ချင်ရင် ဆိုင်မှာတာဝန်ခံတွေ အများကြီးရှိနေပါတယ်၊ သူတို့နဲ့ ဈေးစကားပြောပါ’

သူ၏ပုံဟန်မှာ စီးပွားရေးကိုသာ စိတ်ဝင်စားပုံရပေသည်။

လူရွယ်က ပြုံး၍ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်က သားရေပစ္စည်းဈေးကို မေးမြန်းမယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး’

ဖေဟို့ လူ၏မျက်နှာပေါ်တွင် မနှစ်မြို့ဟန်များ ပေါ်လွင်လာလေသည်။

‘ဒါဆိုရင် မင်းကဘာကြောင့် မေးချင်တာလဲ’

သူ၏အသံမှာ တင်းမာလှပေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

အတန်ကြာမှ အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အသံဖြင့်...

‘ဟောဒီ စိန်တိတ်မြို့မှာ ဦးလေးရဲ့ ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်ခွဲ ဘယ်နှစ်ဆိုမိ ရှိနေပါသလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဖေဟို့ လူက ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

‘သုံးလေးဆိုင်လောက်တော့ ရှိပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲကွ’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က သူ့အား စူးစိုက်စွာကြည့်ရင်းမှ တစ်ခွန်းချင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီမြို့မှာလာပြီး သားရေတွေ၊ သားမွေးတွေ လာရောင်းချ ကြတဲ့မုဆိုးတွေဟာ မကြာခဏဆိုသလို လူယက် အသတ်ခံရတဲ့

ဆတ်းကို ဦးလေးကြားမိလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်’

သူက ယင်းသို့ပြောရင်းဖေဟို့ လူအား မျက်တောင်မခတ်ဘဲ အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။

ဖေဟို့ လူ၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေသည်။

သို့သော် သူက ချက်ချင်းအိန္ဒြေဆည်ကာ အဖြူရောင်ဝတ်ဆင် ထားသောလူရွယ်အား တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ကြည့် လိုက်လေသည်။

‘မောင်ရင်က ဘယ်သူလဲ၊ ကျုပ်ကအရောင်းအဝယ် ကိစ္စတွေ ကိုပဲပြောချင်တယ်၊ တခြားမဆိုင်တဲ့ အကြောင်းတွေကို အချိန် ကုန်ခံပြီး မပြောနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းက သားရေပစ္စည်း အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့ လာတာမဟုတ်ဘူးဆိုရင် အခန်းထဲက ထွက်သွားပါ’

ဟု ပြတ်ပြတ်သားသားပင် နှင်ထုတ်လိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသောလူက အေးစက်စက် မျက်လုံးအစုံဖြင့် သူ့အား အခိုင်အမာကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်း တုန်ရုံပြီးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အင်္ကျီချင်ဘတ်ထဲရှိတစ်စုံတစ်ရာကို ထုတ်ယူကာ ဖေဟို့ လူရှေ့တွင် ဖြန့်ပြလိုက်သည်။

၃၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ဘုရင့် တံဆိပ် အမှတ်အသား ပါသော ပစ္စည်းလေးပင် ဖြစ်၏။

ဖေဟိုလူမှာ ထိုပစ္စည်းလေးကို တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ အိန္ဒြေပင်မဆယ်နိုင်ဘဲ မျက်လုံးကြီးများမှာ ပုဇွန်မျက်လုံးများ ကဲ့သို့ ပြူးကျယ်သွားမိလေတော့သည်။

ဖေဟိုလူ၏ မျက်လုံးများမှာ ပြူးကျယ်လျက် လူရွယ်၏ လက်ထဲတွင် ရှိနေသော ပစ္စည်းလေးအား စိုက်ကြည့် နေ လေသည်။

လူရွယ်က အေးစက်စက်အသံဖြင့် ရယ်မောရင်း...

ထိုပစ္စည်းလေးအား ပြန်လည်သိမ်းဆည်း လိုက်လေသည်။
ဖေဟိုလူက ယခုမှ သတိဝင်လာသည့်ပမာ ပျာပျာ သလဲဖြင့်...

‘ကျုပ်... ကျုပ်စကားမှားသွားခဲ့ရင် သည်းခံပါ၊ မောင် ရင်က ဘာများသိချင်ပါသလဲ၊ ကျုပ်သိသမျှ အားလုံး ဖြေ

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၃၉

ပါ့မယ်၊ တတ်နိုင်သမျှလဲ ကူညီပေးပါ့မယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူသည် အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်၏ လက်ထဲမှပစ္စည်းလေးကို တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် သိသိသာသာ အမူအရာပြောင်းလဲသွားလေသည်။

စကားသံမှာလည်း ချိုသာပျူငှာလာ၏။
ရဲလုပ်ငန်းပဲ၊
ဘိပေးပို့ဆိုတာ
မစဉ်းစားမိ

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က ပြောင်းလဲသွားပုံကို သဘောကျစွာဖြင့် ကြည့်ရင်း ပြူးလူ လေကည်။

‘လုံဝန်း ဘောတန်းထဲမှာ အသတ်ခံကြရတဲ့ လူတွေဟာ စိန်တိတ်မြို့မှာ သားရေတွေ၊ သားမွေးတွေ လာရောင်းချပြီး ပြန်သွားကြတဲ့ မုဆိုးတွေချည်းပဲဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့က သတင်းအတိအကျရထားပါတယ်’

ဖေဟိုလူက ခေါင်းတသွင်သွင်ခါယမ်းလိုက်သည်။

‘လူယက် သတ်ဖြတ် ခံရတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတွေကိုတော့ ကြားမိပါတယ်။

‘ဒါပေမယ့်-တိတိကျကျတော့မသိရပါဘူး’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်၏ မျက်လုံး
အစုံက တင်းမာအေးစက်လာလေသည်။

‘မကြာသေးခင်ကအသတ်ခံရတဲ့ မုဆိုးသုံးယောက်ကိုတော့
ခင်ဗျားမသိဘူးလား’

ကုသိုလ် လူက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြန်လေသည်။

ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်မှာလဲဗျာ၊ အဲဒီ
ခန်းမှာ ဓားပြတွေ သောင်းကျန်းနေတယ်ဆိုတဲ့
လူအားလုံး ကြားသိခဲ့ကြတာပဲ၊ တကယ်တော့
ပာမီရတဲ့ မုဆိုးတွေအနေနဲ့လည်း ဒီလောက် နာမည်ကြီး
နေတဲ့နေရာကို သတိကြီးကြီးနဲ့ ရှောင်ကွင်း သွားကြဖို့သင့်
ပါတယ်’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က သူ့အား
စူးရှသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘အဲဒီ အသတ်ခံကြရတဲ့ မုဆိုးတွေဟာခင်ဗျားရဲ့ ဟန်မော်
ထားရေပစ္စည်းဆိုင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့လူတွေမဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင်
ခင်ဗျားနဲ့ အရောင်းအဝယ်လုပ်နေတဲ့ လူဆိုတာ ခင်ဗျားသိ
သင့်တယ်၊ သူတို့ကို အဲဒီနေရာကို သတိကြီးကြီးနဲ့ ရှောင်ဖို့လဲ
ခင်ဗျားကပဲ သတိပေးသင့်တာပေါ့’

ဖေဟို့လူ ရင်ထိတ်သွားမိလေသည်။

သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုကြိတ်၍ချလိုက်ပြီး...

‘ဒါတော့ဟုတ်ပါဘယ်၊ မုဆိုးတွေဟာ သူတို့အမဲလိုက်လို့
ရတဲ့ သားကောင်တွေရဲ့သားရေတွေနဲ့သားမွေးတွေကို ကျုပ်ဆီ
လာရောင်းတယ်၊ ကျုပ်ကလဲ သူတို့ရောင်းသမျှတွေကို ဈေး
ကောင်းကောင်းပေးပြီးဝယ်တယ်၊ တခြား စားသုံးသူတွေကို
ပြန်ရောင်းတယ်၊ ဒါဟာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပဲ၊
ဘာများဆန်းလို့လဲဗျာ၊ နောက်ပြီး သူတို့ကိုသတ်ပေးဖို့ဆိုတာ
ကလဲ ကျုပ်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေနဲ့ပီနေလို့ မစဉ်းစားမိ
ပါဘူး’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က အာနိကြာ
အောင် ငြိမ်သက်၍စဉ်းစားနေပြီးမှ ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်
လိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားပြောတာမှန်တော့မှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား
အနေနဲ့ ခင်ဗျားဆီမှာလာပြီး စီးပွားဖက် လုပ်ကိုင်နေတဲ့
မိတ်ဆွေတွေ အခုလို ကြမ္မာဆိုးနဲ့ကြုံကြိုက်ရတဲ့ အကြောင်းကို
ကြားရတော့ ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ထဲမှာမခံပြင်းဘူးလား၊ ဒေါသ
မဖြစ်မိဘူးလား’

ဖေဟို့လူက ချက်ချင်းပင် တုံ့ပြန်ပြောဆိုလိုက်၏။

‘ဟာ... ဘယ်နှယ်ပြောပါလိမ့်ဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့ ဖောက်သန်
ကောင်းတွေ ဆိုးရှုံးရတာကို ကျုပ်ရင်ထဲမှာ ခံပြင်းမှုမရှိဘဲ

၄၂ ❀ မိုးကျော်သူ

နေပါ့မလား'

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က ပြုံးလှိုက်လေသည်။

'ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို အကူအညီ တော့ပေးသင့်တာပေါ့'

ဖေဟို့လူက မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်လေသည်။

'အကူအညီ ဟုတ်လား'

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က ခေါင်းညိတ် လိုက်လေသည်။

'ဟုတ်ပါတယ်'

ဖေဟို့လူက ဘဝင်မကျဖြစ်သွားသော်လည်း ခေါင်းညိတ် လိုက်ရ၏။

'ပြောပါ'

သူ၏အသံမှာ တင်းမာသလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က ဆေးဆေး တည်ငြိမ်သောဟန်ဖြင့် -

'ဒီစိန်တိတ်မြို့မှာ ခင်ဗျားရဲ့ သားရေပစ္စည်းဆိုင်ကို ရောင်း သွားတဲ့မုဆိုးတွေကို လုယက်သတ်ဖြတ်သွားတဲ့ ခားပြဂိုဏ်းကို

နဂါးမျက်စောင်း၊ သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၄၃

ခင်ဗျားသိသလား'

ဖေဟို့လူ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ရှုံ့မဲ့သွားလေသည်။

'ဟာ...ဒါတော့ ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်ပါ့မလဲ'

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသောလူက ရယ်မောလိုက် လေသည်။

'ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီခားပြဂိုဏ်းကို သိနိုင် မယ်လို့ ယူဆနေတာ'

သူတို့က ယင်းသို့ အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြစဉ် အပြင် ဘက်ဆီမှာ ဆူဆူညံ့ညံ့အသံများ ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဖေဟို့လူနှင့် အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထား သောလူရွယ်တို့သည် စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်တန့်သွား ကာ အသံများထွက်ပေါ်လာရာသို့ ဦးခေါင်းလှည့်ကာ ကြည့် လိုက်ကြလေသည်။

ဖေဟို့လူက လက်ကာပြလိုက်ပြီး...

'ခဏဗျာ...ရွှေမှာ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲ မသိဘူး'

သူက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ခြေလှမ်းသုတ်သုတ် လှမ်းကာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

၄၄ ❀ မိုးကျော်သူ

လူရွယ်ကလည်း သူ့နောက်မှထက်ချပ်မကွာ လိုက်ပါလာခဲ့
လေတော့သည်။

ဖေဟိုလူနှင့် အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်
ကိုသည် အပြင်ဘက်ဆိုင်ခန်းဆီသို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသကဲ့
သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

အရောင်းတာဝန်ခံဦးစီးက အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကို ဆိုင်
ခန်းအပြင်ဆီသို့ မောင်းထုတ်နေခြင်းကို တွေ့မြင်နေရလေ
သည်။

ထိုအဘိုးအိုမှာ ကိုးရိုးကားယား အဝတ်အစားများကို
စုတ်ဆင်ထားကြလေသည်။

အသွင်အပြင် ထူးဆန်းလှသော အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်
ပေသည်။

သူ၏လက်ထဲတွင် အရက်ဘူးတောင်းကြီး တစ်ခုကို ကိုင်
ဆောင်ထားလေသည်။

ဖေဟိုလူက အရောင်းဦးစီး တာဝန်ခံအား လှမ်းကြည့်
လိုက်လေသည်။

‘ဘုရားတစ်လဲဟေ့’

အရောင်းဦးစီးတာဝန်ခံက ထိုလူထူးလူဆန်း၏ အရက်ဘူး
ကောင်းကြီးအား ညွှန်ပြရင်းမှ--

‘သူက အရက်လိုချင်တယ်တဲ့၊ သူ့အရက်ဘူးအပြည့် အရက်
တွေထည့်ပေးပါလို့ အတင်းပြောနေတယ်၊ ကျွန်တော်က ဒါဟာ
သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်ပါ၊ အရက်ဆိုင် မဟုတ်ဘူးလို့
ပြောတာလဲမရဘူး’

ဖေဟိုလူက အရက်ဘူးကြီးကိုင်ထားသော အဘိုးအိုအနီးသို့
လျှောက်သွားလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က စကား
မပြောပါချေ။

သူက ဟည်ငြိမ်စွာချပ်ပြီး အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေ
လေသည်။

အရက်ဘူးကြီးကိုင်ဆောင်ထားသောအဘိုးအိုက ခန္ဓာကိုယ်
ဒဏ်းဒဏ်ငြိပ်၍ အရက်ဘူးကြီးအား မြှောက်ပြရင်းမှ...

‘ဟောဒီဘူးတောင်နဲ့ အရက်အပြည့်လိုချင်တယ်၊ ကျုပ်မှာ
ငွေပါပါတယ်ဗျ’

သူက အာလေးလျှာလေးသံဖြင့် ပြောဆိုနေလေသည်။

ဟန်မော် သားရေပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေး ပစ္စည်းဆိုင်ပိုင်ရှင် ဖေဟိုလူက ထိုအဆိုးအိုအား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ စိုက်ကြည့် နေလေသည်။

သူသည် အဘိုးအိုအားကြည့်ရင်း ရက်ရက်စက်စက် ကန် ကျောက်ဖြစ်ချင်သောစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့ရာတွင် အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က ရပ်ကာ အကဲခတ်၍ ကြည့်ရှုသောကြောင့် စိတ်ကိုဗောဓိလျှာချကာ မျက်နှာထား ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ပြုလျက် ဤသို့ ပြောလိုက်လေသည်။

‘မိတ်ဆွေကြီးကလဲဗျာ...ကျုပ်တို့ဆိုင်က သားရေပစ္စည်း ရောင်းတဲ့ဆိုင်ပါ။ အရက်မရောင်းပါဘူး။ တကယ်လို့ မိတ်ဆွေ ကြီးက အရက်လိုချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ကျုပ်ရဲ့အလုပ်သမား တွေကို အရက်ဝယ်ခိုင်းပေးပါမယ် ဟုတ်လား’

ဟု ယဉ်ကျေးချိုသာစွာ ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက သဘောပေါက်သွားဟန်ဖြင့် လက်ကပြကာ—

‘အို...အို... ကိစ္စမရှိပါဘူး ကျုပ်အပြစ်ပါ။ ကျုပ်က ဆိုင် မှားပြီး ဝင်ခဲ့မိတာပဲကိန်း၊ ဒါကအရက်ဆိုင်မှမဟုတ်ဘဲ၊ တောင်း ပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်မှားသွားပါတယ်’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး အမြင်ဘက်ဆီသို့ ဒယ်ဒယ်လှင့်ဖြင့် တွက်ခွာသွားလေသည်။

ဖေဟိုလူမှာ ဒေါသစိတ်ကို ကြိုးစား၍ မြို့သိင်နေရ လေသည်။

သူက အံ့ကိုမသိမသာကြိတ်ကာ အရက်သမား အဘိုးအို အား စိုက်ကြည့်နေ၏။

သူ၏ တစ်သက်တာတွင် မည်သည့် အရက်သမားမျိုးကိုမှ တိုးလျှိုးတောင်းပန်ခဲ့ဖူးခြင်း မရှိပါချေ။

အရောင်းတာဝန်ခံ ဦးစီးကလည်း မိမိတို့၏ သူဌေးက ဤသို့ တောင်းပန်ကာ ပြောဆိုလိုက်ခြင်းကို တွေ့မြင် လိုက်ရ သဖြင့် အံ့ဩလွန်း၍ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းဖြစ်ကာ ကြည့်နေ လေသည်။

ဖေဟိုလူက ဝတ်စုံဖြူဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်အား တစ်ချက် လှမ်းကြည့် လိုက်ပြီးနောက် မျက်ရိပ်တစ်ချက်ပြ လိုက်ပြီး...

‘အင်း...ရောင်းတယ်ဆိုတာ စိတ်ကျေနပ်မှုရှိအောင် ပြော တတ်ဆိုတတ်ရတယ်ကွာ၊ ဈေးလာဝယ်ကြတဲ့ လူတွေကတော့ လူမျိုးပေါင်းစုံ ရှိနေမှာပဲ၊ စောစောက ငါပြောသလိုသာ

မင်းပြောလိုက်မယ်ဆိုရင် ဒီအတိုးကြီးထွက်သွားတာကြာလှပြီ၊
မင်းက ဈေးသည်မပီသသေးဘဲကိုး

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အရောင်းဦးစီးတာဝန်ခံက ဖေဟိုလူအား ဦးညွှတ်လိုက်
လေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ ... သူဌေးမင်း၊ ဒါဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ခြင်းချက်
ပါပဲ၊ နောက်ကို ဒါမျိုး မဖြစ်စေရပါဘူး’

ဖေဟိုလူက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးကွာ’

သူကအဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်ဘက်သို့
လှည့်ကြည့်လိုက်ဦး...

‘မောင်ရင်ကိုအားနာလိုက်တာကွာ၊ ကျုပ်တို့ကဈေးသည်
ဆိုတော့ မောင်ရင်တွေတဲ့အတိုင်း လူပေါင်းစုံကို နေ့စဉ်ဆက်
ဆံ့နေရတယ်လေ၊ ကဲ... ကဲ နံနက်စာစားချိန်တောင် ရောက်
နေပြီ မောင်ရင်ကမိမ္မာပဲ နံနက်စာစားသွားပါလားကွာ’

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က ခေါင်းခါယမ်း
လိုက်လေသည်။

‘မစားတော့ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော် နောက်မှပဲ အေးအေး
ဆေးဆေး လာလည်ပါဦးမယ်၊ အခုတော့ သွားခွင့်ပြုပါဦး
ခင်ဗျာ’

ဖေဟိုလူက အားတုံ့ အားနာဖြစ်သွားဟန်ဖြင့်...

‘ဟာ... မောင်ရင်က ချက်ချင်းကြီး ပြန် ထွက် တော့
မလို့လား’

‘တာမှလဲညွှတ်ဝတ်မပြုရတာ အားနာလိုက်တာကွာ’

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က ပြုံးလိုက်
လေသည်။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကိုသွားခွင့်ပြုပါဦး’

သူက စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ဟန်မော်သားရေဆိုင်ထဲမှ
ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်ခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် မြင်းကြီးကိုဖြေကာ မြင်းပေါ်သို့ လွှားကနဲ
ခုန်တက်ရင်း ထိုနေရာမှထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ဟင်းအဆောက်အအုံနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်တွင် လှပသော
ပန်းဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခု ရှိပေသည်။

ထိုပန်းဥယျာဉ်ကြောင့် ခြံဝင်းနှင့် အဆောက်အအုံကြီး
တို့မှာ ပိုမိုခန့်ထည်နေလေသည်။

ပန်းဥယျာဉ်၏ လှပတင့်တော့ ပန်းပေါင်းစုံတို့ ဖူးပွင့်နေမှု
နှင့် ပန်းပင်သစ်ပင်များ နေရာချထားမှုတို့ကို ကြည့်ခြင်းအား
ဖြင့် ဟင်းအဆောက်အအုံပိုင်ရှင်မှာ လှပသော မိန်းကလေး
တစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်ဟု ခန့်မှန်းမိပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ပါက
အနုပညာမြတ်နိုးသော အနုပညာသမားတစ်ယောက် ဖြစ်မည်
ဟု တွက်ဆမိပေလိမ့်မည်။

အမှန်တွင် ထိုအိမ်ကြီးတွင် သားအဖနှစ်ယောက် နေထိုင်
ကြလေသည်။

သမီးဖြစ်သူ တန်အိစောင်းမှာ အလွန်လှပချောမောသော
မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူမက အနုပညာသမား တစ်ယောက် မဟုတ်
ပါချေ။

သူမသည် စွန့်စားရသော အလုပ်နှင့် စိုက်ခိုက်ရသည့်
အလုပ်များကို စိတ်ဝင်စားလေသည်။

သမီးနဲ့ အဖေ

စိန်တိတ်မြို့၏လမ်းကျယ်တစ်ခု...

ထိုလမ်းသည် စိန်တိတ်မြို့၏ တခြားသော လမ်းကျယ်များ
ကဲ့သို့ စည်စည်ကားကား မရှိပါ။

ဆူဆူညူညူလည်းမရှိပါ။

ဟင်းလမ်းသည် ငွေကြေးကြွယ်ဝချမ်းသာသော လူကုတံ
များနေထိုင်ရာ ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ကိုယ့်ဝင်းကိုယ်ခြံနှင့် သီးသီးခြားခြား နေထိုင်ကြသည်မို့
အမြဲတမ်းလိုလိုပင် တိတ်ဆိတ်၍နေတတ်၏။

ထိုလမ်း၏ တစ်နေရာတွင် ကြီးမား ထည်ဝါလှသော
အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုရှိလေသည်။

၅၂ ❀ မိုးကျော်သူ

သူမ၏ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ထန်ရှမ်း ဖြစ်၏။

သူသည် ပန်းချီ၊ ပန်းပုဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် ယခုအခါ သူသည် အသက်ကြီးလာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ပန်းချီနှင့်ပန်းပုအလုပ်များမှ အနားယူလိုက်ပြီ ဖြစ်ပေသည်။

သူသည် အလုပ်မှ အနားယူထားလိုက်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း နေ့စဉ်ဘေးရန်သည်ဟူ၍ မရှိပါချေ။

အကြောင်းမှာ သူသည် စစ်တုရင် ဝါသနာအိုးတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး အချိန်ရှိသရွေ့ စစ်တုရင်ထိုးနေတတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

စစ်တုရင်....

စစ်တုရင်ကစားသောအလုပ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ကစား၍ မဖြစ်ပါချေ။

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၅၃

အဖော်ရှိရပေလိမ့်မည်။

ယခု စစ်တုရင်ကစားဖော် တစ်ယောက် သူ့အနီးမှာ အမြဲရှိနေခဲ့လေသည်။

သို့ကြောင့်လည်း ထန်ရှမ်းက များစွာ ကျေနပ်နေမိလေသည်။

သူ၏ စစ်တုရင်ကစားဖော်မှာ သမီးဖြစ်သူ ထန်အိတောင်းမဟုတ်ပါချေ။

သို့သော် ထန်အိတောင်းကြောင့် ဤကစားဖော်ကို ရထားသည်ဟုဆိုလျှင် မမှားပါချေ။

အကြောင်းမှာ ထန်ရှမ်း၏ စစ်တုရင်ကစားဖော် ကျန်းဝါးသည် ထန်အိတောင်းအား မေတ္တာရှိနေသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းဝါးမှာ ထန်အိတောင်း၏ မျက်နှာအား နေ့စဉ်တွေ့မြင်လိုသောကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် စစ်တုရင် လာရောက်ကစားရင်း အခါအခွင့်သင့်ပါလျှင် ထန်အိတောင်း၏ မျက်နှာအား မမှီတ်မသန် ငေးမောကြည့်နေလေတော့သည်။

ဤနေရာသည် ပန်းခြံဘက်ဖြစ်သည်။

ဆောင်စုံပန်းမျိုးစုံတို့မှာ ဖြူနီဝါပြာ အရောင်မျိုးစုံ ဖူးပွင့်လျက် ရှိလေသည်။

ခြံထောင့် တစ်နေရာတွင်မူ မိုးမပင်ကြီး တစ်ပင် ရှိလေသည်။

ထိုမိုးမပင်ကြီးအောက်တွင် ကျောက်စားပွဲ တစ်လုံးနှင့် ကျောက်ကုလားထိုင်တစ်လုံး ရှိနေ၏။

ယခု လူတစ်ယောက်သည်မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ကာ စစ်တုရင်ကစားနေကြလေသည်။

တစ်ယောက်သောသူမှာ အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဥမခိရုပ်မှာ ခန့်ညားလှပေသည်။

သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ထိုင်နေသောလူမှာ အသက် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်ရှိသော လူရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

လူရွယ်၏ ရုပ်ရည်မှာ ချောမောလှခြင်း မရှိသော်လည်း လည်း ခန္ဓာကိုယ်မော်တော် တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော အဖိုးကြီးလှသည့် အဝတ်အစားများကြောင့် ခန့်ညားနေသေးသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် စစ်တုရင်ခုံကိုသာ အာရုံစိုက်ကာ ကစားနေကြ၏။

သို့သော် လူရွယ်သည် မကြာခဏဆိုသကဲ့သို့ အိမ်ဝဘက်သို့ မျက်လုံးစေ့ကာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လှမ်းမျှော်၍ ကြည့်တတ်သည်။

အမှန်တွင် လူရွယ်က အဘိုးအိုနှင့် စစ်တုရင်ကစားခြင်းထက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ချင်၍ ဤသို့ စောင့်မျှော်နေခြင်းဖြစ်၏။

မှန်ပေသည်။ အဘိုးအိုမှာ ထန်ရှမ်းဖြစ်ပြီး လူရွယ်မှာသူဌေးသားလေး ကျန်းဝါးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကျန်းဝါးသည် စစ်တုရင် ကစားနေရသည့် တိုင်အောင် မကြာခဏ ဆိုတကဲ့သို့ အိမ်ဘက်လှည့်ကြည့်ကာ ထန်ရှမ်း၏ ဘမီးဖြစ်သူ ထန်အိတောင်းအား ထွက်လာမည်လောဟု မျှော်လင့်နေလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ရုတ်တရက် အိမ်ဝဆီမှ ကြည်ပြာရောင် ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထွက်လာနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူမ၏ရုပ်ရည်မှာ အလွန်လှပ၍ ခန္ဓာကိုယ်ကျော့ရှင်းလှပပေသည်။

ကျန်းဝါးက သူမအား တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ဝမ်းသာ သွားမိလေသည်။

အကြောင်းမှာ ထိုဒိုင်းကသေးသည့် သူ့ရင်ထဲ၌ တိတ် တဆိတ်မျှော်လင့်နေသော ထန်အိတောင်း ဖြစ်နေသည် မဟုတ် ပါလော့။

ထန်အိတောင်းက သူတို့ဘက်သို့လှည့်ပင်မကြည့်ဘဲ ပန်းခင်း များဆီသို့ တည့်တတ်စွာလျှောက်လှမ်းသွားလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ထန်ရှမ်းက စစ်တုရင်တစ်ကွက်ကို ရွှေ့လိုက်ပြီ ဖြစ်၏။

သူက ကျန်းဝါးမှ စစ်တုရင်တစ်ကွက် ထာရောက်ရွှေ့လျား ခြင်းမရှိသောကြောင့် မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ကျန်းဝါးက တစ်နေရာသို့ ငေးမော့ကြည့်နေ ခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူက ကျန်းဝါး၏မျက်လုံးအကြည့်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက် နာသမီးဖြစ်သူ ထန်အိတောင်းအား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။
'ထန်အိတောင်း...'

သူက ရုတ်တရက် လှမ်းခေါ်လိုက်သောကြောင့် ကျန်းဝါး မှာ သတိလက်လွှတ်ငေးမောနေရာမှ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ချက်တုန်ခါ

သွားကာ စစ်တုရင်ခုံပေါ်မှ အချွန်ကလေး တစ်ခုကို ယူ၍ တစ်ကွက် ရွှေ့လိုက်လေသည်။

သူက ယင်းသို့တစ်ကွက်ရွှေ့ရင်း မော့ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ထန်အိတောင်းက သူတို့အနီးသို့ နောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူမ၏လက်ထဲတွင် အဖြူရောင်နှင်းဆီပွင့်ကလေး တစ်ပွင့်ကို ကိုင်ဆောင်ထားလေသည်။

ထိုအခါ သူမ၏လှည့်ပတ်မှုနှင့် နှင်းဆီပွင့်ကလေးတို့၏ အလှမှာ အားပြိုင်နေသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရပေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ကျန်းဝါး၏ မျက်လုံးထဲတွင် ထန်အိ တောင်း၏အလှကို နှင်းဆီပွင့်ကလေးက မယှဉ်သာဟု ထင်မှတ် ထားပေသည်။

ယင်းကြောင့်လည်း သူက ထန်အိတောင်းအားမမှီတ်မသုန် ငေးကြည့်နေမိလေသည်။

ထန်အိတောင်းက သူကြည့်နေခြင်းကို မနှစ်မြို့ဟန်ဖြင့် မျက်စောင်းတစ်ချက်ခဲလိုက်ပြီး...

“ပေပေ... ဘာပြောမလို့လဲဟင်”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

၅၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ထန်းရှမ်းက သမီးဖြစ်သူအား မော့ကြည့်ကာ....

‘ဖေဖေနဲ့ ဟောဒီက သူဌေးသားလေး ကျန်းဝါးတို့ နှစ်ယောက်သောက်ဖို့ အကောင်းစား အရက်တစ်အိုးနဲ့ စားစရာ အကြော်အလှော်လေးများယူလာပြီး ချပေးမယ်ဆိုရင်’

ထန်းအိတောင်းက ဖခင်ဖြစ်သူ၏ ရှည်လျားသော စကားများကိုနားထောင်ရင်းမှ မျက်နှာတစ်ခုလုံးရှုံ့မဲ့ လာလေသည်။

‘အရက်နဲ့ စားစရာယူပေးရမှာ မဟုတ်လား’

သူမက စကားကိုရှည်လျားစွာပြောတတ်သည့် ဖခင်ဖြစ်သူအားကြည့်ကာ စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ခပ်တိုတိုပင် ပြောလိုက်လေသည်။

ထန်ရှမ်းမှာ လူတစ်မျိုးပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ထူးဆန်းသော အနုပညာရှင်ကြီး တစ်ယောက်ဟုလည်း ဆိုရပေမည်။

သူက စကားကိုမည်သည့်အခါမှ တိုတိုတုတ်တုတ်မပြောပါ။

စိကပတ်ကုံးနှင့် အရှည်ကြီးပြောရမှ ကျေနပ်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင်သူ ကိုလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ဖွဲ့စည်းစကားပတ်ကုံးနှင့် အရှည်ကြီးပြောမှ ကျေနပ်သူ ဖြစ်ပေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်ထုံး (ပ) ❀ ၅၉

ယခု...

သူက စစ်တုရင်တစ်ကွက်ကို ရွှေ့ပြီးသည်နှင့် သမီးဖြစ်သူအား လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် ထန်အိတောင်းအား မခဏာရဘော့ပါချေ။

မကြာမီမှပင် ထန်အိတောင်းက အရက်တစ်အိုးနှင့် စားစရာများယူကာ ထွက်လာလေသည်။

သူမက စားပွဲပေါ်သို့ အရက်အိုးနှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာများကိုချပေးပြီးနောက် လှည့်ထွက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထန်ရှမ်းက သူမအား မော့ကြည့်ကာ....

‘ခဏနေပါဦး သမီး’

ဟု ဟန်တစားလိုက်သည်။

ထန်အိတောင်းက သူ့အား ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဖေဖေ ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ၊ ပြောရင်လဲ တိုတိုတုတ်တုတ်နဲ့ လိုရင်းကိုပဲ ပြောပါနော်’

ထန်ရှမ်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက် လေသည်။

‘အင်း.... သမီးကလဲလေ၊ စိတ်က ထယ်မြန်တာပဲကိုး၊ မိန်းကလေးဆိုတာ နှုတ်ချိုရတယ်၊ သဘောမနော ကောင်းရတယ်၊ ဒါမှ မိန်းမမြတ်ပီသတယ်လို့ ပညာရှိကြီးတွေက’

‘ဖေဖေ’

ထန်အိတောင်းက သူမ၏ဖခင်ဖြစ်သူမှာ စကားပြောမရှည် နိုင်အောင် ဖြစ်ခေါ်လိုက်သည်။

ထန်ရှမ်းက ‘လက်ကာပြလိုက်လေသည်။’

‘ဖေဖေပြောပါမယ် သမီးရယ်၊ စကားဆိုတာ ပြောတိုင်း ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့၊ စကားကို စကားနဲ့တူအောင် သေသေချာချာပြောမှ ကောင်းတာကွဲ့၊ သမီးက သိပ်ရှည် ရှည်စေးဝေး မကြိုက်ဘူးဆိုရင်တော့ ဖေဖေက လိုရင်းကိုပဲ ပြောရမှာပေါ့’

ထန်အိတောင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့... ပြောပါ ဖေဖေ’

ထန်ရှမ်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်...

‘အေးအေး... တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ ဒီစကား ကို သမီးသိထား သင့်တယ်လို့ ပြောရတာပါ၊ ဟောဒီက သူဌေးသား ကျန်းဝါဟာဆိုရင် သမီးအပေါ် ဘယ်လောက် ဂရုစိုက်နဲ့ အောင်းခဲ့ရသလဲဟင်’

ထန်အိတောင်းက စိတ်မရှည်ချင်တော့မပါ။

‘ဖေဖေက ဘာကို ပြောချင်တာလဲ၊ သမီးတော့ အခုထိ နားမလည်သေးဘူး’

သူမက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုအချိန် ကျန်းဝါက ဝင်းဆုန်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

‘အို... ထန်အိတောင်းရယ်၊ ကိုယ့်အဖေအဘားပြောတာကို သေသေချာချာ ဂရုစိုက်နားထောင်ပြီးမှ ကောင်းကောင်းမွန် မွန်ပြန် ပြောသင့်တယ်လို့ ကျုပ်ယူဆမိတာပဲ၊ စိတ်မဆိုးနဲ့နော်’

‘လူဆိုတာ’

ထန်အိတောင်းက သူ့အား မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်လိုက် လေသည်။

‘ဟော... ရှင်တောင်မှစကားကိုအရှည်ကြီးပဲ ပွဲနဲ့ပြောတတ် နေပြီကိုး၊ ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျေးဇူး ပြုပြီး ဖေဖေနဲ့ပဲ ပြောပါနော်၊ ကျွန်မနဲ့တော့ မပြောပါနဲ့ တော့...’

သူမက ကျန်းဝါ၏စကားကို ဆုံးအောင် နားမထောင် တော့ဘဲ ကြားဖြတ်၍ ပြောပြီးနောက် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက် ခွာသွားလေသည်။

ထန်ရှမ်းက စိတ်မြန်ကိုယ်မြန်ဖြင့် ခြေလှမ်းကျဲကျဲ လျှောက် လှမ်းသွားသည့် ထန်အိတောင်းအား ကြည့်ကာ ပခုံးတစ်ချက် တွန်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် စစ်တုရင်ဆီသို့သာ အာရုံစိုက်နေလိုက်လေတော့ သည်။

ပြန်လည်ဆိုစဉ်းရာဝယ်

ဖိုးလမင်း...

ဖိုးလမင်းဆိုသည်မှာ ကောင်းကင်ပေါ်မှ ညအချိန်ထွက်ပြု
လေ့ရှိသောဖိုးလမင်းကို ဆိုလိုခြင်း ပဟုတ်ပါချေ။

စားသောက်ဆိုင်တစ်ခု၏အမည်ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစားသောက်ဆိုင်တွင် စားကောင်း သောက်ဖွယ်များ
စားသောက်နိုင်သည့်အပြင် တည်းခိုခန်းများလည်း ရှိနေလေ
သည်။

အထူးသဖြင့် ယင်းစားသောက်ဆိုင်သည် ညဘက်ပိုင်း
အချိန်များတွင်သာ လူအများဆုံး စည်ကားသဖြင့် ဖိုးလမင်းဟု
အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ယခု ဖိုးလမင်းစားသောက်ဆိုင်၏ စားတောက်ခန်းမထဲရှိ
စားပွဲတစ်လုံးတွင် လူရွယ်တစ်ယောက်က အကျအနာထိုင်ကာ
အရက်ကိုဗိုမ်ဆွဲ၍ သောက်လျက် ရှိလေသည်။

ထိုလူရွယ်မှာ အသက်နှစ်ဆယ့်သုံးခန့်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

သူမ စားသောက်နေသည့် စားပွဲအနီးသို့ စားပွဲထိုးလူရွယ်
တစ်ယောက်က မယောင်မလည်နှင့် ရောက်ရှိပြီး ဝတ်စုံဖြူ ဝတ်
ဆင်ထားသော လူရွယ်၏မျက်နှာကို မသိမသာ ခူးစိုက်၍ အကဲ
ခတ်ကြည့်နေလေသည်။

သို့သော်....

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်က ထိုအဖြစ်
အမျက်ကို သတိမထားမိပါချေ။

သူက အရက်ကိုသာ တွင်တွင်သောက်နေလေသည်။

စားပွဲထိုးလူရွယ်သည် ဝတ်စုံဖြူ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်
ကို အကဲခတ်ကြည့်ပြီးသည့်နှင့် ဆိုင်ထဲမှ ခပ်သုတ်သုတ်ကလေး
ထွက်ခွာသွားလေသည်။

စားပွဲထိုးလူရွယ် ထွက်ခွာသွားသည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း
မှာပင် လူတစ်ယောက်က စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဒယ်ဒယ်လှမ်းဖြင့်
ဝင်ရောက်လာပေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်တစ်ယောက်
တည်းထိုင်သာ အရက်သောက်နေရာမှ ခြေလှမ်း ဒယ်ဒယ်ဖြင့်
ဝင်ရောက်လာသောလူအား တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ - စိတ်ဝင်
စားစွာဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

သူ၏မျက်ခုံးများ ပင့်ဘက်သွားမိလေသည်။

ဆိုက်ထဲသို့ ခြေလှမ်းဒယ်ဒယ်ဖြင့် ဝင်ရောက်လာသော
လူမှာ တခြားလူမဟုတ်ပါချေ။

အဝတ်အစား ကိုးရိုးကားယား ဝတ်ဆင်ထားသော လူထူး
လူဆန်းအတိုင်းအတို ဖြစ်နေလေတော့သည်။

လူထူးလူဆန်းအတိုင်းအတို ဆိုက်ထဲသို့ရောက်ရှိလာသည်နှင့်
အရက်ရောင်းသည့်နေရာသို့သွားကာ သူ၏ အရက်ဘူးတောင်း
ထဲသို့ အရက်များ ထည့်ခိုင်းလေသည်။

ထို့နောက် အဘိုးအိုသည် ကျသင့်ငွေများကို ရှင်းပေးပြီး
နောက် ထိုင်စရာကုလားထိုင်ကို စားပွဲများဆီသို့ မျက်လုံး
ဝှေ့ကာ ရွာဖွေကြည့်လိုက်၏။

သူက တစ်ယောက်တည်းထိုင်ကာ အေးအေးဆေးဆေး
အရက်သောက်နေသော အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော
လူရွယ်အား တွေ့မြင်လိုက်ရတော့အခါ ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့်
လျှောက်သွားကာ ထိုစားပွဲရှိ ထိုင်ခုံတစ်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်ချလိုက်
လေသည်။

သူသည် အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူအား
မျက်မှောင်ကြိုက်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟေ့... မင်းတို့ နေ့လယ်က သားရေပစ္စည်းဆိုင် တစ်ခုမှာ
တွေ့မိခဲ့သလိုပဲ’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က ခေါင်းညိတ်
လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

လူထူးလူဆန်းအတိုင်းအတို အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီး
နောက်....

‘မိပြင်အရင်က တစ်နေရာရာမှာ မြင်ဖူးသလိုပဲကွ’
ဟု ပြောလိုက်ပြန်၏။

၆၆ ❀ မိုးကျော်သူ

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က ခေါင်းခါ
ယမ်းလိုက်လေသည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ နေ့လယ်က မြင်ခဲ့ဖူးတာကို အဘက ဇဝေ
ဝေါဖြစ်နေမိတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

လူထူးလူဆန်း အဘိုးအိုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ဟာ...လုံးဝမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ အရင်အရင်က မြင်ဖူးသလို
ရှိနေတာပါ’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က လူထူး
လူဆန်းအဘိုးအိုအား အကဲခတ်ကြည့်ရင်းမှ...

‘ကျွန်တော်ကတော့ အဘကိုအရင်တုန်းက တစ်ခါမှမမြင်ခဲ့
ဖူးပါဘူး’

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက အရက်ဘူးတောင်းကို ဖွင့်ကာ
လူရွယ်ထံသို့ တိုးပေးရင်း...

‘ရော့ဟေ့...ငါဝယ်လာခဲ့တဲ့အရက်က မင်းသောက်နေတဲ့
အရက်လို အဖိုးတန်ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါက
အရက်ပြင်းပြင်းမျိုးကိုမှ ကြိုက်တာကွာ၊ တစ်ငုံနှစ်ငုံလောက်
မြည်းစမ်းကြည့်ပါလား’

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က ခေါင်းခါ
ယမ်းလိုက်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်ထုံး (ပ) ❀ ၆၇

‘နေပါစေ အဘရယ်၊ ကျွန်တော် မသောက်တော့ပါဘူး၊
အဘပဲသောက်ပါ’

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘အေး... ငါကတော့ သောက်ရမယ်ဟေ့၊ လောကမှာ မိန်းမ
မရှိဘဲနေလို့ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဟောဒီအရက်မရှိရင် ငါနေလို့
မရဘူးကွာ၊ ဟား...ဟား...ဟား’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး မိမိ၏စကားကို သဘောကျစွာဖြင့်
အားပါးအရ ရယ်မောလိုက်ကာ အရက်ဘူးတောင်းကိုနှုတ်ခမ်း
စတင် တေ့လိုက်လေတော့သည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်နှင့် လူထူး
လူဆန်းအဘိုးအိုတို့သည် အရက်သောက်ရင်း အတွေးကိုယ်စီဖြင့်
စိတ်ဆက်နေလေသည်။

ထိုအချိန် စောစောတထွက်ခွာသွားသော စားပွဲထိုးလူရွယ်
ကလေးသည် စားသောက်ခန်းထဲသို့ အမြန်ဝင်လာလေသည်။

ဤတစ်ကြိမ် သူသည် တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါချေ။
သူ၏နောက်တွင် လူတစ်ယောက် ပါရှိလာလေသည်။

အလွန်လှပချောမောသော မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်ပင်
ဖြစ်၏။

မိန်းမချောလေးသည် စားသောက်ခန်းထဲသို့ ရောက်သည်
နှင့် စားပွဲထိုးလူငယ် ညွှန်ပြသောနေရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ အရက်သောက်နေသော ဝတ်စုံဖြူ ဝတ်
ဆင်ထားသော လူရွယ်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် မိန်းမပျို၏
မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဝင်းလက်တောက်ပသွားလေသည်။

သူမက အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်ထံသို့
ပြေးလွှားသွားလေသည်။

‘စုထင်းလင်း...စုထင်းလင်း’

သူမက ပါးစပ်မှတကွတ်တကွတ်ရေရွတ်ရင်း အော်ခေါ်လိုက်
လေသည်။

ထို့နောက် စားပွဲရှိထိုင်ခုံလွတ်တစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်ထုံး (ပ) ❀ ၆၉

ယင်းအချိန် အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်
နှင့် အရက်အတူတူသောက်နေသော လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက
မိန်းကလေးအား ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် မနှစ်မြို့ဟန်ဖြင့် နှာခေါင်းတစ်ချက် ရှုံ့ကာ
ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

စုထင်းလင်းက သူမအား စိုက်ကြည့်နေရင်းမှ--

‘ကျုပ် ဒီမြို့ကိုရောက်တာ တစ်ရက်တောင် မပြည့်သေးပါဘူး၊ ဒါနဲ့ မင်းကို ဘယ်သူက ကျုပ်ဒီမှာရှိတယ်ဆိုတာ ညကြီးမင်းကြီး လာပြောတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက လှပစွာ ပြုံးလိုက်၏။

‘ထန်အိတောင်းဆီကို ညကြီးမင်းကြီး အကြောင်းကြားပေးတဲ့လူရှိလို့ အံ့ဩနေတယ် ထင်ပ’

သူမက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘မအံ့ဩပါနဲ့ရှင်၊ ရှင်ဒီကို ရောက်လာတာနဲ့ ကျွန်မဆီကိုလာပြီး အကြောင်းကြားမယ့်လူတွေ အများကြီး ရှိနေတယ်ဆိုတာ ရှင်နားလည်ထားဖို့ ကောင်းပါတယ်’

စုထင်းလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘ကျုပ်ကိုတွေ့ချင်ရင်လဲ မနက်မှ လာပါတော့လားဗျာ၊ ညကြီးမင်းကြီး ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်တောင်မှ အလောတကြီးလာရတာလဲ’

သူ၏စကားကြောင့် ထန်အိတောင်း၏ပြုံးနေသော မျက်နှာလေးမှာ ညှိုးကျသွားလေသည်။

ရှင်နဲ့သာဆိုရင်

လူထူးလူဆန်းအတိုးအိုက ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်သည်။

မိန်းကလေးက သူ့အား ငဲ့စောင်း၍မျှပင်မကြည့်ဘဲ အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေ၏။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်ကလည်း သူမအား စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

အတန်ကြာမှ--

မိန်းကလေးက စတင်၍ စကားပြောလိုက်၏။

‘စုထင်းလင်း၊ ရှင်ဒီမြို့ထဲကို ရောက်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲဟင်’

၇၂ ❀ ခိုးကျွေးသူ

‘ကျွန်မကို ဒီလိုပဲပြောရသလားရှင်’

စုထင်းလင်းက သူမအား စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်လဲ ဒီမြို့ကို ရောက်တည်းက မင်းအိမ်ကို လာလည်ဖို့ သတိရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်...

သူက စကားကိုတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ဟန့်တားလိုက်၏။

ထန်အိတောင်းက သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ရှင် ဆက်ပြောမယ် စကားကို ကျွန်မသိပါတယ်၊ ရှင်က ဖေဖေစကား အရှည်ကြီးပြောတတ်တာကို စိတ်ကုန်လို့ မဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အင်း... မင်းရဲ့အဖေကလဲတစ်မျိုးပဲ၊ သူကစကားကိုအရှည်ကြီးပြောတတ်သလို သူ့ကိုလဲ တိုတိုတုတ်တုတ်မဟုတ်ဘဲ စကားရှည်ရှည် ပြန်ပြောမှ သဘောကျတာ မဟုတ်လား’

ထန်အိတောင်းက ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဧဟာ ဖေဖေရဲ့ ဝါသနာလေ၊ ရှင်က အထိုက်အလျှောက်မပြောတတ်တော့ သူက ရှင်ကို သားမက်တော်ဖို့ ဘယ်သဘောတူပါ့မလဲ’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်ဖျက်လုံး (၈) ❀ ၇၃

ဟု ထင်းလင်းက ပခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်၏။

‘အဲဒါနဲ့ ခပ်ကောင်းကောင်းပါပဲ’

ထန်အိတောင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်ကလဲ မိန်းမ မလိုချင်ဘေးဘူးလေ’

ထန်အိတောင်းက နှုတ်ခမ်းစုလိုက်လေသည်။

‘ဘာလဲ ရှင်ကို ကျွန်မကတယ်ချစ်နေမှန်းသိလို့ ဈေးကိုင်တာလား’

စုထင်းလင်းက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူက အရက်တစ်ခွက်ကိုမော့ကာ ပါးစပ်ကို လက်ခုံဖြင့် သုတ်လိုက်ပြီး...

‘မော့ကျွေးသစ်ယောက်အနေနဲ့ ဈေးကိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး ထန်အိတောင်းရယ်၊ ကျုပ်မ္မာ အလုပ်တာဝန်တွေ များပြားလွန်းတာကို မင်းအသိပဲ၊ အခု လောလောဆယ် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ရင် ကျုပ်ရဲ့ အိမ်ထောင်ဘက် မိန်းမလေ၊

ဟာ အလကားနေရင် စိတ်ဆင်းရဲတဲ့ ဒဏ်ကို ခံစားနေရ
မှာပေါ့။

ထန်အိတောင်းက ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဒါဆိုရင် ရှင်က ကျွန်မကို မမုန်းသေးဘူး၊ မမေ့သေးဘူး
ပေါ့နော်’

စုထင်းလင်းက သူမအား အတန်ကြာအောင် ငေးမော
ကြည့်ပြီးမှ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘အို....ထန်အိတောင်းရယ်၊ မင်းဟာ ကျုပ်အတွက် မုန်းမေ့
နိုင်လောက်တဲ့ မိန်းကလေးမဟုတ်ပါဘူးကွာ’

ထန်အိတောင်းသည် စုထင်းလင်းအဖို့ မုန်းစရာ မေ့စရာ
မိန်းကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က စ၍
မေတ္တာရှိခဲ့ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

အမှန်တူင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်
ယောက် ကျေးဇူးအပြန်အလှန်ရှိခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။

ထန်အိတောင်းကို လူဆိုးစားပြုများလက်ထဲမှ စုထင်းလင်း
အ ကယ်တင်ပေးခဲ့သလို ယင်းသို့ကယ်တင်ရင်း စုထင်းလင်း
မှာ ဒဏ်ရာပြင်းပြင်းထန်ထန်ရကာ သေလုမြှောပီးဖြစ်ခဲ့ရာ
ထန်အိတောင်းက ဆင်းရဲအပင်ပန်းခံကာ နာမည်ကျော်ကြား
သော သမားတော်တစ်ဦးကိုရအောင် ရွာဖွေကုသစေခဲ့သော
ကြောင့် စုထင်းလင်းမှာ သေမည်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့
လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် အပြန်အလှန်
ကျေးဇူးများရှိခဲ့ကြရာမှ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ချစ်သူများဖြစ်
သွားခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်၏ ချစ်ခရီးလမ်းမှာ ပြောင့်ဖြူးခြင်း
မရှိဘဲ အခက်အခဲပြဿနာနှင့် ကြုံဆုံခဲ့ရလေသည်။

တခြားကြောင့်မဟုတ်ပါ။

ထန်အိတောင်း၏ ဖခင်ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ထန်အိတောင်း၏ဖခင် ထန်ရွှမ်းသည် အနုပညာသမားပီပီ
တိုက်ခိုက် ဆတ်ပုတ်ရသော အလုပ်ကို လုံးဝ နှစ်သက်ခြင်း
မရှိခဲ့ပါချေ။

၇၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ထို့ကြောင့် သူ၏သမီးတန်အိတောင်းအတွက် အိမ်ထောင်
ဘက်မှာ ကုန်သည်ပွဲစားသာ ဖြစ်ရမည်ဟု ရည်ရွယ်ထား
လေသည်။

ယမ်းကြောင့် စုထင်းလင်း၏ အလုပ်အကိုင်အကြောင်းကို
သိရှိသွားသောအခါ သမီးဖြစ်သူနှင့် သဘောမတူနိုင်ခဲ့ပါချေ။

ငို၍ဆိုးသည်မှာ စုထင်းလင်းက စကားကိုရှည်ရှည်ဝေးဝေး
တန်ဆာဆင်ကာပြေးတတ်သော ထန်ရှမ်းနှင့် အလိုက်အထိုက်
ပြောဆိုတတ်ခြင်း မရှိပါချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း စုထင်းလင်းမှာ ထန်အိတောင်းအပေါ်
တွင် သံယောဇဉ်တူယ်သလို ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း သူမ၏ ဖခင်
ကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျကာ ခပ်ခွာခွာပင်နေခဲ့လေတော့သည်။

စုထင်းလင်းက စကားမပြောတော့ပါ။

သူက အရက်ကို တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက် မော့သောက်နေ
လေသည်။

ထန်အိတောင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘ရှင် ဒီအရက်တွေ ဒီလောက်တောင် ဖိသောက်တာ
အကြောင်းရှိလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

စုထင်းလင်းက အရက်တခွက်ကို ခားပဲ့ပေါ်သို့ ပြန်ချလိုက်
သည်။

‘ကျုပ်ရဲ့အလုပ်ကို မင်းသိပါတယ်၊ မှုဆိုးတစ်ယောက်အဖို့
သားကောင်ရဲ့ ခြေရာပျောက်နေရင် စိတ်ထဲမှာ တယ်လိခံစားရ
လေ’

ထန်အိတောင်းက မျက်ခုံးပင့်၍ ကြည့်လိုက်၏။

‘လက်စသတ်ခံတော့ ရှင်က သားကောင်ရဲ့ခြေရာ ပျောက်နေ
တယ်ထင်တယ်’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ထန်အိတောင်းက သူ၏အနီးသို့ တိုးကပ်လိုက်သည်။

‘နေ့စမ်းပါဦး၊ အခုရှင်က ဘာသတင်းကိုလိုက်ပြီး စုံစမ်း
နေတာလဲဟင်’

စုထင်းလင်းက သူမအား မျက်လုံးလှန်ကာ ကြည့်လိုက်၏။

‘ဒီနှစ်အတောအတွင်းမှာ လုံစန်းတောတန်းက ဖြစ်ရပ်
တွေကို မင်းမကြားမိဘူးလား’

ထန်အိတောင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ကြားတယ်...ကြားတယ်၊ မကြာခဏဆိုသလို ကုန်သည်
ပွဲစားတွေ၊ မုဆိုးတွေ အသတ်ခံရတယ်ဆိုတာလေ၊ ဘာလဲ...
ရှင်က အဓိကစွဲကိုစုံစမ်းဖို့ ရောက်နေတာလား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ထန်အိတောင်းက သူ့အား စိုးရိမ်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

‘ရှင်တစ်ယောက်တည်း လိုက်စုံစမ်းနေရင်တော့ တစ်နေ့နေ့
တစ်ချိန်ချိန်ကျရင် ဒုက္ခရောက်နိုင်တယ် သိလား’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်အလုပ်ကိုက အန္တရာယ်ကြားမှာ ပျော်မွေ့နေရတဲ့
အလုပ်ပဲ၊ ဒုက္ခဆိုတာမဆန်းပါဘူးလေ’

ထန်အိတောင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီလိုအန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်လှုပ်ရှား
ရတဲ့အလုပ်မျိုးပဲ၊ ကျွန်မလဲ ဒီလိုအလုပ်မျိုးကို ဝါသနာပါပါ
တယ်ရှင်၊ ဒါပေမယ့်...’

သူမက စကားကို တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်တန့်ထားလိုက်၏။

‘စုထင်းလင်းက သူမအားမော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ဒါပေမယ့်...ဘာဖြစ်သလဲ’

ထန်အိတောင်းက....

‘ရှင်တစ်ယောက်တည်း ဒီလိုသာ လှုပ်ရှားနေမယ် ဆိုရင်
ရှင်ရဲ့သိုင်းပညာ ဘယ်လောက်ပဲအဆင့်မြင့်ပါစေ၊ လူအများစုနဲ့
ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခါကျရင်တော့ ရှင်ဘက်က တစ်ပန်းရှုံးနေတယ်
ဆိုတာ နားလည်ထားစမ်းပါ’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဘာလဲ—မင်းက ကျုပ်နဲ့အဖော်အဖြစ် လိုက်ချင်လို့လား’

ထန်အိတောင်းက သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်၏။

‘ကျွန်မက ရှင်နဲ့အတူ အဖော်လိုက်ပေးချင်တော့ကော ရှင်က
ကျွန်မကို ခေါ်မှာမို့လား’

စုထင်းလင်းက မချီပြုံး ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်ကခေါ်ဝေါ်ပြီတဲ့ မင်းအဖေက ဒီအတိုင်း ကြည့်နေမှာ
တဲ့လား’

ထိုအချိန်မှာပင် အေးစက်စက် အသံတစ်ခုက ရုတ်တရက်
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘ဘယ်ကြည့်နေမှာတဲ့လဲ၊ ဘယ်သဘောတူမှာတဲ့လဲ၊ သို့မှ
ဒီသမီး တစ်ယောက်ပါရှိတာ၊ ဒီသမီးကို သူက ဘယ်လောက်
ချစ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိဖို့ကောင်းပါတယ်’

ယင်းအသံကြောင့် စုထင်းလင်းနှင့်ထန်အိတောင်းတို့ အသံ
လာရာသို့ ပြိုင်တူလှည့်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ လူတစ်ယောက်က သူတို့အနီးသို့ ရောက်လာခြင်း
ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထန်အိတောင်းက မော့ကြည့်လိုက်ရာ ထိုလူမှာ သူဌေးသား
န်းဝါးဖြစ်နေကြောင်း တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

ကျန်းဝါး...

ကျန်းဝါးသည် စုထင်းလင်းအားအထင်သေးသောမျက်လုံး
အစုံဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။

စုထင်းလင်းကလည်း သူ့အား ဟန်မူရာ ကင်းမဲ့စွာဖြင့်
ပြန်လည်ကြည့်နေလေသည်။

အတန်ကြာမှ ကျန်းဝါးက တဦးမာသော လေသံဖြင့်...

‘ခင်ဗျားနာမည် စုထင်းလင်း မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ဟန်မူယာကင်းမဲ့သော အသံဖြင့်...

‘ဟုတ်တယ်’

ကျန်းဝါးက ထပ်မံမေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ခင်ဗျားဟာ ကိုယ်ရံတော်တပ်က ထောက်လှမ်းရေးမှူး
တစ်ယောက် မဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားမဆိုးဘူး၊ ကျုပ်လိုပဲ ထောက်လှမ်းရေးသမား
လုပ်စားဖို့ အရည်အချင်းတွေ အများကြီးရှိတယ်’

ကျန်းဝါးက မဲပြုံး ပြုံးလိုက်၏။

၈၂ ❀ မိုးကျသည့်

‘ဘာ...ထောက်လှမ်းရေးသမားလုပ်ရမယ် ဟုတ်လား’
စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော် အကြောင်းကို
စိလောက်စုံစမ်းထားနိုင်တယ်ဆိုတော့ ထောက်လှမ်းရေးသမား
တစ်ယောက်နဲ့ တူမနေဘူးလား’

ကျန်းဝါးက သူ့အားစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်အ ခင်ဗျားရဲ့အကြောင်းကို တကူးတက စုံစမ်းနေ
စရာ မလိုပါဘူး’

စုထင်းလင်းက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်၏။

‘ဆိုပါဦး’

ကျန်းဝါးက ထန်အိတောင်းအား မျက်လုံးတစ်ချက်ဝေ
ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်လက်ထပ်မယ့်မိန်းကလေးဟာ တခြားကလေးထဲချေ
တစ်ယောက်နဲ့ သိကျွမ်းနေတယ်ဆိုတော့ အဲဒီလူရဲ့အကြောင်း
ကိုစုံစမ်းထားရတယ်လေ’

❀ သူ၏စကားကြောင့် စုထင်းလင်းက ထန်အိတောင်းထံသို့
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၈၃

ထို့နောက် ကျန်းဝါးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လိုသော ဆန္ဒ
များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့သော် သူက ဒေါသကို အချိန်မီ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရ
လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စ
နှင့်ပတ်သက်၍ မည်သူ့အပေါ်မှ ရန်သူလို သဘောမထား
တတ်ပေ။

အတတ်နိုင်ဆုံး သည်းခံလေ့ရှိပေသည်။

အထူးသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ မိန်းမကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ရန်ဖြစ်
ရမည်ကို အလွန်ပင်ရွံရှာသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းဝါးအား စူးရှသော မျက်လုံးအစုံဖြင့်
စိုက်ကြည့်နေရုံမှအပ စကားမပြောပါ။

ထန်အိတောင်းသည် ဘေးမှအကဲခတ်ကြည့်ရှုနေရင်း ငြိမ်
သက်နေရာမှ ကျန်းဝါး၏ စကားများ လွန်လာသည့်အတွက်
ငြိမ်မနေနိုင်တော့ပါ။

သူမက ကျန်းဝါးအား စူးရှစွာစိုက်ကြည့်ရင်းမှ...

‘ကျန်းဝါး’

ဟု ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ခေါ်လိုက်လေသည်။

ကျန်းဝါးက သူမအားကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းက ညာချင်သေးလို့လား၊ ထန်အိတောင်း မင်းနဲ့ ငါ လက်ထပ်ဖို့ကို မင်းအဖေက တဘာတူထားတယ်ဆိုတာ မင်းသိပါတယ်’

ထန်အိတောင်းက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ရှင်ဟာ မိကောင်းဖခင်သားတစ်ယောက်ပါနော်’

ကျန်းဝါး၏မျက်နှာ နီရဲသွားလေသည်။

သူက စကားမပြောဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

ထန်အိတောင်းက မဲပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး....

‘ဒါဆိုရင် ရှင်စကားကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ပြောဖို့သင့်တယ်၊ အရမ်းကစရာ ထင်ရာလျှောက်မပြောပါနဲ့’

ကျန်းဝါးက သူမအား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်စကားပြောတာ မှားနေလို့လား’

ထန်အိတောင်းက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်၏။

‘ရှင်ပြောတဲ့စကားဟာ လူတစ်ဖက်သားကို ဘယ်လောက် နှစ်နာစေတယ်ဆိုတာ ရှင်စဉ်းစားမိဖို့ကောင်းပါတယ်’

သူမက မဲပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး...

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၈၅

‘အကယ်၍ ရှင်ကမစဉ်းစားမိခဲ့ပါဘူးဆိုရင်တော့ ရှင်ကို ကျွန်မက လူတစ်ယောက်လို့မသတ်မှတ်နိုင်တော့ဘူး’

သူမ၏စကားကြောင့် ကျန်းဝါးက လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ် သွားမိလေသည်။

သူက အလွန်ပင်ရှက်သွားမိသည်။

‘ကျုပ် အခုလို ပြောခဲ့တဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်၊ နောက်ကို ဒါမျိုးမပြောမိအောင် ထန်အိတောင်းကလဲ သူနဲ့ တွေ့ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ပေါ့ ဟုတ်လား’

သူက စကားဆုံးသည်နှင့် ဖိုးလမင်းစားသောက်ဆိုင်စာမူ လွမ်းထွက် သွားလေသည်။ ထန်အိတောင်းက ကျန်းဝါး ကွယ်ပျောက်သွားသည်အထိ ကြည့်ပြီးမှ စုဆင်းလင်းဘက်သို့ လှည့်လိုက်လေသည်။

‘ဒီကျန်းဝါးဆိုတဲ့လူဟာ မိန်းမစိတ်မျိုးရှိတယ်၊ တော်ကြာ ဖေဖေကို ကျွန်မ ဒီရောက်နေတဲ့ အကြောင်း သွားပြောရင် သွားပြောမှာရှင်’

စုဆင်းလင်းက သူမအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဘာလဲ...မင်းကကြောက်နေလို့လား’

ထန်အိတောင်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

ကျွန်မက မကြောက်ပါဘူး၊ ရှင်အတွက်ပဲ စိုးရိမ်တာပါ။
မလိုလားအပ်ဘဲ ရှင်အတွက် စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်စရာတွေ
မတွေ့စေချင်ဘူး၊ ကဲ ကျွန်မသွားလိုက်ပါဦးမယ်။

ဟန်အိတောင်းက ဤသို့ပြောကာ စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ
လှမ်းထွက်သွားလေသည်။

စုထင်းလမ်းက တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကာ သူမ၏
နောက်ကျောပြင်အားကြည့်ရင်း ပြုံး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

သူက နောက်ထပ် တစ်ခဏကြာအောင် စားသောက်ပြီး
နောက် စားသောက်ဆိုင်အပေါ်ရှိ မိမိ၏ တည်းခိုခန်းဆီသို့
လှမ်းတက်ခဲ့၏။

ထို့နောက် မိမိ၏အခန်းဆီသို့ဝင်ကာ တံခါးကိုသေချာစွာ
ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

ယင်းနောက် ခုတင်ပေါ်တွင် လှဲအိပ်လိုက်သည်နှင့် နှစ်
ခြုံက်စွာ အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။

ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်လွန်ပြီးနောက် နံနက် မိုးသောက်လှ
အချိန်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ညဉ့်နက်သည်အထိ ဆူညံနေခဲ့သော မိုးလမင်းစားသောက်
ဆိုင်သည် ယခုအခါ တိတ်ဆိတ်နေပြီဖြစ်၏။

ထိုအချိန် အနက်ရောင် ဝတ်စုံများ ဆင်တူဝတ်ဆင်ထား
သော လူငါးယောက်တို့သည် တိမ်များဖုံးအုပ်နေ၍ မလင်း
တလင်းဖြစ်နေသော အမှောင်ထုကို အားပြုကာ မိုးလမင်း
စားသောက်ဆိုင်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာကြလေသည်။

သူတို့၏ လှုပ်ရှားပုံမှာ ပေါ့ပါးသွက်လက်၍ ခြေသံပင်
မကြားရပါချေ။

သူတို့သည် တည်းခိုခန်းများ တည်ရှိရာ အပေါ်ထပ်
အဆောင်များဆီသို့ သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်ပေါ်မှ တစ်ဆင့်
ခန့်ကူးသွားကြလေသည်။

သူတို့ဝတ်ဆင်ထားသောဝတ်စုံများနှင့် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး
လာနေကြပုံများကို ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ကောင်းသော လာ
ခြင်းမျိုးမဟုတ်ကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။ သူတို့သည်တည်းခို
ခန်းများရှိရာ အပေါ်ထပ်ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားသော အခါ
တည်းခိုခန်းတစ်ခု၏တံခါးကြားမှနေ၍ မှတ်ပြောင်းသေးလေး
တစ်ခုကိုထည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ယင်းမှတ်ပြောင်းဝခလေးကို မီးရှို့ လိုက်ရာ မှတ်ပြောင်းထဲရှိလောင်စာများမှာ တငွေငွေ လောင်ကျွမ်း ကုန်လေသည်။

သူတို့ငါးယောက်ထဲမှ လူတစ်ယောက်က အခန်းပြင်မှနေ၍ မှတ်ပြောင်းကခလေးအား တဖြည်းဖြည်းချင်း မှတ်ပေးလိုက်ရာ မီးခိုးငွေ့များသည် အခန်းတိုင်းသို့ လုံးဝင်သွားကြလေသည်။

တစ်ခဏကြာသောအခါ မှတ်ပြောင်းထဲရှိလောင်စာများမှာ ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်၏။

ထိုလူငါးယောက်က တစ်ခဏကြားအောင် ငြိမ်သက်နေကြ ပြီးမှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသောလူက လက်တစ်ချက် ငွေ့ယမ်းပြလိုက်လေသည်။

ကျန်လူလေးယောက်က ခေါင်းကိုပြိုင်တူညီတဲကာ အခန်း ပြတင်းပေါက်အား ကလန့်၍ဖွင့်လိုက်၏။

ထို့နောက် ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်ကာ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ခုန်ဝင်သွားကြလေသည်။

လူတစ်ယောက်ကမူ အပြင်ဘက်တွင် ရပ်လျက်ကျန်ရစ်နေခဲ့ လေသည်။

တစ်ခဏအကြာတွင် တည်းခိုခန်းတစ်ခုထဲမှ ဗလုံးဗထွေး အသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာ၏။

သို့သော် ချက်ချင်းပင် ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

မကြာမီမှာပင် ဝတ်စုံနက် လေးယောက်တို့သည် အပြင်သို့ ထွက်သွားကြလေသည်။

သူတို့၏လက်ထဲတွင် ကြီးမားသော အိတ်ရှည်ကြီးတစ်လုံး ပါရှိလာလေသည်။

ယင်းအိတ်ရှည်ကြီးကို လူနှစ်ယောက်က မြောင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ ဖြည်းညင်းစွာချလိုက်၏။

ထို့နောက် လူလေးယောက်စလုံး ပြတင်းပေါက်အပြင်သို့ ခုန်ထွက်လာကာ ပြတင်းပေါက်တံခါးကို ပြန်လည်ပိတ်ထား လိုက်ကြလေသည်။

ယင်းနောက် ဝတ်စုံနက်နှစ်ယောက်က အိတ်ရှည်ကြီးကို ထမ်းကာ တည်းခိုခန်းစင်ကြီးလမ်းမှ တစ်ဆင့် မြေပြင်ပေါ်သို့ ခုန်ချလိုက်လေသည်။

ကျန်လူသုံးယောက်တို့ကလည်း အသီးသီး အောက်သို့ခုန်ချ လိုက်လေသည်။

အချိန်အနည်းငယ် အတွင်းမှာ ဝတ်စုံနက်ဝတ်ထားသော လူငါးယောက်တို့သည် ထိုအိတ်ကြီးကို မြင်းပေါ်သို့တင်ကာ မြို့စွန်ဘက်ဆီသို့ မောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

မြင်းငါးကောင်နှင့် မြင်းစီးသမား၊ ငါးယောက်တို့အပြင်
မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်၌ ဆိတ်ရှည်ကြီးတစ်လုံး ပါရှိသွားကာ
မွန်ဝါးဝါး လရောင်အောက်တွင် ပြေးလွှားနေကြလေတော့
သည်။

ဖေခရောက်သူ ..

သူသည် ဟန်မော် သားရေပစ္စည်းထောင်းဝယ်ရေး ပိုင်ရှင်
ဖေဟိုလူသား ဖြစ်လေသည်။

အူသည် လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ
လောင်းကစား အပျော်အပါးဝါသနာပါပြီး အပေါင်းအသင်း
များနှင့် လိုက်စားပျော်ပါးနေသူ ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် သူသည် သိုင်းပညာ ထူးချွန်သော ဗုဒ္ဓဇာတ်
ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ယခု သူသည် အတော် ညဉ့်နက်သည်အထိ မိုးလမင်း စား
သောက်ဆိုင်တွင် လောင်းကစားနေခဲ့၏။

ယင်းနောက် အရက်သောက်ကာ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

သူနှင့်အတူ အပေါင်းအသင်း နှစ်ယောက်လည်း ပါရှိလာ
သည့်အတွက် သူက အပေါင်းအသင်းနှစ်ယောက်ကို ဆိတ်ရောက်
သည်အထိပို့ပြီးကာမှ တစ်ယောက်တည်းမိမိ၏နေအိမ်သို့ ပြန်လာ
ခဲ့လေသည်။

အချိန်မှာ သန်းခေါင်ကျော်ကာ မိုးလင်းတော့မည် ဖြစ်ပေ
သည်။

ယနေ့ည ဖေရှောက်လူသည်လောင်းကစားဝိုင်းတွင် အတော်
လေးရှုံးခဲ့လေသည်။

ဤအကြောင်းကို ဖခင်ဖြစ်သူ ဖေဟိုလူက သိရှိသွားခဲ့ပါ
လျှင် အကြီးအကျယ် ဆူပူကြိမ်းမောင်းတော့မည် ဖြစ်၏။

ဖေရှောက်လူသည် လောင်းကစားဝိုင်းတွင် ရှုံးခဲ့သော
ငွေများကို ပြန်လည်ရရှိစေရန် မည်သို့လုပ်ဆောင်ရပါမည်နည်း။

သူက ယင်းသို့စဉ်းစားကာ လမ်းလျှောက်လာစဉ် မြင်းစီး
သမားငါးယောက်နှင့် မြင်းငါးကောင်တို့သည် မြို့စွန်ဘက်ဆီ
သို့ မြင်းကိုစုန်းစိုင်းကာ စီးနှင်ထွက်ခွာသွားခြင်းကို တွေ့မြင်
လိုက်ရလေသည်။

သူက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိ၏။

၉၂, ❀ မိုးကျော်သူ

ဤနေရာတွင် ယခုကဲ့သို့ မြင်းနှင့် ခရီးသွားနေကြသော လူများကို တွေ့ရသည်မှာ မဆန်းပါချေ။

သို့သော် ဤမြင်းစီးသမား ငါးယောက်ကို အမှောင်ထဲမှ နေ၍ ဆက်ခတ်ကြည့်မိသော အခါတွင်မူ သူ၏မျက်လုံးများ ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤမျှ ညဉ့်နက် သန်းခေါင်တွင် လူစားတောင်ဘက်ဆီသို့ ဦးတည်ကာ မြင်းများကို စီးနှင်းသွား နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် မြင်းငါးကောင်အနက် မြင်းတစ်ကောင်၏ ကျောပေါ်တွင် အိတ်ရှည်ကြီးတစ်လုံး ပါရှိနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

ဖေရွှေကလူက မျက်မှောင်ကြူဟန်မိလိုက်လေသည်။

မြင်းစီးသမား ငါးယောက်တို့မှာ အနက်ရောင် ကိုယ်ကျပ် အင်္ကျီများကို ဝတ်ဆင်ထားကြလေသည်။

ညဘက် အချိန်မတော်တွင် ဝတ်စုံနက်များ ဝတ်ဆင်ထားကြသောကြောင့် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လူကောင်းများ မဟုတ်နိုင်ပါချေ။

ဤသို့ဆိုပါလျှင် ထိုဝတ်စုံနက် ဝတ်ဆင်ထားကြသူများမှာ သူခိုးခားပြုများသာ ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။

ယခုကဲ့သို့ အချိန်အခါမျိုးတွင် သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြသော သူခိုးခားပြုများသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ထံမှ သို့မဟုတ် အိမ်တစ်အိမ်မှ ပစ္စည်းများ၊ ငွေများကို လုယက်လာကြသည့် လူများဖြစ်ရမည်ဟု ဖေရွှေကလူက နားလည်လိုက်လေသည်။

သူက ယင်းသို့နားလည်လိုက်မိသည်နှင့် မျက်နှာထစ်ခုလုံး ဝင်းလက်တောက်ပသွားလေသည်။

‘ဟာ.....ဟုတ်ပြီ၊ ဒီသူခိုးတွေ နောက်ကလိုက်သွားပြီး သူတို့ဆီမှာ ပါလာတဲ့ငွေတွေကို ကြားဖြတ် လုလိုက်မယ်ဆိုရင် ငါ့ယောင်းကစားဝိုင်းမှာ ရှုံးထားတဲ့ ငွေကြေးတွေကို ပြန်ရမှာပေါ့တယ်’

ဟု စဉ်းစားလိုက်မိလေသည်။

သူက ယင်းသို့ စဉ်းစားမိလိုက်သည်နှင့် သူ၏မျက်စိထဲတွင် မြင်းပေါ်မှ ကန့်လန့်ဖြတ် တင်ထားသော အိတ်ရှည်ကြီးအား ပြန်လည်မြင်ယောင်လာပြန်လေသည်။

၉၄ ❀ မိုးကျော်သူ

သူက တွေ့ဝေတုန့်ဆိုင်းမနေတော့ပါ။

မြင်းစီးသမားများ ထွက်သွားသော နေရာဆီသို့ တစ်ချက်
လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို နောက် ဖြတ်လမ်းတစ်ခုမှနေ၍ အပြေးအလွှား လိုက်
သွားကြလေတော့သည်။

အထင်နှင့်အမြင်

ဤနေရာသည် စိန်တိတ်မြို့၏ မြို့ပြင်တစ်နေရာ ဖြစ်သည်။

မြင်း ငါးကောင်သည် မြို့ပြင်ဘက်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာပြီ
ဖြစ်၏။

မြင်းငါးကောင်မှာ မြို့ပြင်ဘက်သို့ ရောက်လာ သည်နှင့်
မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိနေသော ငါးရုံတောတစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်
ဝင်ရောက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။

သို့သော် ရုတ်တရက်ရွှေဆုံးမှုမြင်းသည် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်
သွားသောကြောင့် နောက်မှမြင်းများမှာလည်း ရပ်ဆိုင်းသွား
ကြလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့၏ရွှေမှ လူတစ်ယောက်က
မားမားမတ်မတ်ကြီးရပ်ကာ လမ်းကို ပိတ်ဆို့ဟန်တားထား
သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုလူမှာ ဖေရွှောက်လူပင် ဖြစ်၏။

ဖေရွှောက်လူ၏လက်တွင် သုံးတောင်အရှည်ရှိသည့် ဝါးလုံး
တစ်ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်ထားလေသည်။

သူက မြင်းစီးသမားအား မျက်လုံးတစ်ချက်ဝေ ကြည့်ကာ
အေးစက်စက်အသံဖြင့်...

‘မင်းတို့အားလုံး ဒီနေရာက ဖြတ်သွားချင်ရင် မြင်းကျော
ပေါ်က အိတ်ရှည်ကြီးကို ချခဲ့စမ်း’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မြင်းစီးသမား ငါးယောက်က တစ်ယောက် မျက်နှာကို
တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ ဖေရွှောက်လူအား
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ဖေရွှောက်လူကလည်း သူတို့ငါးယောက်အား ဝါးလုံးတို့ဖြင့်
လျှင်မြန်စွာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝတ်စုံနက်ငါးယောက်တို့မှာ ဖေရွှောက်လူအားအလွယ်နှင့်
အနိုင်ရမည်မဟုတ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့ငါးယောက်က မြင်းပေါ်မှ ခုန်သင်းကာ
ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ဖေရွှောက်လူသည် သွက်လက် သွက်လက်ဖျတ်လတ်သော
လှရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ဝါးလုံးက
ချားရဟတ်တစ်ခုပမာ လှည့်ပတ်လှုပ်ရှားနေ၏။

သူ၏ဝါးလုံးသည် တဦးဦးအသံများမြည်လျက် ဝတ်စုံနက်
ငါးယောက်တို့အား ထိထိမိမိကြီး တိုက်ခိုက်နေလေသည်။

သူ၏သိုင်းပညာမှာ ဝတ်စုံနက်ငါးယောက်ထက် များစွာ
သာလွန်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကို ဝတ်စုံနက်များ ကောင်းစွာခံမိကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် အမြန်ဆုံး ဆုတ်ခွာပြေးနိုင်ရန် မြင်းများဆီသို့
တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်နေကြ၏။

ဖေရွှောက်လူက ပါးနပ်သောလှရွယ်တစ်ယောက်ပီပီ ယင်း
အချက်ကို ကောင်းစွာသဘောပေါက် နားလည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဝတ်စုံနက်ငါးယောက်တို့ တပ်လှန့်တိုက်ခိုက်
လိုက်ပြီး ရုတ်တရက် မြင်းကျောပေါ် တွင်ရှိနေသော အိတ်ကြီး
ကို ဝါးလုံးဖြင့် ဆတ်ခနဲ ထိုးချလိုက်လေသည်။

‘ဘုတ်’

အိတ်ရှည်ကြီးမှာ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျသွားလေသည်။

ဝတ်စုံနက်ဝတ်ဆင်ထားသော လူနှစ်ယောက်က ထိုအိတ်ရှည်ကြီးအားပြန်လုရန် ရွှေ့သို့ တိုးလာကြလေသည်။

ဖေရွှောက်လူက မဲ ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

သူက လက်ထဲရှိဝါးလုံးတိုဖြင့် ထိုလူနှစ်ယောက်၏ မျက်နှာများဆီသို့ဖြတ်၍ ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

‘ဖြောင်း...ဖြောင်း’

‘အား’

‘အံ့မယ်လေးဗျ’

ဝတ်စုံနက်နှစ်ယောက်မှာ ဝါးလုံးတို၏ ရိုက်ချက်မိသွားကာ စူးရှသောအော်သံများနှင့်အတူ နှာခေါင်းထဲမှ သွေးများ ယိုစီး၍ ကျလာလေသည်။

‘ဆုတ်ကြ’

ဝတ်စုံနက်များက တိုက်ခိုက်ရာမှ ဆုတ်ခွာရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသောလူက မိမိလူများ ဆုတ်သွားအောင် ခံစစ်အနေအထားဖြင့် မိမိ၏ လူများကို တရကြမ်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ယင်း တစ်ဒဂံအချိန်လေးမှာပင် ကျန် ဝတ်စုံနက်များက နောက်သို့ဆုတ်ကာ မြင်းပေါ်သို့ ခုန်ထက်လိုက်ကြ၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၉၉

ထို့နောက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသော လူက မြင်းပေါ်သို့ခုန်တက်ကာ အပြင်းစွန်းစိုင်း၍ မောင်းနှင်ကာ ထွက်ပြေးကုန်ကြလေသည်။

ဖေရွှောက်လူက ဝတ်စုံနက်ငါးယောက်ကို အရေးမစိုက်ပါချေ။

သူ့အထူးဂရုစိုက်နေသည်မှာ မြင်းပေါ်မှကျခဲ့သော အိတ်ရှည်ကြီးပင် ဖြစ်၏။

သူသည် ဝတ်စုံနက်ငါးယောက်တို့ ထွက်ပြေးသွားသည်နှင့် အိတ်ကြီးအား ပြေးသွားကာ မယူလိုက်သည်။

ထိုသို့ မလိုက်သည်နှင့် ဖေရွှောက်လူ၏ မျက်လုံးများမှာ အဆမတန်ပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

အကြောင်းမှာ သူကအိတ်ရှည်ကြီးထဲ၌ပစ္စည်းများဖြစ်စေ၊ ငွေများဖြစ်စေ ရှိနေလိမ့်မည်ဟု တွက်ဆထားခဲ့လေသည်။

သို့သော် ယခုအခါတွင် သူထင်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်မလာပါချေ။

အိတ်ထဲတွင် ပျော့စိစိအဆုတ်စုံကိုကိုင်လိုက်မိသောကြောင့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်ဟု နားလည်လိုက်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အိတ်ရှည်ကြီးအား ပစ်ချလိုက်မိလေသည်။

ဖေရှောက်လူသည် အိတ်ရှည်ကြီးကိုစိတ်ပျက်စွာဖြင့် ကြည့်
ယင်းမှ ရင်ထဲတွင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေမိလေသည်။

လူ....

ဤ အိတ်ရှည်ကြီးထဲတွင် လူတစ်ယောက်သာဆိုပါက မိမိ
အပေါ်တွင် အပြစ်တွေပုံကျရပေတော့မည်။

ထို့နောက် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ဤသို့ချလိုက်၏။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်.... ဒီအိတ်ရှည်ကြီးကို ဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်ရင်
အထဲကလူဟာ ဘယ်သူတယ်ဝါဆိုတာသိရမှာပဲ’

သူက ယင်းသို့ စဉ်းစားလိုက်မိသည်နှင့် အိတ်ရှည်ကြီးကိုဖွင့်
လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဖြူဖွေးသောဝတ်စုံကို ရှေးဦးစွာ စတင်တွေ့မြင်
လိုက်ရလေသည်။

သူသည် ထိုလူအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ဖြူဖွေးသောဝတ်စုံဝတ်ထားသည့်လူမှာ ပျော့ခွေကာ ငြိမ်
သက်နေ၏။

‘ဘုရား...ဘုရား...သူသေနေပြီလားမသိဘူး’

သူသည် ဘဝတစ်လျှောက်တွင် ဤတစ်ကြိမ်သာ ဘုရား
အလိုက်မိလေသည်။

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ၁၀၁

ထို့နောက် အိတ်ရှည်ကြီးထဲမှ လူကို အပြင်သို့ထုတ်ကာ
စစ်ဆေးကြည့်လိုက်၏။

သူတစ်ခါမျှ မမြင်မတွေ့ဖူးသေးသော လူရွယ်တစ်ယောက်
ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်ရှိပြီး ရုပ်ရည်ချောမော နုနယ်
လှပေသည်။

ဖေရှောက်လူက ထိုလူအား စစ်ဆေးကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူမှာ အသက်မသေးသေးပါ။

သို့သော် သတိလစ်၍ မေ့မြောနေလေသည်။

ဖေရှောက်လူသည် သိုင်းသမား တစ်ယောက် ဖြစ်သော
ကြောင့် ဆေးဝါးကောင်းများ ပါရှိလေသည်။

သူက အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ဆေးဘူး တစ်ခုကို နှိုက်ယူကာ
ဆေးမှုန့် တချို့ကို ထုတ်၍ မေ့မြော နေသော လူရွယ်၏
နှာခေါင်းပေါက်ဝတွင်တေ့ကာ မှုတ်သွင်းလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် လူရွယ်အား မြေပြင်တွင်ချထားပြီး အခြေ
အနေကိုစောင့်ကြည့်နေလေသည်။

တစ်ခဏကြာသောအခါ သတိလစ် မေ့မြော နေသော
လူရွယ်သည် ပြန်လည်၍ သတိရလာလေသည်။

၁၀၂ ❀ ပိုးကျော်သူ

သူက တစ်ချက်လူးလွန်ကာ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ မိမိအိပ်စက်နေသောနေရာမှ အိပ်စက်နိုးညှို့သော အိပ်ရာခင်းပေါ်တွင်မဟုတ်ဘဲ မြေပြင်ပေါ်တွင်ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

သူက အံ့သြလွန်းသဖြင့် ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက် လေတော့သည်။

မိတ်ဆွေဖြစ်သွားခြင်း

အရှေ့ဘက်ဆီမှ ရောင်နီ ထွက်ပေါ်လာပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဖေရှောက်လူက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် သတိကောင်းစွာရရှိနေပြီ ဖြစ်သော အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်အား လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားနာမည်က ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသောလူရွယ်က သူ့အား ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ပြုံး၍ ဤသို့ပြောလိုက်သည်။

၁၀၄ ❀ မိုးကျော်သူ

‘စု...ထင်း...လင်း’

သူ၏စကားကြောင့် ဖေရှောက်လူက ထချန်မတတ် ထိတ်လန့် သွားမိလေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအား မယုံကြည်နိုင်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘စုထင်းလင်း ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် ဟိုကူးဖေ့ခံတပ်က နဂါးလေးပေါ့ ဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ဖေရှောက်လူက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေ သည်။

‘အင်း...နဂါးလေး စုထင်းလင်းဟာ သိုင်းပညာ အလွန် အဆင့်မြင့်တဲ့ သိုင်းသမားကောင်းတစ်ယောက်လို့ သိုင်းလော ကမ္ဘာ ကျော်စောနေတာ၊ အခုတော့ဘယ်လိုမျိုးဖြစ်ရတာလဲ’

ဟု ပြောရင်း စုထင်းလင်းအား အထင်သေးဟန်ဖြင့် ကြည့် လိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက မချိပြီး ပြီးလိုက်၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၈) ❀ ၁၀၅

‘ကျုပ် အိပ်မပျော်တပျော် ဖြစ်နေတုန်းမှာ ကျုပ်ရဲ့အခန်း ထဲကို မီးခိုးတွေဝင်တာတွေလို့ ထင်လိုက်တယ်၊ ပထမတော့ ကျုပ်ကမီးလောင်တယ်လို့ ထင်မိတာကွ၊ ဒါပေမယ့် အတန်ကြာ တော့ ပြတင်းပေါက်ကနေပြီး အနက်ဆောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင် ထားတဲ့လူတွေ ဝင်လာတာတွေရလို့ ထိုက်ခိုက်ဖို့ ဟန်ပြင်လိုက် တယ်’

သူက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘ဒါပေမယ့် ကျုပ်က မေ့ဆေးတစ်မျိုးကို ရှူရှိုက်မိထား တာကြောင့် သူတို့ကို မတိုက်ခိုက်ခင်မှာဘဲ လဲကျသွားတော့တာ ပါပဲ’

ဟု ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ဖေရှောက်လူက ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်သည်။

‘ဒါဆို ခင်ဗျားက အငိုက်မိသွားတယ်ဆိုပါတော့’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ဖေရှောက်လူက ဆက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

‘ထားပါတော့လေ... ဒါနဲ့ခင်ဗျားကို ဖမ်းခေါ်သွားတဲ့ လူတွေက ဘယ်သူတွေလဲ ဟင်’

၁၀၆ ❀ မိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းက သူ့အား ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကလဲ အဲဒါတွေကိုပဲ သိချင်နေတာပျ၊ ဒါနဲ့ခင်ဗျားက ကယ်လိုလုပ်ပြီး တွေ့ခဲ့တာလဲ’

ဖေရွှေကလူက....

‘ဒီလိုပျ၊ ကျုပ်က ညအမှောင်ကြီးထဲမှာ မြင်းကိုယ်စီနဲ့ ဝတ်စုံနက် ဝတ်ဆင်ထားတဲ့လူတွေက မြို့စွန်ဘက်ကို အိတ်ရှည်ကြီးတစ်လုံးနဲ့အတူ စီးနှင်ထွက်ခွာသွားတာတွေလို့ စိတ်ဝင်စားပြီးလိုက်ကြည့်ရာက အခုလိုခင်ဗျားကို ကယ်တင်တဲ့ အဖြစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့’

စုထင်းလင်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားက အဲဒီလူတွေကို တွေ့လိုက်မှာပေါ့နော်’

ဖေရွှေကလူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘တွေ့လိုက်တာပေါ့’

စုထင်းလင်း၏မျက်လုံးများ စူးရှတောက်ပလာလေသည်။

‘ဒါဆိုရင် အဲဒီလူတွေက ကယ်သူတွေလဲ ဟင်၊ ခင်ဗျား သူတို့ကို သိသလား’

ဖေရွှေကလူက ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းစွာ ခါယမ်းလိုက်သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၀၇

‘ကျုပ်လဲမသိဘူးပျ၊ သူတို့အားလုံးက ညဘက်လဲ ဖြစ်ပြန်၊ အနက်ရောင်တွေကိုလဲ ဝတ်ထားပြန်ဆိုတော့ သိပ်မမြင်ရဘူးပျ’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားနည်းနည်းလောက်စဉ်းစားပြီးမှ မှတ်မိသလောက်လေး ပြောပြပါလားဗျာ’

ဖေရွှေကလူက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်နဲ့တိုက်ခိုက်တဲ့ လူငါးယောက်ထဲက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့လူနဲ့မျက်နှာမှာ ပားဒဏ်ရာအမာရွတ်ကြီးတွေ ရှိနေပါတယ်’

စုထင်းလင်းက အတန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်စွာ စဉ်းစားပြီးမှ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ဒီလိုပုံသဏ္ဌာန်မျိုးကို ကျုပ်လဲမသိဘူး၊ ဒါတွေ ထားလိုက်ပါစော့၊ ခင်ဗျားကကျုပ်ကို ဘာကြောင့် ကယ်တင်လိုက်တာလဲ ဟင်’

ဖေရွှေကလူက သူ၏စကားကြောင့် မိမိအဖြစ်ကို တွေးမိကာ တဟားဟား ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

၁၀၈ ❀ မိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းက သူ့အား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျား ဘာတွေကို သဘောကျပြီး ဒီလောက်တောင့်မှ ရယ်နေတာလဲ’

ဖေရှောက်လူက ရယ်မောခြင်းကိုရပ်တန့်ကာ...

‘အခုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး၊ အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောပါတော့မယ်၊ ကျုပ်အဖြစ်က ရယ်ချင်စရာ ကောင်းလွန်းလို့ပါ’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ဖေရှောက်လူက ရယ်မောလိုက်ပြီးမှ...

‘ကျုပ်နာမည်က ဖေရှောက်လူတဲ့၊ ဟန်မော် သားဇေပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်က ဖေဟိုလူရဲ့သားပေါ့’

သူ၏စကားကြောင့် စုထင်းလင်းက အံ့သြသွားမိလေသည်။

ဖေဟိုလူတွင် သားတစ်ယောက်ရှိသည်ဟု စုထင်းလင်းက ကြားခဲ့ဖူးပေသည်။

သို့သော် မြင်ဖူးခဲ့ခြင်း မရှိပါချေ။

ထို့ပြင် ဖေဟိုလူ၏သတင်းများကို ကြားရသည်ကလည်း မကောင်းပါချေ။

ဖေဟိုလူသည် အပေါင်းအသင်းများကို ခင်မင်သည်။

သူ၏အပေါင်းအသင်းများမှာ အရက်သမား၊ ကစားသမားနှင့် သူခိုး ဂျဗိုးများသာ ဖြစ်ရမည်ဟု သိရှိသားလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ... ယခုအခါ ဖေရှောက်လူသည် မိမိ၏အသက်ကို ကယ်တင်ထားပေးခဲ့သောကြောင့် စုထင်းလင်းက အတွေးရခက်နေမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်လိုက်ပြီး...

‘ဖေရှောက်လူ... ကျုပ်ရဲ့အသက်ကို အခုလိုကယ်တင်လိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ဖေရှောက်လူက ခေါင်းခါယမ်း လိုက်သေသည်။

‘ရှင်းရှင်း ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ကယ်တင်ပေးခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး’

သူ၏စကားကြောင့် စုထင်းလင်းက အံ့သြသွားမိလေသည်။

‘ဟင်’

သူက ရယ်မောလိုက်ပြီး...

‘တာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပဲ၊ ခင်ဗျားကသာ ကျုပ်ကို လူမယူခဲ့ဘူးဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့

အသက်ဟာ အခုဆိုရင် မျှော်လင့်ချက်ရှိတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဖေရွှောက်လူက ခေါင်းခါယမ်း လိုက်လေသည်။

'အဲဒီ လူတွေက ခင်ဗျားကို သတ်ကြမယ် မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်'

စုထင်းလင်းက ခေါင်းခါယမ်း လိုက်၏။

'ဟာ...ဘာဖြစ်လို့မထင်တာလဲ'

ဖေရွှောက်လူက...

'ဘာဖြစ်ရမှာလဲဗျ၊ အဲဒီလူတွေက ခင်ဗျားကို သတ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒီအထိ တကူးတက သယ်လာစရာအကြောင်း မရှိပါဘူး၊ တစ်ခါတည်း လက်စတုံး လုပ်လိုက်ရင် ပြီးတာပဲ'

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူက ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရဟန်ဖြင့်....

'ကဲ... ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ကယ်တင်ပေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး အခုလိုဖြစ်ရတယ်ဆိုတာပြောပါဦး'

ဖေရွှောက်လူက ရှင်းပြလိုက်ရလေသည်။

'ဒီလိုဗျ... ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုထည့်ထားတဲ့ အိတ်ကြီးကို တွေ့ရတော့ ခေးပြတော့ ငွေအိတ်ကြီး တင်လာတယ် ထင်ပြီး လိုက်လုထားတာဗျို'

စုထင်းလင်းက ရယ်မောလိုက်မိလေသည်။

'နေပါဦး၊ ခင်ဗျားလိုကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ လူတစ်ယောက်က ဘာကြောင့် အခုလောက်ငွေ လိုနေရတာလဲ'

ဖေရွှောက်လူက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

'မပြောချင်တော့ပါဘူးဗျာ၊ နေ့က လောင်းကစားအိမ်တစ်ခုမှာ ကျွန်တော့်ကိုလိမ်ကစားသွားကြလို့ ငွေဘေအများကြီးရှုံးတဲ့အပြင် အကြေးလဲအတော်ဘင်သွားတယ်ဗျ'

စုထင်းလင်းက ရယ်မောလိုက်သည်

'ဪ... ဒီလိုကိုး၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားကိုလိမ်ပြီး ကစားသွားကြတဲ့လူတွေ မြို့ထဲမှာအမြဲရှိနေကြသေး'

ဖေရွှောက်လူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'မြို့တာပေါ့၊ သူတို့ကဒါပဲ လုပ်စားနေကြတဲ့လူတွေပဲဗျ'

စုထင်းလင်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

'ဒါဆိုရင် ဘာမှစိတ်မပူနဲ့၊ ကျုပ်ကိုသာ သူတို့ဆီပို့ပေးပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ငွေတွေပြန်ရစေမယ်'

ဖေရွှောက်လူက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့လောက်တော့ ကျုပ်လဲ တတ်ပါ
သေးတယ်’

ဖေရွှောက်လူနဲ့ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်က နဖူးပေါ်သို့ ခုန်တက်
သွားလေသည်။

‘ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်လိမ့်မှာတဲ့လဲ’
စုထင်းလင်းက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ခါက ကျုပ်ရဲ့အလုပ်ပါ၊ ခင်ဗျားကသာ ညကျရင် သူတို့ဆီ
ကို လိုက်ပို့ပေးပါ’

ဖေရွှောက်လူက စကားမပြောတော့ဘဲ ပါးစပ်ပိတ်ထား
လိုက်ရလေတော့သည်။

တစ်ဆီပီနှစ်လိမ်

စိန်တိတ်မြို့နယ် နံနက်ခင်း....

သာသာယာယာ ချီလှပေသည်။

နံနက်မိုးလင်းကတည်းကလမ်းမကြီးများပေါ်တွင် လူများ
ဆည် ပျားပန်းခတ်မှု သွားလာလှုပ်ရှားနေကြလေသည်။

စုထင်းလင်းသည် စားသောက် ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ ချောင်ကျ
သော နေရာတစ်နေရာတွင် စားစရာများကို စားသောက်နေ
ကြ၏။

သူက ယင်းသို့ စားသောက်နေစဉ် ဆိုင်ထဲသို့လူတစ်ယောက်
ဝင်ရောက်လာခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူအား တွေ့မြင်လိုက်ရသော အခါ စုထင်းလင်း၏ မျက်လုံးများ ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားရလေသည်။

‘ဟင်...ထန်အိတောင်း’

သူက တီးတိုးခရရွတ်လိုက်လေသည်။

ထန်အိတောင်းက ဆိုင်ထဲသို့ရောက်ရှိလာသည်နှင့် မျက်လုံး တစ်ချက် ဝေ့ကြည့်လိုက်၏။

သူမ၏ မျက်လုံးများက စုထင်းလင်းရှိသော စားပွဲတိုင် ရပ်တန့်သွားလေသည်။

ထို့နောက် သူမသည်စုထင်းလင်းထံသို့ဦးတည်ကာ လျှောက် လှမ်းလာလေသည်။

စုထင်းလင်းက သူမအားမော့ကြည့်ကာ....

‘ထန်အိတောင်း...ဒီလို ချောင်ကြိုချောင်ကြား ဆိုင်လေး ထဲမှာ ကျုပ်ရှိနေတယ်လို့ မင်းကို အယ်သူက လာပြောသလဲ’

ဟု ခရီးရောက်မဆိုက် မေးလိုက်လေသည်။

ထန်အိတောင်းက တခစ်ခစ်ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ရှင်ရှင်နောက်မှာ ကျန်မရဲ့အရိပ်ဟာ အမြဲတမ်း ရှိနေတယ် ဆိုတာ ရှင်သိထားဖို့သင့်ပါတယ်’

သူမက ယင်းသို့ပြောပြီး စုထင်းလင်းနှင့် မျက်နှာချင်းရှိ ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ချလိုက်၏။

ထန်အိတောင်း၏မျက်နှာမှာ မှန်နံ့သာ ခြယ်ကာသထား လေသည်။

သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် သစ်လွင်တောက်ပသော အပြာ ရောင်ပိုးသားဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

နံနက်ခင်း၏ အလှနတ်သမီးလေးတစ်ပါးဟု မှတ်ရလောက် အောင်ပင် တင့်တယ်လှပနေလေသည်။

သို့သော် စုထင်းလင်းက ထန်အိတောင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရ ခဏအတွက် သဘောကျဟန် မရှိပါချေ။

သူမ၏မျက်နှာပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ခုသော မကျေနပ်သည့် အရိပ်အယောင်များ ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။

ထန်အိတောင်းက စုထင်းလင်းအား တစ်ချက် အကဲခတ် ကြည့်ကာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိလေသည်။

‘ရှင်မျက်နှာကြီးက မှန်ကုပ်ကုပ်နဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ’

စုထင်းလင်းက စားသောက်ရင်းမှ ထန်အိတောင်းအား မှီကြည့်လိုက်လေသည်။

‘မင်းကိုငါ မေးစရာရှိတယ်’

ထန်အိတောင်းက မျက်ခုံးဝင့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ရှင်က ထောက်လှမ်းရေးသမားပီပီ မေးမြန်းတာကို ဝါသနာပါနေပြီပဲ၊ မေးလေ...ဘာမေးမလို့လဲ’

စုထင်းလင်း၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်သောသေသည်။

‘မင်းကိုတော့ ကျုပ်က ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းနဲ့လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူထားတဲ့ ကျန်းဝါးရဲ့ အကြောင်းကိုတော့ ကျုပ်သိချင်နေတယ်’

ထန်အိတောင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဘာလဲ...ကျွန်မနဲ့ ကျန်းဝါးတို့ လက်ထပ်မှုကို ရှင်က နည်းနည်းလေးမှ မလိုလားဘူး၊ မဟုတ်လား၊ ဒါကို ကျွန်မ နားလည်ပြီးသားပါရှင်’

စုထင်းလင်းက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ဟာ...ဘာဆိုလို့လဲ၊ မင်းအဖေက သင့်ဘော်တယ်ထင်လို့ စီမံခဲ့တာကို မင်း လက်ခံလိုက်ပေါ့၊ ကျုပ် သိချင်တာက ကျန်းဝါးရဲ့ အကြောင်းပါပဲ’

ထန်အိတောင်းက စုထင်းလင်းအား ဒေါသကြီးစွာဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၁၇

‘ဒါဆိုရင် ရှင့်ဘာသာရှင် စုံစမ်းပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မကို လာမေးနေရတာလဲ’

စုထင်းလင်းက ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်ဘာသာ စုံစမ်းတာထက် မင်းတို့အိမ်ကို သူက အမြဲ စင်ထွက်နေတာမို့ မင်းက သူ့အကြောင်း ပိုသိထားမယ်လို့ ထင်နေမိလို့ပါ’

ထန်အိတောင်းက သူ့အား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

‘နေစမ်းပါဦး၊ သူ့အပေါ်မှာ ရှင်က ဘာများ သံသယ စိစစ်ရာ တွေနေရလို့လဲ’

စုထင်းလင်းက မိမိအား ဝတ်စုံနက်များက မေ့ဆေးပေးသော ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက် များကို နိမ့်နိမ့်၍ ပြောပြလိုက်လေသည်။

ထန်အိတောင်းက သူ၏စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်သောအခါ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်၏။

‘ဘာလဲ ရှင်စိတ်ထဲမှာ ရှင့်ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားတဲ့ တူဟာ ကျန်းဝါးရဲ့ တပည့်တွေလို့ ထင်နေသလား’
ဟု မေးလိုက်လေသည်။

၁၁၈ ❀ ပိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အတိအကျတော့ မစုပ်စွဲပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်နိုင်တာတွေက များနေတယ်လေ’

သူက ထန်အိတောင်းအား မော့ကြည့်လိုက်၏။

‘ဒါကြောင့်လဲ ကျုပ်က မင်းကို သူ့အကြောင်း စုံစမ်းမေးမြန်းနေရတာပေါ့’

ထန်အိတောင်းက ခေါင်းကို ဖြည်းလေးစွာ ညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ တွေးတော့ တွေးစရာမပါပဲ၊ ရှင်အပေါ်မှာ ကျန်းဝါးက မကျေမနပ်ဖြစ်နေတာကတော့ အမှန်ပါပဲ’

စုထင်းလင်းက တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

‘ရည်းစားလုဘက်အနေနဲ့ မကျေနပ်တာကို ကျုပ်က ဂရုမစိုက်ပါဘူး’

ထန်အိတောင်းက မျက်မှောင်ကြွယ်လိုက်၏။

‘ဒါဆိုရင် ရှင်က ဘာကိုမကျေနပ်တာလဲ’

စုထင်းလင်းက မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်လာလေသည်။

သူက ဝန်းကျင်သို့မျက်လုံးတစ်ချက်ဝေ့ကြည့်လိုက်၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၁၉

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လူသူကင်းရှင်းနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရတော့မူ အသံကိုနှိမ့်ချကာ...

‘ကျုပ်ရဲ့ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်နေမလားဆိုပြီး စဉ်းစားထားမိလို့ပါ’

ထန်အိတောင်းက သူ့အား ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်၏။

‘ရှင်ဆိုလိုတာက ကျန်းဝါးဟာ လုံစန်းတောတန်းမှာ ဆိုးသွမ်းနေကြတဲ့ ခားပြတော့နဲ့ အဆက်အသွယ် ဖြစ်နေမယ်လို့ စဉ်းစားထားလို့လား’

စုထင်းလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အင်း... ဆက်စပ်ပြီး တွေးကြည့်နေတာပါ၊ တိတိကျကျတော့ မစုပ်စွဲချင်သေးပါဘူး’

ထန်အိတောင်းက မျက်မှောင်ကြွယ်လိုက်၏။

‘ရှင်က ဘယ်လို သံသယဖြစ်ရော့တော့ တွေ့ထားလို့လဲ’

စုထင်းလင်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်လေသည်။

‘အင်း... ကျုပ်ကိုခေါ်သွားကြတဲ့ လူတွေဟာ ခားပြတော့ဝတ်ဆင်လေ့ရှိတဲ့ အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင် ထားတယ်၊ နောက်ပြီး ကျုပ်ကိုခေါ်သွားတဲ့ လမ်းကလဲ လုံစန်းတောတန်းဘက်ကို ဦးတည်သွားတဲ့လမ်းဖြစ်နေတယ်လေ’

၁၂၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ထန်အိတောင်းက ငေးငိုငိုသွားမိစေသည်။

သူမက စုထင်းလင်းပြောသောစကားများကို အပြန်အလှန် သုံးသပ်၍ စဉ်းစားနေပြီးနောက် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

‘အင်းလေ... အတိအကျပြောလို့ကတော့ မရနိုင်ဘူး၊ ရှင်ကိုယ်တိုင်ကလဲ ကျန်းဝါးကို မသိသော အကဲခတ်ကြည့်ပါဦး’

ဟု အကြံပြုလိုက်သည်။

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘အင်း... ကျုပ်လဲ အဲဒါကို စဉ်းစားနေတာပဲ’

ထန်အိတောင်းက သူ့အားကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် ရှင်က သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို စလုပ်ရှားမယ်ဆိုတာ စဉ်းစားထားသလဲ’

စုထင်းလင်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘သူ့ကို ကျုပ်က အနီးကပ်ပြီး လေ့လာကြည့်ချင်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို ဘယ်မှာ တွေ့နိုင်မယ်ဆိုတာ ပြောပြပါလား’

ထန်အိတောင်းက ပရီးထစ်ချက်တို့လိုက်သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၈) ❀ ၁၂၁

‘သူ့ကို တွေ့ဖို့ကတော့ လွယ်ပါတယ်’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဘယ်နေရာမှာ သွားရှာရမှာလဲ’

ထန်အိတောင်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘သူဟာ ကျွန်မတို့အိမ်မှာ ဖေဖေနဲ့ အမြဲတမ်းပဲ စစ်တုရင်ထိုးနေတတ်ပါတယ်’

စုထင်းလင်းက ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထလိုက်၏။

‘ဒါဆိုရင် မင်းပြန်တော့၊ ခဏကြာရင် ကျုပ် နောက်ကနေ ပြီး လိုက်ခဲ့ပါမယ်’

ထန်အိတောင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

သူမက ယင်းသို့ပြောပြီးသည့်နှင့် ဆိုင်ထဲမှ ခြေလှမ်းသုတ်သုတ်ဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

စုထင်းလင်းကလည်း ကျသင့်ငွေကို ရှင်းပေးကာ သူမ၏ နောက်မှ တစ်ယှမ်းချင်း လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

၁၂၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ထန်အိတောင်းက အိမ်ထဲသို့လွမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် ဧည့်ခန်းထဲတွင် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် ထန်းရှမ်းနှင့်ကျန်းဝါးတို့အား စစ်တုရင်ထိုးနေခြင်းကို အဆင်သင့် တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

သူမသည် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် ကျန်းဝါးတို့နဲ့အတူ ရှိ ထိုင်ခုံလွှတ်တစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ခါတိုင်းနေ့များဆိုပါလျှင် သူမသည် စစ်တုရင်ခုံနှင့် ဝေးရာသို့ ရှောင်တိမ်းပြေးတတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

ယခုမှာမူ သူမက စစ်တုရင်ခုံအနီးတွင် လာရောက်ထိုင်ချသောအခါ ဖခင်ဖြစ်သူထန်းရှမ်းနှင့် ကျန်းဝါးတို့က အံ့ဩသွားသောမျက်လုံးအစုံဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထန်းရှမ်းက သမီးဖြစ်သူအား တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီး.....

‘သမီး...ထန်အိတောင်း၊ ဘယ်က ပြန်လာတာလဲကွယ်’

ထန်အိတောင်းက ရေနွေးကြမ်း တစ်ခွက်ကို ငွေသောက်ရင်းမှ....

‘မြို့ထဲလျှောက်သည်ပြီး ပြန်လာတာပါ’

ထန်ရှမ်းက စစ်တုရင်ခုံပေါ်မှ အရပ်လေးတစ်ခုကို ရွှေ့ကာ ဤသို့ ပြောလိုက်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၂၃

‘သမီးရယ်...မိန်းကလေးဆိုတာ အိမ်မှာ အေးအေးဆေးဆေးနေပြီး လုပ်စရာရှိတဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်ရတယ်၊ နောက်ပြီး.....’

ထန်အိတောင်းက ဖခင်ဖြစ်သူ၏စကားမဆုံးခင် ကြားဖြတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟို...ဖေဖေကလဲ လေ...ဘယ်သောအခါမှ ဒီလို စကားကြော ရှည်ရှည်ခင်းခင်း ပြောတတ်တဲ့အကျင့်က ပျောက်မယ်မထင်ဘူး၊ အိမ်ထဲမှာနေပြီး အပြင်ထွက်မလည်ဖို့ ပြောမလို့ မဟုတ်လား’

ထန်ရှမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အေး...အဲဒီလိုအိမ်ထဲမှာနေပြီး အပြင်...’

ထန်အိတောင်းက စိတ်မရှည်ချင်တော့ပါ။

သူမက စစ်တုရင်ထိုးသောခုံကို ညွှန်ပြကာ...

‘ဖေဖေ...ဟိုမှာ ကျန်းဝါးအတွက် ရွှေ့ပြီးတာ ကြာလှပြီ’

ဟု စကားလမ်းကြောင်း လွှဲလိုက်လေသည်။

ထန်ရှမ်းက ယခုမှစစ်တုရင်ခုံဆီသို့ အာရုံစိုက်ကာ ပြန်ကြည့်လိုက်ပြီး အရုပ်ကလေးတစ်ခုကိုယူကာ အကွက်တစ်ခု ရွှေ့လိုက်လေသည်။

၁၂၄ မိုးကျော်သူ

ထို့နောက် သူက ထန်အိတောင်းအား စကားပြောရန်
ပါးစပ်ဟလိုက်စဉ်မှာပင် အိမ်ဖော်မိန်းကလေး တစ်ယောက်က
သူတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူမက ထန်အိတောင်းအား ဦးညွတ်လိုက်ပြီး...

‘သခင်မလေး၊ ခြံပြင်မှာ သခင်မလေးကို တွေ့ချင်လို့ဆိုပြီး
ညှော်သည်တစ်ယောက် ရောက်နေပါတယ်’

ထန်အိတောင်းက မသိဟန်ပြုကာ...

‘ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုပုံစံလဲ’

အိမ်ဖော်မလေးက...

‘အစ်ကိုလေး တစ်ယောက်ပါ၊ သူ့ရဲ့ ရုပ်ရည်ဟာ အလွန်
ချောမောလှပပြီး မျက်လုံးတွေက...’

သူမ၏ စကားမဆုံးမီမှာပင် ထန်အိတောင်းက စိတ်မရှည်
ဟန်ဖြင့်...

‘ဟဲ့...ကျွမ်းကျွမ်း၊ ညည်းလဲ ကျုပ်တို့အိမ်မှာနေတာနဲ့ပဲ
ဖေဖေအတိုင်း စကားကြော ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောတတ်
နေပါလား’

သူမက လက်တစ်ချက်ငှေ့ယမ်းလိုက်ပြီး...

‘ကဲ...အဲဒီညှော်သည်ကို ညှော်ခန်းထဲကိုသာ သွားခေါ်ခဲ့ပါ’

အိမ်ဖော်မလေးက...

‘ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့’

သူမက ယင်းသို့ပြောပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွားလေ
တော့သည်။

အိမ်ဖော်မလေးက ညှော်ခန်းထဲဆီမှ ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်
သည်။

ကျန်းဝါးနှင့် ထန်ရှမ်းက စစ်တုရင်ခုံကို အာရုံစိုက်ကာ
အတွက်ကလေးများ ရွှေ့ကစားနေကြဆဲ။

သို့သော် ကျန်းဝါးသည် ယင်းသို့ အတွက်ရွှေ့၍ ကစား
ရင်းမှ တံခါးဝဆီသို့ မသိမသော လှမ်းမျှော်ကြည့်နေလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် တံခါးဝတွင် လူတစ်ယောက် ပေါ်လာ၏။
ယင်းလူမှာ ချောမောသော လူရွယ် တစ်ယောက် ဖြစ်
သည်။

ထိုလူအား တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် ကျန်းဝါး၏ မျက်နှာ
တစ်ခုလုံး မည်းမှောင်သွားလေသည်။

ထန်ဆီတောင်းက ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲထကာ....

‘ဟာ... စုထင်းလင်းပီလား၊ လာပါ...လာပါ’

သူမက ကမန်းကတန်း ခရီးဦးကြိုပြုလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ညွှန်ခန်းထဲသို့ တစ်လှမ်းဆီ လျှောက်လှမ်း
လာပြီးနောက် လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဂါရဝပြုလိုက်၏။

‘ဦးလေး ထန်ရှမ်းကို ဂါရဝပြုပါတယ်’

ထန်ရှမ်းက သူ့အားလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

‘ဪ... ဘယ်သူများလဲလို့၊ ထောက်လှမ်းရေးသမားလေး
စုထင်းလင်းကိုး၊ ဘယ်ကဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကိုရောက်လာတာ
လဲကွယ်၊ ခရီးကြုံလို့ ဝင်လာတာကတော့ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး
ထင်ပါရဲ့’

ဟု အထိုက်အလျောက် မေးလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့... လမ်းကြုံလို့လာခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တမင်ပဲ
ဒီကိုဝင်ခဲ့တာပါ’

သူ၏စကားကြောင့် ကျန်းဝါးက မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်
သွားလေသည်။

သူက တစ်စုံ တစ်ခု ပြောရန် ဟန်ပြန်လိုက်သော်လည်း
ထန်ရှမ်းရွေ့တင်ဖြစ်နေသောကြောင့် ပါးစပ်ကို ပြန်လည်ပိတ်
ထားလိုက်ရ၏။

သို့သော် စုထင်းလင်းကမူ သူ့အားလှမ်းကြည့်ကာ....

‘ဒီက ‘ကျန်းဝါးခင်ဗျား၊ ကျုပ်ကို ဘာများ ပြောစရာ
ရှိလို့ပါလဲ’

ကျန်းဝါးက ခေါင်းခါယမ်း လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်စကားပြောစရာ ဘာမှမရှိပါဘူး’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားနဲ့စကားပြောစရာတွေ အများကြီး
ရှိနေပါတယ်’

ကျန်းဝါးက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဆိုစမ်းပါဦး’

စုထင်းလင်းက....

‘နေ့ညကဗျာ ကျုပ်ကို လူငါးယောက်က မေးဆေး
တစ်မျိုးနဲ့ ဖမ်းသွားလိုက်တာ လူတစ်ယောက်က ဝင်ကယ်မှပဲ’

ကံကောင်းထောက်မပြီ အသက်ချမ်းသာခွင့်ရခဲ့တာပါ’

သူ၏ စကားကြောင့် ကျန်းဝါးက မျက်မှောင် ကြုတ်
လိုက်သည်။

‘အဲဒါ ကျုပ်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲဗျ’

စုထင်းလင်းက သူ့အား စူးရှစွာ ကြည့်နေ၏။

ထိုအချိန် ဆန်ရှမ်းက ဝင်ရောက် ပြောဆိုရန် ဟန်ပြင်
လိုက်သည်။

သို့သော် ထန်အိတောင်းက ဟန့်တားလိုက်၏။

‘ဖေဖေ... ဒါဟာ သူတို့ချင်းပြဿနာပဲ၊ ကျွန်မတို့နဲ့ မဆိုင်
ဘူးနော်၊ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ကိစ္စကို ဝင်မပြောတာ အကောင်းဆုံး
ပါပဲ’

သူမက ယင်းသို့ပြောကာ ကျန်းဝါးအား အကဲခတ်သော
မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်နေလေသည်။

စုထင်းလင်းကလည်း ကျန်းဝါးအား အကဲခတ်သော မျက်
လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်နေ၏။

‘ဘာမှမဆိုင်ရင် ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားနဲ့
ဆိုင်နေခဲ့မယ်ဆိုရင်လဲ စောစောစီးစီး နောက်ကိုခြေလှမ်းဆုတ်ဖို့
ပြောပါရစေ’

ထန်အိတောင်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါနဲ့ ရှင်က မနေ့ညတုန်းက ဘယ်မှာရှိနေလို့လဲ’

သူမက ကျန်းဝါးအား မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ကျန်းဝါးက တစ်စုံတစ်ခုပြန်ပြောရင်း ဟန့်ပြင်လိုက်စဉ်...

ထန်ရှမ်း၏ အသံက ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘သမီး... ဒါဟာ သူတို့ချင်းပြဿနာပဲ၊ ဖေဖေတို့နဲ့ မဆိုင်ဘူး
နော်၊ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ကိစ္စကို ဝင်မပြောတာ အကောင်းဆုံး
ပါပဲ’

သူ၏စကားကြောင့် ထန်အိတောင်းက ပါးစပ် ပိတ်ထား
လိုက်ရလေသည်။

ကျန်းဝါးက မဲဖြုန်းပြုန်းလိုက်လေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအား စူးရှစွာ ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘နေစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုနှိမ့်လွှာပြီး ပြောရအောင်
ကျုပ်အပေါ် သံသယဝင်စရာ အချက်အလက်တွေ ရှိနေ
လို့လား’

စုထင်းလင်းက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဒီမြို့မှာ ကျုပ်နဲ့ မကျေလည်တဲ့လူဆိုလို့ ခင်ဗျား တစ်
ယောက်တည်း ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် သံသယဝင်နေ
တာပါ’

သူက လက်တစ်ချက်ငဲ့ရမ်းလိုက်ပြီး...

‘ကဲ... ကျုပ်မှာ တခြားအရေးတကြီးကိစ္စလေးတွေ ရှိနေသေးတာကြောင့် ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး’

ထန်အိတောင်းက...

‘အို... အစ်ကိုကလဲ ချက်ချင်းကြီးပြန်တော့မလို့လား၊ ဒီမှာ နံနက်စာလေးဘာလေး စားသွားပါဦးလား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘အခုလိုပြောတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မစားတော့ပါဘူး၊ သွားမယ်နော်’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီးသည်နှင့် ညွှန်ခန်းထဲမှ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့လေတော့သည်။

စုထင်းလင်းသည် ထန်အိတောင်းတို့အိမ်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ပြီးနောက် မင်းလမ်းမကြီး အတိုင်း ခြေလှမ်း ကျဲကျဲဖြင့် လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

အမှန်တကယ် သူသည် ကျန်းဝါးအား ဤသို့သွားထောက်ပြောဆိုခဲ့ခြင်းမှာ အကယ်၍ ကျန်းဝါးသည် မိမိထင်ထားသကဲ့သို့ ဓားပြအုပ်စုမှဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် အရေးနှင့်အမြန် မိမိအားဓားပြများက လာထောက်နှုတ်ခံမည်ဟု ယူဆထား၏။

သို့မှသာလျှင် မိမိယခုစုံစမ်းနေရသော ကိစ္စအတွက် တရားခံကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူက ကျန်းဝါးအား ဤသို့တွေ့ဆုံကာ ပွင့်လင်းလင်းပြောဆိုခဲ့ခြင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော်လည်းကောင်း ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သူသည် အမှုကိစ္စအတွက် စဉ်းစားရင်း လမ်းလျှောက်လာရာ မကြာမီမှာပင် ဟန်မော် သားရေပစ္စည်း ထောင်းဝယ်ဆိုင်ရုံသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူက ဟန်မော်သားရေဆိုင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ဝင်ရောက်၍ နံနက်စာ စားသောက်ရင်းမှ ဟန်မော်သားရေဆိုင်၏ လူဝင်လူထွက်ကို မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။

ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း ထောင်းဝယ်သူများဖြင့် အဆက်ပြတ် လူရွပ်နေ၏။

သူက အတန်ကြာ အတန်ကြာသည့်တိုင်အောင် အကဲခတ်

ကြည့်နေသော်လည်း မည်သည့်ထူးခြားမှုကိုမှ မတွေ့ရသေးပါ
ချေ။

ထို့ကြောင့် ထမင်းဟင်းဖိုးခငွေကိုရှင်းပေးကာ ထမင်းဆိုင်
နှင့်တစ်ဆိုင်ကျော်ရှိ လက်ဖက်ရည်ခိုင်ထဲသို့ လှမ်းဝင်ခဲ့လေ
တော့သည်။

ညနေ ဆည်းဆာ၏ နေရောင်ခြည်သည် အနောက်ဘက်
မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီသို့ စတင် ငုပ်လျှိုးစပြုနေပြီဖြစ်လေသည်။

စုထင်းလင်းသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ၌ ထိုင်နေခဲ့သည်
မှာ နေ့ထစ်ဝက်ပင် ရှိခဲ့လေပြီ။

ထို့ကြောင့် သူက လက်ဖက်ရည်ဖိုး ကျသင့်ငွေကို ရှင်းပေး
ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် သူ၏စူးရှသောမျက်လုံးများက ဟန်မော်သားရေ
ဆိုင်ရွှေတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသော လူ
တစ်ယောက် အမှတ်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၃၃

သူ၏မျက်လုံးများက စူးရှတောက်ပြောင်လာလေသည်။
သူက ဆိုင်ရွှေတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသော
လူစား မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။

ထိုလူသည် ကိုးရိုးကားယား အဝတ်အစားများကို ဓတ်
ဆင်ထားပြီး လက်ထဲတွင် အရက်ဘူးတောင်းကြီးကို ကိုင်
ဆောင်ထားသော လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုပင် ဖြစ်သည်။

သူက ခြေလှမ်းဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ဟန်မော် သားရေပစ္စည်း
အရောင်းဆိုင်ရွှေမှ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေခဲ့သည်
မှာ သုံးခေါက်တိတိ ရှိပြီဖြစ်သည်။

သူ၏ပုံသဏ္ဌာန်မှာ အရက် အလွန်အကျွံ မူးနေသည့်တိုင်
အောင် မျက်လုံးများမှာ စူးရှတောက်လွန်းလှပေသည်။

သူ၏ စူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးအစုံသည် ဟန်မော်
သားရေပစ္စည်းဆိုင်ရွှေတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေ
ရှင်းမှ သားရေဆိုင်ထဲသို့ မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်နေခြင်းကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

စုထင်းလင်းက ထိုအဖြစ်အပျက်ကို လှမ်း၍ အကဲခတ်ကြည့်
နေပြီးနောက် စိတ်ထဲ၌ တွေ့ဝေစဉ်းစားနေမိ၏။

‘ဒီအဘိုးကြီးဟာ အရက်သမားကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်ပေ
မည် သူ့ရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ အတွင်းအားပြည့်ဝတဲ့ သိုင်း

၁၃၄ ❀ မိုးကျော်သူ

သမား တစ်ယောက်ဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီ။ ဒါဆိုရင် သူက ဘာဖြစ်လို့ ဟန်မော်သားရေဆိုင်ကို မျက်ခြေမပြတ် အကဲခတ် ကြည့်နေတာလဲ။ အင်း... ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုရင် သူဟာ ဟန်မော် သားရေဆိုင်နဲ့ တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပတ်သက်နေတာ သေချာပြီပဲ။

သူက ယင်းသို့စဉ်းစားနေစဉ် လူထူးလူဆန်း အဘိုးအိုက အရက်ဘူးကြီးကို တစ်ချက်မော့သောက်ကာ ဟန်မော်သားရေ ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ဆိုင်ရှေ့မှ အဝေးဆီသို့ လျှောက်လှမ်းသွား ခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူသည် တွေ့ဝေခြင်း မပြုတော့ပါချေ။

လက်ဖက်ရည်ဖိုး ကျဆင့်ငွေကို စားပွဲပေါ်တွင် ထင်လိုက် မြီးနောက် အဘိုးအိုသွားရာဆီသို့ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လှမ်း ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

စုထင်းလင်းက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ လှမ်းထွက်ကာ လူထူး လူဆန်း အဘိုးအိုနောက်သို့ လိုက်ကြည့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေ သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၃၅

ထိုအချိန်မှာပင် လူတစ်ယောက်က ပခုံးအား လှမ်းပုတ် လိုက်ပြီး...

‘ဟာ... ရွာလိုက်ရတာဗျာ၊ စိန်တိတ်တစ်မြို့လုံး နဲ့ နေတာ ပဲ၊ ခင်ဗျားကိုရွာရတာဟာ လေကိုဖမ်းရသလိုပဲ၊ မလွယ်ပါ လား’

စုထင်းလင်းက ထိုစကားသံကို ကြားလိုက်သဖြင့် လှည့်ကြည့် လိုက်ရာ ဖေရှောက်လူ ဖြစ်နေကြောင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ သည်။

သူက လက်ကာပြလိုက်၏။

‘ဟေ့လူ ခင်ဗျားဒီမှာ ခဏစောင့်နေဦးဗျာ၊ ကျုပ်က လူတစ်ယောက်နောက်ကို အရေးတကြီး လိုက်သွားစရာ ရှိနေ လို့ပါ’

ဖေရှောက်လူက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဘယ်သူ့ နောက်ကို လိုက်သွားမှာလဲဗျ’

‘ထင်းလင်းက လူထူးလူဆန်းအဘိုးအို ထွက်သွားသော နေရာဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ လူထူးလူဆန်း အဘိုးအိုမှာ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွားပြီကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။ သူက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

၁၃၆ ❀ မိုးကျော်သူ

‘အင်း...ခင်ဗျားလုပ်တာနဲ့ ကျုပ်တွေချင်တဲ့ လူတောင်မှ
ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ မသိပါဘူးဗျာ’

ဖေရွှောက်လူက သူ၏လက်ကို ဆွဲလိုက်သည်။

‘အဲဒါဆိုလဲ ကျုပ်နဲ့အမြန် လိုက်ခဲ့စမ်းပါ’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဘယ်ကိုလဲ’

ဖေရွှောက်လူက စပ်ဖြဲဖြဲ မျက်နှာထားဖြင့်...

‘ဖိုးလမင်း စားသောက်ဆိုင်ဆီကိုပေါ့ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

ညဉ့်...

ဖိုးလမင်းစားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ လူများဖြင့် စည်ကားဆူညံ
နေလေသည်။

ထိုလူများထဲတွင် စုထင်းလင်းတစ်ယောက်လည်း အပါ
အဝင် ဖြစ်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း၊ သိမ်းငှက်ဖျက်လုံး (၁) ❀ ၁၃၇

ဖိုးလမင်းစားသောက်ဆိုင်မြို့၌ စုထင်းလင်းသည် ရောက်ချင်
၍ ရောက်နေရခြင်းတော့ မဟုတ်ပါချေ။

ဖေရွှောက်လူက သူ့အား ဤစားသောက်ဆိုင်ဆီသို့ မရမက
အတင်းခေါ်လာသောကြောင့် ပါရှိလာရခြင်း ဖြစ်၏။

ယခု စားသောက်ဆိုင်ခန်းမကြီးထဲရှိ စားပွဲတစ်လုံးတွင်
ဖေရွှောက်လူက စုထင်းလင်းအား အကောင်းစား အရက်တစ်
အိုးအပြင် ဟင်းလျာကောင်းများဖြင့် ညှော်ခဲနေလေသည်။

စုထင်းလင်းက စားသောက်ရင်းမှ ဖေရွှောက်လူအား ကြည့်
ကာ ဤသို့မေးလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုရေမကလိုက်ရှာပြီး အခုလိုကျွေးမွေး
တာဟာ အကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိမယ်ထင်တယ်’

ဖေရွှောက်လူက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

ဖေရွှောက်လူက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ကဲ... ဆိုခမ်းပါဦး၊ ဘာကိစ္စလဲ’

ဖေရွှောက်လူက ပြုံး၍ အပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်လေ
သည်။

၁၃၈ ❀ ပိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းက သူ၏သဘောထားကို ကောင်းစွာနားလည်
လေသည်။

ဖိုးလမင်း စားသောက်ဆိုင်၏ အပေါ်ထပ်တွင် လောင်း
ကစားဝိုင်း ရှိရပေမည်။

လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်း...

စုထင်းလင်းက အပေါ်ထပ်သို့ တစ်ချက်မော့ကြည့်လိုက်၏။

‘မနေ့က ခင်ဗျားကို လိမ်ကစားသွားတဲ့လူတွေက အဲဒီမှာ
ရှိနေလို့လားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဖေရွှောက်လူက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

စုထင်းလင်းက စကားမပြောတော့ပါ။

သူက စားသောက်ဖွယ်ရာများကို လက်စသတ်လိုက်လေ
သည်။

ထို့နောက် ဖေရွှောက်လူနှင့်အတူ အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့
ကြလေတော့သည်။

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်ထုံး (ပ) ❀ ၁၃၉

ဂျင်...

လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်း.....။

ဝက်....

ကြက်....

ဖား....

ငါးရှဉ့် ...

ထိုလေးကောင်အနက် ကြိုက်ရာအကွက်ကို ထိုးနိုင်ပေသည်။

အနိုင်ရလျှင် တစ်ဆကိုသုံးဆလျော်ရလေသည်။

သုံးလေးဦးက လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းတွင် သဲသမံမဲထိုးနေကြ
လေသည်။

အကွက်လေးကွက် ရှိသည့်အနက် နှစ်ကွက်တွင် လောင်း
ကြေးငွေ မရှိပါချေ။

ကျန်ရှိသောဖားနှင့်ကြက် အကွက်တို့တွင်သာ လောင်း
ကစားငွေများကို ပုံအောထားခြင်းကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

စုထင်းလင်းတို့ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ခိုင်က ဂျင်ခွက်ကို ဖွင့်
လိုက်လေသည်။

လောင်းကစားထားသော လူများ၏ မျက်လုံးများတို့မှာ
ဂျင်လေးရှိမည့် နေရာဆီသို့ အာရုံစူးစိုက်၍ ကြည့်နေကြလေ
သည်။

၁၄၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ခိုင်က ဂျင်ခွက်ကလေးကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ငါးရှဉ့်ကလေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ကြက်နှင့်ဖားကို ထိုးထားကြသောလူများမှာ တစ်ယောက် နှိပ်တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ခိုင်လုပ်သူကတော့ ခပ်ပြုံးပြုံးပင်....

သူသည် ငွေပုံကြီးကို အားရပါးရပင် သိမ်းယူလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းကို သုံးလေးလှည့်ခန့် အထိ အသာရပ်ကြည့်ကာ အကဲခတ်နေလေသည်။

ထို့နောက် သူက ခိုင်လုပ်သူ၏မျက်နှာကို ဆတ်ခနဲအကဲခတ် ကြည့်လိုက်သည်။

ယင်းအချိန် ခိုင်ကလည်း သူ့ကို မော့ကြည့်လိုက်သဖြင့် အကြည့်ချင်း ဆုံသွားကြလေသည်။

စုထင်းလင်းက နှုတ်ခမ်း တုန်ချုံ့ပြီးတာ ခိုင်ဖြစ်သူအား မျက်လုံးတစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်လေသည်။

ခိုင်လုပ်သူ၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ငွေကုန်၍ထသွားသော ထိုးသား တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

စုထင်းလင်းက လူလစ်လစ်သွားသောနေရာတွင် အသာပင် ဝင်၍ထိုင်လိုက်လေသည်။

ယင်းနေရာမှာ ခိုင်လုပ်သူ၏ ဘေးနားကပ်လျက် ဖြစ်သည်။

ယခုစုထင်းလင်းနှင့် ခိုင်လုပ်သူတို့မှာ ဘေးချင်းကပ်လျက် အနေအထား ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုအချိန် ခိုင်လုပ်သူက ဂျင်လေးကို မှတ်နေအောင် လှည့် လိုက်လေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဂျင်လေးက အပေါ်သို့ ကြွေအုပ် ဆောင်းကလေးကို အုပ်ချလိုက်၏။

ကြွေအုပ်ဆောင်းကလေးအတွင်းမှ ဂျင်ကလေး၏ လှည့်ပတ် နေသောအသံသည် တဖြည်းဖြည်းဖြင့် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး နောက် လဲကျရပ်တန့်သွားသံကိုပါ ကြားလိုက်ရလေသည်။

လောင်းကစားသူတို့သည် မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အကွက် များဝေါ်တွင် လောင်းလေးငွေများကို တင်လိုက်ကြ၏။

သို့သော် စောစောကပေါ်သွားသည့် ငါးရှဉ့်ကွက်ကလေး ပေါ်တွင်မူ မည်သူမျှမထိုးကြပါချေ။

ကျန်သုံးကွက်ဖြစ်သော ဖား၊ ကြက်နှင့် ဝက် တို့၌သာလျှင် လောင်းကြေးငွေများ ပြည့်နေလေသည်။

ဖားတွင် ငွေအများဆုံး ဖြစ်၏။

ဖေရွှောက်လူက စုထင်းလင်းကို ဖားအကွက်တွင်ထိုးရန် မသိမသာ အချက်ပြလိုက်လေသည်။

မည်သည့် အတွက်ကြောင့် ဖေရွှောက်လူက ဖားအကွက် တွင် ထိုးခိုင်းမှန်းကို စုထင်းလင်းက မသိပါချေ။

စုထင်းလင်းက ခါးကြားထဲမှ ငွေများထည့်ထားသော အိတ်ကလေးကို အသာအယာ ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

ဟို နောက်အိတ်ထဲမှငွေများကိုထုတ်ယူခြင်းပင်မပြုတော့ဘဲ အိတ်ကလေးအား ငါးရှဉ့်ကွက်ပေါ် သို့ပစ်တင်လိုက်လေသည်။

တစ်ခြားသောထိုးသားများက စုထင်းလင်းကို မျက်လုံး အပြူးသားနှင့် ဝိုင်းကြည့်နေကြ၏။

အသက်ကြီးကြီးထိုးသားတစ်ယောက်က စုထင်းလင်းအား ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ဟေ့...သူငယ် အကောင်းတစ်ကောင်ဟာ နှစ်ခါဆက်ပြီး မပေါ်တတ်ပါဘူးကွာ၊ တခြား အကွက်မှာ ပြောင်းထိုး ပါလား’

ဟု သတိပေးလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ထိုလူအား ပြုံးပြလိုက်၏။

သို့သော် သူက စကားမပြောပါချေ။

ထိုအခါ ဖေရွှောက်လူက သူ့အား အသံတိုးတိုးဖြင့် ဤသို့ ပြောလိုက်ပြန်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဒီအခါ ဖားအလှည့်ကျမှာ သေချာနေပြီလို့ အားလုံးကတွက်ထားကြတယ်’

စုထင်းလင်းက လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

‘နေစမ်းပါစေဗျာ... ငွေက သိပ်များတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ကံစမ်းလိုက်တာပေါ့’

ထိုအချိန် ထိုးသားတစ်ယောက်က စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့်...

‘ထိုးပါဇေဗျာ၊ ငွေအိတ်ထဲမှာ အလွန်ဆုံးရှိမှ အသပြာ တစ်ထောင်ပေါ့’

ခိုင်လုပ်သူက လူအားလုံးကို မျက်လုံးဝေ ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ကဲ... အားလုံး ကျေနပ်ကြပြီလား၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ်က ပေါက်ကောင်ကို ဖွင့်တော့မယ်’

သူ၏စကားကြောင့် ကစားခိုင်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်သွား လေသည်။

နောက်ထပ်ထိုးမည့်လူလည်း တစ်ယောက်မျှ မရှိတော့ပါ။

ယခုဆိုလျှင် တစ်ယောက်၏အသက်ရှူသံကိုတစ်ယောက်က ကြားနေရလေသည်။

ခိုင်လုပ်သူက ဂျင်ကလေးပေါ်တွင် ဖုံးအုပ်ထားသော ကြေအုပ်ဆောင်းကလေးအား လှမ်းကိုင်လိုက်၏။

ထိုအခါ သူ၏ လက်များမှ မသိမသာ တုန်ယင်နေခြင်းကို ထိုးသားများက သတိမမူမီလိုက်ကြပါ။

သို့သော် စုဆင်းလင်းကမူ ယင်းအချက်ကို ကောင်းစွာ သတိထားမိလေသည်။

ကျန်လူအားလုံးတို့သည် ပေါ်လာမည့်ပေါက်ကောင်အား လိုက်၍ကြည့်နေကြလေသည်။

ထိုအချိန် ခိုင်လုပ်သူက အုပ်ဆောင်းကလေးအား ဖြည်း ဖြည်းချင်း ဖွင့်လိုက်လေသည်။

အုပ်ဆောင်းပွင့်သွားသောအခါ ငါးရှဉ့်ကလေးသည် မျက် လုံးအပြုံးသားဖြင့် ပေါ်ထွက်လာလေတော့သည်။

‘ဟာ’

‘ဟင်’

‘ငါးရှဉ့်’

ထိုးသားများထံမှ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောဆို ရေရှည် ဆံ့များတွက်ပေါ်လာလေသည်။

ခိုင်လုပ်သူသည် ငါးရှဉ့်အကွက်မှလွဲ၍ ကျန်သော အကွက် ဆုံးကွက်မှ လောင်းကြေးငွေများကို သိမ်းကျုံးကာယူလိုက်၏။

စုဆင်းလင်း၏ ငါးရှဉ့်ကွက်တွင် ထိုးထားသော အိတ် ကလေးကမူ ဤအတိုင်းပင် ရှိနေသေး၏။

ခိုင်လုပ်သူက စုဆင်းလင်း၏ ငွေအိတ်ကလေးကို အသာ အသာ လှမ်းယူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အတင်းရှိ ငွေများကိုသွန်ချလိုက်၏။

ခိုင်ဖြစ်သူ၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွားသည်။

ထို့ပြင် မျက်လုံးများမှာလည်း အဆမတန်ပြူးကျယ်သွားမိ လေသည်။

အကြောင်းမှာ အိတ်ကလေးထဲမှ ထွက်လာသော ငွေတုံး လေးများမှာ တစ်ဘူးလျှင် ငွေအသံပြော တစ်သောင်းကျော်

တန်သော ရွှေတုံးကလေးနှစ်တုံးလည်း ပါရှိနေသည်ကို တွေ့
မြင်လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

စုထင်းလင်းက ရွှေမှလျှောက်သွားနေ၏။

ဖေရွှောက်လူသည် ကြီးမားသော ငွေအိတ်ကြီး တစ်လုံးကို
ထမ်းကာ စုထင်းလင်း၏နောက်သို့ လိုက်လာခဲ့လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဖိုးလမ်းစားသောက် ခန်းမထဲသို့
ပြန်လည်ရောက်လာကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က စားပွဲလွှတ်တစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ချ
လိုက်မိသည်နှင့် ဆိုင်လုလင်လေး တစ်ယောက်က အပြေးအလွှား
ရောက်ရှိလာသေးသည်။

‘အစ်ကိုလေးတို့ ဘာများသုံးဆောင်ကြမလဲခင်ဗျာ’

ဖေရွှောက်လူက စုထင်းလင်းအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

စုထင်းလင်းက အေးအေးတည်ငြိမ်သောဟန်ဖြင့်...

‘အရက်တစ်အိုးနဲ့ အမဲကြော်တစ်ပန်းကန် ပေးပါ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဆိုင်လုလင်လေးက ဦးသွတ်၍ ဆိုင်ထဲဆီသို့ ကမန်းကတန်း
ပြေးထွက်သွားလေသည်။

မကြာမီ သူသည် အရက်တစ်အိုးနှင့်အမဲကြော် တစ်ပန်းကန်
အား စားပွဲပေါ်သို့ လာရောက်ချပေးသွားပြီ ဖြစ်၏။

စုထင်းလင်းက အရက်တစ်ခွက်ကိုမော့၍ သောက်ချလိုက်
ပြီး...

‘ဒီငွေတွေဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ အကြွေးတွေကို ပြန်ဆပ်ပြီးပြီ
ထင်တယ်’

ဖေရွှောက်လူက ပြုံး၍စွာဖြင့်...

‘ကျုပ်အကြွေးက အသပြာငါးထောင်လောက်ပဲ ရှိတာပါ၊
ခင်ဗျားနိုင်လာခဲ့တဲ့ ငွေတွေက နည်းတာမှမဟုတ်တာ၊ ခိုင်
လုပ်တဲ့လူတွေဘဲ တော်တော်နဲ့ကို ပြန်ပြီး နာလန်ထူနိုင်တော့မှ
မဟုတ်ဘူးဗျ’

ဟု အားရပါးရ ပြောလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒါတွေ ပြောမနေပါနဲ့တော့၊ ခင်ဗျားရှုံးထားတဲ့ ငွေတွေနဲ့
အကြွေးပြန်ဆပ်ဖို့ ပိုက်ဆံတွေကို အဲဒီအိတ်ထဲက နှိုက်ယူထား’

လိုက်ပါ။ ပြီးမှ စောစောက ရှုံးခဲ့ကြတဲ့လူတွေကို ကျန်းမာစေ
ငွေတွေ မျှဝေပေးလိုက်ပါဗျာ’

ဖေခွောက်လူက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပင် ခေါင်းညှိတ်
လိုက်လေသည်။

သူသည် စုထင်းလင်းကို အလွန်ပင် အထင်ကြီးနေလေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအနီးသို့ ထိုးကပ်ကာ...

‘ဒါနဲ့ နေပါဦးဗျာ၊ စောစောက ကလေးတုန်းက ငါးရှဉ့်
ကျလိမ့်မယ်သို့ ခပ်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနေတာလဲ’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဘယ်အလား၊ အတတ်သိလို့ဟုတ်ရမ္မာလဲ၊ ကံစွပ်ကံကောင်း
ထင်ပြီး ထိုးထည့်လိုက်တာပါ’

ဖေခွောက်လူက မျက်လုံးများပြူးကာ မိမိအရင်ဘတ်ကို
လက်ဝါးဖြင့် ဖိဆွားလိုက်လေသည်။

‘အံ့မယ်လေးဗျာ...ခပ်ဗျား လောင်းကစားပိုက် ကြမ်း
လိုက်တာ၊ တကယ်လို့များ ခပ်ဗျားထိုးထားတာတွေကို စား
သွားရင်တော့ ငွေတုံးတွေ၊ ရွှေတုံးတွေ နှမြောစရာပဲ’

စုထင်းလင်းက အချက်ခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးရိပ်များ တွဲခဲ့နေ၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၁၄၉

‘အဲဒီအိတ်ထဲက ရွှေတုံးနဲ့ငွေတုံးတွေဟာ အစစ်မဟုတ်ပါ
ဘူး၊ အတုတွေဗျာ’

ဤစကားများကို သူကပါးစပ်မှ ဖွင့်ပြောလိုက်ခြင်း မဟုတ်
ပါချေ။

စိတ်ထဲမှသာ ကျိတ်၍ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင် တခြားလျှင် ဂုဏ်ချက်တစ်ခုကို ဖေခွောက်လူ သိလိုက်
သည်ဆိုလျှင် မည်သို့ဖြစ်သွားပါမည်နည်း။

ထိုလျှင် ဂုဏ်ချက်မှာ လောင်းကစားမှုများကို လိမ်ညာ
လုပ်ဆောင်ဘက်သော ခိုင်လုပ်သူအား စုထင်းလင်းက ကြွေအုပ်
ဆောင်းကလေးကို ဖွင့်ကာနီးတွင် ဓားဖြင့်ထောက်ထားလိုက်
ပြီးပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဤအချက်ကို မည်သူကမျှ မသိလိုက်ကြပါချေ။

ခိုင်လုပ်သူမှာ မိမိလိမ်ညာကစားနေခြင်းကို စုထင်းလင်းက
မရှိမှန်းပြီဟု နားလည်ထားသဖြင့် ပြဿနာမသက်စေရန် စုထင်း
လင်းထိုးထားသော ငါးရှဉ့်ကို ဖော်ပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။

အမှန်တွင် သူက စုထင်းလင်း၏ အိတ်ထဲ၌ ငွေအသပြာ
စုံထောင်လောက်သာ ပါမည်ဟု တွက်ထားခဲ့လေသည်။

၁၅၀ ❀ မိုးကျော်သူ

သို့သော် အိတ်ကလေးအား သွန်ချလိုက်သောအခါ သူ
မေ့မျှင်လင့်သော ရွှေတုံးငွေတုံးများကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
သည်။

သူသည် ရွှေတုံးငွေတုံးများမှာ အတုဟုမထင်မိဘဲ ရှိသမျှ
ငွေကြေးများအားလုံးကို တောင်းတောင်းပန်ပန်ဖြင့် လျော်
ကြေးပေးလိုက်ရရှာလေသည်။

စုထင်းလင်းက ယခုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ခဲ့မှုအတွက် အလွန်
ကြီးမားသော အန္တရာယ်တစ်ခုကို လက်ယပ်ခေါ်သကဲ့သို့ ဖြစ်
သွားခဲ့ခြင်းကို အချိန်များစွာ နောက်ကျပြီးမှ သိခဲ့ရလေတော့
သည်။

အရိုးစုဂိုဏ်း

သုံးရက်....

ထိုကိစ္စများ ဖြစ်ပွားပြီး သုံးရက်ခန့်အကြာ....

စုထင်းလင်းသည် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏အဝှံရှိ စားပွဲ
တစ်လုံးတွင် စားသောက်ရင်း တစ်နေရာသို့ စောင့်ကြည့်နေ
လေသည်။

သူသည် ဤနေရာတွင် စားသောက်ရန် အဓိကရောက်ရှိလာ
ခြင်းမဟုတ်ပါ။

အကခတ်စောင့်ကြည့်ရုံသာ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်၏။

သူ အာရုံစိုက်ကာ စောင့်ကြည့်နေသော နေရာမှာ တခြား
နေရာမဟုတ်ပါချေ။

၁၅၂ ❀ ဝိုးကျော်သူ

ဟန်မာသားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင် ဖြစ်ပေသည်။

သူ့အကဲခတ် ကြည့်နေရာမှာပင် ဟန်မာသားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်ထဲသို့ လူနှစ်ယောက် ဝင်ရောက်သွားကြခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ဘောလိုက် မုဆိုးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

မုဆိုးနှစ်ယောက်သည် သားရေစိမ်းများကို မြင်းများပေါ် တွင်တင်ဆောင်၍ ယူလာကာ ဟန်မာသားရေဆိုင်တွင် လာရောက်ရောင်းချကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။

သူတို့သည် သားရေပစ္စည်းများအား မြင်းနှစ်ကောင်နှင့် တနင့်တပိုး တင်ဆောင်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဤသားရေပစ္စည်းများအား ရောင်းချလိုက်ကြမည် ဆိုပါလျှင် ငွေကြေး အခတ်များများ ရလိမ့်မည်ဟုလည်း စုဘင်းလင်းက တွက်ဆမိလိုက်လေသည်။

သိပ်မကြာလိုက်ပါချေ။

မုဆိုးနှစ်ယောက်သည် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် ထွက်လာကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏နောက်တွင် သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်မှ အလုပ်သမား နှစ်ယောက်နှင့်အတူ သားရေပစ္စည်း

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၈) ❀ ၁၅၃

အရောင်းဆိုင်ဦးစီး အာရုံစိုက်သမား နှစ်ယောက်လည်း ပါရှိလာလေသည်။

မုဆိုးနှစ်ယောက်နှင့် ဦးစီးအရောင်းအဝယ် လူနှစ်ယောက်တို့သည် သားရေပစ္စည်းများကိုကြည့်ကာ အနည်းငယ် စကားပြောပြီးနောက် ဆိုင်အလုပ်သမားလေး နှစ်ယောက်က မြင်းများပေါ်မှ သားရေပစ္စည်း များအား သယ်ဆောင်သွားကြ၏။

မုဆိုးနှစ်ယောက်က ဦးစီးအရောင်းအဝယ် လူနှစ်ယောက်နှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကြလေသည်။

ဦးစီးနှစ်ယောက်အနက်လူတစ်ယောက်က ဟန်မာသားရေပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားကာ တစ်ခဏကြာသောအခါ အိတ်ရှုံ့ကလေးတစ်လုံးစီကို ဆွဲလျက် ပြန်ထွက်လာ၏။

သူက မုဆိုးနှစ်ယောက်အား အိတ်ရှုံ့ကလေး တစ်လုံးစီကို လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

မုဆိုးနှစ်ယောက်သည် ငွေအိတ်ကလေးများကို လှမ်းယူကာ မြင်းပေါ်သို့ ကိုယ်စီဘက်၍ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

ထိုအခါ စုဘင်းလင်းက ဤမြင်ကွင်းများကို အစအဆုံး ကြည့်နေရာမှ စားသောက်ထားသော ကျသင့်ငွေကို ရှင်းကာ မုဆိုး နှစ်ယောက် ထွက်ခွာသွားသည့်ဘက်သို့ လိုက်ခဲ့လေတော့သည်။

၁၅၄ ❀ မိုးကျော်သူ

မုဆိုးနှစ်ယောက်သည် မိမိတို့၏မြင်းများကိုဆွဲကာ ဝယ်စရာ ခြမ်းစရာရှိသည်တို့ကို တစ်ဆိုင်ဝင်တစ်ဆိုင်ထွက်ဖြင့် ဝယ်ခြင်းနေကြလေသည်။

စုထင်းလင်းကလည်း မိမိမြင်းကိုဆွဲလျက် သူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှ မယောင်မလည်ဖြင့် နောက်ယောင်ခံကာ လိုက်ကြည့်နေ၏။

မုဆိုးနှစ်ယောက်သည် စုထင်းလင်းက နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်ကြည့်နေခြင်းကို မသိကြပါချေ။

သူတို့သည် ဝယ်ခြမ်းစရာရှိသည်တို့ကို ဝယ်ခြမ်းပြီးနောက် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင်ဝင်ရောက်ကာ စားသောက်ဖွယ်ရာများအား စားသောက်နေကြပြန်လေသည်။

စုထင်းလင်းက သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နောက်တွင်ပုန်းအောင်းကာ သူတို့အား စောင့်ကြည့်နေလေသည်။

အတန်ကြာသောအခါ မုဆိုးနှစ်ယောက်သည် စကားတပြောပြောနှင့် ပြန်လည်ထွက်လာကာ မြင်းများပေါ်သို့တက်လိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် စိန်တိတ်မြို့ထဲမှ မြင်းများကို ခုန်းစိုင်းကာ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

စုထင်းလင်းက သစ်ပင်တစ်ပင်၏ နောက်ကွယ်တွင် ပုန်းအောင်းနေရာမှ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်ထုံး (ပ) ❀ ၁၅၅

သူက မုဆိုးနှစ်ယောက်၏ မြင်းများကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ တုန်ဆိုင်၊ မနေတော့ဘဲ မိမိ၏မြင်းကြီးပေါ်သို့တက်ကာ မလှမ်းမကမ်းမှနေ၍ ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

မုဆိုးနှစ်ယောက်၏ မြင်းနှစ်ကောင်သည် ရှေ့မှ ပြေးလွှားသွားနေကြလေသည်။

စုထင်းလင်းကလည်း မုဆိုးများ၏ နောက်တွင် မြင်းကိုစီးလျက် မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်ရင်း လိုက်နေလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မကြာမီ သူသည် မြို့ပြင်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုအချိန် ရုတ်တရက် သူ၏ မြင်းရှေ့မှ မြင်းတစ်ကောင်က ပေါ်ထွက်လာသောကြောင့် မိမိ၏ မြင်းကို ကမန်းကတန်းရပ်တန့်လိုက်ရ၏။

၁၅၆ ❀ မိုးကျော်သူ

သူက ဟန့်တားလွှားသူအား ဒေါသကြီးစွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဟန့်တားလိုက်သောသူမှာ သူဌေးသားလေး ကျန်းဝါးပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျန်းဝါးက စုထင်းလင်း၏ မြင်းဇော်ကြီးကိုဖမ်းဆွဲထားလိုက်ပြီးမှ အေးစက်စက်အသံဖြင့်...

‘ခင်ဗျားကို တွေ့ချင်နေတာနဲ့အတော်ပဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ဆက်လက် မောင်းနှင်၍ သွားနေသော မုဆိုးနှစ်ယောက်ထံသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကျန်းဝါးအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ...

‘နောက်မှ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ဗျာ၊ အခု ကျွန်တေ ဘုံမှာ လုပ်ထုပ်စွဲလေးတွေ အရေးတကြီးရှိနေသေးလို့ သွားခွင့်ပြုပါဦး’

ကျန်းဝါးက မုဆိုးနှစ်ယောက်၏ မြင်းများကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

မုဆိုးနှစ်ယောက်၏မြင်းများမှာ အတန်ဝေးဝေးသို့ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ဘာလဲ...ရွှေကသွားနေတာ ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေတွေသား’
စုထင်းလင်းက သူ၏အမူအရာကိုကြည့်ကာ စိတ်ထဲ၌ဒေါသထွက်လာမိလေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်၏။

‘ဒီမှာ ကျန်းဝါး၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ရွှေကလမ်းဖယ်ပေးပါ၊ ကျုပ်မကြာခင်ပြန်လာခဲ့မယ်၊ အဲဒီအချိန်ကျမှ ခင်ဗျားပြောချင်တဲ့ စကားတွေကိုပြောပါ’

ကျန်းဝါးက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘နေစမ်းပါဦး ကိုယ့်လူရယ်၊ ခင်ဗျားတို့လို လူစားမျိုးတွေက အခုဖြစ်နေရပေမယ့် တော်ကြာသေးသွားတတ်တာမျိုးဆိုကော၊ ကျုပ်ပြောချင်တဲ့ စကားတွေကို မပြောလိုက်ရဘဲ နေဦးမယ်’

စုထင်းလင်း ဒေါသ ခြောင်းခြောင်း ထွက်လာလေသည်။ သူ၏စိတ်ထဲ၌ ကျန်းဝါးက မိမိအား တမင်တကာပင် အချိန်ဆွဲထားခြင်းနေမည်လောဟု တွေးလိုက်မိ၏။

ထို့ကြောင့် သူက ကျန်းဝါးအား စူးရှစွာစိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကျန်းဝါး ခင်ဗျားက ကျုပ်ရဲ့တာဝန်ဝတ္တရားကို နှောင့်
ယှက်မလို့လား'

ကျန်းဝါးက အားပါးတရ ရယ်မောလိုက်သည်။

အတန်ကြာမှ သူက ရယ်မောခြင်းကိုရပ်တန့်ကာ...

'ဒီမယ် စုထင်းလင်း... ခင်ဗျားက အတော်ကို ကြီးကျယ်
နေလိုက်တာကွာ၊ ခင်ဗျားရဲ့တာဝန်ဝတ္တရားက ဘယ်လောက်
များ အရေးကြီးလို့လဲ'

စုထင်းလင်းက ဒေါသကိုကြိုးစား၍ ထိန်းချုပ်ရင်းမှ သူ့
အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဘာပြောချင်သလဲ၊ မြန်မြန်ပြော'

ကျန်းဝါးက ပခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်၏။

'ကျုပ်က ပြောမလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မေးမလို့ပါ'

စုထင်းလင်းအား စိတ်ချည်ဟန်ဖြင့်...

'ကဲ...မေးပါ'

ကျန်းဝါးက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဟိုနေ့က ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် ထန်အိတောင်းထို့အိမ်မှာ ဆုံတွေ့
ခဲ့ကြတယ်နော်'

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါဘာဖြစ်သလဲ'

ကျန်းဝါးက...

'အဲဒီလိုဆိုတော့ခွဲတာဟာ ခင်ဗျားကိုလူဆိုးတွေ ဖမ်းသွားတဲ့
ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်အပေါ် သံသယမကင်းလို့ ကျုပ်ကို
လာအကဲခတ်တာဆို'

စုထင်းလင်းက ဤကိစ္စကိုထန်အိတောင်းက ကျန်းဝါးအား
မေးမြန်းရင်း ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု နားလည်လိုက်၏။

သို့သော် သူက သေချာရန် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး...

'ခင်ဗျားကို ဘယ်သူကပြောသလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကျန်းဝါးက ရင်ကော့လိုက်၏။

'ကျုပ်နဲ့လက်ထပ်မယ့်မိန်းကလေးက ကျုပ်ကို ပြောတာ
ပေါ့ဗျ'

စုထင်းလင်း၏ရင်ထဲ၌ တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားမိလေသည်။

သို့သော် သူက ရယ်မောလိုက်၏။

'ဟုတ်လား၊ ကျုပ်ကလဲ ခင်ဗျားကို ပြန်ပြောနိုင်အောင်လို့
ထမင်ကျန်းဝါးက သူ့အား စေ့စေ့ ကြည့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားအလုပ်က ဒီလိုပါ၊ လူတကာကို သံသယရှိနေတာပဲ
လား'

စုထင်လင်းက ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်သည်။

‘သံသယရှိသင့်တဲ့လူဆိုရင် ရှိမှော့ပေါ့’

ကျန်းဝင်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ဆိုပါဦး၊ အဲဒီကိစ္စအတွက် ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဘာဖြစ်လို့ သံသယရှိနေတာလဲ’

စုထင်လင်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါတွေကို အခုကျုပ်က ပြောပြနေရင်လဲ အပိုပါပဲ၊ ဟုတ်ထယ်မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို အချိန်က ကောင်းပြောလာပါလိမ့်မယ်’

ကျန်းဝင်းက သူ့အားကြည့်ကာ လှောင်ပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

‘အင်း...ထန်အိလောင် ရွဲမျက်နှာကိုထောက်ပြီး ခင်ဗျားကို ဒီတစ်ခါတော့ သည်းခံလိုက်မယ်၊ နောက်ကိုစုပ်စွဲလွှာရင် ကျုပ်အကြောင်းကို ခင်ဗျားကောင်းကောင်းကြီး သိစေရမယ်’

စုထင်လင်းက သူ့၏ပိုင်စိုးပိုင်နှင်း ပြောလာသော စကားကြောင့် ရိုက်ပင်ချစ်စိတ်ပင် ပေါက်လာလေသည်။

သို့သော် သူက ဒေါသကိုချုပ်တီးလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားပြောမှာ ဒါပဲမဟုတ်သေး၊ ကဲ...ကျုပ်သွားတော့မယ်၊ နောက်ကျမှ တွေ့ကြသေးတာပေါ့’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီးနောက် မြင်းကို မုဆိုးများထွက်ခွာသွားသည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း ခုန်းစိုင်းကာ မောင်းနှင်သွားလေသည်။

ကျန်းဝင်းက သူ့အားကြည့်ကာ ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကျေနပ်စွာပြုံးလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

နေဝင်ဖျိုးဖျဲအချိန်...

ဤအချိန်ကို တချို့လူကြီးများက အပုပ်ချိန်ဟု ဆိုကြလေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် မင်္ဂလာမဲ့သော အချိန်ဟုလည်းခေါ်ဆိုချိန်ရနိုင်ပေသည်။

စုထင်လင်းတစ်ယောက် မြင်းကို မည်မျှပင် အပြင်းစိုင်းနေသော်လည်း ရွှေမုဆိုးနှစ်ယောက်၏ မြင်းများကို အရိပ်အယောင်မျှပင် မမြင်တွေ့ရတော့ပါချေ။

၁၆၂ ❀ မိုးကျော်သူ

သူ၏ရင်ထဲတွင် အရေးကြီးချိန်၌ ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်
ဟန့်တားလာသော ကျန်းဝါးကို အတော်ပင် မကျေမနပ်
ဖြစ်နေမိလေသည်။

ထို့ပြင် ကျန်းဝါးအပေါ်ရှိနေသော သူ၏သံသယကလည်း
ပိုမိုကြီးထွားလာလေသည်။

အကယ်၍သာ စောစောတုန်းဆီက ထွက်သွားသော မုဆိုး
နှစ်ယောက်မှာ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့ပါလျှင် ကျန်းဝါး၏
ပယောဂမကင်းဟုလည်း တွက်ဆမိလိုက်လေသည်။

သူက ယင်းသို့စဉ်းစားမိလိုက်သည်နှင့် အံ့ကို တင်းတင်း
ကြိတ်လိုက်လေတော့သည်။

လုံစန်းတောထန်း...

လုံစန်းတောထန်းသည် နေလုံးပျောက်ကွယ်သွားပြီး အေး
စိမ့်လာလေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၆၃

စုထင်းလင်းက သတိကြီးကြီးဖြင့် တောတန်းထဲသို့ မြင်းကို
စီးကာ အကဲခတ်ကြည့်ရှုလာလေသည်။

သူက ယင်းသို့ အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေရာမှ တစ်နေရာသို့
မျက်လုံးအကြည့်ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲ ခုန်
ဆွားမိလေသည်။

အကြောင်းမှာ သစ်ပင်တချို့သည် ယိမ်းယိုင်ကာ လဲကျ
နေကြလေသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဤသစ်ပင်များကြားမှ ဖြတ်သန်း
ဝင်ရောက်သွားပုံရလေသည်။

စုထင်းလင်းက မြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီး ထိုနေရာအား
အစဉ်အလာအောင် အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။

ထို့နောက် ကြာရှည်စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ယင်းတောအုပ်
ထဲသို့ မြင်းကိုမောင်းနှင်ကာ ဝင်ရောက်လိုက်၏။

သူ၏ မြင်းက တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်မိသည်နှင့်
မျက်လုံးပင် တုန်ခနဲ ရပ်တန့်လိုက်မိပြန်လေသည်။

သူက တစ်နေရာဆီသို့ မျက်လုံးပြူးလျက် ကြည့်နေမိ
လေသည်။

မုဆိုးနှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရပြီ ဖြစ်၏။
သို့သော် ကောင်းသောထွေခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါချေ။

မုဆိုးနှစ်ယောက်ကို သစ်ပင်တစ်ပင်၏ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းပေါ်တွင် ကြိုးဖြင့် ဇောက်ထိုးဆွဲ၍ ချည်နှောင်ထားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် သွေးအလိမ်းလိမ်းပေးကျနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

လုံစန်းတောတန်း၏ အနောက်ဘက်တွင် လုံစန်းတောင်တန်းကြီးက ထီးထီးကြီးတည်ရှိနေလေသည်။

ယင်းတောင်ခြေရင်း၌ သဘာဝ ကျောက်ဂူကြီး တစ်ခုက အံ့သြဖွယ်ရာ ရှိနေလေသည်။

သို့သော် သာမန်လူများအဖို့ လုံးဝ မမြင်နိုင်ပါချေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများစွာ ဖုံးအုပ်ထားသည့်အပြင် မထင်မရှား ဝင်ပေါက်လေးတစ်ခုသာရှိပြီး အောက်ဘက်သို့ဆင်းသွားမှသာလျှင် ကြီးမားသော ကျောက်ဂူတစ်ခုကို တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

အမှောင်တူသည့် ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုလုံးအား စိုးမိုးထားသော်လည်း မီးတိုင်များ ထွက်ပေါ်နေသော် အလင်းရောင်ကြောင့် ကျောက်ဂူထဲတွင် ရှိခနသည့် လူများအား ခဲသံကွဲကွဲ မြင်တွေ့နေရလေသည်။

သို့သော် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မူလမျက်နှာကို တွေ့မြင်ရခြင်း မရှိပါချေ။

လူဆယ်ယောက်တို့သည် မျက်နှာပေါ်တွင် မျက်နှာဖုံးကိုယ်စီ စုပ်ထားကြလေသည်။

သူတို့စုပ်ထားသော မျက်နှာဖုံးများမှာ အရိုးစုမျက်နှာဖုံးများဖြစ်ပြီး ညအချိန်တွင် သူတို့အား တွေ့မြင်လိုက်ရပါလျှင် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သွားကြမည်သာ ဖြစ်၏။

ယခု သူတို့သည် အနက်ရောင်ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီများကို ဝတ်ဆင်ထားလျက် စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုတွင် ဝိုင်း၍ ထိုင်နေကြလေသည်။

လူနှစ်ယောက်၏ လက်ထဲ၌ အိတ်နှစ်အိတ်ကို ကိုင်ဆောင်ထားပြီး စားပွဲဝိုင်းထိပ်တွင်ထိုင်နေသော လူ၏လက်ထဲသို့ ပေးအပ်လိုက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်အနက် လူတစ်ယောက်က စားပွဲထိပ်တွင် ထိုင်နေသောလူအား တစ်ချက်ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘ခခဲတဲ့အတွက် နှစ်ယောက်စလုံးကို သတ်ပစ် ခဲ့ပါတယ်
ခေါင်းဆောင်ကြီး’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

စားပွဲထိပ်တွင် ထိုင်နေသော ခေါင်းဆောင်ကြီးက အိတ်
နှစ်လုံးကိုလှမ်းယူကာ စားပွဲပေါ်သို့ မှောက်ချလိုက်သည်။

အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ စားသောက်စရာ တချို့နှင့်
ငွေများထွက်ကျလာခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူက အလိုမကျသောအသံဖြင့်...

‘ငွေက ဒါအကုန်ပဲလား’

လူနှစ်ယောက်က ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘ဒါတွေဟာ သူတို့ဆီမှာပါလာသမျှ အကုန်ပါပဲခင်ဗျာ’

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက အနည်းငယ်တင်းမာသော အသံဖြင့်
ဤသို့ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဒီလောက်လေးနဲ့များ လူသတ်ခဲ့ရသလားကွာ’

သူ၏ စကားဆုံးသောအခါ ဝဲဘက်မှလူက မတ်တတ်ရပ်
လိုက်လေသည်။

ခေါင်းဆောင်ကြီးက သူ့အား လှမ်းကြည့်ကာ...

‘နံပါတ်နှစ်...မင်းကဘာပြောချင်သေးလို့လဲ’

သူတို့သည် အချိုးစုဂိုဏ်းဝင်လူများအား နံပါတ်စဉ်အလိုက်
သတ်မှတ်ပေးထားလေသည်။

အင်္ကျီအတွင်းပိုင်းတွင် အချိုးစုတံဆိပ်နှင့် နံပါတ်များပါရှိ
နေခြင်းကိုတွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်သည်။

နံပါတ်တစ်မှ ငါးအထိမှာ ခေါင်းဆောင်များဖြစ်၏။

နံပါတ်ခြောက်မှစ၍ ငယ်သားများ ဖြစ်ကြပေသည်။

သူတို့သည် နံပါတ်စဉ်ကိုခေါ်ကာ စကားပြောလိုက်ကြ
လေသည်။

နံပါတ်နှစ်က ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သူအား ကြည့်လိုက်
လေသည်။

‘သူတို့နောက်ကို လူတစ်ယောက်က နောက်ယောင်ခံပြီး
လိုက်လာကာတွေ့လို့ ကျွန်တော်လဲ အမြန်ဆုံးသတ်ဖြတ်သုယူ
လိုက်ရတာပါ’

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက မျက်မှောင် ကြုံတ်သွားပေသည်။

‘အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ၊ မင်းတို့ သိသလား’

နံပါတ်နှစ်က...

‘ကူးဇေ့ ခံတပ်က စုထင်းလင်းပါ’

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက အနည်းငယ်ပြုံးလိုက်လေသည်။

၁၆၈ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဒီကောင်ကို ဂရုစိုက်စရာ မသိလောက်ပါဘူး၊ ဒါနဲ့ သူ့ရဲ့ သိုင်းပညာ ဘယ်လောက်အဆင့် ရှိသလဲ’

နံပါတ်နှစ်က ဟန်မူရာကင်းမဲ့သော အသံဖြင့်...

‘ဒီကောင်ရဲ့သိုင်းပညာဟာ အတော်လေးကို အဆင့်မြင့်ပါတယ်၊ နောက်ပြီး အခုတစ်လော သူက ဒီနယ်မှာ သိပ်ခြေသွက်နေပါတယ်’

နံပါတ်သုံးကလည်း ဝင်ရောက်ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ခေါင်းဆောင်ကြီး၊ စုထင်းလင်းဆိုတဲ့လူဟာ အထူးထောက်လှမ်းရေးက အခုရှိပေါက်စလေးပါပဲ’

ခေါင်းဆောင်ကြီးဆိုသောလူက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူက လူအားလုံးကို တစ်ချက် ဝေ့ကြည့်ကာ အေးစက်စက်အသံဖြင့်...

‘ဒါဆိုရင်လဲ ခြေမရွပ်နိုင်အောင် ရှင်းပစ်လိုက်ပေါ့ကွာ’

ဟု တစ်ခွန်းချင်း ပြောလိုက်လေတော့သည်။

သုံးပန်လှ

စုထင်းလင်းသည် မုဆိုးနှစ်ယောက်၏ အလောင်းများကို တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် မျက်မှောင်ကြွယ်ကာ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို အကဲခတ်ပြည့်နေလေသည်။

သို့သော် အတန်ကြာသည်အထိ လှုပ်ရှားမှု တစ်စုံတစ်ရာကို မတွေ့မြင်ရသောကြောင့် ဤနေရာတွင် ဆက်လက် နေပါက မည်သို့မျှထူးခြားလာမည် မဟုတ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။

သူက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်။

ရှုတ်အရက် သူက အကြံတစ်ခုရရှိလာကာ စိန်တိတ်မြို့ဘက် ဆီသို့ မြင်းဇက်ကြီးကိုဆွဲလှည့်၍ ဒုန်းစိုင်းကာ ထွက်ခွာခဲ့လေတော့သည်။

၁၇၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ဤနေရာသည် ဟန်မော် သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင် ဖြစ်၏။

ဖေဟိုလူက စုထင်းလင်းအား မကျေနပ်သကဲ့သို့ ကြည့်နေ လေသည်။

‘နေ့စမ်းပါဦး၊ အဲဒီမှာ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စဟာ ကျုပ်နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့ မင်းကလာပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းနေရ တာလဲ’

စုထင်းလင်းက ပြုံးပြလိုက်လေသည်။

‘ဒီလိုပါ၊ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ သံသယလေးတစ်ခု ရှိနေမိလို့ပါ’

ဖေဟိုလူက မျက်မှောင်တစ်ချက် ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဘယ်လိုသံသယလဲဗျ’

စုထင်းလင်းက...

‘ဒီမှာ...သားရေတို့၊ သားမွေးတို့ လာရောင်းတဲ့ မှုဆိုးတွေ ပြန်တိုင်း ဓားပြတွေနဲ့တိုးပြီး အသတ်ခံနေရတော့...’

သူက စကားကို တစ်ပိုင်းတစ်စောင်တန့်ကာ ဖေဟိုလူအား ခိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဖေဟိုလူက ဒေါသဒြောင်းခြောင်း ထွက်လာလေသည်။

‘ဘာလဲ...မင်းအနေနဲ့က တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ ကျုပ်က တိုက် ခိုက်လုယက်နေတယ်လို့ ထင်နေလို့လား’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၁၇၁

စုထင်းလင်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူး’

ဖေဟိုလူက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်၏။

‘ဒါဆိုရင် မင်းက ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ’

စုထင်းလင်းက တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့် သူ့အား ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ကျုပ် ဆိုလိုတာက မှုဆိုးတွေ ပစ္စည်းလာရောင်းတာကို သီးသန့်သတင်းပေးနေတဲ့လူ ရှိနေတယ်လို့ ပြောတာပါ’

ဖေဟိုလူက ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်လိုက်၏။

‘ဓားပြတွေက ဒီအလုပ်လုပ်စားနေတာပဲ၊ ဟုတ်ချင် ဟုတ် မှာပေါ့’

စုထင်းလင်းသည် အရောင်းတာဝန်ခံဦးစီးများ၊ အရောင်း သမားများနှင့် ထိုအလုပ်သမားဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် စူးစမ်းလေ့လာနေလေသည်။

‘ဘာလဲ...ကျုပ်ရဲ့အလုပ်သမားထဲမှာ ဓားပြတွေကိုသတင်း ပေးတဲ့လူတွေ ရှိနေတယ်လို့ မင်းက ယူဆလို့လား’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားဆိုက်က အလုပ်သမားတွေအကြောင်းကို ကျုပ် ထက်ပိုပြီး ခင်ဗျားပဲ သိမှာပေါ့’

၁၇၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ဖေဟိုလူက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ကျုပ်ကို အဲဒီလိုမျိုး တာဝန်ပုံမချပါနဲ့၊ မင်းအနေနဲ့ သင်္ကာမကင်းတဲ့လူ ရှိနေတယ်ဆိုရင် မင်းဘာသာ စုံစမ်းပါ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကျုပ်သားကိုတောင် တာဝန်မယူနိုင်ပါဘူး’

ထိုအချိန်မှာပင် ဖေရှောက်လူက အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာလေသည်။

‘ဖေဖေ... ကျွန်တော်အကြောင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲဗျ’

သူက ယင်းသို့ပြောရင်း စုထင်းလင်းအား တွေ့မြင်သွားလေသည်။

သူသည် စုထင်းလင်းအား တွေ့မြင်လိုက်လေသည်။

‘ဟာ...လက်စသတ်တော့ခင်ဗျား ဆရာကနေတာကိုး၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက အခုတစ်လော ဘယ်ပျောက်နေတာလဲဗျ’

စုထင်းလင်းက သူ့အား ပြုံးပြလိုက်၏။

‘ပျောက်နေတာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ အလုပ်ကလေးနည်းနည်းရှိနေလို့ပါ’

ဖေဟိုလူက သားဖြစ်သူအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင် မိမိ၏သားနှင့် စုထင်းလင်းတို့မှာ ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်နေကြပုံကို အံ့သြနေမိ၏။

သူက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...

‘မင်းသူငယ်ချင်းက အလုပ်များနေလို့ပေါ့ကွ၊ သူက မုဆိုးတွေ ကုန်သည်တွေ သတ်ဖြတ်ခံရတိုင်း ဟိုလူ့မေး ဒီလူ့မေးနဲ့ လိုက်ခမေးနေရတာကိုးကွ’

ထိုအချိန်မှာပင် ဟန်ခပ်သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်ရှေ့သို့ မြင်းလှည်းတစ်စီးထိုးစိုက်လာလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မြင်းလှည်းပေါ်မှ လူတစ်ယောက်က ခုန်ဆင်းလာလေသည်။

မြင်းလှည်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလာသူမှာ ကျန်းဝါပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ဟန်မော်သားရေအရောင်းဆိုင်သို့ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် ဝင်ရောက်လာလေသည်။

သူသည် ဆိုင်ထဲသို့ ရောက်လာသည်နှင့် စုထင်းလင်းအား တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ မျက်နှာမှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအား စူးစိုက်၍ကြည့်လိုက်၏။

၁၇၄ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဘာလဲ.... ခင်ဗျားက ဒီဆိုင်ရှင်ကိုလဲ ဓားပြမှုအတွက် မသင်္ကာလို့ လာပြီးစစ်ဆေးမေးမြန်းနေပြန်ပြီလား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သူ၏ စကားကြောင့် စုထင်းလင်း ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် အေးစက်တင်းမာသောလေသံဖြင့်....

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က မသင်္ကာတဲ့လူမှန်သမျှကို တွေ့တိုင်း စစ်ဆေးမေးမြန်းရမှာပဲ၊ ဒါဟာ ကျုပ်ရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားဆိုတော့ ကျုပ်လုပ်တယ်၊ ဒီအတွက် ဘာပြောချင်သလဲ’

ဖေဟိုလူက ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ကြားဝင်ကာ ဖျန်ဖြေလိုက်လေသည်။

‘ကဲ....ကဲ...ကျုပ်ဆိုင်ထဲမှာတော့ ရန်မဖြစ်ကြပါနဲ့ဗျာ’

သူက ကျန်းဝါးအား ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဒါနဲ့ သူဌေးလေးက ဘာကိစ္စကြောင့် ကြွလာတယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး’

ကျန်းဝါးက စုထင်းလင်းအား မျက်စောင်းတစ်ချက်ခဲ လိုက်လေသည်။

‘ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့ အရေးကြီးတဲ့ စီးပွားရေးကိစ္စကို ပြောစရာရှိလို့ လာခဲ့တာပါ’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၇၅

ဖေဟိုလူ၏မျက်နှာ ဝင်းလက်တောက်ပသွားလေသည်။

‘ဟာ....ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် အခန်းထဲကိုကြွပါဗျာ’

သူက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်သွား၏။

ကျန်းဝါးကလည်း သူ့နောက်မှ လိုက်ပါသွားလေသည်။

ယင်းအချိန် ဆိုင်ရွှေမှ လူတစ်ယောက် သုတ်ခနဲထွက်သွားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူ၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို အကဲဖမ်းမိလိုက်သည်နှင့် စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

ဖေရွှေကလူက စုထင်းလင်း၏ အမူအရာကို တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် ဤသို့မေးလိုက်၏။

‘ဘာလဲ.... ခင်ဗျားက ဒီအဘိုးကြီးကို စိတ်ဝင်စားနေလို့လား’

စုထင်းလင်းက သူ့အား အဖြေမပေးပါချေ။

သူသည် ဆိုင်ထဲမှ ခပ်သုတ်သုတ်ကလေးထွက်လာတာ မိမိ တွေ့မြင်လိုက်သော လူထံသို့ ခြေလှမ်းသုတ်သုတ်ဖြင့် လိုက်ခဲ့လေသည်။

ထိုလူကား တခြားလူ မဟုတ်ပါချေ။

ကိုးရိုးကားထု အဝတ်အစားများအား ဝတ်ဆင်ထားသော လူထူးလူဆန်းအဘိုးကြီးပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

လူထူးလူဆန်း အဘိုးအိုသည် အရက်ရောင်းသောဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

သူသည် အရက်များကို သူ၏ အရက်ဘူးတောင်းထဲသို့ အပြည့်အည့်ကာ အရက်ဆိုင်ထဲမှ ပြန်ထွက်ရန် ပြင်လိုက်စဉ် စုထင်းလင်းက သူ၏သွားလမ်းရွေ့တွင် ပိတ်ဆို့ရပ်တန့်နေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက သူ့အား တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် စတင်ကာ နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

‘ဪ... မင်းကလဲ အရက်သောက်မလို့လား’

စုထင်းလင်းကပြုံး၍ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး’

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဟေ... ဒါဆိုရင် မင်းကဘာဖြစ်လို့ အရက်ဆိုင်ထဲကိုဝင်လာရတာလဲ’

စုထင်းလင်းက သူ့အားပြုံးပြရင်းမှ...

‘အဘကို မေးစရာရှိနေလို့ပါ’

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ငါ့ကို မေးစရာရှိလို့ ဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

လူထူးလူဆန်း အဘိုးအိုက သူ့အား စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

တစ်ခဏအကြာမှ သူက အရက်ဘူးတောင်းကြီးကိုတစ်ချက် မော့ချလိုက်ပြီး...

‘အေး... ဒါဖြင့် လိုက်ခဲ့ပေတော့’

သူက စကားဆုံးသည်နှင့် စားပွဲတစ်လုံးတွင် သွားရောက်ထိုင်ချလိုက်၏။

စုထင်းလင်းကလည်း သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဝင်ရောက်၍ ထိုင်ချလိုက်လေတော့သည်။

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုနှင့် စုထင်းလင်းတို့ အရက်ဆိုင်ထဲရှိ စားပွဲတစ်လုံးတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ ထိုင်နေကြလေသည်။

လူထူးလူဆန်း အဘိုးအိုက လက်ထဲရှိ အရက်ဘူးတောင်းကြီးအား မော့သောက်လိုက်ပြီး...

‘မင်းက ဘာသိချင်သလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက သူ့အား အကဲခတ်ကြည့်ရင်းမှ...

‘အဘကို ကြည့်ရတာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေတယ်လို့ ထင်မိတယ် ဟုတ်လား’

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက သူ့အား အံ့သြသလိုဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘မင်းက ထောက်လှမ်းရေးသမား တစ်ယောက် ထင်တယ် ဟုတ်လား’

ဟု ပြန်လည်မေးလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ကူးဗေ ခံတပ်က စုထင်းလင်းဝါ’

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက အံ့သြသွားမိလေသည်။

‘ဟုတ်ပြီ...ဟုတ်ပြီ၊ ဒါကြောင့် မင်းကိုငါ မြင်ဖူးတယ်လို့ ထင်နေမိတာ၊ လက်စသတ်တော့ မင်းက ကူးဗေ ခံတပ်က စုထင်းလင်းကိုး’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ အဘနဲ့မည်ကိုတော့ ကျွန်တော်မသိရဘူးလားခင်ဗျာ’

လူထူးလူဆန်းအဘိုးအိုက အရက်ဘူးတောင်းကို မြှောက်ကာ အရက်တော်တော်များများကို သောက်ချလိုက်၏။

ထို့နောက် အရက်ဘူးတောင်းကို ပြန်ပိတ်ရင်းမှ...

‘ငါ့နာမည်က သုံးပန်လှ’

စကားတစ်ခွန်းချင်း ပြောလိုက်လေတော့သည်။

❀

‘သုံးပန်လှ...ဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းက မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သုံးပန်လှ အဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာလဲ...မင်းက ဒီနာမည်ကို တစ်ခါမှမကြားခဲ့ဘူးလား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဘယ်ကြားဖူးမှလဲကွ၊ ငါက ဘာမှမလှုပ်ရှားဘူးလေ၊ လူဆိုတာ လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်နေမှ နာမည်ကျော်ကြားတာပဲ မဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်...အဘပြောတာမှန်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ အဘက ကျွန်တော်ပြောသလို တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေတာ မဟုတ်လား’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သူ့အား အတန်ကြာအောင် စိုက်ကြည့်ပြီးမှ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းပြောသလို တစ်စုံတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ဘူး’

သူက လက်သုံးချောင်းထောင်ပြလိုက်ပြီး...

‘လူသုံးယောက်ကို လိုက်ရှာနေတာကွ’

စုထင်းလင်းက သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘လူသုံးယောက် ဟုတ်လား’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ၁၈၁

‘ဘယ်သူတွေလဲဟင် အဘ’

‘မင်းကလဲ စုံစမ်းရေးသမားပီပီ စပ်စုချင်တာပဲကိုးကွ’

စုထင်းလင်းက သူ၏စကားကြောင့် စိတ်မဆိုးသည့်အပြင် ရယ်မောလိုက်မိလေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား၊ ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါ၊ အဘရယ်၊ ကျွန်တော်က နေရာအနှံ့ လျှောက်သွားနေရတဲ့လူဆိုတော့ အဘကို ကူညီနိုင်တာပေါ့၊ ဒါကြောင့်မေးရတာပါ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား၊ ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်၊ မင်းပြောတာမဆိုးဘူး၊ ငါလိုက်ရှာနေတဲ့ လူသုံးယောက်ကတော့...’

သူက စကားကိုခေတ္တရပ်တန့်ကာ စုထင်းလင်းအား တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ဖေ့အင်းရယ်၊ စုတုပုအုရယ်၊ -လုံစန်းဆိုတဲ့ လူတွေပါပဲ’

စုထင်းလင်းက သူပြောသော နာမည်များ မှတ်သားထားစိုက်လေသည်။

သူက သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘အဘအနေနဲ့ သူတို့ကိုရှာတွေ့ဖို့ သိပ်အရေးကြီးနေသလား’

၁၀၂ ❀ ပိုးကျော်သူ

သုံးပန်လှအဘိုးအို မျက်နှာတစ်ခုလုံးပေါ်တွင် နာကြည်း
ဆွေးမြေ့သော ဟန်မူထုများ ပေါ်လွင်လာလေသည်။

သူက ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြလိုက်ပြီး....

‘အေး...သူတို့နဲ့ စာရင်းရှင်းစရာရှိလို့ ဆိုပါတော့ကွာ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုသည် အရက်ဘူးတောင်းကြီးကို ဖွင့်ကာ
အဆက်မပြတ် မော့သောက်နေလေသည်။

စုထင်းလင်းက သူ့အားကြည့်ရင်းမှ စဉ်းစား၍မရအောင်
ဖြစ်နေရလေသည်။

လူသုံးယောက်ကို ရှာဖွေနေသော အဘိုးအို....

ထိုလူသုံးယောက် သုံးပန်လှအဘိုးအိုအတွက် မည်သို့မည်ပုံ
ပတ်သက်နေပါသနည်း။

အထူးသဖြင့်....

သုံးပန်လှအဘိုးအိုသည် ဟန်မော် သွားရေပစ္စည်း ထောင်း
ဝယ်ရေးဆိုင်ပိုင်ရှင် ဖေဟိုလူအပေါ်တွင် အတော်ပင်သံသယ
ဖြစ်နေပုံရခြင်းကို စုထင်းလင်းက နားလည်ထားလေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၁၀၃

သုံးပန်လှ အဘိုးအို ရှာဖွေနေသည့် လူသုံးယောက်နှင့်
ဖေအင်း ဆိုသောနာမည်တင်ခု ပါရှိလာလေသည်။

ထိုဖေအင်းဆိုသောလူမှာ မည်သူ ဖြစ်ပါသနည်း။

ထို့ပြင်....

စတုပုအနှင့် လုံစန်းဆိုသောလူမှာလည်း မည်သူတွေ ဖြစ်
ကြပါသနည်း။

စုထင်းလင်း၏ စိတ်ထဲတွင် ထိုအမည်များကို ကြားခဲ့ဖူး
သည်ဟု ထင်မှတ်မိလေသည်။

သူက မည်သည့်အချိန်က ကြားဖူးခဲ့ပါသနည်း။

သူသည် မိမိ၏ဦးနှောက်ကိုအချိန်အတန်ကြာအောင် အလုပ်
ပေးကာ စဉ်းစားနေလေသည်။

သို့သော်....

သူ သိလိုသောအဖြေကား ပေါ်မလာခဲ့ပါချေ။

သူသည် စဉ်းစားမရသည့်အဆုံး သုံးပန်လှ အဘိုးအိုထံသို့
လှမ်းကြည့်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို မေးမြန်းရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်
သည်။

သို့ရာတွင် သုံးပန်လှအဘိုးအား မတွေ့ရတော့ပါ။

ထို့ကြောင့် သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ ခေါင်းအသွင်
သွင်ခါယမ်းရင်း အရက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

၁၈၄ ❀ မိုးကျော်သူ

နောက်တစ်နေ့...

ညနေဆည်းဆာအချိန် ဖြစ်သည်။

စိန်တိတ်မြို့၏ ညနေဆည်းဆာသည် အလွန်လှပနေ၏။

စုထင်းလင်းသည် မိမိ၏မြင်းကြီးကိုစီး၍ ခရီးထွက်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ်...

ရုတ်တရက် လူနှစ်ယောက်က သူ့အနီးသို့ ရေးကြီးသုတ်ပျာဖြင့် ဖောက်ရှိလာလေသည်။

‘ဒီမှာမိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျားက စုထင်းလင်း မဟုတ်လား’

လူတစ်ယောက်က မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

စုထင်းလင်းက ထိုလူမျှားကိုအကဲခတ်ရင်း ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ထိုလူက တစ်ချက် ဦးညွတ်လိုက်ပြီး-

‘ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့သူဌေးက အမြန်ဆုံးခေါ်ခွဲဖို့ ခိုင်းလိုက်ပါတယ်’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့သူဌေးက ဘယ်သူလဲ’

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်ထုံး (ပ) ❀ ၁၈၅

ထိုလူက...

‘ထန်ရှမ်း’

စုထင်းလင်း အလွန်အံ့အားသင့်သွားမိလေသည်။

အလွန် စကားကြောရှည်တတ်သော ထန်ရှမ်းက အဘယ်ကြောင့် မိမိအားတွေ့လိုပါသနည်း။

သူက ယင်းသို့စဉ်းစားမိလိုက်သဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ဤသို့ မေးလိုက်လေသည်။

‘ဘာကိစ္စနဲ့ တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မသိကြဘူးလား’

ထိုလူက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မသိပါဘူး၊ ခင်ဗျားကျုပ်တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ဖို့ ဟိုကိုရောက်ရင် ဆီရဲမှာပါ’

စုထင်းလင်းက ဘာမှဆက်မပြောတော့ပါ။

မြင်းကြီးပေါ်သို့တက်ကာ ထန်ရှမ်း၏နေအိမ်ရှိရာသို့ ရှေးရှုကာ ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

၁၁၆ မိုးကျသွ

ထန်အိတောင်း၏ ဖခင်ထန်ရှမ်းသည် စကားကိုဖွဲ့ကာနွဲ့ကာ
ဝေ့ကာပတ်ကာဖြင့် ပြောတတ်သူ ဖြစ်ပေသည်။

သူပြောသောစကားများသည် လိုရင်းကို တော်တော်နှင့်
မရောက်နိုင်ပါချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း စုတင်းလင်းသည် ထန်ရှမ်းနှင့် စကား
ပြောချမည်ကို အလွန်ပင်စိတ်ပျက်နေမိလေသည်။

သို့သော်...

သူ့အနေနှင့် လူကြီးတစ်ယောက်က တွေ့ဆုံလို၍ အခေါ်
ခိုင်းသားခြင်းကို မည်သို့မျှ ပယ်ဖျက်ရန်သင့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ထို့အပြင်...

မိမိအပေါ် လိုလားခြင်း သိပ်မရှိလှသော ထန်ရှမ်းက
တွေ့ဆုံလိုခြင်းကို ပယ်ဖျက်ရန် မသင့်ပါချေ။

ထို့ပြင်...

ထန်အိတောင်းအား တွေ့ဆုံလိုသောဆန္ဒကရှိနေသေးသဖြင့်
ဤကဲ့သို့ ထန်ရှမ်း၏ နေအိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ
တော့သည်။

သတင်းဆို:

စုတင်းလင်းက ထန်ရှမ်းတို့အိမ်ရှေ့ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်၏။
ဤတစ်ကြိမ် ခြံဝင်းတံခါး ပိတ်ထားခြင်းမရှိဘဲ ဖွင့်ထား
သည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

သူသည် စဉ်းစားတွေ့ဝေခြင်းမရှိဘဲ ခြံဝင်းထဲထိ မြင်းကို
စီးနှင်၍ ဝင်ရောက်ခဲ့လေသည်။

သူက ထန်အိတောင်းတို့အိမ်ရှေ့တွင် မြင်းကိုရပ်တန့်ပြီးသည်
နှင့် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

စဉ်းစား တွေ့ဝေခြင်းပင်မပြုဘဲ အိမ်ထဲသို့ လှမ်းဝင်ခဲ့
လေသည်။

သူက အိမ်ထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် ထန်ရှမ်းနှင့်အတူ
ကျန်းဝါးလည်းအတူရှိနေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

၁၈၈ မိုးကျော်သူ

သူထို့နှစ်ယောက်သည် စုထင်းလင်းအား စူးရှစွာစိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။

စုထင်းလင်းက သူတို့၏မျက်လုံးအကြည့်ကြောင့် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိလေသည်။

သူက ကျန်းဝါးအား ဂရုမစိုက်သည့်ဟန်ဖြင့် လှည့်တောင်မကြည့်ဘဲ ထန်ရှမ်းအားကြည့်ကာ ဤသို့မေးလိုက်သည်။

‘ဦးလေးက ကျန်တော် ဆို ခေါ်ခိုင်းတယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား’

ထန်ရှမ်းက အေးစက်စက် အသံဖြင့်...

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းကိုတွေ့ချင်လွန်းလို့ ငါဟာ ငါ့ရဲ့တပည့်နှစ်ယောက်ကို မင်းဘယ်နေရာမှာရှိနေပါစေ မတွေ့တွေ့အောင်ရှာပြီးခေါ်ခဲ့ဖို့ ခိုင်းလိုက်တာပါ’

စုထင်းလင်းက ပို၍မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

‘ဘာကိစ္စများရှိလို့ပါလဲခင်ဗျာ’

ထန်ရှမ်းက သူ့အားစိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူက ကုလားထိုင်တစ်လုံးကို လက်ညှိုးညွှန်ကာ ...

‘ထိုင်ပါဦးကွာ၊ မင်းကို ခေါ်လိုက်ရတဲ့ ကိစ္စကတော့ ပေါ့ပေါ့ဘန်တန် မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ဘဝတစ်ခုလုံး အတွက် အလွန်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို မင်းသိထားစေချင်တယ်’

သူက ထုံးစံအတိုင်းပင် စကားကြောရှည်ရှည်နှင့် ပြောနေလေသည်။

စုထင်းလင်းက ထန်ရှမ်း၏ရှည်လျားလှသောစကားများကို ဆုံးအောင် နားထောင်ရင်း ထန်ရှမ်းညွှန်ပြသည့် ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ချလိုက်၏။

ကျန်းဝါးကမူ မလှုပ်မယှက်ဘဲ ထိုင်နေလေသည်။

သူသည် ထန်ရှမ်း၏ ရှည်လျားစွာ စကားပြောဆိုတတ်မှုကို အလေးအကျင့်ရကာ နားယဉ်နေဟန်တူ၏။

စုထင်းလင်းက ထန်ရှမ်းညွှန်ပြသော ကုလားထိုင် တစ်လုံးတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ချကာ ဤသို့မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့...အမိန့်ရှိပါဦးခင်ဗျာ’

ထန်ရှမ်းက ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်လိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်ဟာ အနုပညာသမားတစ်ယောက်ဆိုတာကို မင်းလဲ သိမှာပါ၊ ဒီထက်ပိုပြီး မင်းသိထားအောင် ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့ အနုပညာဆန်လှတဲ့ ဒီလက်ဟာ ကြုံလာရင် ဓားကိုင်ဖို့ စန့်မလေးပါဘူး၊ ကျုပ်ဟာ တစ်ချိန်တုန်းဆီက သိုင်းလောကမှာ လျှမ်းလျှမ်းစောက် ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ဓားသမား တစ်ယောက်ဆိုရင် မင်းအံ့ကြသွားမလားပဲ’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့... အံ့ကြသလိုပါပဲ၊ ဒါနဲ့ ဦးလေးရဲ့ စကားကို ဆက်ပြီး အမိန့်ရှိပါဦးခင်ဗျာ’

ဟု အလိုက်အထိုက်ပြန်ပြောလိုက်ရ၏။

အကြောင်းမှာ...

လိုရင်းကို မေးရာ နိုင်ငံသားသော်လည်း ထန်ရှမ်း၏ စကား
များမှာ အနည်းငယ် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာရှိလာသဖြင့် သူက
စိတ်ဝင်စားလာမိသည် မဟုတ်ပါလော။

ထန်ရှမ်းက စကားဆက်လိုက်၏။
‘အင်း... အခုအချိန်မှာ ကျုပ်ဟာဇားကို ပြန်ကိုရေတော့
မယ် အခြေအနေမျိုးမှာ ဆောက်နေပြီကွ။ ဒါနဲ့မင်းကို ကျုပ်
ပထမဆုံး တစ်ခုမေးရဦးမယ်။ မင်းဟာ ပြည်သူလူထုအတွက်
နိုင်ငံတော်က ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေတဲ့ အမှု
ထမ်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရှိသားတဲ့မိသားစုတွေ ဒုက္ခရောက်
မှာကိုတော့ လိုသားမယ်မသင်ဘူး ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းမှာ ထန်ရှမ်းက ဘာကိုဆိုလိုကြောင်း ယခု
အချိန်ထိ သဘောမပေါက်သေးပါချေ။

သို့သော် သူက အလိုက်သိုက်သင့်ပင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်
ရ၏။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မလိုလားပါဘူးခင်ဗျာ’
ထန်ရှမ်းက သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ယူကာ
စုထင်းလင်းထံသို့ လှမ်းပေးလိုက်သည်။

‘အဲ...ဒီတော့ ကျုပ်အနေနဲ့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး သိပ်မပြော
ချင်တော့ဘူး။ ဒီစာကိုဖတ်ကြည့်ပြီး မင်းအနေနဲ့အကောင်းဆုံး
ဖြစ်မယ့်လမ်းတစ်ခုကို ရွေးချယ်သင့်ပြီလို့ ပြောပါရစေ’
စုထင်းလင်းက စိတ်ညစ်သွားမိသည်။

သူသည် စာရွက်ကလေးတစ်ရွက် ပေးရန်အတွက် ရှည်ရှည်
ဝေးဝေးကြီး စကားနိဒါန်းခင်းကာ ပြောနေသော ထန်ရှမ်း
အား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ကျိတ်ချ
လိုက်မိလေသည်။

ထို့နောက် သူက စာရွက်ကလေးကိုဖြန့်ကာ ဖတ်ကြည့်
လိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက် သူ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးကျယ်သွားမိလေ
သည်။

အဘယ်ကြောင့် စာရွက်၏ထိပ်ဖက်တွင် အရိုးစုပုံသဏ္ဌာန်နှင့်
ခေးပြဂိုဏ်း၏ အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခုကို ရွေးဦးစွာ တွေ့မြင်လိုက်
ရသည် မဟုတ်ပါလော။

အဖြူရောင် စာရွက်ကလေးတစ်ရွက်...
စာရွက်၏ထိပ်ဖက်တွင် အရိုးစုပုံသဏ္ဌာန်နှင့် ခေးပြဂိုဏ်း
တစ်ခု၏ အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခု ရှိနေလေသည်။

ယင်းအမှတ်တံဆိပ်အောက်တွင် ဤသို့ ရေးသားထားလေ
သည်။

‘ထန်ရှမ်း’

ခင်ဗျားရွှေသမီးထန်အိတောင်းကို အသက်ရှင်လျက်နဲ့ ပြန်လိုချင်တယ်ဆိုရင် ပထမအချက် စုထင်းလင်းကို လာရောက် အဖမ်းခံခိုင်းပါ။ ဒုတိယအချက် သူက အဖမ်း မခံနိုင်ဘူးဆိုရင် ဤနယ်မြေမှ အပြီးအပိုင် ထွက်သွားရမည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်

စုထင်းလင်းက စာကိုဆုံးအောင် ဖတ်ပြီးသောအခါ ကျန်းဝါးအား ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူ၏ စိတ်ထဲတွင် ကျန်းဝါးအား နည်းနည်းလေးမျှပင် မလိုလားတော့ပါချေ။

သူက ကျန်းဝါးသည် ထစ်ဖက်လှည့်နှင့် ထန်းအိတောင်းအားဖမ်းဆီး၍ မိမိအား အကျပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု စဉ်းစားလိုက်မိလေသည်။

ဤသို့ စဉ်းစားလိုက်မိသည်နှင့် လွန်ခဲ့သောနေ့က ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်ပိုင်ရှင် ဖေဟိုလူနှင့် ကျန်းဝါးကို သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့သည်မှာ မရိုးသားနိုင်ဟု ဆက်စပ်၍ တွေးမိလိုက်ပြန်သည်။

သူက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကျိတ်ကာ ထန်ရှမ်းဘက်သို့ဦးခေါင်းကိုလှည့်၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ထန်အိတောင်းကို ဘယ်နေ့က ဖမ်းသွားကြတာလဲ’

ထန်ရှမ်းက...

‘ကျုပ်သမီးကို ဒီနေ့မနက်ပိုင်းကမှ လူဆိုးတွေက ဖမ်းသွားကြတယ်လို့ထင်တာပဲ။ ဒီစာကိုတော့ မှတ်ဆိတ်မေး ရှည်ရှည်နဲ့ လူတစ်ယောက်က ကျုပ်အိမ်ထဲကို ပြောမဆိုနဲ့ ဝင်လာပြီး ကျုပ်လက်ထဲကို အသေအချာ ပေးသွားတာပဲ။ ဒီစာကိုရတဲ့ အချိန်က နေ့လယ်ကမှရခဲ့တာပါ။ ဒါနဲ့ ဒီကိစ္စကို မင်းက ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မလဲဆိုတာ သိပါရစေ’

စုထင်းလင်းက သူ၏စကားကြောင့် အခက်ကြုံသွားရလေသည်။

သူက ထန်ရှမ်းအား ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ဒီအရိုးစုဂိုဏ်းဟာ ကျုပ်ကိုအကျပ်ကိုင်ပြီး ဖမ်းရှားနိုင်ဖို့ တွက်-ဘာကြောင့် ထန်အိတောင်းကို ဓားစာခံအဖြစ် ဖမ်းဆီးစားတာလဲ ခဏ်း’

သူက ကျန်းဝါးအား မျက်လုံး ၁၀ ကြည့်ကာ စကားကပ်လိုက်ပြန်လေသည်။

‘နောက်ပြီး ကျုပ်နဲ့ ထန်အိတောင်းတို့ အဆက်အသွယ်တယ်ဆိုတာ ဒီအရိုးစုဂိုဏ်းက ဘာကြောင့် သိနေရတာလဲ’

ထန်ရှမ်းက...

၁၉၄ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဒါကတော့ သူတို့ကိုမင်းကလိုက်စံစမ်းနေသလို သူတို့ကလဲ မင်းက လိုက်စံစမ်းနေလို့သာ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ကျုပ် သမီးနဲ့ မင်းဟာ ရင်းနှီးတယ်ဆိုတာ သိနေမှာပေါ့၊ ဒါကို မင်းက ဘာကြောင့်မစဉ်းစားမိရတာလဲ’

စုထင်းလင်းက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင်တော့ သူတို့ရဲ့ အကျပ်ကိုင်မှုဟာ မှားနေပြီ၊ ကျုပ်က သူတို့ထင်သလောက် စိတ်ဓာတ်ပျော့ညံ့တဲ့ လူတစ် ယောက်မှ မဟုတ်ဘဲ’

ထန်ရှမ်းက သူ့အား ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဘာက... မင်းစကားပြောတာတွေက တာဝန်မဲ့လွန်းလှ ချည့်လား’

သူက စုထင်းလင်းအား နီရဲသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စိုက် ကြည့်ကာ စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘ဒီမှာ စုထင်းလင်း...အရိုးစုဂိုဏ်းက မင်းနဲ့ ကျုပ်သမီး ထန်အိတောင်းတို့ မေတ္တာမျှနေတာကိုသိထားကြတယ်၊ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကလဲ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် မေတ္တာရှိ နေတာအမှန်ပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ကျုပ်သမီး ထန်အိ တောင်းကို ချစ်နေတဲ့ မင်းကို အရိုးစုဂိုဏ်းက အလိုရှိလို့သာ ထန်အိတောင်းကိုဖမ်းပြီး အကျပ်ကိုင်တာပါ၊ ဒီတော့ ဒီကိစ္စ

မှာ ကျုပ်သမီးလေးက သက်သက်မဲ့ ဓားစာခံ ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ၊ ကဲ... စကားရှည်ရှည်ဝေးဝေး သိပ်ပြောချင်ဘူး၊ ဒီတော့ သူတို့ပြောတဲ့ လမ်းနှစ်သွယ်ထဲက ဘယ်လမ်းကို မင်းကရွေးမယ် လို့စဉ်းစားထားလဲ၊ မင်းဘယ်လမ်းကိုပဲ ရွေးရွေး ကျုပ်သမီးရဲ့ အသက်ရှင်ခွင့်ရမယ်ဆိုရင် ကျေနပ်ပါပြီ’

စုထင်းလင်းက အေးစက်စက် အသံဖြင့် ရယ်မောလိုက် လေသည်။ သူက ကျန်းဝါးအား မျက်လုံးတစ်ချက်စေ့ကြည့် လိုက်ပြီးမှ ခေါင်းခါယမ်းကာ...

‘ဝမ်းနည်း ပါတယ်၊ သူတို့ပြောတဲ့ လမ်းနှစ်သွယ်ထဲက ကျန်တော်က ဘယ်လမ်းကိုမှ မလိုက်နိုင်ပါဘူး’

အမှန်မှာ....

သူက ယင်းသို့ပြောချခြင်းမှာ သူ၏ စိတ်ထဲတွင် မိမိနှင့် ထန်အိတောင်းတို့အား အဆက်အသွယ်ပြတ်စေရန် ကျန်းဝါး ကဖြစ်စေ၊ ထန်ရှမ်းနှင့် ကျန်းဝါးတို့ နှစ်ယောက် ပေါင်း၍ ဖြစ်စေ၊ ကျန်းဝါးတစ်ယောက်တည်းဖြစ်စေ ယခုကိစ္စကို ဖန် စီးလုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု သံသယဖြစ်နေမိသည် မဟုတ် မှီလော။

အထူးသဖြင့် သူက ကျန်းဝါးအပေါ် ပို၍ သံသယ ဝင်မိ၏။

ကျန်းဝါးက စုထင်းလင်း၏စကားဆုံးသည်နှင့် ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲထရပ်လိုက်လေသည်။

ကန်ရှမ်းက သူ့အား လက်ကပ်ပြလိုက်လေသည်။
တို့နောက်....

သူက ထိုင်ရာမှထကာ စုထင်းလင်း၏ အနားသို့တိုးသွားပြီး စစ်တုရင်ကစားသောခုံကို လက်ညှိုးဆိုးပြလိုက်၏။

‘ဒီမှာ စုထင်းလင်း.... ဟောဒီ စစ်တုရင်ခုံမှာသာ အမြဲတမ်း အချိန်ဖြုန်းနေတတ်တဲ့ ကျုပ်ရဲ့လက်နှစ်ဖက်ဟာ ကျုပ်သမီး အတွက်ဆိုရင် ချက်ချင်း ဓားကိုပြန်ကိုင်ဆင့်ရင် ကိုင်ရလိမ့်မယ် ဆိုတာ မင်းသဘောပေါက်ထားစမ်းပါ’

စုထင်းလင်းက သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဘာလဲ.... ဦးလေးက အရိုးစုဂိုဏ်းကိုသွားပြီး ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်မလိုလား’

စုထင်းလင်းက ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်လာလေသည်။

‘ကျုပ်အဖို့ အရိုးစုဂိုဏ်းကိုလိုက်ရှာပြီး ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တိုက်ခိုက်နေစရာမလိုပါဘူး၊ မင်းရဲ့ခေါင်းကိုဖြတ်ပြီး ယူသွား မယ်ဆိုရင် သမီးကိုအလွယ်တကူနဲ့ ပြန်ကယ်နိုင်မှာပဲ မဟုတ် ဘူးလား’

နဂါးမျက်နှာစာစောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၁၉၇

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး မမျှော်လင့်သော အလုပ်တစ်ခုကို လျှပ်တစ်ပြက် လုပ်ကိုင်လိုက်လေတော့သည်။

အနုပညာသမားကြီး ထန်ရှမ်းသည် ရုတ်တရက် ဓားကို လှုပ်ကာ စုထင်းလင်းအား ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်လိုက် သည်။

ထန်ရှမ်း တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါ။

ကျန်းဝါးလည်း ရရှိလာသောအခွင့်အရေးကို လက်လှုပ် တော့တဲ့ ခါးကြားမှ ဓားတို့ တစ်လက်ကို ဆွဲထုတ်ကာ ရှမ်းနှင့်အတူ ပူးပေါင်းကာ စုထင်းလင်းအား တိုက်ခိုက် ခဲ့လေသည်။

စုထင်းလင်းက လွယ်ထားသော ဓားလွယ်ကို ဖြတ်ကာ နံရံတွင် အသင့်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

၁၉၈ နဂါးမိုးကျော်သူ

ဓားရှည်ကိုကား ဓားအိမ်ထဲမှ ဆွဲမထုတ်ပါချေ။

အမှန်တကယ် သူက မလွဲမရှောင်သာတော့မှသာလျှင်လက်နက်ကိုထုတ်ကာ တိုက်ခိုက်လေ့ရှိ၏။

အထူးသဖြင့် ယခုလို အထင်မှားကာ တိုက်ခိုက်လာသော လူများကို စုထင်းလင်းအနေဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တုန့်ပြန်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုလိုပါချေ။

ထို့ကြောင့် ဓားလွယ်ကို ဖြတ်လိုက်သော်လည်း ဓားကို ဓားအိမ်ထဲမှထုတ်ဘဲ ဓားလွယ်ကိုသာ အသာငွေ့ယမ်းကာ တစ်ဖက်လူများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ခုခံတားဆီးနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အမှန်တကယ်....

နဂါးလေး စုထင်းလင်းဟု သိုင်းလောကတွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် နာမည်ကျော်ကြား နေရခြင်းမှာလည်း ဤကဲ့သို့ ဓားရှည်ကို အကျဉ်းအကျပ် အခြေအနေမျိုးနှင့် ကြုံမှသာလျှင် ထုတ်၍ အသုံးပြုလေ့ရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

နဂါးလေးစုထင်းလင်းသည် ဓားရှည်ကိုထုတ်ကာတိုက်ခိုက်လေ့ မရှိပါချေ။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ၁၉၉

အကယ်၍ ဓားရှည်ကို ထုတ်ပါကလည်း ထိုဓားဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ခုတ်ဖြတ်ပိုင်းခြင်းမပြုဘဲ ဓားရှည်သည် ဓားအိမ်ထဲသို့ ပြန်မထောက်တတ်ပါ။

ဤသည်မှာ စုထင်းလင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သိုင်းလောကတွင် ပြောဆိုနေသော သတင်းစကားပင် ဖြစ်လေသည်။

ယခုလည်း စုထင်းလင်းက ဓားရှည်ကို မထုတ်ပါချေ။

သူသည် သံမဏိခပ်ပါးပါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဓားအိမ်ဖြင့်သာ ပြန်လည်၍ ခုခံတိုက်ခိုက်လေသည်။ ယင်းသို့ ခုခံတိုက်ခိုက်ရင်းမှ သူက ထန်ရှမ်း၏ဓားပညာကို အံ့သြချီးကျူးနေမိလေသည်။

အနုပညာသမားကြီး ထန်ရှမ်းသည် အပြောကြီးသူ တစ်ယောက် မဟုတ်ပါချေ။

သူ၏သိုင်းပညာမှာ အမှန်တကယ်ပင် အဆင့်မြင့်လှပေသည်။

ယခုအခါတွင်မြင်ရလျှင် သူ့အား မည်သူကမှ အနုပညာသမားတစ်ယောက်ဟု မည်သူကမျှ ယုံကြည်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ကျန်းဝါးကလည်း မခေပါး

၂၀၀ ❀ မိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်း၏ လျှပ်တစ်ပြက်ခားကွက်ကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နိုင်သည့်အပြင် သူ၏ခားတိုက်ခလေးက စုထင်းလင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ထစ်ခုလုံးအား လွှမ်းမိုးခြိမ်းခြောက်နေလေသည်။

စုထင်းလင်းက သိုင်းပညာ အစွမ်းထက်မြက်လှအောင် သိုင်းသမားနှင့်ယောက်ကြားတွင် ချွေးပြန်လာလေသည်။

ဤအတိုင်းသာဆိုပါလျှင် ရေရှည်ဆွဲတိုက်ပါက မိမိအတွက် မလွယ်ကူကြောင်း စုထင်းလင်းက အကဲခတ်မိလိုက်၏။

ထိုအချိန် ထန်ရှမ်းက...

‘ဘယ်လိုလဲ စုထင်းလင်း၊ ဒီမှာ အသေခံမလို့လား၊ ဒီမြို့က ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်မှယ်ဆိုရင် အချိန်ရသေးတယ်နော်’

စုထင်းလင်းက မဲပြုံး ပြုံးလိုက်၏။

‘မိန်းကလေး တစ်ယောက်အတွက်နဲ့တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ တာဝန်ကို အပျက်မခံနိုင်ပါဘူး’

ထန်ရှမ်း၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ ဘင်းမာအေးစက်လာလေသည်။

‘ဪ...မင်းက ဒီလိုလား၊ ဒါနဲ့မျှားတောင်မှ ငါ့သမီးက မင်းအပေါ် စွဲစွဲလမ်းလမ်းဖြစ်နေတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ စဉ်းစားလို့ မရနိုင်တော့ဘူး’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၀၁

စုထင်းလင်းက တစ်ချက် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဒါကတော့ ဦးလေးရဲ့သမီးက တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာမှာ ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မထောက်ခံ ပြတ်ပြတ်သားသား ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ ကျုပ်ရဲ့ အကျင့်လေးကို သဘောကျနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့ မဟုတ်လား’

ထန်ရှမ်းက အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

သူသည် ခားရှည်ကို စက်ဝိုင်းသဏ္ဌာန် ဧဝံယမ်းကာ စုထင်းလင်းအား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက သံမဏိခားဖြင့် ထန်ရှမ်း၏ ခားများကို တားဆီးရင်း နောက်သို့ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း ဆုတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ကျန်းဝါး၏ ခားတိုလေးကလည်း ဝိုးဟူသော အသံနှင့်အတူ စုထင်းလင်း၏ နားထင်နားမှကပ်ကာ ဖြတ်သန်းသွားလေသည်။

စုထင်းလင်းက ခန္ဓာကိုယ်ကို ချာခနဲလှည့်လိုက်၏။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ညာခြေကို ကျန်းဝါး၏ ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း’

၂၀၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ဟူသောအသံကြီးနှင့်အတူ စုထင်းလင်း၏နောက်မှ အလစ်
ချောင်း၍တိုက်ခိုက်သော ကျန်းဝါးမှာ စုထင်းလင်း၏ ရုတ်
တရက်တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်လာသော ခြေထောက်ကို ရှောင်တိမ်း
နိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘဲ အရပ်ကြီးပြတ်သကဲ့သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွား
ကာနံရံနှင့်ဦးခေါင်းတို့ ပြေးဆောင်လျက် လဲကျသွားလေ
သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ ထန်ရှမ်း၏
မျက်ဝန်းအစုံက ပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

သူသည် ယခုမှ စုထင်းလင်း၏ သိုင်းပညာကို အကဲခတ်
လေ့လာကြည့်လိုက်မိ၏။

ထိုအခါ စုထင်းလင်း၏ သိုင်းပညာမှာ မိမိထက်များစွာ
အဆင့်မြင့်နေကြောင်း တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ယခုအချိန်အထိ အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေသော်လည်း
စုထင်းလင်းက ဓားကိုဆွဲထုတ်ခြင်း မရှိသေးသောကြောင့် သူက
ပို၍ အံ့အားသင့်နေမိလေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအား တစ်စုံတစ်ခုပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်
စဉ်မှာပင် စုထင်းလင်းက တိုက်ခိုက်မှုကို ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

သူက ထန်ရှမ်းအား အေးဆေးတည်ငြိမ်သော မျက်နှာ
ထားဖြင့် ကြည့်ကာ...

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၀၃

‘ဦးလေးနဲ့ကျွန်တော် ဆက်ပြီး မတိုက်ခိုက်ချင်တော့ပါဘူး၊
ထန်အိတောင်းလွတ်မြောက်ရေးအတွက် အကောင်းဆုံး နည်း
လမ်းကို ကျွန်တော်ရှာဖွေဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်’

သူက ယင်းသို့ကတိပေးပြီးသည်နှင့် အိမ်ထဲမှ လျင်မြန်စွာ
ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ထန်ရှမ်းက အံ့အားသင့်နေမိလေသည်။

သူက စုထင်းလင်း ပြေးလွှားပျောက်ကွယ်သွားသည့်နေရာ
အား အတန်ကြာအောင် စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ရုတ်တရက် သတိ
ဝင်လာကာ အရပ်ကြီးပြတ် ပုံလျက်သား လဲကျနေသည့်
ကျန်းဝါးကို ပြေးပွေ့ထူလိုက်လေတော့သည်။

ဆိုင်များတွင် လိုက်လံစပ်ဟပ်ကာ ရောင်းချနေခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု
အကဲခတ်နိုင်ပေသည်။

သူ၏ရှည်လျားဖြူဖွေးသော ပါးမြိုင်းမွေးနှင့် မုတ်ဆိတ်မွေး
များတို့သည် ရင်ကျက်သည့်မုဆိုးတစ်ယောက်၏အသွင်အပြင်ကို
ဆောင်လျက် ရှိနေလေသည်။

သူသည် စိန်တိတ်မြို့ရှိ သားရေဆိုင်များကို တစ်ဆိုင်ပြီးတစ်
ဆိုင် ဝင်ထွက် သွားလာနေသော်လည်း သူ့ထမ်းထားသော
အထုပ်ကြီးကား ရှိနေသေး၏။

ယင်းအချက်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် သားရေစိမ်းများ ရောင်းချ
ရာတွင် စိတ်တိုင်းကျ ဈေးမတည့်သေးကြောင်း သိသာနိုင်
ပေသည်။

ထိုအဖိုးအိုသည် နောက်ဆုံးတွင် ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း
အရောင်းဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
တော့သည်။

မနုဿမုဆိုး

အသက်ငါးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိသော အဘိုးအို တစ်ယောက်
သည် ကျောကုန်းပေါ်တွင် ကြီးမားသော အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်
ကို ထမ်းပိုးထားလေသည်။

သူသည် ထိုအထုပ်ကြီးကိုထမ်းကာ စိန်တိတ်မြို့ရှိ သားရေ
ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်များသို့ တစ်ဆိုင်ပြီး တစ်ဆိုင် ဝင်လိုက်
ထွက်လိုက်ရှိနေ၏။

ဤအချက်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုအဘိုးအိုမှာ မုဆိုးတစ်
ယောက်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူ၏ကျောကုန်းပေါ်မှ အထုပ်ကြီး
ထဲတွင် အဖိုးတန်သားရေ၊ သားမွေးများ ပါရှိလာခြင်းကြောင့်

သိပ်မကြာလိုက်ပါချေ။

မုဆိုးအဘိုးအိုသည် ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း ရောင်းဝယ် ရေးဆိုင်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာလေတော့သည်။

ဤတစ်ကြိမ် သူ၏ကျောကုန်းပေါ်မှ သားရေနှင့်သားမွေး ပစ္စည်းထုပ်ကြီးမှာ ပါရှိလာခြင်း မရှိတော့ပေ။

သူသည် မျက်နှာတစ်ခုလုံးပြီး၍လျက် လက်ထဲမှ ငွေတုံး များကို အားပါးတရ ရေတုက်ရင်း အိတ်ကလေးတစ်ခုထဲသို့ ထည့်ကာ အင်္ကျီရင်ဘတ်ထဲသို့ သေချာစွာ ထည့်၍ သိမ်းဆည်း လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူက မိမိ၏ပိန်သုသော မြင်းအိုပေါ်သို့တက်၍ ဟန်ကျကျစီးကာ ထွက်သွားလေသည်။

သူသည် ဟန်မော်သားရေပစ္စည်းဆိုင်ရှေ့မှထွက်လာသည်နှင့် မိမိ၏ဝယ်ယူလိုသောပစ္စည်းများကို လိုက်၍ ဝယ်ယူနေသေး၏။
ထို့နောက် စိန်တိတ်မြို့မှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

မုဆိုးအဘိုးအိုသည် မိမိ၏ သားရေနှင့် သားမွေးပစ္စည်း များကို ဈေးကောင်းကောင်းနှင့်ရောင်းချခဲ့ခြင်းကြောင့် ပီတိ ဖြစ်ကာ သီချင်းပင် အောင်ဆိုနေလေသည်။

သူ၏ မြင်းပိန်လေးမှာ အိုမင်းပိန်လှီနေသော်လည်း အပြေး ကား မဆိုးလှပါချေ။

ထို့ကြောင့် မိုးမချုပ်မီပင် လုံစန်းတောအနီးဆီသို့ ရောက် ရှိလာလေသည်။

လုံစန်းတောတန်းဆီသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ မုဆိုး အဘိုးအိုက သီချင်းဆိုခြင်းကို ခပ်တန့်လိုက်၏။

ထို့နောက် မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ ခြေ ရင်းတွင် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

သူက စိန်တိတ်မြို့မှ ဝယ်ယူလာခဲ့သော စားစရာအထုပ်နှင့် အရက်အိုးကို ထုတ်ယူလိုက်၏။

အရက်အိုးကို ဖွင့်၍ စားစရာအထုပ်ကိုဖြေကာ အရက် သောက်ရင်း အားပါးတရ စားသောက်နေလေသည်။

ထိုသို့ စားသောက်ပြီးနောက် ခရီးဆက်ရန်အတွက် ထိုင် ခုမထကာ မြင်းပိန်လေးဆီသို့လျှောက်သွားလေသည်။

သူက မြင်းပိန်လေးပေါ်သို့ ထက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ရုတ်တရက် အေးစက်စက် အသံတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘အဘိုးကြီး... နေပါဦးလေ၊ သွားတော့မလို့လား။’

မုဆိုးအဘိုးအိုက ထိတ်လန့်သွားကာ အသံထွက်ပေါ်လာရာ ဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

အနက်ရောင် ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူငါးယောက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အဘိုးအိုက ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သွားဟန်ဖြင့်....

‘မင်း.... မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို ဟန့်ဟားရတာလဲ’

အနက်ရောင် ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူငါးယောက် အနက် ခေါင်းဆောင်ဖြင့် ဟန့်တူသော လူက အသံတုန်တုန်ဖန် ယင်ဖြင့် ကြောက်ရွံ့နေသည့် အဘိုးအိုအား ကြည့်ကာ အားပါးတရ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား၊ ကျုပ်တို့ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ခင်ဗျား သိစရာမလိုပါဘူး၊ ကျုပ်တို့က ဘာကြောင့် ဟန့်တားရသလဲ ဆိုတာပဲ ပြောမယ်’

သူက အဘိုးအိုအား စိုက်ကြည့်ကာ စကားဆက်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားမှာပါလာတဲ့ ငွေတွေကို လိုချင်လို့ဟန်ထားတာပါ၊ အဆက်မသေချင်ဘူးဆိုရင် ငွေတွေကို အသားတကြည် ထုတ်ပေးစမ်း’

ဟု အသံခပ်မာမာဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့်....

‘ကျုပ်...ကျုပ်ကို ချမ်းသာပေးပါ၊ မင်းတို့လိုချင်တဲ့ ငွေတွေကို ပေးပါမယ်’

သူက ပြောပြီး ထိတ်လန့်စွာဖြင့် အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားဆီသို့ လက်ကိုထိုးနှိုက်လိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက် သူ၏လက်က အင်္ကျီရင်ဘတ်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာကာ လျှပ်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်လေသည်။

အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသော လူငါးယောက် အငိုက်မိသွားလေသည်။

အကြောင်းမှာ....

မုဆိုးအဘိုးအို၏လက်က အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားမှ ပြန်ထွက်လာသည့် အခါတွင် ငွေအိတ်ပါမလာတော့ဘဲ ဓားတို

ကလေးတစ်လက်သာ ပါရှိလာပြီး ရွှေဆုံးတွင်ရှိနေသော ဝတ်ရုံ
နက်တစ်ယောက်အား လျှင်မြန်စွာ ခုတ်ပိုင်း တိုက်ခိုက်လိုက်
ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဝတ်ရုံနက်မှာ အငိုက်ခံရသောကြောင့် မည်သို့မျှ ရှောင်
တိမ်းနိုင်စွမ်းမရှိဘဲ ဓားချက်ထိကာ လဲကျသွား၏။

မုဆိုးအဘိုးအိုက တုန့်ဆိုင်းနေခြင်းမရှိပါ။

သူသည် ကျန်ဝတ်ရုံလေးယောက်တို့အား ပြင်းပြင်းထန်ထန်
ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်လေသည်။

ဝတ်ရုံနက် လေးယောက်မှာလည်း ယခုမှသတိဝင်လာကာ
မိမိတို့၏ဓားများကိုထုတ်၍ မုဆိုးအဘိုးအိုအား ဝိုင်းဝန်းတိုက်
ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

သို့ရာတွင်—

ဝတ်ရုံနက်များ၏တိုက်ကွက်နှင့် ဓားချက်များမှာ အဘိုးအို
အား မည်သို့မျှယှဉ်၍ မရချေ။

သိုင်းယညာအဆင့်ချင်းကွာခြားလှသောကြောင့် သိုင်းကွက်
ဆယ်ကွက်မပြည့်မီမှာပင် ဝတ်ရုံနက်နှစ်ယောက်မှာ အဘိုးအို၏
ဓားချက်များကြောင့် မြေပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသေဆုံးကုန်လေ
လေသည်။

ကျန် ဝတ်ရုံနက်နှစ်ယောက်မှာ ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ခြင်း
မရှိတော့ပါချေ။

သူတို့သည် ချာခနဲလှည့်ကာ ခြေဦးတည့်ရာသို့ သုတ်ခြေ
တင်၍ ထွက်ပြေးကုန်လေသည်။

ထိုသို့ထွက်ပြေးသွားသည့် ဝတ်ရုံနက် နှစ်ယောက်အနက်
တစ်ယောက်အား မုဆိုးအဘိုးအိုက ဓားဖြင့်လှမ်း၍ ပစ်ပေါက်
လိုက်လေသည်။

ကျန် ဝတ်ရုံနက်တစ်ယောက်မှာမူ သစ်ပင်ချုံပုတ်များ ကြား
ထဲသို့ ပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

မုဆိုးအဘိုးအိုက လှမ်း၍ပစ်လိုက်သော ဓားတိုကလေးသည်
ဝတ်ရုံနက်၏ပေါင်ကို စိုက်ဝင်သွားလေသည်။

‘အား’

ဝတ်ရုံနက်က စူးရှစွာအော်ဟစ်ရင်း ဆက်လက်ပြေးသွား
နိုင်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ မြေကြီးပေါ်သို့ ဘိုင်းခနဲ လဲကျသွားလေ
သည်။

သူက ပေါင်တွင်စိုက်ဝင်နေသောဓားကို ဆွဲနှုတ်ကာ ပြေး
သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

မုဆိုးအဘိုးအိုက သူက အနီးသို့ခုန်ပျံ၍ ထောက်ရှိလာကာ
ဦးခေါင်းပေါ်သို့ လက်ဝါးဖြင့် မိုးအုပ်ထားပြီးနောက် အေး
စက်စက်အသံဖြင့်...

‘မားပြေးနဲ့၊ မင်းအတွက် ပြေးမယ်ကြတာနဲ့ မင်းရွဲဦးခေါင်း
ကဲ့အက်သွားစေရမယ်’

ဟု ခြိမ်းခြောက်ပြောဆိုလိုက်၏။

ဝတ်စုံနက်မှာ မုဆိုးအဘိုးအို၏ သိုင်းပညာကို တွေ့မြင်ခဲ့ပြီး
ဖြစ်သောကြောင့် တွက်ပြေးရန် မကြိုးစားဝံ့တော့ပါချေ။

သူက မုဆိုးအဘိုးအိုအား ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာ မော့
ကြည့်ရင်း...

‘ခင်...ခင်...ဗျား...ဘယ်သူလဲ’

မုဆိုးအဘိုးအိုက ရယ်ပေါ့လိုက်လေသည်။

‘ငါက မုဆိုးလေ၊ ဒါပေမယ့် တိရစ္ဆာန်တွေကိုဖမ်းတဲ့မုဆိုး
တော့ မဟုတ်ဘူး၊ လူဆိုးလူမိုက်တွေကို ဖမ်းဆီးတဲ့ မနုဿ
မုဆိုးကွ’

ဝတ်စုံနက်က အခြေအနေကို သဘောပေါက်လိုက်မိလေ
သည်။

သူက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အဘိုးအိုအား မော့ကြည့်
နေ၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၁၃

အဘိုးအိုက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘ပြောစမ်း၊ မင်းတို့ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ဘယ်သူလဲ’

ဝတ်စုံနက်က အဘိုးအိုအား ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်စွာဖြင့်
မော့ကြည့်ရင်းမှ မိမိဝတ်ထားသော အနက်ရောင် အင်္ကျီအား
ဖျန်ပြလိုက်သည်။

အနက်ရောင် အင်္ကျီပေါ်တွင် အရိုးစု အမှတ်အသားနှင့်
နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါးဟု ရေးသားထားခြင်းကို တွေ့မြင်နေရ
လေသည်။

သူက ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာဖြင့်...

‘ကျွန်တော်က ငယ်သားတစ်ဦးပါ ခင်ဗျာ’

အဘိုးအိုက မျက်လုံးတစ်ချက်ဝေ့လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က နံပါတ်တစ် အရိုးစု
လား’

နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါးက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်’

အဘိုးအိုက သူ့အားစူးရှသောမျက်လုံးအဖုံဖြင့် စိုက်ကြည့်
လိုက်လေသည်။

၂၃၄ ❀ မိုးကျော်သူ

‘အဲဒီနံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါးခေါင်းဆောင်က ဘယ်သူလဲ မှန်မှန်ပြောနော်၊ မှန်မှန်မပြောရင် မင်းအသက်နဲ့ကိုယ် အိုးစား ကွဲသွားမယ်ဆိုတာ မှတ်ထားစမ်းပါ’

နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါးက ပါးစပ်ပိတ်ထားလေသည်။

အဆိုးအိုက သူ၏မျက်နှာအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး အေးစက်စက်လေသံဖြင့်...

‘ဟေ့... ငါမေးနေတာ ပြောလေ၊ မင်းတို့ရဲ့ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ဘယ်သူလဲ’

သူက ပြောရင်းမှ နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါး၏ ဦးခေါင်းပေါ်တွင်မိုးထားသော လက်ဝါးဖြင့် ချိတ်ချရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်သွားလေသည်။

သူက လက်ကာပြလိုက်ပြီး....

‘ဟာ... ကျွန်... ကျွန်တော်ကို ချမ်းသာပေးပါ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ပြောပြပါ့မယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က....’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၂၁၅

သူ၏စကားမဆုံးမီ ရုတ်တရက် လေကိုခွင်း၍ ဖြတ်သန်းလာသော အရာဝတ္ထုတစ်ခု၏ အသံနှင့်အတူ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းက သူ၏ရင်ဝသို့ စိုက်ဝင်သွားလေတော့သည်။

မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အချိန်အတွင်း၌ပင် ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းသည် နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါး၏ ရင်ဝဆီသို့ စိုက်ဝင်သွားလေသည်။

‘အား’

နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါးမှာ စူးရှသော အော်သံနှင့်အတူ မြေပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားလေသည်။

အဘိုးအိုသည် ဓားမြှောင်ပစ်ရာ လမ်းကြောင်းဘက်ဆီသို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ....

၂၁၆ ❀ မိုးကျော်သူ

လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားသွားသော လူရိပ်တစ်ခုကို တွေ့မြင်
လိုက်ရလေသည်။

ခေတ္တသာမြင်ရပြီး သစ်ပင်များကြားတွင် ကွယ်ပျောက်
သွားလေသည်။

ပြေးလွှားပုံမှာ လျင်မြန်လွန်းသဖြင့် ယောက်ျားမိန်းမပင်
မသဲကွဲပါချေ။

မုဆိုးအဘိုးအိုသည် နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါးအား ငွ်ကြည့်
လိုက်ပြီး အခြေအနေကို စစ်ဆေးကြည့်လိုက်လေသည်။

သို့သော်...

နံပါတ်တစ်ဆယ့်ငါးမှာ သေဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။

မုဆိုးအဘိုးအိုသည် အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်ကာ တစ်ယောက်
တည်းကြိမ်းဝါးလိုက်၏။

‘တောက်... ဒီတစ်ခါ ခြေထု ပျောက်သွားပြန်ပြီ၊ ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် နဂါးလေးစုထင်းလင်း အကြောင်းကိုကော့ တစ်နေ့
ကောင်းကောင်းကြီး သိစေရမယ်’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၁၇

စုထင်းလင်း...

သူသည် သားရေစိမ်းနှင့်သားမွေးများ လာရောက်ရောင်း
ချသောမုဆိုးများကိုစောင့်၍ ခေတ္တကြည့်ရှုနေရာမှ မြင်းပိန်
လေးစီးလာသော မုဆိုးအဘိုးအို တစ်ယောက်အား တွေ့မြင်
လိုက်ရသည်။

သူသည် ရုတ်တရက်အကြံရလာကာ မုဆိုးအဘိုးအိုအား
ပြောဆိုမေတ္တာရပ်ခံကာ အဘိုးအိုအသွင် ရုပ်ဖျက်၍ သားရေ
စိမ်းနှင့်သားမွေးများကို တစ်ဆိုင်ဝင် တစ်ဆိုင်ထွက်ဖြင့် လိုက်လံ
ရောင်းချခဲ့လေသည်။

သူက အရိုးစုဂိုဏ်းဝင် ခေးပြများအနေဖြင့် စိန်တိတ်မြို့ထဲရှိ
အရောင်းအဝယ်ဆိုင်များ၌ အခြေအနေကို အကဲခတ်စောင့်
ကြည့်နေကြလိမ့်မည်ဟု တွက်ဆယုံကြည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ စောင့်ကြည့်နေကြသော အရိုးစုဂိုဏ်း
ဝင်များ သတ်ပြုမီခိုင်ရန် တမင်ပင် တစ်သမ်းဝင် တစ်သမ်းထွက်၊
တစ်ဆိုင်ဝင်တစ်ဆိုင်ထွက်ဖြင့် လုပ်ပြနေခဲ့လေ၏။

ဈေးကိုလည်း အထူးပင်မြင့်ကာ တောင်းဆိုခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆိုင်အတော်များများ၌ အရောင်းအဝယ်
မဖြစ်ခဲ့ပါချေ။

၂၁၈ ❀ မိုးကျော်သူ

နောက်ဆုံးတွင် သူက ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း ရောင်းဝယ်
ရေးဆိုင်ထဲသို့ဝင်ကာ ရောင်းချခဲ့၏။

ဟန်မော် သားရေပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်တွင် သူတောင်း
ဆိုသေ့ မတန်တဆဈေးနှင့် အရောင်းအဝယ် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သူက ငွေထုပ်ကိုပိုက်ကာ အဘိုးအိုထံမှ ခေတ္တငှားယူထား
သည့် မြင်းပိန်ကိုစီး၍ လုံစန်းတောတန်းဘက်ဆီသို့ ထွက်လာ
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အမှန်တွင် သူသည် အရိုးစုဂိုဏ်းသား ဓားပြမျှားအား
ပရိယာယ်ဆင်ကာ တောထဲ ထောင်ချောက် ပြုခဲ့လေခြင်း ဖြစ်
လေသည်။

ယခုအခါ သူမျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

လုံစန်းတောတန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်မိပြီး ခဏအကြာတွင်
အရိုးစုဂိုဏ်းဝင် ဓားပြလူဆိုးငါးယောက်၏ ဝိုင်းဝန်း တိုက်
ခိုက်ခြင်းကို ခံစားခဲ့ရလေသည်။

စုထင်းလင်းက အဘိုးအို ဟန်ဆောင်ထားရင်း ဓားပြ
မျှားအား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

သူသည် ဓားပြတစ်ယောက်ကိုလက်ရဖမ်းဆီးကာ စစ်မေး
ခဲ့သော်လည်း ရန်သူက နှုတ်ပိတ်သွားခဲ့သောကြောင့် အကြံ
မအောင်မြင်ခဲ့ပါချေ။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၁၉

အမှန်တွင် သူက ယင်းသို့ နှုတ်ပိတ်မည့်သူ ရှိလိမ့်မည်ဟု
ထင်မထားခဲ့ပါချေ။

ယခု သူက လုံစန်းတောတန်းမှထွက်၍ မုဆိုး အ
မည် အချိန်ကို စောင့်နေခဲ့လေသည်။

တမင်းတစ်အိုးချက်ခန့်ကြာသောအခါ...

မုဆိုးအဘိုးအိုသည် စုထင်းလင်း၏ မွန်ဂိုစစ်မြှား အာ
ဇီးကာ ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအား တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် ခရီးရောက်
မချိန်ပင်....

‘ဘယ်လိုလဲမောင်ရင်၊ ကျုပ်တို့လို မုဆိုးတွေကို တိုက်ခိုက်
လုယက်နေတဲ့ ဓားပြတွေနဲ့တွေ့ရသလား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်၏။

သူက လဲကျနေသော လူလေးယောက်တို့၏အလောင်းများ
အား ညွှန်ပြလိုက်လေသည်။

‘ဟိုမှာလေ...ဓားပြတွေ’

မုဆိုးအဘိုးအိုက ဝတ်စုံနက်ဝတ်ဆင်ထားသော လူလေး
ယောက်အားကြည့်ကာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

၂၂၀ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဟင်... ဒီလူတွေက ဓားပြတွေလား’
ရေဆင်းလင်းက စကားမပြောတော့ပါ။

‘ဟန်နီ... ဝတ်စုံနက်များ... ခုတ်စုံတိုင်းဘက်ရှိ အချိုးစုတံဆိပ်
ဆိုသေး... အသားများကို အဘိုးအိုမြင်သာအောင် လှည့်ပြ
သွားသည်။’

သည့်... အဘိုးအိုက အလောင်းများကို မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်
လိုက်လေသည်။

‘ဒီကောင်တွေက ကျုပ်ကိုလှယ်ကံတိုက်ခိုက်ဖို့ စောင့်နေကြ
တာပေါ့နော်’

စုဆင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ အဘိုးရယ်’

မုဆိုးအဘိုးအိုက သူ့အား လေးစားအံ့သြသော မျက်လုံး
အစုံဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး...

‘အင်း... ပထမတော့ ကျုပ်က မင်းလိမ့်နေတယ်လို့တောင်
ထင်နေမိတာက... အခုလို ဒုစရိုက်သမားတွေကိုနှိမ်နင်းပေးခဲ့တဲ့
အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်၊ ကျုပ်နာမည်ကိုလဲ မှတ်
ထားပေါ့၊ မုဆိုးကြီးကျဟန်းလို့ခေါ်တယ်’

စုဆင်းလင်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့... အဘကန်း၊ မိုးလဲချုပ်ကားနီးပြီ ဒီတော့ အဘ
သွားလိုတဲ့ ခရီးကို အမြန်ဆုံး သွားပါတော့၊ ဒီနေရာဟာ
အန္တရာယ်မလုံခြုံလှဘူး’

မုဆိုးကြီးကျဟန်းက သူ့အား လေးလေးနက်နက် ဂရု
ပြုလိုက်လေသည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်၊ မောင်ရင်လေးကသာ အဘ
ကို ကူညီ မပေးနိုင်ခဲ့ဖူးဆိုရင် အခုလောက်ဆိုရင် အဘဟာ
ဟိုအလောင်း လေးသောင်းရဲ့နေရာမှာ အဘအလောင်း ဖြစ်
နေပါပြီ’

စုဆင်းလင်းက ပြုံးပြလိုက်၏။

‘ကျွန်တော်ကလဲ အဘကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ အဘရဲ့
ကူညီမှုကြောင့်သာ ဒုစရိုက်သား တချို့ကို သုတ်သင်နိုင်
တာပေါ့’

သူက မိမိစီးလာသော မြင်းပိန်လေးအား အဘိုးအိုထံသို့
လက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်လေသည်။

‘ကဲ... ကဲ... အဘ ဒီကနေ အမြန်ဆုံးသွားပါတော့’

မုဆိုးကြီးကျဟန်းက သူ၏ နေရပ်လိပ်စာများကို ပြောပြ
လိုက်သည်။

ထို့နောက် မွန်ဂိုစစ်မြင်းကြီးကို စုထင်းလင်း လက်ထဲသို့
ပြန်လည်အပ်နှံကာ မိမိ၏မြင်းပိန်လေးပေါ်သို့တက်လိုက်သည်။

ပြီးနောက် မြင်းပိန်လေးအား ခြေကုန်သုတ်ကာထွက်ပြေး
ခဲ့လေတော့သည်။

စုထင်းလင်းက....

စုထင်းလင်းသည် မိမိ၏ မွန်ဂိုစစ် မြင်းကြီးကို စီးကာ
စိန်တိတ်မြို့ဘက်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

သူက ယင်းသို့ ပြန်လာရင်းမှ အမျိုးမျိုး စဉ်းစားလာ၏။

အရိုးစုဂိုဏ်းသား ခေါင်းဆောင်သည် ကျန်းဝါး ဖြစ်နိုင်
သလော....

သို့မဟုတ် ဟန်မော်သားရေပစ္စည်းဆောင်းဝယ်ရေး ဆိုင်
ပိုင်ရှင် ဖေဟိုလူ ဖြစ်နေမည်လော။

ထို့နောက် လူတစ်ယောက်ကိုလည်း သံသယ ဖြင့်ဖွယ်ရာ
ရှိနေသေး၏။

ထိုလူမှာ စိန်တိတ်မြို့တစ်မြို့လုံးအား ယောင်လည်လည် လုပ်
နေလေ့ရှိသော သုံးပန်လှအမည်ခံ အရက်သမား အဘိုးအိုပင်
ဖြစ်လေသည်။

သူသည် လူသုံးယောက်ကို ရှာဖွေကာ နေရာအနှံ့လျှောက်
သွားနေသည်မှာ မသင်္ကာဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။

စုထင်းလင်းက ဟိုတွေးသည်တွေးဖြင့် စဉ်းစားနေရာမှ
ရုတ်တရက် ထန်အိတောင်းအား သတိရမိလိုက်၏။

ထန်အိတောင်းတစ်ယောက်ကို အရိုးစုဂိုဏ်းမှ ဖမ်းဆီးထား
ခြင်းမှာ အမှန်တကယ်ပင် ဖြစ်နေမည်လော။

ထန်အိတောင်း၏ဖခင် ထန်ရှမ်း၏ အမှုအရာကို ကြည့်ရ
သည်မှာ သမီးဖြစ်သူအတွက် အလွန်ပင် စိတ်ထိခိုက်နေပုံရလေ
သည်။

ဤသို့ဆိုပါလျှင် ထန်အိတောင်းအား လူဆိုးများ ဖမ်းဆီး
သွားသည်မှာ ဖြစ်နိုင်လောက်သည်ဟု တွေးဆမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းဝါးက မိမိနှင့်ထန်အိတောင်း မနီးစပ်နိုင်စေအတွက် အကွက်ဆင်ခြင်း ဖြစ်နေမည်လောဟု သံသယဝင်လာမိပြန်၏။

ကျန်းဝါးသည် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် မဟုတ်နိုင်သည့်တိုင်အောင် အရိုးစုဂိုဏ်းနှင့် တစ်စုံတစ်ခု ဆက်နွှယ်ပတ်နေမည်ဟု စဉ်းစားမိနေလေသည်။

ရုတ်တရက် သူသည် တစ်ခါတုန်းဆီက မုဆိုးနှစ်ယောက် နောက်မှ နောက်ယောင်ခံ၍လိုက်လာစဉ် ကျန်းဝါးက လမ်းမှ ဖြတ်၍ အချိန်ဆွဲထားခြင်းကို အမှတ်ရလာမိပြန်၏။

ဤသို့ အမှတ်ရလာမိစေကာမူ သူ၏သံသယသည် ပို၍ ကြီးမားလာလေသည်။

သူ့ရင်ထဲ၌ လေးလံလာမိလေသည်။

‘အင်း...အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ငါ့ကို ဒီနယ်မြေက ထွက်သွားမှ ထန်အိတောင်းကို အသက်ရှင်ခွင့်ပေးမယ်လို့ စာရေးထားခဲ့တယ်။ ဒါဆို အသက်ရှင်ခွင့်ပေးမယ့် သူတို့၍အန္တရာယ်ကို မလိုက်လျော့တဲ့အပြင် သူတို့လေးယောက်ကို သတ်ပစ်ခဲ့မိတဲ့ အတွက် ထန်အိတောင်းကိုမျှား သူတို့က သတ်ပစ်လိုက်ကြပြီလား’

သူက ထွေရာလေးပါး၊ စဉ်းစားရင်း စဉ်းစားရင်းမှ လုံစန်းတောတန်းနှင့် အတန်ဝေးဝေးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

နေရာဝင်က လုံးဝ မရှိတော့ပါချေ။

ထိုအချိန်မှပင် စိန်တိတ်မြို့ဘက်မှလာနေသော မြင်းငါးကောင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

မြင်းငါးကောင်သည် စုထင်းလင်း ရှိရာဘက်ဆီသို့ ဦးမည်၍ ပြေးလွှားလာနေသည်။

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘အင်း... ဒီလူတွေဟာ လုံစန်းတောတန်းကို ဖြတ်ပြီး ခရီးသွားမယ့်လူတွေပါလား။ သူတို့ဟာ လုံစန်းတော၌ အန္တရာယ်ကို မသိကြဘူး ထင်တယ်’

သူက ယင်းသို့ စဉ်းစားမိကာ မိမိ၏မြင်းကို ထိုလူများဆီသို့ဦးတည်၍ အပြင်းနှင်သွားလေတော့သည်။

မြင်းငါးကောင် ...

လူငါးယောက်...

ထိုလူများသည် မြင်းကို မှန်မှန် မောင်းနှင် လာနေကြလေသည်။

သူတို့၏အသွင်အပြင်မှာ မုဆိုးများနှင့် မတူကြပါချေ။
ဤလမ်းခရီးတွင် ယခုလို အချိန်မျိုး၌ မုဆိုးများနှင့် ကျန်
ကုန်သည်ပွဲစားများသာ သွားလာတတ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤလူငါးယောက်သည် ကုန်သည်ပွဲစားများ
သာ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

ယခုလိုအချိန်၊ ယခုလို အခြေအနေမျိုးတွင် ထိုကုန်သည်
ငါးယောက်တို့သည် လုံစန်းတောတန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားမိ
သည်ဆိုပါလျှင် အရိုးစုဂိုဏ်း၏တိုက်ခိုက်မှုကို ခံရမည်မှာ မလွဲ
မသွေပင် ဖြစ်၏။

စုထင်းလင်းသည် မိမိ၏မြင်းကို ထိုကုန်သည် ငါးယောက်
တို့၏ သွားလမ်းရှေ့တွင် ကန့်လန့်ဖြတ်ကာပိတ်၍ တားဆီးထား
လိုက်လေသည်။

မြင်းစီးသမားငါးယောက်တို့ကလည်း သူတို့၏မြင်းများကို
ရပ်တန့်လိုက်ကြရလေသည်။

သူတို့က စုထင်းလင်းအား သံသယမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်
လိုက်ကြ၏။

သူတို့ငါးယောက်အနက် လူတစ်ယောက်က ဟန်မူယာ
ကင်းမဲ့သော အသံဖြင့်...

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ရဲ့သွားလမ်းကို
ပိတ်ဆို့ဟန့်ထားထားရတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ဟာ ထောက်လှမ်းရေးမှူး နဂါးလေး စုထင်းလင်း
ပါပဲ’

သူ၏စကားကြောင့် လူငါးယောက်ကတစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် စောစောက လူကပင် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
သူ့အား ကြည့်လိုက်ပြီး ဤသို့မေးလိုက်လေသည်။

‘နေစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားက ထောက်လှမ်းရေးမှူးဆိုတော့
ကျုပ်တို့ကို ဘာမသင်္ကာစရာရှိလို့ အခုလို လမ်းပိတ်ထားရ
တာလဲ’

စုထင်းလင်းက ပြုံး၍ ခေါင်းခါရမ်းလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ကို မသင်္ကာစရာရှိလို့မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က
ခင်ဗျားတို့ ဒုက္ခရောက်မှာစိုးလို့ အခုလိုဟန့်တားထားရတာပါ’

ထိုလူငါးယောက်အနက် ဝဝဖိုင်ဖိုင် ရှိသောလူက မိမိ၏
မြင်းကို ရွှေသို့ တစ်လှမ်းတိုးကာ....

‘ဘယ်လိုအန္တရာယ်လဲ ဆိုစမ်းပါဦးဗျာ’

စုထင်းလင်းက တည်ကြည်လေးနက်သောအသွင်ဖြင့် စော
စောပိုင်းဆီက ဓားပြများနှင့် မိမိတိုက်ခိုက်ခဲ့ရပုံနှင့် ဓားပြ

များ အလွန်သောင်းကျန်းကြောင်းကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

သူ၏စကားကိုဆုံးအောင်နားထောင်ပြီးသောအခါ လူငါး
ယောက်တို့မှာ အထူးပင် စိုးရိမ်သွားကြလေသည်။

ထိုလူငါးယောက်အနက်မှ ၀၀ဖိုင်ဖိုင် နှိုသော လူကြီးက
သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

‘အင်း...ကျုပ်တို့က ဒီနယ်ဘက်ကို ခုတစ်ခေါက်မှ ပထမ
ဆုံးအကြိမ် ရောက်ခဲ့ဖူးတာပါ။ မောင်ရင်နဲ့ တွေ့ရတာက
ကံကောင်းတာပဲ၊ ဟုတ်ရင် ကျုပ်တို့တော့ ကောင်းကောင်း
ကြီးဖုကွတွေ့ရပြီ’

ထို့နောက် သူတို့ငါးယောက်သည် ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ
တီးတိုးတိုင်ပင်ကြလေသည်။

အတန်ကြာသောအခါ ၀၀ဖိုင်ဖိုင် လူကြီးကပင် စုထင်း
လင်းအား ဤသို့ပြောလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်တို့ကို အကူအညီတစ်ခုလောက် ပေးနိုင်ရင် ပေး
ပါလား’

‘စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့... ခင်ဗျားတို့ လိုချင်တဲ့ အကူအညီကို ပြောပါ၊
ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပါ့မယ်’

၀၀ဖိုင်ဖိုင်လူကြီးက...

‘ဟောဒီ လုံစန်းတောတန်းလွန်တဲ့အထိ ကျုပ်တို့ကို လိုက်
ဖို့မပေါ့လား၊ ကျုပ်တို့မှာငွေစတွေအတော်များများပါလာ
တာမို့ ဓားပြတွေ ရန်ကို ကြောက်လွန်းလို့ပါ။ မောင်ရင်
အတွက်လဲ အကျိုးရှိစေရမှာပေါ့’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်မိလေသည်။

‘ငွေကြေးအတွက်ကတော့ အကြောင်း မဟုတ်ပါဘူး၊
စေတနာနဲ့လိုက်ပြီး ကူညီပေးပါရစေ’

လူငါးယောက်၏ မျက်နှာများမှာ ဝင်းလက်တောက်မ
သွားကြလေသည်။

ထို့နောက် စုထင်းလင်းက မြင်းဇက်ကို ကြီးဆွဲလှည့်ကာ
လုံစန်းတောတန်းတက်ဆီသို့ ခရီးနှင်ခဲ့လေသည်။

ကျန်လူငါးယောက်လည်း အသီးသီး လိုက်ပါ ခဲ့လေ
တော့သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၈) ❀ ၂၃၁

သူတို့သည် မြင်းများကို တရကြမ်း ခိုင်းနှင်ခြင်း မပြုကြ
ပါချေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တိတ်ဆိတ်လွန်းသော ညဉ့်အခါ
တွင် ကျယ်လောင်လှသော မြင်းခွာသံကြောင့် အန္တရာယ်ကို
ဖိတ်ခေါ်သကဲ့သို့ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် တချို့သောလမ်းများသည် အနည်းငယ်ဆိုးရွား
သောကြောင့် မြင်းများကို အမြန်မောင်းနှင်၍ မရပါချေ။

စုထင်းလင်းသည် သူ၏ မြင်းကို ဝပ်မှန်မှန်မောင်းနှင်လာခဲ့
ရာမှ ရွှေတွင်မြင်တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် တုန်လှုပ်
သွားရလေသည်။

မထင်မရှား မြင်တွေ့နေရသောလမ်းက လုံးဝပျောက်ကွယ်
သွားပြီး ထိုလမ်းသွယ်တွင် ပိတ်ဆို့ရပ်တန့်ထားသော ဝတ်ရုံ
နက် ဆယ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

အအေးလက်ဝါး

တောက တဖြည်းဖြည်းနက်လာလေသည်။

အမှောင်ထုကလည်း ကြီးစိုးလာ၏။

ကောင်းကင်တွင် လရောင်မရှိပါ။

မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် လင်းလင်းနေသော ကြယ်ပွင့်လေးများ
ကသာ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံကို မှုန်ဝါးဝါးအသင်းရောင် ကြို
စား၍ ပေးနေကြလေသည်။

ရွှေဆုံးမှ ဦးဆောင်သွားနေသူ စုထင်းလင်းက မိမိ၏
နောက်မှ ဖြည်းဖြည်းချင်းလိုက်ပါလာသော လူငါးယောက်
အား လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

၂၃၂ ❀ မိုးကျော်သူ

လူဆယ်ယောက်....

လူဆယ်ယောက်သည် လမ်းကိုပိတ်ဆို့၍ ရပ်တန့်ထားကြလေသည်။

သူတို့အားလုံး၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် အနက်ရောင် ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားကြလေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းမှ ဓားပြများ ဖြစ်ကြလေသည်။

စုထင်းလင်းက သူတို့အား အကဲခတ်ကြည့်နေဆဲမှာပင်....

‘ဟား... ဟား... ဟား’

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံနှင့်အတူ ဝတ်စုံနက်ဝတ်ဆင်ထားသော လူဆယ်ယောက်အနက် လူတစ်ယောက်က ရွှေသို့တိုးလှမ်းထွက်လာလေသည်။

သူက စုထင်းလင်း၏ မြင်းနှင့် ခြေလှမ်းဆယ်လှမ်းအကွာတွင် ရပ်တန့်လိုက်ပြီး....

‘ဘယ်လိုလဲ နဂါးလေး စုထင်းလင်းရဲ့ အခုမင်းဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ’

ဟု ပြောကာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း၊ သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၃၃

စုထင်းလင်းက မြင်းပေါ်မှအသာဆင်းကာ ထိုဝတ်စုံနက်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားတို့က ဘယ်သူတွေလဲ’

ထိုလူက ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောခြင်းကို ရပ်တန့်ကာ....

‘ကျုပ်တို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မေးစရာ လိုသေးလား ထောက်လှမ်းရေးမှူးကြီးရယ်၊ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ အရိုးစုဂိုဏ်းကလဲပြီး တခြားဘယ်သူရှိဦးမှာတဲ့လဲ’

စုထင်းလင်းက သူ့အား စူးရှစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်လား’

ထိုလူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းသိပ်တွေ့ချင်နေတဲ့ အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ဟာ ကျုပ်ပဲ’

စုထင်းလင်းက သူ့အား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုလူ၏မျက်နှာမှာ စုထင်းလင်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ တွေ့မြင်ဖူးခြင်းမရှိသေးသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ပင်ကိုမျက်နှာ မဟုတ်ပါ။

၂၃၄ ❀ မိုးကျော်သူ

ရုပ်ဖျက်ထားသည့် မျက်နှာတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း စုထင်းလင်းက အကဲခတ်မိလိုက်လေသည်။

သူက အေးစက်စက်အသံဖြင့်...

‘ထန်အိတောင်း ဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်၏။

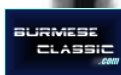
‘ထန်အိတောင်းကိုမေးတယ်ဆိုတော့ မင်းက သူ့အတွက် အသေခံဖို့လား၊ မင်းအသေခံမယ်ဆိုရင်တော့ ငါတို့က ထန်အိတောင်းကို ခုချက်ချင်း လွှတ်လိုက်မှာပါကွာ’

စုထင်းလင်းက ပခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်က အဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့အလုပ်တွေကို ဘယ်တုန်းကမှ မလုပ်ခဲ့ဖူးဘူးဗျ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က ထန်အိတောင်းကို ကယ်တင်ဖို့ကိစ္စမှာ ခင်ဗျားတို့ကို အရင်ဆုံးသတ်ပစ်မှာပါ’

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘မင်းက အခုချိန်ထိ လေသံမာနေတုန်းပါလား၊ မင်းရဲ့ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာကိုလဲ အရင်ဆုံး လေ့လာ

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (ပ) ❀ ၂၃၅

ကြည့်ပါဦးလားကွ’

စုထင်းလင်းက သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားတို့ကို မမူလို့ ကုန်သည်တွေကို လိုက်ပြီး စောင့်ရှောက်ပေးတာပေါ့ဗျ’

အရိုးစုခေါင်းဆောင်က အားပါးတရ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား တယ်ဟုတ်ပါလားကွ၊ ကဲ...ကဲ မင်းရဲ့ ကုန်သည်တွေက ဘယ်မှာလဲ’

သူ၏စကားကြောင့် စုထင်းလင်း၏ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိလေသည်။

သူက ဦးခေါင်းကို နှောက်သို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

သူ၏ မျက်လုံးအစုံက ရုတ်တရက် ပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

အကြောင်းမှာ သူစောင့်ရှောက်၍ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သော ကုန်သည်ငါးယောက်မှာ အနက်ရောင်ဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်ထားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

၂၃၆ † မိုးကျော်သူ

‘ဟား...ဟား...ဟား’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ဟားတိုက်ရယ်မောသံများသည် လိုစန်းတောတန်း တစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။

စုထင်းလင်းမှာ မိမိအနေဖြင့် အချိုးစုဂိုဏ်း၏ ထောင်ချောက်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်လေသည်။

အချိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘စုထင်းလင်း...စုထင်းလင်း၊ မင်းကိုယ်မင်း လည်လှပြီ အောက်မေ့နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား’

သူက ပြောပြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက စကားမပြောပါချေ။

သူက အချိုးစုဂိုဏ်းသားများအား မျက်လုံးဝှေ့ကာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ရန်သူအားလုံး စုစုပေါင်း တစ်ဆယ့်ငါးယောက် ဖြစ်သည်။

သူက မဲပြုံးပြုံးလိုက်မိ၏။

မိမိအနေနှင့် ဤရန်သူ ဆယ့်ငါးယောက်ကို နိုင်အောင်တိုက်ခိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

သူက အချိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားတို့ အချိုးစုဂိုဏ်းဆောင်က ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်၏။

‘ဒါဟာ အချိုးစုဂိုဏ်း၏ စည်းကမ်းပုံလေ၊ ဖော်ကောင်လုပ်တဲ့သူမှန်သမျှကို သတ်ပစ်တယ်ဆိုတာ အဲဒီကောင်က မေ့နေတာပဲကိုး’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဪ...ဟုတ်လား၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ’

ဟု ရုတ်တရက် မေးလိုက်လေသည်။

အချိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က အငိုက်တွင် မေးလာသော စုထင်းလင်း၏စကားကို ရယ်မောပစ်လိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား- တယ်ခက်ပါလား၊ ကျုပ်ဟာ အချိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်လို့ ပြောထားတယ်လေ’

စုထင်းလင်းက ပြုံး၍ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားဟာ ရုပ်ဖျက်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ’

အချိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ် ရုပ်ဖျက်ထားတဲ့ကိစ္စဟာ ဘာထူးဆန်းလို့လဲ၊ မင်း
ကောင်မှ အဘိုးအိုလို အယောင်ဆောင်ထားသေးတာလဲ’

ထိုအချိန် ဓားပြတစ်ဦးက စုထင်းလင်းအား လက်ညှိုး
ညွှန်ပြလိုက်ပြီး....

‘ဆရာကြီး ကစားဝိုင်းမှာ ကျွန်တော်လိမ်တာကိုသိပြီး ဓား
ထောက်အနိုင်ယူသွားတာ ဒီလူပဲ’

စုထင်းလင်းက သူ့ စကားကို ကြားလိုက်သောအခါ
အလွန် အံ့အားသင့်သွားမိလေသည်။

ယခုမှ စိန်တိတ်မြို့ကစားဝိုင်းတွင် လိမ်လည်နေသူများက
အရိုးစုဂိုဏ်းမှလူများ ဖြစ်နေမှန်း သိရပြန်၏။

ထိုအချိန် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်
လေသည်။

‘သိတယ်....သိတယ်၊ သူ ဘယ်လိုသွားပြီး ဘာတွေလုပ်နေ
တယ်ဆိုတာ ငါ အကုန်သိတယ်၊ ငါ့လူတွေလဲ သူ့ကြောင့်
အတော်များများ သေဆုံးခဲ့ရပြီ’

အရိုးစုဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်က....

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို ဝိုင်းပြီး ထိုက်ခိုက်ကြရ
အောင်’

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

‘နေကြဦး’

သူက စုထင်းလင်းအား စူးရှစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘စုထင်းလင်း၊ မင်းအသက်ချမ်းသာချင်တယ်ဆိုရင် ဒီစိန်
တိတ်မြို့က ထွက်ခွာသွားပါ၊ ဒါဆိုရင် ထန်အိတောင်းကိုလဲ
ငါအေးအေးဆေးဆေး ပြန်လွှတ်လိုက်မယ်’

စုထင်းလင်းက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

သူက အတန်ကြာမှ ရယ်မောခြင်းကိုရပ်တန့်ကာ အရိုးစု
ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အား စူးစိုက်၍ ကြည့်လိုက်၏။

‘ဒီမှာ ကျုပ်လိုကောင်က ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးနဲ့မှ တာဝန်
ဝတ္တရားကိုပစ်ပြီး စိန်တိတ်မြို့ကထွက်မသွားနိုင်ပါဘူး’

အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်
လေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ မင်းက ဒီလောက်တောင်မှ ခေါင်းမာ
နေတော့လဲ အရိုးစုဂိုဏ်းအကြောင်းသိစေရမယ်’

သူက ပြေးပြီး အရိုးစု ဂိုဏ်းသားများအား လက်ဝှေ့
ယမ်းပြလိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက် ဓားဆွဲထုတ်သံများ တရွမ်းရွမ်း ထွက်ပေါ်
လာလေသည်။

စုစည်းလင်းကလည်း မိမိ၏ ဓားရှည်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်
လေသည်။

သူသည် ဓားရှည်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်နှင့် လူမသတ်ရန်
ပြန်လည်၍ ဓားအိမ်သို့သွင်းမည် မဟုတ်လေတော့ပါ။

ပထမပိုင်း ပြီးပါပြီ။

(ဒုတိယပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်)

စိုးကျော်သူ

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး

(ဒုတိယပိုင်း ဇာတ်သိမ်း)

မူရင်းစာအုပ်

မူရင်းစာရေးဆရာ

အိုယန်ချီကွေ့

ကွေ့ယို

အေးလက်ဝါး

မူနီပျပျ လရောင်အောက်တွင် တိုက်ခိုက်အော်ဟစ်သံများ
ပြင်း ဆူညံနေလေသည်။

စုထင်းလင်းသည် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ တိုက်ခိုက်
မှုကို အဓိကထား၍ ပြန်လည်တိုက်ခိုက် နေလေသည်။

ယခု အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ငယ်သား ခြောက်ယောက်ခန့်မှာ
စုထင်းလင်း၏ဓားချက်အထိခံရကာ လဲကျနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်....

အရိုးစု ခေါင်းဆောင်လုပ်သူမှာ လုံးဝ ဒဏ်ရာ မရသေး
ပါချေ။

အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်သည် ယခုအချိန်အထိ တိုင်
ဆောင် လက်နက်ကိပ်ပင် ကိုင်ဆောင်ခြင်း ပြုသေးပါ။

သူသည် စုထင်းလင်းအား လက်နက်မဲ့ တိုက်ခိုက်နေ၏။

ပြန် သူ၏အဓိကအားထား၍ တိုက်ခိုက်မှုမှာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်
တိုင် ဖြစ်ပေသည်။

အခု သူ၏ လက်ဝါးနှစ်ဖက်သည် အမှန်တကယ်ပင် ကြောက်
စရာကောင်းအောင် အစွမ်းထက်မြက်လှ ပေသည်။

လက်ဝါးရိုက်ချက်များက လေထဲ၌ ဝိုးခနဲ ဝိုးခနဲ ဖြတ်
သန်းနေသည်မှာ ကျော့ချင်းဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။

အတယ်၍ ထိုလက်ဝါး ရိုက်ချက်များ အထိခံရပါလျှင်
သက်သာမည် မဟုတ်ပါချေ။

အရိုးစုဂိုဏ်း၏ငယ်သားများမှာ စုထင်းလင်း၏ အနီးသို့
ကပ်မိသည်နှင့် ခားချက်ထိကာ သေဆုံးကြရသဖြင့် ကျန်ငယ်
သားများမှာမူ စုထင်းလင်း၏အနီးသို့ မကပ်ဝံ့ကြတော့ပါ။

သို့သော်...

အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ကမူ သွက်လက် ကြမ်းတမ်း
သော လက်ဝါးအစုံဖြင့် စုထင်းလင်းအား အနီးကပ်တိုက်ခိုက်
နေလေတော့သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၅

အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်သည် စုထင်းလင်းအား ပြင်း
ပြင်းသန်သန် တိုက်ခိုက်နေလေသည်။

သူ၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်မှာ လျင်မြန်၍ တိကျလှပေသည်။

သို့သော် စုထင်းလင်း၏အင်္ကျီကိုပင် ထိအောင် တိုက်ခိုက်
နိုင်စွမ်း မရှိသေးပါချေ။

အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က စုထင်းလင်းအား မျက်
စောင်းကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

အကြောင်းမှာ...

စုထင်းတင်းသည် မိမိ၏အဆင့်မြင့်လှသော လက်ဝါးရိုက်
ချက်များကို ရှောင်တိမ်းခုခံနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သူကတိုက်ခိုက်ရင်းမှ...

‘မင်းရဲ့ ဆိုင်းပညာက မဆိုးပါလား’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းကလည်း တိုက်ခိုက်ရင်းမှ ရယ်မောကာ ပြန်
ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

‘ခါကြောင့်မို့လဲ နဂါးလေးဆိုတဲ့ နာမည်ကို ဂုဏ်
ထားပေါ့’

၆ ❀ မိုးကျော်သူ

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ရင်ထဲ၌ ခံပြင်းလာမိလေသည်။

သူသည် မလောက်လေးမလောက်စားအရွယ် လူရွယ် တစ်ယောက်အား ဤမျှ အချိန်ကြာအောင် တိုက်ခိုက်နေရခြင်းအတွက် ဒေါသကြီးလာမိလေသည်။

‘အေး... မင်းအစွမ်းအစကို ကြည့်ကြသေးတာပေါ့’

သို့က ယင်းသို့ကြုံးဝါးပြီးသည်နှင့် သိုင်းကွက်ကိုပြောင်းလဲလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ပိုမိုလျင်မြန်လာပြီး ကြမ်းတမ်းလာလေသည်။

ယခုအခါတွင် အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ငယ်သားများမှာ သုံးယောက်သာ ကျန်တော့၏။

သူတို့သည် စုထင်းလင်း၏အနီးသို့ မကပ်ရဲကြပါချေ။

သူတို့အားလုံးမှာ အဝေးမှ ဟန်ရေးပြနေကြ၏။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို သုံးလေးပတ်ခန့်လှည့်ကာ စုထင်းလင်း၏အနီးသို့ ခုန်ဝင်ပူးကပ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အနီးကပ် လက်ဝါးချိတ်ချက်ကို လျင်မြန်စွာ ချိတ်ချလိုက်လေသည်။

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်ထုံး (၅) ❀ ၇

‘ဝုန်း’

အသံကြီးတစ်ခုကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟီးသွားလေသည်။

စုထင်းလင်းရင်ထဲ၌ စူးရှနာကျင်သွားကာ ခြေလှမ်း သုံးလှမ်းခန့် နောက်ဆုတ်သွားရလေသည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးမှာလည်း အေးစိမ့် လာသည်။

ပါးစပ်ထဲဆီမှ သွေးများယိုစီးလာလေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ရွှေသို့တိုးလာပြန်၏။

စုထင်းလင်းမှာ ဒဏ်ရာရရှိနေပြီမို့ အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အား ဆက်လက်ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ပါချေ။

သူသည် အတွင်းအားကိုစုစည်းကာ ခန္ဓာကိုယ်အား ကျွမ်းတစ်ပတ်ခန့်ပစ်၍ တောနက်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က အံ့သြသွားမိ၏။

သူသည် မိမိ၏ လက်ဝါးချိတ်ချက်ကိုထိပြီး ပြေးလွှားတက်ခွာသွားနိုင်သော စုထင်းလင်းအား မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် ငေးကြည့်နေမိလေသည်။

‘ဟာ...ဟိုသူ ထွက်ပြေးသွားပြီကွာ’

အရိုးစုဂိုဏ်းမှ ငယ်သားတစ်ယောက်က အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

၈ ❀ မိုးကျော်သူ

သူ၏အသံကြောင့် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်မှာ ဘယ်
ပြန်ဝင်လာထေသည်။

သူက လက်တစ်ချက်ငဲ့ ယမ်းကာ....

‘ဟေ့.....သူ့ကိုမလွတ်စေနဲ့၊ လိုက်ဖမ်းကြစမ်း’

ဟု အော်ဟစ်အမိန့်ပေးလိုက်၏။

စုထင်းလင်းက နောက်သို့ပင် လှည့်မကြည့်တော့ပါချေ။

သူသည် နက်ရှိုင်းလှသော တောထဲသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေး
ဝင်သွားလေတော့သည်။

အအေးလက်ဝါး...

အအေးလက်ဝါး၏ဒဏ်ကို စုထင်းလင်းက မရှုမရှု ခံစား
နေရလေသည်။

သူ၏ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ စီးဆင်းကျနေမှုကို ရပ်တန့်သွား
အောင် အတွင်းအားဖြင့် ထိန်းချုပ်ထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၉

သို့သော် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် အေးစိမ့်
နေမှုကိုကား စုထင်းလင်း ပပျောက်အောင် မလုပ်နိုင်သေးပါ
ချေ။

သူသည် အေးစိမ့်မှုဒဏ်ကို အလူးအလဲပင် ခံစားနေရ၏။

တစ်ညလုံး ပြေးလွှားနေခဲ့ရသောကြောင့် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး နာကျင်ကိုက်ခဲနေလေသည်။

ယခုအခါ မိုးစင်စင်လင်းနေလေပြီ။

နေရောင်ခြည်အောက်တွင် စုထင်းလင်းက ထိုင်နေသည့်
တိုင်အောင် အေးစိမ့်မှုဒဏ်က လျော့ပါးသွားခြင်း မရှိပါချေ။

စုထင်းလင်းက အအေးလက်ဝါးအကြောင်း ကြားသိခဲ့ဖူး
လေပြီ။

ထို့ကြောင့် သူ၏ရင်ထဲ၌ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေမိလေသည်။

အအေးလက်ဝါးရှိချက် အထိခံရသူသည် အသက်ရှည်
ခြင်း မရှိပါချေ။

အလွန်ဆုံးခံမှ ခုနစ်ရက်သာဖြစ်ပေသည်။

နဂါးမျက်စောင့် သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၁၁

တောက တဖြည်းဖြည်း ထူထပ်လာ၏။

လူသူကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။

စုထင်းလင်း၏ရင်ထဲ၌ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မခံစားရဖူးသော ခံစားမှုမျိုးကို ခံစားရလေသည်။

သူသည် လုံစန်းတောထဲတွင် လမ်းပြင်တိုင်း မသွားမိပါချေ။

ဤတောတောင်တစ်ခုလုံးသည် အရိုးစုဂိုဏ်းက ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးထားသော အမည်းရောင်နယ်မြေပင် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

သူက သတိကြီးစွာဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်ရင်းမှ မိမိ ခိုပုန်းနိုင်မည့် နေရာအား ရှာဖွေနေလေသည်။

ရုတ်တရက် သူ၏နားထဲသို့ တစ်စုံတစ်ခုသောအသံက တိုးဝင်လာလေသည်။

‘ဖြောက်...ဖြောက်...ဖြောက်’

လူတစ်ယောက်က သစ်ကိုင်းခြောက်များအား နင်းလာသည့် အသံဖြစ်သည်။

‘ဟင်...လူ...လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခြေသံပါလား’

ခေါင်းကြီး

တောက နက်ရှိုင်းသည်ထက် နက်ရှိုင်းလာလေသည်။

ယခုအခါ မိမိ၏ဒုက္ခကို မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ကယ်တင်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ဟု စုထင်းလင်းက စဉ်းစားနေမိလေသည်။

နေရောင်ခြည် တောက်ပနေသည့် နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်၌ပင် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် အေးစိမ့်မှုကို ခံစားနေရပါလျှင် ညမိုးချုပ်ပြီး နေရောင်ခြည်ပျောက်ကွယ်သွားပါက မည်သို့ခံစားရမည်ကို မတွေးရဲအောင်ပင် ဖြစ်နေမိ၏။

စုထင်းလင်းသည် အကူအညီပေးနိုင်သူကို တွေ့လိုတွေ့ငြားလျှောက်သွားနေမိလေသည်။

၁၂ ❀ မိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းက ကျိတ်၍ ရေခွက်ရင်းမှ ချုံကွယ်တစ်ခုထဲသို့ ပြေးဝင်ပုန်းလိုက်ထေသည်။

ဤခြေသံရှင်သည် အမှိုစုဂိုဏ်းဝင် လူဆိုးတစ်ယောက် ယောက် ဖြစ်နေလျှင် ခက်မည်မဟုတ်ပါလော။

စုထင်းလင်းက ချုံဖုတ်ကြီးတစ်ခု၏ နောက်ကွယ်တွင် အသာအယာ ပုန်းအောင်းကာ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့် အကဲခတ်နေလိုက်သည်။

မကြာမီ...

လူရွယ်တစ်ယောက် လျှောက်လှမ်းလာခြင်းကို တွေ့မြင် လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူရွယ်၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ် ဆင်ထားခြင်းကို မတွေ့ရပါချေ။

သူသည် သာမန် ဖျင်ကြမ်းအင်္ကျီတစ်ဆုံကို ဝတ်ဆင်ထား လေသည်။

စုထင်းလင်းက ထိုလူရွယ်မှာ အမှိုစုဂိုဏ်းဝင်တစ်ယောက် မဟုတ်ကြောင်း အကဲခတ်မိလိုက်၏။

လူရွယ်၏ညာလက်တွင် ဓားတစ်လက် ကိုင်ဆောင်ထားပြီး ထိုဓားဖြင့် သစ်ပင်ချုံနှယ်များအား ခုတ်ထွင်ကာသွားနေလေ သည်။

ထို့ကြောင့် လူရွယ်မှာ တောထဲတွင် လမ်းပျောက်နေသူ ဖြစ်ရမည်ဟု နားလည်လိုက်လေသည်။

သူက ယင်းသို့ နားလည်လိုက်သဖြင့်—

‘ဒီမှာ မိတ်ဆွေ’

ဟု လှမ်း၍ အသံပြုလိုက်၏။

လူရွယ်မှာ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ချက်ကုန်သွားကာ အသံထွက် ပေါ်လာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သူက စုထင်းလင်းအား တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဟေ့လူ...ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ဆတ်ဆတ်တုန်နေရာမှ ကြိုး စား၍ ပြုံးပြလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်က ခရီးသွားတစ်ယောက်ပါဗျာ၊ တောထဲမှာ လမ်း မှားပြီး လူကလဲ ဖျားနေတယ်ဗျ’

လူရွယ်က စုထင်းလင်းအား အတန်ကြာအောင်မျက်မှောင် ကြုတ်ကာ အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။

‘ခင်ဗျားကိုကြည့်ရတာသိပ်ချမ်းနေသလိုပဲ ဖုတ်လားဟင်’

‘စုထင်းလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

လူရွယ်က သူ့အား အကဲခတ်ကြည့်ယင်းမှ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

‘ဒီမှာ ခင်ဗျားဟာ အအေးလက်ဝါးဒဏ်ရာကိုများခံစား နေရသလားဟင်’

သူ၏ စကားကြောင့် စုထင်းလင်း၏ရင်ထဲ၌ အံ့ဩထိတ် လန့်သွားလေသည်။

သူက လူရွယ်အားဆတ်ခနဲမော့ကြည့်ကာ အတွင်းအားကို စုစည်းထားလိုက်မိလေတော့သည်။

စုထင်းလင်းက အတွင်းအားကို စုစည်းကာ လူရွယ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘အအေးလက်ဝါးအကြောင်း ခင်ဗျားကသိလို့လား’

လူရွယ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘သိသင့်သလောက်တော့ သိပါတယ်’

စုထင်းလင်းက သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်၏။

‘ဆိုစမ်းဝါဦး’

လူရွယ်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကလည်း အအေးလက်ဝါး ဒဏ်ကို ခံစားရပြီး ဒုက္ခရောက်နေတယ်လေ’

စုထင်းလင်းက အံ့ဩထိတ်လန့်သွားမိလေသည်။

‘ဟင်...ဟုတ်လား၊ အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲဟင်၊ နောက်ပြီး သူက ဘယ်ကလဲ’

လူရွယ်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ဟာ...ဒါတော့ပြောလို့မဖြစ်ပါဘူးခင်ဗျာ’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိလေသည်။

‘ဟင်...ဘာဖြစ်လို့လဲ’

လူရွယ်က...

‘ကျုပ်မိတ်ဆွေက အအေးလက်ဝါးဒဏ်ကို ခံရတဲ့ ကိစ္စနဲ့ သူ့အကြောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြဖို့ အတန်တန်မေတ္တာ ရပ်ခံထားပါတယ်’

စုထင်းလင်းက ငါ့ကြင်တစ်ခုချလိုက်မိ၏။

‘ဒါနဲ့ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေက အအေးလက်ဝါးဒဏ်ကိုမိထားပြီး အသက်မသေသေးဘူးလား’

လူရွယ်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ဟင့်အင်း... သူက အအေးလက်ဝါးဒဏ်ကို ခေတ္တထိန်းသိမ်းထားနိုင်တဲ့ ဆေးတစ်မျိုး တွေ့ထားသောကြောင့် မသေသေးပါဘူး’

စုထင်းလင်း၏မျက်လုံးများ စူးရှတောက်ပလာလေသည်။

‘ဟင်... ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုဆေးမျိုးလဲ’

လူရွယ်က...

‘ရွှေရောင်ဆေးတစ်မျိုးပါ’

စုထင်းလင်းက ဝမ်းသာသွားမိလေသည်။

‘အဲဒီမျှိကဘယ်မှာရှိလဲဟင်’

လူရွယ်က တစ်ခွန်းချင်းပြောလိုက်၏။

‘သ...ရဲ...ရွာ’

စုထင်းလင်းက လူရွယ်အားအံ့သြစွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘သရဲရွာဆိုတာ ဘယ်မှာရှိလဲဟင်’

လူရွယ်က ခေါင်းကြုတ်လိုက်၏။

‘အဲဒါခက်တာပဲဗျာ’

စုထင်းလင်းက သူ့အား နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ’

လူရွယ်က...

‘သရဲရွာဆိုတာ လုံစန်းတောတန်းရဲ့ တစ်နေရာမှာ ရှိနေတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် နေရာအတိအကျကိုတော့ ကျွန်တော်က မပြောတတ်ဘူးဗျ’

စုထင်းလင်းက စိတ်ပျက်သွားမိလေသည်။

‘ကျုပ်ကို တစ်ခုလောက် ကူညီပါလားဗျာ’

လူရွယ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ပြောပါ၊ ကျုပ်တတ်နိုင်တာဆိုရင် ကူညီပေးပါမယ်’

စုထင်းလင်းက မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်အား မိမိ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပိုက်ထွေးထားရင်းမှ...

ကျုပ် သိပ်ချမ်းသာတယ်ဗျာ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကို ထင်း
ခြောက်တွေ ရနံ့သလောက် စုပေးပါလားဗျာ၊ ခင်ဗျား
လမ်းမှာ သုံးစွဲဖို့အတွက်လဲ ကျုပ်က ငွေကြေးပေးလိုက်ပါ
ဇယ်’

လူရွယ်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘ရပါတယ်၊ ဒီအတွက်တော့ ကျုပ် လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ပါ
ဇယ်’

လူရွယ်သည် တစ်နေ့လုံးပင် ထင်းခြောက်များအား ရှာ
ဖွေကာ စုဆောင်းလင်း၏နံဘေး၌ စုပုံပေးထားလေသည်။

စုဆောင်းလင်းက မီးပုံတစ်ခုပြုလုပ်ကာ မီးလှုံနေ၏။

မီးလှုံလိုက်သောအခါ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် ခံစားနေရသည့်
အဆေးဝတ်မှာ လျော့ပါးသွားသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရလေ
သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် မီးပုံထဲသို့ ထင်းများကို အဆက်မပြတ်
စန့်ကာ မီးလှုံနေမိလေသည်။

လူရွယ်က သူ့အနီးတွင် တစ်နေကုန်ပင် ထင်းခြောက်များ
အား ရှာဖွေကာ စုပုံပေးပြီးနောက် ညာနံရံဆည်းဆာချိန်သို့
ဖောက်သောအခါ ဤသို့ ပြောလိုက်၏။

‘ကဲ...အခုဆိုရင် ခင်ဗျားအနားမှာရှိတဲ့ ဆင်းတွေဟာ သုံး
ရက်စာလောက်တော့ ကောင်းကောင်းကြီး မီးရှို့နိုင်မှာပါ၊
ဒါကြောင့် ကျုပ်ကို ခရီးဆက်ခွင့် ပေးပါဦးဗျာ’

စုဆောင်းလင်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်၏။

‘ကျေးဇူးပါဗျာ’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး လူရွယ်အား ငွေစ အတော်များ
များကို ပေးလိုက်လေသည်။

လူရွယ်က သူ၏ငွေများကို လှမ်းယူရင်းမှ ဝမ်းသာအားရ
ဖြင့် ဤသို့ ပြောလိုက်လေသည်။

‘ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဗျာ၊ ကျုပ်သွားရမယ့် ခရီးက
အတော့်ကို များပါတယ်၊ လမ်းမှာ စရိတ်လိုနေတုန်း ခင်ဗျား
ဆီက ငွေရလိုက်တော့ သိပ်ကို အဆင်ပြေသွားတာပေါ့ဗျာ’

စုဆောင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားမိလေသည်။

၂၀ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ခင်ဗျားက ဘယ်နေရာတွေကိုများ သွားမလို့လဲ’

လူရွယ်က သူ၏အမေးကို မဖြေဘဲ မိမိသိရှိလိုသော အရာများအား မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

‘ဒါနဲ့ ခင်ဗျား ဘယ်သူနဲ့များ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခံခဲ့ရတာလဲ’

စုထင်းလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်နဲ့ပါ’

လူရွယ်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာအတန်ကြာသည်အထိ စဉ်းစားနေလေသည်။

‘ခင်ဗျားကို အအေးလက်ဝါးနဲ့ ချိန်နှက် လိုက်တဲ့လူဟာ အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ပဲလား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါစာယ’

လူငယ်က အတန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်၍ စဉ်းစားနေလေသည်။

စုထင်းလင်းက သူ့အားကြည့်ကာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၂၁

‘ခင်ဗျား ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲဗျ’

လူငယ်က တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့် စုထင်းလင်းအား ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘လောကပေါ်မှာ အအေးလက်ဝါးကို အသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်တဲ့ သိုင်းသမားဟာ တစ်ယောက်တည်းရှိတယ်ဗျ’

စုထင်းလင်း၏ မျက်လုံးများ စူးရှတောက်ပြောင်လာလေသည်။

‘ဟုတ်လား၊ အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲဗျ’

လူရွယ်က...

‘အဲဒီလူဟာ ကျုပ်ရှာနေတဲ့လူပါ’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်၏။

‘သူ့နာမည် ဘယ်သူလဲဆိုတာကိုလဲ ပြောစမ်းပါဦးဗျာ’

လူရွယ်က သူ့အား အတန်ကြာအောင် စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ-

‘စု...တု...ပု...အု’

ဟု တစ်ခွန်းချင်း ပြောလိုက်လေသည်။

၂၂ ❀ မိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းက လူရွယ်အား အံ့သြစွာဖြင့်ကြည့်လိုက်၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စုတုပုအု ဆိုသော အမည်ကို သုံးပန်လှအတိုးအိဉ္စာပေစုံစမ်းနေသည့် လူသုံးယောက်အနက်မှ တစ်ယောက်ပါဝင်နေသည်မဟုတ်ပါလော။

ယခုဤလူရွယ်ကလည်း စုတုပုအု အား လိုက်လံ၍ ရွာပေ့ နေပြန်လေသည်။

ထို့ပြင် အအေးလက်ဝါးသိုင်းကို သုံးစွဲတိုက်ခိုက်နိုင်သည့် မှာ စုတုပုအု တစ်ယောက်တည်းရှိသည်ဆိုပါက အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်မှာ စုတုပုအု ဖြစ်နေမည်လော။

သူက ယင်းသို့စဉ်းစားကာ လူရွယ်အားကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက စုတုပုအုကို ဘာကြောင့်လိုက်ရှာနေရတာလဲ’ လူရွယ်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘ဒီအကြောင်းတွေကို ခင်ဗျားမသိချင်ပါနဲ့ဗျာ၊ စောစော ကပြောသလို ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေကြီးက လိုက်ရှာခိုင်းတာလို့ပဲ ပြောပါရစေတော့’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျား ပြောသလို အအေးလက်ဝါး တိုက်ခိုက်နိုင်တဲ့လူဟာ သိုင်းလောကမှာ စုတုပုအုတစ်ယောက်

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ဖျက်ထုံး (၃) ❀ ၂၃

တည်း ရှိတယ်ဆိုရင်တော့ အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ကိုသာ စောစောရှာပါတော့’

လူရွယ်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘အခုလို လမ်းဝဲ ညွှန်ပေးတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကို အားခွင့်ပြုပါဦး’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက် သူက တစ်စုံတစ်ခုကိုသတိရကာ တမန်းကတန်း ဖမ်းခေါ်လိုက်၏။

‘ဒီမှာမိတ်ဆွေ - ခဏ’

လူရွယ်က လျှောက်လှမ်းနေရာမှ အမင်လည်ပြန်လည်ကြည့် လိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျား သာပြောစရာရှိသေးလို့လဲ’

စုထင်းလင်းက....

‘အခု ခင်ဗျားသယ်သွားမလို့လဲ’

လူရွယ်က ချက်ချင်းအဖြေပေးသေးပါ။

သူက အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီးမှ....

‘လောလောဆယ်တော့ ဝါးလုံမြို့ကိုသွားမယ်လို့ စိတ်ကူး တာပဲ’

၂၄ ❀ မိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းက မိမိ၏အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ကြက်လျှာစွန်းအလံ
လေးငါးခုကိုထုတ်ကာ လူရွယ်အား လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအလံလေးများပေါ်တွင် နဂါးရုပ် တစ်ရုပ်စီ ထိုးထား
သည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

လူရွယ်က အလံကလေးများကိုလက်ခံလိုက်ပြီး စုထင်းလင်း
အား ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

‘အဲဒီ အလံတွေက ဘာလုပ်ဖို့လဲ’

စုထင်းလင်းက ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားဧကန်လေရာနေရာတိုင်းမှာ ဒီအလံငယ်လေးတွေ
ကိုတစ်နေရာတစ်ခုစီစိုက်ပေးပါ’

လူရွယ်က ယခုမှ နားလည်သဘောပေါက်သွားလေသည်။

‘ကျုပ်နားလည်ပြီ၊ ခင်ဗျားဒီနေရာမှာရှိနေတယ်ဆိုတာကို
တစ်ယောက်ယောက်သိစေချင်တဲ့ သဘောပေါ့ ဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘လူရွယ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ၊ ခင်ဗျားမှာတဲ့အတိုင်း ကျုပ်ဆောင်ရွက်
ပေးပါမယ်’

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်လုံး (၅) ❀ ၂၅

ဟု ကတိပေးလိုက်၏။

စုထင်းလင်းအား သူ့အားကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်
လေသည်။

‘ဒါနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့နာမည်ကို တဆိတ်လောက်ပြောခဲ့ပါ’

လူရွယ်က သူ့အား ပြုံးပြလိုက်၏။

‘ကျုပ်နာမည်ကိုသိဖို့ လိုအပ်နေလို့လား’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကို ကူညီပေးတဲ့ မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ယောက်ရဲ့
နာမည်ကို သိထားချင်လို့ပါ’

လူရွယ်က ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်နာမည်က ခေါင်းကြီးတဲ့’

ထို့နောက် သူက စုထင်းလင်းအား နှုတ်ဆက်ကာ ယင်း
နေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

နဂါးမျက်စာင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၂၇

အခု ရသာစားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ အလွန် လှပချောမောသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဝင်ရောက်လာလေသည်။

မိန်းကလေး၏အသက်မှာ နှစ်ဆယ်ခန့်ပင် ရှိသေး၏။

အရွယ်နုပျိုသော်လည်း ဟန်မူရာမှာ တည်ကြည်လေးနက်လှပေသည်။

သူမ၏ ဦးခေါင်းပေါ်တွင် နှိုးခမောက်ပါးကလေးကို ဆောင်းထားလေသည်။

ခန္ဓာကိုယ် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်ရှိပြီး အနီရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

ဝါးတွင်တော့ ဓားရှည်ကြီးတစ်လက်ကို ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။

ဓားဆိမ်မှာ လှပစွာ ပန်းခက်များဖော်ထားပြီး ဓားရိုးတွင်မူ သိမ်းငှက်ရုပ်ကို ရေးဆွဲထားလေသည်။

သူမ၏ ဟန်မူရာမှာ မည်သူ့ကိုမူ ကြောက်ရွံ့ဟန်မရှိဘဲ အားမခန့်ပြည့်ဝလှပေသည်။

လှပသော်လည်း စူးရှတောက်ပလွန်းသည့် သူမ၏ မျက်ဝန်းအစုံသည် ရသာစားသောက်ဆိုင်တွင်း၌ ဟိုဝေ့ သည်ဝေ့ဖြင့် လှည့်ပတ်၍ အကဲခတ်ကြည့်နေသည်မှာ သိမ်းငှက်ပျိုမလေး တစ်ကောင်နှင့် တူလှပေသည်။

သိမ်းငှက်မျက်လုံးပိုင်ရှင်မိန်းကလေး

ရသာစားသောက်ဆိုင်...

ရသာစားသောက်ဆိုင်သည် လုံဝါးမြို့တွင် အခမ်းအနားဆုံးသော စားသောက်ဆိုင်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

အကောင်းဆုံး ဟင်းလျာမျိုးစုံနှင့် အကောင်းစား အရက်များကို သုံးဆောင်လိုသူများသည် ရသာစားသောက်ဆိုင်သို့ သို့သာ ကြုံရောက်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ သိုင်းသမားများတို့သည် လုံဝါးမြို့သို့ ရောက်သည်ဆိုပါလျှင် ရသာစားသောက်ဆိုင်၌သာ ဝင်ရောက် စားသောက်လေ့ ရှိကြပေသည်။

၂၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ရင်ကျက်တည်ငြိမ်သော ဟန်မူနှင့် သူမ၏ လှုပ်ရှားပုံတို့ကြောင့် ရှုတ်တရက် ကြည့်လိုက်ပါလျှင် ယောက်ျားပျိုလေးတစ်ယောက်နှင့် တူလှ၏။

သို့သော် လှပဖွံ့ဖြိုးသော အမိုးအမြင့်၊ အချိုင့်အဟိုက်တို့အား ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နေရသော ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစစ်တို့ကြောင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိသာလှပေသည်။

နီးခမောက်နှင့် အနီရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်။

ဤမိန်းကလေးက စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်မိလိုက်သည်နှင့် စားပွဲဝိုင်းများတွင် စားသောက်နေကြသော လူများတို့သည် မိမိတို့၏ စားလက်စကို ခေတ္တရပ်ဆိုင်းကာ သူမအား ငေးမော၍ ကြည့်နေကြလေသည်။

မိန်းကလေးကလည်း စားသောက်နေကြသော လူများအား မျက်လုံးဝေ၍ လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်၏။

သူမ၏ စူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးအစုံက စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုတွင် တစ်ယောက်တည်းထိုင်ကာ စားသောက်နေသော လူရွယ်တစ်ယောက်ထံသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

သူမက ထိုလူရွယ်အား စူးစိုက်ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် ထိုလူရွယ်ထိုင်နေသောစားပွဲဝိုင်းဆီသို့ တည့်မတ်စွာ လျှောက်သွားလေသည်။

သူမက လူရွယ်အား တစ်ချက်စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး လူရွယ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ရောက် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

လူရွယ်က မိမိ၏စားပွဲတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ချလာသော မိန်းမပျိုအား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေလေသည်။

မိန်းမပျိုကလည်း သူ့အား စူးရှစွာ စိုက်ကြည့်ရင်းမှ...

‘မြို့အဝင်ကသစ်ပင်မှာ နဂါးရုပ်ပါတဲ့အလံလေးကို စိုက်ထားခဲ့တာ ရှင်မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သူမ၏အသံမှာ ကြည်လင်ချိုသာ၍ တိုးညှင်းသော်လည်း လူရွယ်က ကောင်းစွာ ကြားလိုက်ရလေသည်။

လူရွယ်က သောက်လက်စ အရက်ခွက်ကို တစ်ကျိုက် မော့
လိုက်ပြီး ကမန်းကတန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ခပ်ဗျားက...’

‘သူ၏ စကားမဆုံးမီ မိန်းကလေးက ကြားဖြတ်၍ ပြောလိုက်
လေသည်။’

‘ရှင်ဘာမှမမေးနဲ့၊ စုထင်းလင်း အခု ဘယ်မှာရှိနေသလဲ
ဆိုတာကို ပြော’

လူရွယ်က သူမအား အံ့သြစွာ ကြည့်လိုက်၏။

မိန်းကလေး၏ စူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးအစုံမှာ အလင်း
ရောင်များ ထွက်နေသကဲ့သို့ပင် ခံစားလိုက်ရလေသည်။

လူရွယ်က ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားမိလေသည်။

‘သူ...သူ လုံစန်းတောတန်းမှာ ရှိနေပါတယ်’

မိန်းကလေးက သူ့အား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ စိုက်ကြည့်
လိုက်၏။

‘ရှင်နာမည်က ဘယ်သူလဲ’

လူရွယ်က...

‘ခေါင်းကြီး’

မိန်းကလေးက အနည်းငယ် မျက်ခုံးနှစ်ဖက် ပင့်သွားပြီးမှ ...
‘သူ့အခု ဘာဖြစ်နေသလဲ ဝိုတာကို မြန်မြန်သေး ပြော
စမ်းပါ’

ဟု အလောတကြီး မေးလိုက်လေသည်။

ခေါင်းကြီးက သူမအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေသား’

မိန်းကလေးက နှုတ်ခမ်းတုန့်ရုံလေး ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျွန်မက သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ရဲ့ဇနီးပါ’

ခေါင်းကြီးက ပါးစပ်ဟောင်းလောင်း ဖြစ်သွားမိ၏။

စုထင်းလင်းက မိမိအား ဇနီးရှိသည်ဟု ပြောကြားခဲ့ခြင်း
မရှိပါချေ။

ထို့အပြင် ယခု မြင်တွေ့နေရသော မိန်းကလေးမှာ လှပ
ချောမောသော ငယ်ရွယ်လှပေသည်။

တစ်ဖန် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစားနှင့် ဟန်မူထံမှာ
ယောက်ျားရှိသော အိမ်ထောင်သည် မိန်းကလေးနှင့် လုံးဝ
မတူပါချေ။

ခေါင်းကြီးက မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်နှင့် မိန်းကလေး
အား မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်နေမိလေ၏။

မိန်းကလေးက သူ့အား ဒေါသကြီးစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။
'ရှင်ကိုမေးနေတာ ဖြစ်ပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ လူကို မျက်လုံးကြီး
ပြူးကြည့်နေရတာလဲ'

ဟု ခပ်ငေါက်ငေါက်ကလေး မေးလိုက်လေသည်။

ခေါင်းကြီးက ယခုမှ သတိဝင်လာဟန်ဖြင့် သက်ပြင်း
တစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

'အင်း... ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ စုထင်းလင်း ကံဆိုးတယ်လို့
ပြောရတော့မှာပဲ'

မိန်းကလေး၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

'ရှင် ဘာပြောလိုက်တာလဲ'

ခေါင်းကြီးက စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့်....

'စုထင်းလင်း ကံဆိုးတယ်လို့ပြောတာပါ'

မိန်းကလေးက....

'သူ...သူ...ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ခေါင်းကြီးက သူမအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

'သူဟာ ခပ်ဗျားလို အင်မတန်ချော အင်မတန်လှတဲ့ မိန်း
ကလေးတစ်ယောက်ကို ရထားပါလျက်နဲ့ ဆက်ပြီး မပေါင်း
သင်းနိုင်တော့ပါဘူး'

မိန်းကလေးက ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားလေသည်။

'သူ...သူ...ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ'

ခေါင်းကြီးက သူမအား စိတ်မသက်မသာဖြင့် ကြည့်လိုက်
လေသည်။

'သူ့ အခု အအေးလက်ဝါး ချိုက်ချက်ကိုခံထားရတယ်'

'ရှင်'

မိန်းကလေး၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားမိ
လေသည်။

'အအေးလက်ဝါး ဟုတ်လား'

သူမက အလန့်တကြား မေးလိုက်လေသည်။

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်'

မိန်းကလေးက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် သူဟာ စုတုပုအုဆိုတဲ့ သိုင်းသမားကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင် ခဲ့ရတယ် ထင်တယ်’

ခေါင်းကြီးက...

‘သူကတော့ အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက် ခိုက်ရာက အအေးလက်ဝါဒဏ်ရာရခဲ့တယ်လို့ပြောတာပဲ’

မိန်းကလေးက နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ခေါင်း ခါယမ်း လိုက်၏။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ စုတုပုအုဟာ အပြုအမူဆိုင်သိုင်းသမား တစ် ယောက်ပါ။ ဘယ်နည်းနဲ့မျှ အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တစ် ယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ဟု အခိုင်အမာပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ခေါင်းကြီးက သူမအား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက စုတုပုအုကို သိလို့လား’

မိန်းကလေးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘သူ့ကိုမသိပေမယ့် လူ့အကြောင်းကို ကြားဖူးခဲ့ပါတယ်၊ စုတုပုအုဟာ ကျွန်တော်မတို့ကလေးအဝကတည်းကကျော်ကြား ခဲ့တဲ့ သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်ပဲ၊ သိုင်းလောကမှာ သူဟာ

အင်္ဂါပုတ်တောင်၊ သိုင်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၃၅

အင်္ဂါပုတ်တောင်၊ သိုင်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၃၅

ခေါင်းကြီးက...

‘ဒါဆိုခင်ဗျားက လုံထန်းဆိုတဲ့သိုင်းသမားကြီးအကြောင်း ကော သိသလား’

မိန်းကလေးက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်၏။

‘ခင်းစကြာ သိုင်းသမား လုံထန်း ဟုတ်လား’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

မိန်းကလေးက...

‘အဲဒီနာမည်ကိုလဲကြားခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စုတုပုအု ကော၊ လုံထန်းကော သတင်းမကြားဘဲ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့တာ ကြာပါပြီ’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားက သူတို့ကို ပျောက်ကွယ်နေပြီလို့ထင်တာ မှား တာပေါ့၊ အခုဆိုရင် စုတုပုအုဟာ သိုင်းလောကထဲမှာ ပြန်ပြီး လှုပ်ရှားနေတာတွေတယ် မဟုတ်လား’

မိန်းကလေးက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဟာ စုတုပုအဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မထင်ဘူး’

ခေါင်းကြီးက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘ဒါဆိုယင် စုတုပုအက တစ်ဆင့် သိုင်းပညာသင်ပေးတာပည့်တစ်ယောက်ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

မိန်းကလေးက ခေါင်းခါရမ်းလိုက်လေသည်။

‘မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ စုတုပုအဟာ သူ့ရဲ့ အအေးလက်ဝါးသိုင်းဟာ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတယ်ဆိုတာ သိလို့ဘယ်သူ့ကိုမှ တပည့်မှူးပြီး သိုင်းပညာသင်မပေးခဲ့ဘူး’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်နားလည်ပြီ၊ သူက သူ့ရဲ့ သိုင်းပညာနဲ့တပည့်လုပ်တဲ့လူဟာ သိုင်းလောကမှာ စိုးမိုးချုပ်ကိုင်ဖို့ ကြံစည်မှာ စိုးဖို့သိုင်းပညာမသင်ပေးတာဖြစ်ရမယ်’

မိန်းကလေးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မက စုတုပုအဟာ အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ပြောတာပါ’

ခေါင်းကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၃၇

‘အင်း... ခင်ဗျားယုံတာ မယုံတာက အရေးမကြီးပါဘူး။ လောလောဆယ် စုထင်းလင်းမှာ အအေးလက်ဝါးထိပြီး ဘုံမှ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ခံစားနေရတာကတော့ အမှန်ပဲလေ’

မိန်းကလေးက သူ့အား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒီမှာ ရှင်သူနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ရပုံကို ပြောပြပါလား’

ခေါင်းကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘အင်း... ဒီလိုဗျာ’

သူသည် လုံစန်းတောတန်းတစ်နေရာတွင် စုထင်းလင်းနှင့် တွေ့ဆုံနေရာမှစ၍ ထင်းခြောက်များစုပုံပေးခဲ့ပုံ၊ အလံများပေး၍ စိုက်ပေးရန် ပြောဆိုခဲ့ခြင်းများတို့ကို စေ့စပ်စပ် ပြောပြလိုက်ရလေတော့သည်။

၃၀ ❀ ဓိုးကျော်သူ

မိန်းကလေးက ခေါင်းကြီး ပြောဆိုသမျှတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်နေ၏။

သူမက ခေါင်းကြီး၏စကားများကို ဆုံးအောင်နားထောင်ပြီးသောအခါ စုထင်းလင်းအတွက် အလွန် စိုးရိမ်သွားမိနေသည်။

‘ဒီအတိုင်းဆိုရင် စုထင်းလင်းဆီကို ကျွန်မ အမြန်ဆုံးလိုက်သွားမှဖြစ်မယ်’

ခေါင်းကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘ခင်ဗျား သူ့ဆီလိုက်သွားတော့ ဘာလုပ်မှာမို့လဲ’

မိန်းကလေးက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ရှင်ပြောတဲ့စကားထဲမှာ ရွှေရောင်မို့က အအေးလက်ဝါဒဏ်ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆို...’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘အဲဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ရွှေရောင်ရှိတဲ့ သရဲရွာကို သိလို့လား’

မိန်းကလေးက ရင်ကော့လိုက်၏။

‘လုံစန်းတောင်တစ်ခုလုံး မြေချွန်ပြီး ရွာပစ်မှာပေါ့’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၃၉

ခေါင်းကြီးက ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘အဲဒီ လုံစန်းတောတန်းတစ်ခုလုံးကို အရိုးစုဂိုဏ်းက လူတွေက ကြီးစိုးနေတယ်ဆိုတာလဲ သတိထားပါဦးလေ’

မိန်းကလေးက မဲပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မကလဲ အဲဒီ အရိုးစုဂိုဏ်းကလူတွေနဲ့ တွေ့ချင်နေတာပါ၊ သူတို့ကို တွေ့ခဲ့ရင် လုံးဝ အရှင်မထားဘူး သိလား’

ခေါင်းကြီးက ပခုံးတစ်ချက် တုန်လိုက်၏။

‘တစ်ခုတော့ ပြောလိုက်ပါရစေ’

မိန်းကလေးက သူ့အား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ပြောပါ’

ခေါင်းကြီးက တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

‘အကယ်လို့ အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကိုတွေ့ရင် အသေမသတ်လိုက်ပါနဲ့’

မိန်းကလေးက သူ့အား နားလည်ဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ခေါင်းကြီးက သူမအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

၄၀ ❀ မိုးကျော်သူ

‘သူ့ဆီမှာ မီးပုလဲဆေးမြစ် ရှိနေလို့ပါ’
မိန်းကလေးက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘မီးပုလဲဆေးမြစ်....ဟုတ်လား’
ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ အဆေးလက်ဝါးဒဏ်ရာ ရရှိထားတဲ့လူရဲ့
အတွင်းဒဏ်ရာကို ထီးပုံကွန်ရိတ်တို့ ချော့ဆွဲမှုကိုစားရင် လုံးဝ
မပျောက်ကင်းနိုင်ပါဘူး၊ မီးပုလဲမြစ်ကို ရမှသာ ပျောက်ကင်း
နိုင်တာပါ’

မိန်းကလေးက သူ့အား သံသယမျက်လုံးများဖြင့် - စိုက်
ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘မင်က ဒီအကြောင်းတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနေရတာ
လဲ၊ မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောစမ်း၊ ရှင် ဘယ်သူလဲ’

ခေါင်းကြီးက လက်ကပြလိုက်သည်။

‘အို...ကျွန်တော်ကို တစ်မျိုးမထင်ပါနဲ့၊ မိတ်ဆွေတစ်
ယောက်ဆီက ဒီအကြောင်းတွေကို သိထားတာပါဗျာ’

မိန်းကလေးက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ရှင်က စုတုပုအုကို လိုက်ရှာနေတာဟာ မီးပုလဲဆေးမြစ်ကို
လိုချင်လို့ ဆိုပါတော့’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၄၁

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

မိန်းကလေးက စိတ်ဝင်စားလာမိလေသည်။

‘အဲဒီမိတ်ဆွေက ဘယ်သူလဲဟင်’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းလိုက်၏။

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ဒီမိတ်ဆွေနာမည်ကို ပြောမပြနိုင်ပါ
ဘူး’

မိန်းကလေးက ထိုင်ရာမှ ထ၊ရပ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ၊ အကယ်၍ ရှင်က အဲဒီဆေးပုလဲမြစ်ကို ရရင်
ကျွန်မကိုလဲပေးပါ’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘စိတ်ချ၊ ကျုပ်ကလဲ စုထင်းလင်းအတွက် အကျိုးဆောင်
ပေးချင်ပါတယ်’

မိန်းကလေးက ခေါင်းကြီးကို တစ်ချက်ပြုံးပြ၍ နှုတ်ဆက်
လိုက်၏။

‘ကဲ... ကျွန်မကို သွားခွင့်ပြုပါဦး’

ဟု ပြောကာ ရသာ စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်ခွာသွား
လေတော့သည်။

ပဟေဠိဆန်သောလူမျိုး

ခေါင်းကြီးသည် ရသာစားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်လာပြီး သည်နှင့် လုံဝါးမြို့၏ မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ လေသည်။

သူက အတန်ကြာအောင် လျှောက်လာ ပြီးသောအခါ လမ်းသွယ်လေး 'တစ်ခုထဲရှိ အိမ်တစ်အိမ်ဆီသို့ လျှောက်လှမ်း သွားလေသည်။

ထိုအိမ်မှာတိတ်ဆိတ်နေ၏။

လူသူကမ်းမဲ့နေသကဲ့သို့ ရှိနေလေသည်။

ခေါင်းကြီးက အိမ်အဝင်ခြံတံခါးရှေ့တွင်ရပ်ကာ....

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၄၃

‘အိမ်ရှင်တို့ခင်ဗျာ’

ဟု အသံမြဲလိုက်လေသည်။

အိမ်ထဲမှ ရွှေသံတရှပ်ရှပ် ကြားလိုက်ရပြီး တစ်ဆက်တည်း မှာပင် တံခါးပွင့်သွားကာ အသက်အရွယ်အလွန်ကြီးရင့်နေပြီး ဖြစ်သော အဘိုးအိုတစ်ယောက် ထွက်လာလေသည်။

ထိုအချိန်...

ခေါင်းကြီး၏နောက်မှ တိတ်တဆိတ် နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်လာသော လူနှစ်ယောက်လည်း မလှမ်းမကမ်းတွင် ရှိနေ ကြ၏။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ အတူတကွ လိုက်လာကြခြင်းကား မဟုတ်ပါချေ။

သူတို့သည် တစ်ယောက်တကွတပြားစီဖြင့် လိုက်လာနေ ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ယောက်မှာခါးကုန်းနေသော အဘိုးအိုဖြစ်၏။

ကျန်တစ်ယောက်ကမူ အရက် ဘူးတောင်းကို လွယ်ကာ ကိုးရိုးကားရူး အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင် ထားသော အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

အမှန်တွင် ခါးကုန်းအဘိုးအိုက ခေါင်းကြီး၏ နောက်မှ လိုက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

၄၄ မိုးကျော်သူ

ထိုခါးကုန်းအဘိုးအိုကြီး၏ နောက်တွင်မူ ကိုးရိုးကားရား အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဘိုးအိုက နောက် ယောင်ခံကာ လိုက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

တိတ်ဆိတ်နေထော အိမ်ထဲမှထွက်လာသည့် အသက်ကြီးရင့် အိုမင်းနေပြီဖြစ်သည့် အဘိုးအိုက အိမ်ဝတွင် ရပ်နေသော ခေါင်းကြီးအား ဤသို့မေးလိုက်၏။

‘မောင်ရင်လေး၊ ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့လဲကွယ်’

ခေါင်းကြီးက အိမ်ထဲသို့တစ်ချက်အကဲခတ်ကြည့်ကာ—

‘ဒီအိမ်မှာ ဓားစကြာလုံထန်းရဲ့အိမ် မဟုတ်လား အဘ’

အဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ခေါင်းကြီးက အဘိုးအိုအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

‘အဘက လုံထန်းနဲ့ ဘယ်လိုတော်စပ်ပါသလဲ’

အဘိုးအိုက ...

‘အဘဟာ လုံထန်းနဲ့တစ်ဝမ်းကွဲအစ်ကိုပါ။ ဒါနဲ့ မောင် ရင်လေးက ဘယ်သူလဲ’

ခေါင်းကြီးကပြုံးပြလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်နာမည် ခေါင်းကြီးပါ။ ဓားစကြာ လုံထန်း အကြောင်း သိချင်လို့ပါ’

အဘိုးအိုက သူ့အား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာကြည့်လိုက်၏။

‘လုံထန်းက ဒီအိမ်ကနေ ပျောက်သွားတာကြာပါပြီကွယ်’

ခေါင်းကြီးက....

‘ဒါဆိုရင်... သူ့ရဲ့ဇနီး ဝူးမေနဲ့ ကလေးကောဗျာ’

အဘိုးအို၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ ဝူးမေဆိုသောနာမည်ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မှုန်ကုပ်သွားလေသည်။

‘ဝူးမေဟာ စိတ်ထင်တိုင်းကျဲနေသည့် မိန်းမတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ဘယ်ကိုချောက်သွားပြီလဲဆိုတာ ငါမသိဘူး။ နေ့စမ်းပါဦး မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဒီအကြောင်းတွေကို လာပြီး စုံစမ်းနေရတာလဲ’

ခေါင်းကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အင်း... သိချင်လို့ဆိုပါတော့ အဘရယ်’

အဘိုးအိုက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်၏။

‘သူတို့-မိသားစု အကြောင်းသိတဲ့ လူတစ်ယောက်တော့ရှိတယ်ကွ’

ခေါင်းကြီး၏ မျက်နှာ ဝင်းလက်တောက်ပသွားလေသည်။

‘အယ်သူလဲခင်ဗျာ’

အဘိုးအိုက...

‘သူ့နာမည် ခုံစွမ်းပါ’

‘ခုံစွမ်း ဘယ်မှာနေသလဲဟင်’

‘ဒါတော့ ကျုပ်မသိဘူး’

ခေါင်းကြီးက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်၏။

‘ဒါနဲ့ စုတုပုအုဆိုတာနော အဘသိသလား ခင်ဗျာ’

အဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သိတော့သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စုတုပုအု ဘယ်နေရာကို ရောက်နေတယ်ဆိုတာတော့ ကျုပ်မသိဘူး’

ခေါင်းကြီးက စိတ်ပျက်သွားမိ၏။

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦးဗျာ’

အဘိုးအိုက ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ကာ အိမ်တံခါးကို ပြန်လည် ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

အိမ်ကလေးမှာ မူလအတိုင်း ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

ခေါင်းကြီးက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ခဲ့ရပေသည်။

သူက အိမ်တံဆက်ခြံတံအပြင်သို့ အထွက်တွင် လူတစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်တိုးမိလိုက်၏။

ခါးကုန်းနေသော အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူက ခေါင်းကြီးအားစိုက်ကြည့်ကာ...

ခေါင်းကြီးက သူ့အား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ခါးကုန်းကြီးသည် အသက်အရွယ် အိုမင်းလှပြီ ဖြစ်သော်လည်း မျက်ဝန်းအစုံမှာ စူးရှ တောက်ပြောင်နေသောကြောင့် အသွယ်ဟုတ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် သူက လိမ်ညာ၍မပြောဝံ့ပါ။

‘ကျွန်တော်က ဓားစကြာလုံထန်းကို လာရှာတာပါ’

ခါးကုန်းအဘိုးအိုက မျက်လုံးတစ်ချက် ဝင်းလက်သွားလေသည်။

‘အခု တွေ့ခဲ့ရသလား’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး၊ သူ့အကြောင်းတောင်မှ ဘာတစ်ခုမှ မသိခဲ့ရပါဘူး၊ ဒါနဲ့ အဘက ဘယ်သူလဲဟင်’

ခါးကုန်းအတိုးအိုက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘အင်း... ကျုပ်ဟာ ကျုပ်ပဲပေါ့ကွာ၊ ဒါနဲ့ မင်းစာ လိုထန်း အကြောင်း သိချင်တယ်ဆိုရင် ပထမဦးဆုံး ခုံစွမ်းကို အရင်ရှာ သင့်တယ်၊ ခုံစွမ်းကတော့ လိုထန်းအကြောင်းကို ကောင်း ကောင်းကြီး သိလိမ့်မယ်’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီးနောက် ကုန်းကုန်း ကုန်းကုန်းဖြင့် ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ခေါင်းကြီးက ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ ရလေသည်။

‘သူဟာ လိုထန်းနဲ့ ခုံစွမ်းတို့အကြောင်းကို သိနေတယ် ဆိုတော့ ဘယ်သူများပါလိမ့်နော်’

ခေါင်းကြီးက တွေ့ဝေငေးငိုင်နေမိလေသည်။

ထိုအချိန်....

အရက်ဘူးတောင်းကြီးကိုလွယ်ကာ ကိုးရိုးကားရား အဝတ် အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် အတိုးအိုက ယောက်က သူ့ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

‘ဟေ့...သူငယ်’

ခေါင်းကြီးက အိပ်မက်မှ လန့်နိုးလာသောလူပမာ တစ်ချက် တုန်လှုပ်သွားမိလေသည်။

‘ဗျာ’

သူက ယောင်ယမ်းကာ ထူးလိုက်၏။

ကိုးရိုးကားရား အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော အတိုးအိုက အရက်ဘူးတောင်းကြီးအား နှုတ်ခမ်းဝတွင် တွေ့ ကာ တစ်ချက်မော့လိုက်ပြီး....

‘မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ၊ အခု မင်း ဘယ်သူ့ကို လိုက် ရှာနေတာလဲ’

‘ခေါင်းကြီးက....

‘ကျွန်တော် နာမည် ခေါင်းကြီးပါ၊ အခု ကျွန်တော်က ဓား ဝကြာ လိုထန်းအကြောင်းကို ခုံစမ်းနေတာပါ’

‘လုံထန်း ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘စုံစမ်းလိုရပြီလား’

‘မခုသေးပါဘူး’

ကိုးရိုးကားထူး အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘အင်း...ကျုပ်လဲ လုံထန်းအကြောင်းကို စုံစမ်းနေတာပါ’

ခေါင်းကြီးက မျက်နှာမာကြုတ်လိုက်မိသည်။

‘အဘနာမည် တယ်သူလဲဟင်’

ကိုးရိုးကားထူး အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုက ဟန်မူဆုကမ်းမဲ့ စွာဖြင့်...

‘ကျုပ်နာမည် သုံးပန်လှပါ’

ခေါင်းကြီးက သုံးပန်လှအမည်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ကြား သိခဲ့ခြင်း မရှိသောကြောင့် ခေါင်းကုပ်လိုက်မိသည်။

‘ဒါနဲ့ အဘက ခုံစွမ်းဆိုတဲ့ လူအကြောင်းကို သိသလား ဟင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ဟင်အင်း...မသိဘူး၊ ဒါနဲ့ မင်းက ခုံစွမ်းကို ဘာကိစ္စနဲ့ စာနေရတာလဲ’

ခေါင်းကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘လုံထန်းအကြောင်း မေးချင်လို့ပါဗျာ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...လုံထန်းအကြောင်းသိချင်ရင် ခုံစွမ်းကို ရှာလို့ ဘယ်ရမှာတဲ့လဲ၊ စုတုပုအုကို မေးမှ ရမှာပေါ့ကွ’

ခေါင်းကြီးက သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား ကြည့်ကာ ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်မိလေသည်။

ခုံစွမ်း...

စုတုပုအု...

လုံထန်း...

ဤလူသုံးယောက်တို့သည် မည်သို့သောလူစားများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ခေါင်းကြီးက ဦးနှောက်ခြောက်လာလေသည်။

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းကြီးကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ အရက်ဘူးတောင်းကြီးကို နှုတ်ခမ်းတွင်စေ့၍ အရက်မော့ဆောက်လိုက်၏။

ထို့နောက် တဟားဟား ရယ်မောနေလေသည်။

သူက ယင်းသို့ရယ်မောနေရင်း ခေါင်းကြီး၏အိတ်ထဲမှ တစ်စွန်းတစ်စထွက်နေသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို မြင်လိုက် သဖြင့် ရယ်မောခြင်းကိုရပ်တန့်ကာ ခေါင်းကြီးအား စိုက်ကြည့် လိုက်လေသည်။

‘ဟေ... မင်းအိတ်ထဲက ဘာအလံသဲကွ’

ခေါင်းကြီးက မိမိအိတ်ထဲ၌ တစ်ခုတည်းသာကျန်တော့ သည့် အလံကို သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား ထုတ်ပြလိုက်လေသည်။

‘ဒါ ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က အကူအညီ တောင်းလို့ လိုက်စိုက်ပေးနေရတဲ့ နဂါးရုပ်အလံလေးပါ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုသည် နဂါးရုပ်အလံလေးအားကြည့်လိုက် လေသည်။

‘စုထင်းလင်းက အခု ဘယ်မှာလဲ’

ခေါင်းကြီးက....

လုံစန်းတောင်ရဲ့ တစ်နေရာမှာပါ’

သုံးပန်လှအဘိုးအို၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနည်လာလေ သည်။

‘သူ ဘာဖြစ်နေလို့လဲ’

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်လုံး (၅) ❀ ၅၃

ခေါင်းကြီးက....

‘အအေးလက်ဝါးချိုက်ချက်မိပြီး အတွင်းဒဏ်ရာ ရနေပါ သယ်’

‘ဟေ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုသည် ဤသို့ရေရှုတ်ပြီးနောက် ခေါင်း ကြီး၏ ဘေးနားမှ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ခေါင်းကြီးသည် သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား နားမလည်ဘဲလို ဖွင့် ကြောင်အမ်းအမ်းကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

နဂါးမျက်ခောင်း သိမ်းငှက်ဖျက်လုံး (၃) ၂၅

တော့မည်ဟု တွေးမိလိုက်သောအခါ ရင်ထဲ၌ နာကျင်လာမိလေသည်။

သူသည် မီးလုံရင်းမှ အမျိုးမျိုး တွေးတောနေမိ၏။

မီးလုံနေစဉ် သူ၏ ခံစားနေရသော အေးစိမ့်မှုဝေဒနာမှာ အနည်းငယ် သက်သာစေသော်လည်း တစ်ဖက်မှာ သူ့အတွက် ကံဆိုးစေခဲ့လေသည်။

အကြောင်းမှာ စုတင်းလင်းပြုလုပ်ထားသော မီးပုံမှ မီးခိုးများသည် အငွေ့တလူလူဖြင့် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ တက်နေ၏။

ကိုသို့ ကောင်းကင်ပေါ် ထိုးတက်နေသော မီးခိုးများကြောင့် အရိုးစုဂိုဏ်းဝင်များအား လူရှိသည့်နေရာကို လမ်းပြခေါ်ဆောင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါ။

စုတင်းလင်းရှိနေသောနေရာသို့ လူငါးယောက်သည် တိတိတဆိတ် ဖြန့်ကျက်၍ ရောက်လာနေကြလေတော့သည်။

၃၃

သရဲရွာ

စုတင်းလင်းသည် ခေါင်းကြီး ရွာဗွေစုဆောင်းပေးထားသော ထင်းခြောက်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလေသည်။

သို့သော် အေးစိမ့်မှုဒဏ်ကမူ သက်သာပျောက်ကင်းသွားခြင်း မရှိပါချေ။

မိမိသည် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကို အထင်ပေးခဲ့မိသည်မှာ မှားနေပြီဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်း နားလည်လိုက်၏။

ယခု မိမိ၏ဘဝမှာ ရေတိမ်နှစ်ရပ်ပေတော့မည်။

နာမည်ကျော်ကြားကာစ သူ့ဘဝသည် ဆိုးသွမ်းရမ်းကားသော ဓားပြခေါင်းဆောင်၏ လက်ချက်ကြောင့် သေဆုံးရ

၅၆ ❀ မိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းသည် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်
ပေသည်။

ရန်သူ၏အငွေ့အသက်က သူ့စိတ်ကိုနှိုးဆွလှလေသည်။

‘ချွတ်... ချွတ်’

ရှုတ်တရက် ထိုးညှင်းလှသော အသံနှစ်ခုက စုထင်းလင်း၏
ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိ သွေးများကိုဆူပွက်လာစေလေသည်။

သူသည် စဉ်းစားတွေ့ခဲခြင်းပင်မပြုဘဲ ရှိသမျှအင်အားကို
စုစည်းကာ မှောင်ထုဖုံးလွှမ်းနေသော တောအုပ်ထဲသို့ အား
ကုန်ပြေးဝင်ခဲ့လေသည်။

သူ တောအုပ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လိုက်ပြီး တစ်ခဏအကြာမှာပင်
စောစောက မီးလှုံနေခဲ့သော နေရာဆီသို့ ဝတ်စုံနက်ဝတ်ဆင်
ထားသော လူငါးယောက်က ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူတို့သည် မီးတောက်များတောက်လောင်နေသော မီးပုံ
ကြီးကိုသာတွေ့မြင်လိုက်ရပြီး စုထင်းလင်းမှာ ပျောက်ခြင်းမလှ
ပျောက်ဆုံးနေသောကြောင့် ဒေါသထောင်းထောင်းထွက်လာ
မိကြ၏။

‘ဒီကောင် ဒီနားတစ်ဝိုက်ကလွဲပြီး ဘယ်ကိုမှ မပြေးနိုင်ဘူး၊
အမြန်ဆုံး လူစုခွဲပြီး လိုက်ရှာကြစမ်း’

နဂါးပျက်ဝောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၅၇

ရန်သူတစ်ယောက်၏အော်ဟစ်သံကို စုထင်းလင်းက ကြား
လိုက်ရလေသည်။

သို့သော် ယခုအခြေအနေမျိုးတွင် သူက မည်သည့် ရန်သူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှပင် ရင်ဆိုင်နိုင်သည့်အနေအထား မရှိ
သေးပါချေ။

အကယ်၍ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ရပါလျှင် မလွယ်လှပေ။

သူသည် အအေးဒဏ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံစားနေရသော
ကြောင့် သိုင်းကွက်များကို လျင်မြန်စွာတိုက်ခိုက်နိုင်မည်မဟုတ်
ပါချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် အဆုံးအမမရှိသော လုံစန်း
တောတန်းထဲတွင် ခြေဦးတည်ရာသို့ အားကုန်ပြေးလွှား နေ
လေသည်။

သူသည် အသက်လုကာ မရပ်မနား ပြေးလွှားလာ ခဲ့ရာ
အရွှေဘက်မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းမှ ရောင်နီပျိုးချိန်သို့ပင် ရောက်ရှိလာ
လေတော့သည်။

၅၀ ❀ မိုးကျော်သူ

နံပါတ်သုံးအရိုးစု...

နံပါတ်သုံးအရိုးစုသည် မီးပုံမှ မီးခိုးများကို တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ ဂိုဏ်းသားလေးယောက်နှင့်အတူ မီးပုံဆီသို့ရောက်ရှိသွားခဲ့လေသည်။

သူက မီးပုံသာတွေ့မြင်ရပြီး စုထင်းလင်းအား မမြင်တွေ့ရသောအခါ စဉ်းစားခြင်းပင်မပြုဘဲ နောက်ပါ ဂိုဏ်းသားလေးယောက်ကို စုထင်းလင်းအား လူဖြန့်၍ ရှာဖွေစေခဲ့၏။

သို့သော် ...

မိုးစင်စင်လင်းလာသည့်တိုင်အောင် လူစုခဲ့ကာ လိုက်ရှာနေကြသော ငယ်သားလေးယောက်တို့မှာ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာခြင်း မရှိကြပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူက လူပြန်စုရန် အချက်ပေးဆရာသံမှတ်လိုက်လေသည်။

သူ၏ဆရာသံကို နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တိုင်အောင် မှတ်လိုက်သည့်တိုင်အောင် အခြေအနေမှာ ထူးခြားလာခြင်း မရှိပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူသည် မိမိ၏လူလေးယောက်ကို နေရာအနှံ့ လိုက်၍ ရှာဖွေရလေတော့သည်။

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၅၉

နံပါတ်သုံးအရိုးစုက မိမိ၏ငယ်သားများအား လိုက်လံ၍ ရှာဖွေနေလေသည်။

တစ်နေရာသို့ရောက်သောအခါ သူသည် အလွန်အံ့ဩစရာကောင်းသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

သူ၏ငယ်သားတစ်ယောက်သည် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များစွာဖြင့် မရွှေမလှသေဆုံးနေခြင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလော့။

သူသည် ကျန်ငယ်သားသုံးယောက်ကို ဆက်လက်ရှာဖွေရာ ကျန်သုံးဦးကိုပါ တွေ့ခဲ့ရလေသည်။

သို့သော် တစ်ယောက်မှ အသက်ရှင်လျက်မတွေ့ရတော့ပါ။

သူသည် မြင်တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားလာလေသည်။

မိမိဘို့အရိုးစုဂိုဏ်းအား တစ်စုံတစ်ယောက်က အညှိုးကြီးစွာတိုက်ခိုက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာပင်...

သူ၏ နောက်ကျောဆီမှ ခြေသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

သူက နောက်သို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ...

၆၀. မိုးကျော်သူ

သူ၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

အကြောင်းမှာ...

သူ၏နောက်ကျောတွင် နီးခမောက်အပါးလေးကို ဆောင်းကာ အနီရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသည့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုမိန်းကလေးက သူ့အား စူးရှသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

နံပါတ်သုံးအရိုးစုက အနီရောင် ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေး၏ ခါးတွင် ချိတ်ထားသော ဓားရှည်၏ အရိုးမှ သိမ်းငှက်အရုပ်ကိုမြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ မျက်လုံးပြူးကျယ်သွားမိ၏။

‘ဟင်...သိန်းငှက်မယ် လိန်ရွှောက်ဖုံး’

ဟု လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါကယ်၊ မဆိုးဘူး၊ ရှင်က ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝသားပဲကိုး၊ ကဲ...ပြောစမ်း၊ နဂါးထေးစုထင်းလင်း ဘယ်မှာလဲ’

နံပါတ်သုံးအရိုးစုက သူမ၏အမေးကို အဖြေမပေးပါ။

သူက အေးစက်စက်လေသံဖြင့်....

‘ငါ့လူလေးယောက်ကိုဆတ်ပစ်လိုက်တာ မင်းပေါ့၊ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သိမ်းငှက်မယ် လိန်ရွှောက်ဖုံးက ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ကယ်၊ ရှင့်တပည့်တွေတင်မကဘူး၊ ရှင်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးကိုပါ ရှင်းပစ်ရမယ်၊ ကျွန်မမေးတာကို ဖြေပါဦးစုထင်းလင်း ဘယ်မှာလဲ’

နံပါတ်သုံးအရိုးစုက ခံပြင်းလာမိလေသည်။

‘မင်းမေးတိုင်း ကျုပ်ကဖြေရမှာလား’

သိမ်းငှက်မယ် လိန်ရွှောက်ဖုံး၏ မျက်လုံးများမှ အလင်းရောင် တစ်ချက် ဝင်းလက်သွားလေသည်။

‘ရှင်ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက် မျက်လုံးဆိုတာ၊ ရှင်တို့ဂိုဏ်းကလူတွေကို လုံးဝမမူလို ခိုလှုံစုန်းတောတန်းထဲကို နဂါးလေးစုထင်းလင်းက တစ်ယောက်တည်း လာခဲ့ပြီးပြီ၊ အခု ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း လာပြန်ပြီလေ၊ ဒီတော့ ကျွန်မမေးတာကို ရှင် အေးအေးဆေးဆေးအဖြေပေးပါ’

နံပါတ်သုံးအရိုးစုက သူမအား စူးရှစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားမေးတဲ့မေးခွန်းကို ကျုပ်က အဖြေမပေးဘူးဆိုရင်ကော’

သိမ်းငှက်မယ် လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက စကားမပြောတော့ပါ။

သူမက ဆောင်းထားသော ခမောက်ကို အသာမ,တင်ပြီး ဓားရှည်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက် အိပ်တန်းမှ နီးထစ ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များမှာ လန့်ဖြန်၍ ထပျံသွားကြလေသည်။

စုထင်းလင်းက ခြေကုန်သုတ်၍ ပြေးလွှားနေ၏။

ရုတ်တရက် လူသုံးယောက်က သူ၏သွားလမ်းရှေ့မှ ပိတ်ဆို့ကာဆီးထားလိုက်သဖြင့် စုထင်းလင်းက မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်း မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားမိလေသည်။

လူသုံးယောက်အနက် အလယ်တွင်ရပ်နေသော လူက စုထင်းလင်းအားကြည့်၍ အားရပါးရ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...မင်း ကျုပ်လက်က လွှတ်နိုင်သေးရဲ့လား’

စုထင်းလင်းက သူ့အား ရှုံ့ရှာမုန်းတီးစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ဒီမှာ ခင်ဗျားဟာ စုတုပုအုမဟုတ်လား’

အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ဒီမှာ စုထင်းလင်း၊ သေရမယ့်လူဟာ သိပ်ပြီးစပ်စုတာမကောင်းဘူး’

စုထင်းလင်းရင်ထဲ၌ ထိတ်လန့်လာမိလေသည်။

အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပုံကတိအေးစက်လျက် ရှိနေလေသည်။

သူ၏မျက်နှာပေါ်တွင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လို့သော အရိပ်အယောင်များက ပေါ်လွင်နေလေသည်။

စုထင်းလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ကြိတ်၍ ချလိုက်မိ၏။

‘ခင်ဗျားဟာ စုထုပုဆိုးဆိုရင်တော့ တစ်ချိန်က ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ နာမည်နဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ထောက်ထားသင့်ပါတယ်’

အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ဆော်ငေါက်လိုက်၏။

‘တိတ်စမ်း’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး နံဘေးမှလူနှစ်ယောက်အား လက်တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်၏။

‘တိုက်’

သူ၏ အမိန့်ပေးသံဆုံးသည်နှင့်အရိုးစုဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်က ဓားရှည်များကို ပြိုင်တူ ဆွဲထုတ်လိုက်ကြလေတော့သည်။

စုထင်းလင်းက တုံ့ဆိုင်းခြင်းမရှိပါ။

သူက မိမိ၏ဓားရှည်ကို ရှမ်းခနဲပြည်အောင် ဆွဲထုတ်၍ အရိုးစုဂိုဏ်းသားများအား ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...မင်းက ပြန်ခုခံတိုက်ခိုက်မလို့လား၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ်လဲ ပြန်ကြည့်ပါဦး၊ ဓားကိုတောင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ကိုင်ဆောင်နိုင်ပါ့မလားလို့’

စုထင်းလင်းက ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်း မပြုပါချေ။

သူက အရိုးစုဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်၏ လှုပ်ရှားမှုကိုသာ အာရုံစိုက်နေလေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းသား နှစ်ယောက်က စတင်၍ လှုပ်ရှားလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာပင် နှီးခမောက်ဆောင်းထားပြီး အနီရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်က အပြေးရောက်ရှိလာလေသည်။

သူမ၏ လက်ထဲတွင် ဓားရှည်ကို အသင့်ကိုင်ဆောင်ထားလေသည်။

သူမသည် စုထင်းလင်းရှေ့တွင် ဝင်ရောက်ရပ်တန့်လိုက်ပြီး စကားတစ်ခွန်းမျှမပြောဘဲ အရိုးစု ဂိုဏ်းသား နှစ်ယောက်အား ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

အရိုးစုဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်မှာ ရုတ်တရက် ကြောင်အိမ်အိမ်ဖြစ်နေရာမှ မိန်းကလေးအားပြန်လွန်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ပြောင်းလဲ သွားသော အခြေအနေကြောင့် စဉ်းစားတွေ့ခဲခြင်းမရှိဘဲ မိမိကိုယ်တိုင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှ ဖြစ်တော့မည်ဟု နားလည်လိုက်မိ၏။

စုထင်းလင်းက အနီရောင်မိန်းကလေးအတွက် စိုးရိမ်သွား မိ၏။

‘ညီမလေး... လိန်ရွှောက်ဖုံး’

သူက ဝမ်းသာအားရခေါ်လိုက်လေသည်။

လိန်ရွှောက်ဖုံးက တိုက်ခိုက်နေရာမှ...

‘အစ်ကို... ခပ်ဝေးဝေးကို ဆုတ်နေပါ။ ဒီလူတွေ ကျွန်မ ရှင်းပါမယ်’

သူမကပြောပြီး သွက်လက်သော ဓားကွက်များဖြင့် အရိုးစု ဂိုဏ်းသားများအား ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

စုထင်းလင်းက သိန်းငှက်မယ် လိန်ရွှောက်ဖုံးအား မြင်တွေ့ လိုက်ရသဖြင့် အလွန်ပင် ဝမ်းသာသွားမိလေသည်။

သူသည် သိန်းငှက်မယ်လိန်ရွှောက်ဖုံး၏ဓားပညာမှာ မည်မျှ အစွမ်းထက်ကြောင်း သိရှိထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူကနောက်သို့အသာဆုတ်ကာ လိန်ရွှောက် ဖုံး၏လှုပ်ရှားမှုများကို အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။

လိန်ရွှောက်ဖုံးနှင့် အရိုးစုဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်တို့က ပြင်း ပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေကြ၏။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က စဉ်းစားခြင်းမပြုဘဲ စုထင်း လင်းထံသို့ပြေးဝင်လာပြီး တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းမှာ အအေးလက်ဝါးကြောင့် အတွင်းဒဏ်ရာ ရရှိနေသည့်ကြားမှ အားတင်းကာ ပြန်လည်ခုခံနေရလေသည်။

သူသည် ရှိသမျှအင်အားကို စုစည်းကာ ပြန်လည်ခုခံနေ သောကြောင့် အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ အင်အားသောက် အစွမ်းမပြနိုင်ပါချေ။

သို့သော်...

အချိန်အနည်းငယ် ကြာလာသည်နှင့်အမျှ သူက အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏တိုက်ခိုက်မှုကို မသးမားမတ်မတ်ခုခံခြင်း မပြုနိုင်တော့ပါ။

သူက တဖြည်းဖြည်း နောက်သို့ ဆုတ်ပေးနေရ၏။

သူသည် အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်နှင့် အကြိတ်အနယ် ဖြစ်ပြိုင်ရန်စိတ်ကူးမထားပါ။

အခွင့်သာသည်နှင့် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရန် စဉ်းစား သး၏။

လိန်ရှောက်ဖုံးက အရိုးစုဂိုဏ်းဝင်နှစ်ယောက်အား မိမိ၏ အပြင်းထန်ဆုံး တိုက်ကွက်များဖြင့် တရကြမ်းဖိ၍ တိုက်ခိုက် လိုက်၏။

ထိုအခါ အရိုးစုဂိုဏ်းဝင်နှစ်ယောက်မှာ ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိ တော့ဘဲ လဲကျသေဆုံးသွားကြလေသည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးက အရိုးစုဂိုဏ်းဝင်နှစ်ယောက်လဲကျသေဆုံး သွားသည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်အား ချောခနဲလှည့်ကာ စုထင်းလင်းထဲ ပြေးလွှားလာလေသည်။

ယင်းအချိန်မှာပင် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က လေထဲသို့ ခုန်တက်လိုက်ပြီး စုထင်းလင်း၏ ရင်ဝအား ခြေဖြင့် စုံကနဲ လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း’

စုထင်းလင်းမှာ ရှောင်တိမ်းလိုက်သော်လည်း အနည်းငယ် နောက်ကျသွားသဖြင့် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားလေသည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးက စုထင်းလင်း လွင့်စဉ်ထွက်သွားရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား လေသည်။

အကြောင်းမှာ....

စုထင်းလင်း၏ခန္ဓာကိုယ်သည် နက်ရှိုင်းလှသော ချောက် ကမ်းပါးထဲသို့ ထိုးကျသွားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အေးစက်တောင့်တင်းသွားမိ လေသည်။

သူမက စုထင်းလင်းကျသွားသော ချောက်ကမ်းပါးဆီသို့ ပြေး၍ ကြည့်ရှုလိုက်၏။

ချောက်မှာ အမှန်ဘက်ယ်ပင် နက်လှသဖြင့် အောက်ခြေသို့ ပင် မြင်နိုင်စွမ်း မရှိပါချေ။

‘စုထင်းလင်း.... စုထင်းလင်း’

လိန်ရှောက်ဖုံးက ရွှားသွပ်နေသူတစ်ယောက်ပမာ ချောက် ထဲသို့ ကြည့်ရင်း အသံကုန်ဟစ်အော်နေလေသည်။

သူမ၏ အသံကပ်တင်ရိုက်ကာ ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာ၏။ စုထင်းလင်း၏ တုံ့ပြန်သံကို မကြားရပါချေ။

လိန်ရှောက်ဖုံးသည် ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ကောင်းယူကာ ချောက်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်လေသည်။ ကျောက်ခဲနှင့် အောက် မြေကြီးတို့ ထိတွေ့သံကိုပင် မကြားရပါချေ။

နက်ရှိုင်းလှသော ချောက်ကမ်းပါးထဲသို့ ထိုးကျသွား သော စုထင်းလင်းမှာ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အသက်ရှင်ခွင့်

၇၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ရမည်မဟုတ်ကြောင်း လိန်ရှောက်ဖုံးက နားလည်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်...

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ ရယ်မောသံတစ်ချက် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...မင်း ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ၊ အသူရာချောက်ထဲမှ တစ်သက်လုံးနေပေတော့’

သူက ပြောပြီး အားပေးတရ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

သူမက အံ့ကိုတင်းတစီးကြိတ်ကာ အရိုးစုခေါင်းဆောင်အား ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

‘တောက်...လူယုတ်မာကြီး သေပေတော့’

သူမကပြောပြီး ဓားရှည်ကြီးကို တစ်ချက်ငှေ့ယမ်းကာ အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အား ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကလည်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးမှာ မိမိ၏ အသက်အမြက်ဆုံး သိုင်းတွက်များဖြင့် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အား ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေ၏။

သို့သော်...

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်ထုံး (၃) ❀ ၇၁

သူမသည် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ သိုင်းပညာစွမ်းကို မယှဉ်သာပါချေ။

သူမ၏ ဓားချက်များသည် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ အင်္ကျီကိုပင် ထိအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိပါချေ။

ထိုအချိန်...

ရုတ်တရက် အဘိုးအိုတစ်ယောက် ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကာ လိန်ရှောက်ဖုံးနှင့် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တို့၏ကြားသို့ ခုန်ဝင်၍ ရပ်တန့်လိုက်၏။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် အဘိုးအိုအား တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ အံ့ဩသွားမိလေသည်။

သူက နောက်သို့ခုန်ဆုတ်ကာ တိုက်ခိုက်မှုကို ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ’

‘ကျုပ်က သုံးပန်လှအဘိုးအိုလေ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ပြောပြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်တို့ကိစ္စမှာ ဝင်စွက်ရတာလဲ’

၇၂ ❀ မိုးကျော်သူ

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ကျောတွင်လွယ်ထားသော အရက်
ဘူးတောင်းကြီးကိုဖြုတ်ကာ အားပါးတရ ရယ်မောလိုက်၏။

သူက အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏အမေးကို အပြေမပေး
ဘဲ ဤသို့ ပြောလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားက အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်လား’

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သူ့အား စူးစိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားဟာ စုတုပုအိတော့ မဟုတ်ပါဘူး’

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ခြောက်ကပ်ကပ် ရယ်မော
လိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျား မဆိုးဘူး၊ အကဲခတ်တော်သားပဲ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက...

‘ဒါနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့နာမည်ကို မသိရဘူးလား’

‘မေးပြဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်ဟာ နာမည်ကို
လျှို့ဝှက်နားလည်ရမယ်လေ’

‘ခင်ဗျား မပြောချင်လဲနော်လေ၊ ကျုပ်ကတော့ သိအောင်
လုပ်ရမှာပေါ့’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၇၃

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားကို နိုင်အောင်တိုက်ပြီး သိအောင်လုပ်ရမှာပေါ့’

သူကပြောပြီး လက်တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ သူ၏လက်ထဲတွင် လှံတိုကလေးတစ်ချောင်း ပါရှိ
လာခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် ထိုလှံတိုကလေးအား တွေ့
မြင်လိုက်သည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက် တုန်လှုပ်သွားမိလေ
သည်။

‘ခင်ဗျားနဲ့ နောက်မှ စာရင်းရှင်းမယ်ဗျာ’

ဤသို့ပြောပြီးသည်နှင့် ချာခနဲလှည့်ကာ လျင်မြန်စွာ ပြေး
ထွက်သွားလေသည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးနှင့် သုံးပန်လှအဘိုးအိုတို့မှာ အံ့အားသင့်
ကာ ငေးမောကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

၇၄ ❀ မိုးကျော်သူ

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘အဘ... အချိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ဘာဘွဲ့ လှတို့ကလေးကိုတွေ့တာနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ထွက်ပြေးသွားရတာလဲဟင်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ပခုံးနှစ်ဖက်အား တွန့်လိုက်၏။

‘ငါလဲ မစဉ်းစားတတ်တော့ပါဘူး’

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘အဲဒီ အချိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကို ဘာဘိသလားဟင်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘မသိဘူး၊ မြင်လဲမမြင်ဖူးဘူး’

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုလိုက်သည်။

‘အဲဒီလူဟာ အအေးလက်ဝါးသိုင်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် တတ်မြောက်ထားတယ် ဘာဘွဲ့’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ ငါစဉ်းစားရခက်နေတာပေါ့၊ ငါဘိသလောက်ဆိုရင် အအေးလက်ဝါးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် တတ်ကျွမ်းထားတဲ့ လူဟာ သိုင်းသောကဗွာ စုထုပုအု တစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၇၅

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက သူ့အား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါနဲ့ ဘာက ဒီနေရာကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်လာတာလဲ’

သုံးပန်လှ အဘိုးအိုက တည်ကြည်လေးနက်သော ဟန်မူ ဖုဖြင့်...

‘ငါက စုထင်းလင်းကိုကူညီဖို့ ရောက်လာတာပါ’

သူ၏ စကားကြောင့် လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက ဝမ်းနည်းလာမိလေသည်။

‘ဘာ အလာကောင်းပေမယ့် အခါနှောင်းသွားပါပြီရှင်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက ‘ငိုကြွေးလိုက်လေသည်။

‘သူ...သူ ချောက်ထဲကိုကျသွားပါပြီ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘အင်း...ငါနည်းနည်းလေးနောက်ကျသွားတာပဲကိုး’

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဘာက သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေလားဟင်’

၇၆ ❀ မိုးကျော်သူ

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက....

‘ဆိုပါတော့’

လိန်ရှောက်ဖိုက သူ့အားကြည့်လိုက်၏။

‘အဲဒီချောက်ထဲမှာ အစ်ကိုအသက်ရှင်နိုင်ပါဦးမလားဟင်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သူမအား စိတ်မကောင်းစွာဖြင့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘အင်း... အသက်ရှင်ဖို့ကတော့ သိပ်ပြီးမျှော်လင့်ချက် မရှိပါဘူး၊ အဲဒါ အသုစုချောက်လို့ခေါ်တယ်၊ အဲဒီ ချောက်ထဲမှာ သရဲရွာရှိတယ်’

လိန်ရှောက်ဖိုး၏ မျက်လုံးများ စူးရှတောက်ပ သွားလေသည်။

‘သရဲရွာ.... ဟုတ်လား ဘာ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်’

လိန်ရှောက်ဖိုးက အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်သည်။

‘သရဲရွာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘီလူးရွာပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်ကို စုထင်းလင်းကိုတော့ ဒီအတိုင်းပစ်ထားခဲ့နိုင်ဘူး၊ အဘက ကျွန်မကို

လမ်းပြပြီး လိုက်ပို့ပေးပါလားရှင်၊ အစ်ကို့ရဲ့ အလောင်းကို သွားကောက်ချင်တယ်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ဝမ်းနည်းပါတယ် မိန်းကလေးရယ်၊ ငါ့မှာအရေးတကြီး ကိစ္စလေးရှိနေသေးလို့ သွားခွင့်ပြုပါဦး’

ဟု ပြောကာ လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

သူမက အသူရာချောက်ထဲသို့ ဆင်းလာရင်းမှ အတိတ်၏ ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာမိနေလေတော့သည်။

သံယောဇဉ်

သိန်းငှက်မယ် လိန်ရွှောက်ဖုံး....

သူမသည် ချောက်ထဲ၌ မရွှေမလှသေဆုံးနေမည် ဖြစ်သော စုထင်းလင်း၏ အလောင်းအား ဤအတိုင်း ပစ်မထားရက် ပါပေ။

ထို့ကြောင့် သူမက ခပ်ပြေပြေလေး နိမ့်ဆင်းနေသော တောင်ခါးပန်းမှ အသူရာချောက်ထဲသို့ ဆင်းခဲ့လေသည်။

သူမသည် စုထင်းလင်း အပေါ်တွင် အမှန် တကယ် သံယောဇဉ်ကြီးမားလှသူ တစ်ယောက် ဖြစ်၏။

အကြောင်းမှာ သူမသည် ငယ်စဉ်ကပင် စုထင်းလင်းနှင့် ရင်းနှီးသိကျွမ်းခဲ့ရသူ တစ်ယောက် မဟုတ်ပါလော။

ထိုအချိန်တုန်းဆီက လိန်ရွှောက်ဖုံး၏ အသက်မှာ ခုနစ်နှစ် မျှသာ ရှိသေး၏။

သူမ၏ မိဘနှစ်ပါးသေဆုံးသွားသောကြောင့် ဦးလေးဖြစ် သူက သူမအား သိုင်းဆရာကြီးတစ်ယောက်ထံတွင်သွားရောက် ကာ ကြည့်ရှုပေးပါရန် အပ်နှံခဲ့လေသည်။

သိုင်းဆရာကြီးက ဤကဲ့သို့ အရွယ် မရောက်သေးသည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးအား ထိန်းရ ကျောင်းရ ခက်ခဲလှသည်ဟု ဆိုကာ လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် လိန်ရွှောက်ဖုံးအား ဦးလေးဖြစ်သူကလက်ဆွဲ ကာ မျက်နှာငယ်ငယ်နှင့် ပြန်လည် ထွက်ခွာရန် ဟန်ပြင် လိုက်စဉ်...

အသက် ဆယ်ခုနှစ်နှစ်ခန့် ရှိပြီ ဖြစ်သော စုထင်းလင်းက
ဖခင်သိုင်းဆရာကြီးအား ဆန္ဒပြုလေသည်။

သူသည် နှမငယ် မရှိသောကြောင့် လိန်ရွှေကပ်ဖုံးအား
ပြန်မလွှတ်ဘဲ ခေါ်ယူ မွေးစားရန် ပြောဆို ပူဆာလေ
တော့သည်။

သူ၏ဆူပူဆန္ဒပြုမှုကြောင့် ဖခင်သိုင်းဆရာကြီးမှာ မနေသာ
တော့ဘဲ လိန်ရွှေကပ်ဖုံးအား သမီးအဖြစ် မွေးစားထားခဲ့ရ
လေသည်။

ဖခင်ကြီးမှာ လိန်ရွှေကပ်ဖုံးအား မွေးစားထား ခဲ့သည့်
အတွက် အလွန်အကျိုးရှိကြောင်းကို နောင်အခါတွင်သိရှိခဲ့ရ
လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လိန်ရွှေကပ်ဖုံးသည် သိုင်းပညာ
ကို အလွန်ဝါသနာကြီးသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။
သူမသည် အိမ်မှုကိစ္စများများလုပ်ကိုင်ပေးနေရသည့်ကြား
ကပင် အချိန်ရတိုင်း သိုင်းပညာကို ဝင်ရောက် သင်ကြားခဲ့
လေသည်။

စုထင်းလင်းကမူ အသက် တစ်ဆယ်ရှစ်နှစ် ပြည့်သည့်တိုင်
အောင် သိုင်းပညာကိုစိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိပါချေ။

ထို့ကြောင့် သင်ကြားခြင်းလည်း မပြုပါချေ။

ဖခင်ကြီးမှာ သားဖြစ်သူအား မိမိနည်းတူ သိုင်းပညာ
ထူးချွန်ထက်မြက်စေလိုသောကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲနေခဲ့ရ၏။

ယင်းအခြေအနေကို ရိပ်စားမိလိုက်သော လိန်ရွှေကပ်ဖုံးက
နှုတ်ဆိုးသော ညီမငယ် တစ်ယောက်ပမာ စုထင်းလင်းအား
အမျိုးမျိုးနှံ့ကာသိုင်းပညာလေ့ကျင့်ရန် ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

စုထင်းလင်းမှာ လိန်ရွှေကပ်ဖုံးအား ချစ်ခင်တွယ်တူနေ
သောကြောင့် နှုတ်ဆိုးသည့်ညီမလေးအား အလိုက်သင့်အနေ
ဖြင့် လိန်ရွှေကပ်ဖုံးနှင့်အတူ သိုင်းပညာသင်ကြားပေးခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ သိုင်းဆရာကြီး၏ စိတ်ဆန္ဒလည်း
လိန်ရွှေကပ်ဖုံးကြောင့် ပြည့်ဝခဲ့ရလေသည်။

အသက်အရွယ်ကြီးပြင်းပြီး အပျိုပေါက်အရွယ်သို့ရောက်ရှိ
လာသောအခါ လိန်ရွှေကပ်ဖုံးမှာ ဆတ်ဆတ်ကြ မိန်းကလေး
တစ်ယောက် ဖြစ်လာလေသည်။

သူမသည် မှန်သည်ဟုထင်သောအခါ မည်သည့်မျက်နှာကိုမျှ
မထောက်ဘဲ ခိုးခိုးခေါက်ခေါက်ပြောချလေ့ရှိ၏။

ကပ်ဖက်စီးနင်း အနိုင်ကျင့်ခဲ့ရသူများကို တွေ့ပါကလည်း
မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည် ဖြစ်စေ၊ မသက်ဆိုင်သည် ဖြစ်စေ
တရားခံရသည့်ဘက်မှ ဝင်ရောက်ကူညီပေးလေသည်။

သူမတို့ မိသားစုလေးသည် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေလာခဲ့ကြ
ရာမှ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျသောတစ်နေ့သို့ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုနေ့ကား လူဆိုးတစ်စု ရောက်ရှိလာကာ စုထင်းလင်း၏
ဖခင် သိုင်းဆရာကြီးကို ဝိုင်းဝန်း၍တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

သိုင်းဆရာကြီးမှာ ကြီးစား၍ခုခံပါသော်လည်း အင်အား
မမျှသောကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရလေသည်။

လာရောက်တိုက်ခိုက်သော လူတစ်ဝက် ကျော်ကျော်မှာ
လည်း သိုင်းဆရာကြီး၏ လက်ချက်ကြောင့် အသက်ပျောက်
ကုန်ကြရ၏။

ထိုသို့ အသက်လု၍ တိုက်ခိုက်နေကြသည့် အချိန်တွင်
စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရှောက်ဖုံးတို့မှာ အိမ်တွင်မရှိကြပါ။

သူတို့သည်ဈေးဝယ်ရာမှပြန်လာကြသောအခါ ဖခင်ကြီးမှာ
ရန်သူများ၏လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးနေပြီ ဖြစ်၏။

သူမတို့ နှစ်ယောက်က ကျန်နေသေးသော ရန်သူ ဆယ်
ယောက်အား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ရန်သူ ဆယ်ယောက်မှာ သူမတို့နှစ်ယောက်အား မယှဉ်
သာဘဲ ထေဆုံးခဲ့ကြရလေသည်။

ထိုရန်သူများမှာ မြို့စားကြီးက ရာဇဇာတ်ခတ်ရန် အလိုရှိ
နေသည့် ဒုစရိုက်သမားများ ဖြစ်ကြ၏။

ဤဒုစရိုက်သမားများတစ်ဖွဲ့လုံးကို နှိမ်နင်းနိုင်သည့်အတွက်
မြို့စားကြီးကိုယ်တိုင်ကြွရောက်လာကာ စုထင်းလင်းနှင့် လိန်
ရှောက်ဖုံးတို့အား ဆုများချီးမြှင့်လေသည်။

မြို့စားကြီးသည် စုထင်းလင်းအား နဂါးလေးစုထင်းလင်း
ဟု တင်စား အမည်ပေးကာ လိန်ရှောက်ဖုံးအား သိန်းငှက်ရုပ်
ရေးထိုးထားသော ဓားကိုချီးမြှင့်ကာ သိန်းငှက်မယ် လိန်
ရှောက်ဖုံးဟု ခေါ်တွင်စေခဲ့လေသည်။

ထို့ပြင် စုထင်းလင်းအား နေပြည်တော်တွင် အမှုထမ်းလိုက်
အချိန်မရွေး ရာထူးပေးမည်ဟု ကမ်းလှမ်းခဲ့လေသည်။

စုထင်းလင်းသည် ဖခင်အားလူဆိုးဓားပြများကသတ်ဖြတ်
လိုက်သည့်အတွက် လူဆိုးများအား မုန်းတီးမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် လူဆိုးများကို ဥပဒေဘောင်တွင်းမှ နှိမ်နင်း
နိုင်ရန်အတွက် စုထင်းလင်းက နေပြည်တော်တွင် တပ်မှူးလေး
အဖြစ် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့လေသည်။

စုထင်းလင်းက နေပြည်တော်တွင် အမှုထမ်းဆောင်မည်ဟု
သိသောအခါ လိန်ရှောက်ဖုံးက မခွဲနိုင်သောကြောင့် ငိုကြွေး
ကာ တားဆီးခဲ့လေသည်။

သို့သော် စုထင်းလင်းက မိမိ၏ယုံကြည်ချက်ကို မတားဆီးပါနှင့်ဟု ပြောလာသောကြောင့် လိန်ရွှေကမ်းက မထက်သာဘဲ လက်လျှော့လိုက်ရလေသည်။

စုထင်းလင်းက သူမအားစိုက်ကြည့်လိုက်၏။

မိဘမဲ့ဖြစ်နေသော ဤမိန်းကလေးက မိမိအား တွယ်တာနေသည်မှာ သဘာဝကျပေသည်ဟု နားလည်ထားပေသည်။

‘ငိုမနေပါနဲ့ ညီမရယ်၊ အိမ်ကသာစောင့်ပါ၊ တစ်နေ့ကျရင် အစ်ကိုပြန်လာမှာပါ’

ဟု နှစ်သိမ့်ခဲ့လေသည်။

ထိုအခါ လိန်ရွှေကမ်းက ခေါင်းအသွင်သွင် ခါးယမ်းကာ...

‘ဟင့်အင်း...ဟင့်အင်း... မရဘူး...မရဘူး၊ အစ်ကိုမရှိရင် ကျွန်မ မနေတတ်ဘူး သိရဲ့လား’

စုထင်းလင်းက အပျိုတော်ဝင်စ လှချင်တိုင်းလှနေပြီ ဖြစ်သော လိန်ရွှေကမ်းအား အတန်ကြာအောင် ငေးမောကြည့်ကာ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘ကျုပ်အပေT ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ဘောင်မှ သံယောဇဉ်တွယ်နေရတာလဲကွာ’

လိန်ရွှေကမ်းက မျက်ရည်များကိုသုတ်ကာ ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့သံယောဇဉ်တွယ်ရမှာလဲ၊ အစ်ကိုတို့ ကျွန်မတို့ စချစ်နေလို့ပေါ့၊ အစ်ကိုကလဲပြီး တစ်ခြားဘယ်ယောက်ျားလေးကိုမှ ကျွန်မ မယူဘူး၊ အစ်ကိုကလဲ ကျွန်မကိုပစ်ပြီး တခြား ဘယ်မိန်းမကိုမှ မယူရဘူး၊ ယူရဲယူကြည့်၊ အဲဒီမိန်းမကိုကျွန်မကိုယ်တိုင်လာသတ်မယ်ဆိုတာမှတ်’

လိန်ရွှေကမ်းသည် အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်လည် မြင်ယောင်၍ငိုကြွေးရင်း သရဲရွာရှိသည့် အသူဌေးချောက်ထဲသို့ လှည့်ပတ်ကာဖြင့် ခက်ခက်ခဲခဲ ဆင်းနေလေသည်။

သူမသည် တစ်နေ့လုံး ကြီးစား၍ ဆင်းခဲ့သော်လည်း သူမအားလိုသော ချောက်၏အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်ဆီသို့ ထောက်ဖို့လာခြင်း မရှိသေးပါချေ။

၈၆ ❀ မိုးကျော်သူ

သူမမှာ အလွန် ပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ရွတ်တရက် တွေ့မြင်လိုက်ရသော ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံး ဘေး၌ ဝင်၍ အနားယူရန် ဆုံးဖြတ်မိလိုက်၏။

အနားမယူ၍လည်း မဖြစ်တော့ပါချေ။

လိန်ရွှောက်ပုံးအနေနှင့် သရဲရွာသို့ အရောက် ဆက်လက် သွားလိုပါသော်လည်း အမှောင်ထုက ကြီးစိုးလာပြီ မဟုတ် ပါလော။

ထို့ကြောင့် သူမက ကျောက်တုံးကြီးအနီးတွင် လှဲကျင်း အာ မီးဖိုလိုက်ရလေတော့သည်။

မြေ မြေချင်း ခြေမြစ်

သုံးပန်လှအဘိုးအိုသည် သို့မဟုတ် အရက်သမားအဘိုးအို သည် စိန်တိတ်မြို့၏ အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ အရက်ဝယ်၍ ထွက် ယာခဲစေသည်။

သူသည် အရက်ဆိုင်၏ အပြင်ဘက်ဆီသို့ရောက်မှ အတွင်း တွင် ထိုင်နေသော လူတစ်ယောက်ကို သတိပြုမိလိုက်သဖြင့် နောက်ပြန်၍ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူ မျက်စိမမှားပါ။

အရက်ဆိုင်တွင် ထိုင်နေသောလူမှာ ခေါင်းကြီး ဆိုသော လူရွယ်ပင် ဖြစ်၏။

၈၈ ❀ မိုးကျော်သူ

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ဆိုင်ထဲသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့လေသည်။

သူက ခေါင်းကြီးရှိရာသို့ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့လေသည်။

သူသည် ခေါင်းကြီး၏ အနီးသို့ ရောက်ရှိသော အခါ ဓူးရှသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စိုက်ကြည့်ကာ အေးစက်စက် အသံဖြင့်....

‘နဂါး အလံတို့ကို နေရာအနှံ့ လိုက်စိုက်နေတာ မင်း ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက....

‘မင်းကို စုထင်းလင်းက စိုက်ခိုင်းတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘အမှန်ပဲ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အင်း... စုထင်းလင်း... စုထင်းလင်း’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၈၉

‘စုထင်းလင်း ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ အဘ’

‘ဘာဖြစ်ရမှာလဲကွ၊ သူက အဲဒီလိုအလံတို့ကို လိုက်စိုက် ခိုင်းတော့ ကိုယ့်ဆေတွင်း ကိုယ်တူးသလို ဖြစ်သွားတာ ပေါ့ကွာ’

ခေါင်းကြီးက ထိတ်လန့်သွားမိလေသည်။

‘စုထင်းလင်း ဆေသွားပြီ ဟုတ်လား’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ခေါင်းကြီးက ရုတ်တရက် အနီရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမလှလေးအား ဖျတ်ခနဲသတိရလိုက်၏။

‘သူ့ကို တွေ့ချင်တဲ့လူကော... သူ့ဆီရောက် မသွားဘူးလားဟင်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘သူ့ကိုတွေ့ချင်တဲ့လူက ဘယ်သူလို့မင်းထင်နေလဲ’

ခေါင်းကြီးက....

‘သူ့ မိန်းမလေ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ပြုံးလိုက်၏။

‘မင်းက နီးခမောက်နဲ့ အနီရောင် ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ မိန်းကလေးကို သူ့ မိန်းမလို့ထင်နေသလား’

၉၀ ❀ မိုးကျော်သူ

ခေါင်းကြီးက ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားမိလေသည်။

‘အဲဒီမိန်းကလေးက သူဟာ စုထင်းလင်းရဲ့ ဇနီးလို့ ပြော
တာပဲ၊ ဘာလဲ အဘကမဟုတ်ဘူးလို့ပြောချင်လို့လား’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ချင်လဲ ဟုတ်မှာပေါ့’

‘ဟာ’

ခေါင်းကြီးက နားရွပ်သွားဟန်ဖြင့် မိမိ၏ ဦးခေါင်းကို
ထပြင်းပြင်းဖြင့် ကုတ်နေလေတော့သည်။

ခေါင်းကြီးက သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား နားမလည်ဟန်ဖြင့်
ငေးမော၍ ကြည့်နေမိလေသည်။

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘မင်းဘယ်သူ့ကိုရွာနေတယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုမှန်မှန်ပြောစမ်း’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၉၁

ခေါင်းကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော့် အဓိကတွေ့ချင်လို့ရွာနေမယ့်လူက စုတုပူအူပါ’
သုံးပန်လှအဘိုးအိုက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

‘နောက်တော့ကော’

ခေါင်းကြီးက...

‘ခုံစွမ်း’

‘နောက်ကော’

‘ဖေ့အင်း’

သုံးပန်လှ အဘိုးအိုက သူ့အား အံ့သြစွာ ကြည့်လိုက်
လေသည်။

‘နောက်ကော...ရှိသေးလား’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့—ကျန်ပါသေးတယ်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက အဝက်ဘူးတောင်းကြီးကို နှုတ်ခမ်း
ထွင်တေ့ကာ တစ်ချက်မော့ချလိုက်ပြီး...

‘ဘယ်သူလဲ’

ခေါင်းကြီးက—

၈၂ မိုးကျော်သူ

‘ဝိုးမေတို့သားအမိ’

ယင်းကဲ့သို့ပြောလိုက်မိသည်နှင့် သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ထခုန်
လိုက်မိလေတော့သည်။

သုံးပန်လှ အဘိုးအိုက ခေါင်းကြီးအား ဖျက်လုံးပြူး၍
စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘မင်းကအဲဒီလူတွေကို ဘာကိစ္စနဲ့လိုက်ရှာတာလဲ’

ခေါင်းကြီးက ပခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်သည်။

‘ဒီလိုပေါ့၊ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်ရှိလို့ပါ။’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သူ၏ လည်ပင်းအား ရုတ်တရက်
ဖျစ်ညှစ်လိုက်လေသည်။

‘ဟေ့...မင်းမှန်မှန်ပြောစမ်း၊ ဘယ်သူကခိုင်းလို့ ဒီလူတွေ
အကြောင်းကိုလိုက်စုံစမ်းနေရတာလဲ’

နဂါးဖျက်စောင်း သိမ်းငှက်ဖျက်လုံး (၃) ၃၃

ခေါင်းကြီးမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့်...

‘လောလောဆယ် ပြောလို့မဖြစ်သေးတာကြောင့် မပြော
ပါရစေနဲ့ဗျာ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သူ့အား စူးရှစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်
လေသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့မပြောရမှာလဲ၊ မပြောရင် မင်းကို ငါထက်
ပစ်မယ်’

ခေါင်းကြီးက သူ့အားထိတ်လန့်စွာ မော့ကြည့် လိုက်၏။

‘အတ... အဘနာမည် သုံးပန်လှဆိုတာ အမှန်ပဲလား
ခင်ဗျာ’

‘အေး...အမှန်ပဲ၊ ဘာလဲ မင်းက မယုံလို့လား’

‘အဘမှာ တခြားနာမည် ရှိအေးလားဟင်’

‘ရှိရှိမရှိရှိကွာ... မင်းမှန်မှန်သာဖြေ၊ မင်းက ဘာကိစ္စနဲ့
အဲဒီလူတွေကိုလိုက်စုံစမ်းနေရတာလဲ၊ အဲဒါကို-သိချင်ပါတယ်’

‘ကျွန်တော် လည်းပင်းလက်ကို ဖယ်ပေးပါဦးဗျာ၊
အသက်ရှူလို့ မရတော့ဘူး’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက လည်ပင်းမူလက်ကို ဖယ်ရှားပေးကာ
ခေါင်းကြီးအား စိုက်ကြည့်နေ၏။

၉၄ ❀ မိုးကျော်သူ

အတန်ကြာသည်အထိ ခေါင်းကြီးထဲမှ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိပါချေ။

ဤတွင် သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခါးကြားမှစားကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ခေါင်းကြီးက ကမန်းကတန်း လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

‘ပြော...ပြောပါတော့မယ် အဘရယ်’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းကြီးအားကြည့်၍ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘မင်းကို ပထမဆုံး မေးခွန်းတစ်ခု မေးချင်တယ်၊ ခင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ’

ခေါင်းကြီးက...

‘ကျွန်တော် ကို အားလုံးက ခေါင်းကြီးလို့ပဲ ခေါ်ကြပါတယ်’

‘ထားပါတော့... မင်း စောစောကပြောခဲ့တဲ့လူကို ဘယ်သူက ရွာခိုင်းတာလဲ’

‘နာမည်ကိုတော့ မပြောပါရစေနဲ့၊ ကျွန်တော် ရဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်တစ်ယောက်က ရွာခိုင်းတာပါ’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၉၅

‘ထားပါတော့... အဲဒီလူတွေကိုတွေ့ရင် မင်းက ဘာလုပ်မလို့လဲ’

‘လုံထန်းအကြောင်းကို စုံစမ်းရတာက ဝူးမေနဲ့ ကလေးတယ်ရောက်နေတယ်ဆိုတာ သိချင်လို့ပါ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘အင်း...လုံထန်းကော သူ့မိန်းမနဲ့ကလေးတို့ဟာ ပျောက်နေတာ အမှန်ပဲကွ’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် လုံထန်းရဲ့အိမ်ကို သွားပြီးစုံစမ်းတာ ဒီအတိုင်းပဲ ကြားခဲ့ရပါတယ်’

သုံးပန်လှက သူ့အားကြည့်လိုက်၏။

‘ဒါနဲ့ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေက အဲဒီ ဝူးမေနဲ့ကလေးတွေ ဘယ်လိုပစ်သက်နေတာလဲ’

‘အဲဒါကိုတော့ သူက မပြောဘူး၊ ဝူးမေတို့သားစာမိကို စော့အောင်ရွာပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေထိုင်ကြဖို့နဲ့ သိက္ခာရှိရန်နေဖို့ ပြောပေးပါလို့ မှာလိုက်ပါတယ်’

‘မင်းမိတ်ဆွေရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ပြောပါဦး’

၉၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ခေါင်းကြီးက တွေ့ဝေသွားလေသည်။

အတန်ကြာမှ သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး....

‘အဲဒီလူကို ကျွန်တော့် မမြင်ဖူးပါဘူးခင်ဗျာ’

သူ၏စကားကြောင့် သုံးပန်လှအဘိုးအိုမှာ ပါးစပ်ဟောင်း
လောင်း ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခေါင်းကြီးအား ပါးစပ်ဟောင်း
လောင်းဖြင့် ကြည့်နေလေသည်။

အတန်ကြာမှ သူက ယုံကြည်ဟန်ဖြင့်....

‘မင်းက ကိုယ့်ရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ကိုတောင်မှ
မမြင်ဖူးဘူးဟုတ်လား’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်းပြောတာပါ၊ သူဟာ ကျွန်တော်
ရဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တာမှန်ပေမယ့် သူ့ကို အမြင်မခံခဲ့ဘူး’

အသံနဲ့ပဲ ကျွန်တော်ကို စကားပြောတာပါ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သူ့မျက်နှာအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

ခေါင်းကြီးသည် စိတ်ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေသော
လူတစ်ယောက်မဟုတ်ကြောင်း အကဲခတ်မိလိုက်လေသည်။

‘အင်း... ထားပါတော့လေ၊ နောက်ပြီး ‘ဖေ’အင်းဆိုတဲ့
လူကို ရွာတာကောကွာ’

‘အဲဒီ ဖေ့အင်းဆိုတဲ့လူကို ရွာတွေ့ရင် သရဲရွာကို လာခဲ့ဖို့
ကျွန်တော် ရဲ့မိတ်ဆွေကြီးက မှာလိုက်ပါတယ်’

‘သရဲရွာ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘မင်းရဲ့မိတ်ဆွေက အဲဒီသရဲရွာမှာနေသလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘အင်း... မင်းပြောတဲ့ စကားတွေက အထူးအဆန်းတွေ
ချည်းပါပဲ’

ခေါင်းကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေနဲ့
ချည်း ကြုံခဲ့ရတာပါ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက အနည်းငယ်တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ...

‘ဒါနဲ့ စုတုပုအုနဲ့ ခုံစွမ်းတို့ကို တွေ့ချင်တာကကော’

ခေါင်းကြီးက...

‘အဲဒီ လူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့ရင် သတိပေးဖို့ ကျွန်တော်နဲ့ မိတ်ဆွေတွေက မှာလိုက်ပါတယ်’

သုံးပန်လှအဘိုးအို၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ် သွားမိလေသည်။

‘မင်းက လူသတ်သမားပေါ့ဟုတ်လား’

ခေါင်းကြီးက လက်ကာပြလိုက်၏။

‘မဟုတ်ပါဘူး’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက မျက်မှောင့်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဒါနဲ့ မင်းကို သတ်ခိုင်းလိုက်တယ်ဆို’

ခေါင်းကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘ဒါက ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်နဲ့ အသက်ကို အယ်တင်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်မို့သာ ကတိ ပေးခဲ့ရ ပေမယ့် ကျွန်တော်က လူမပြောနဲ့ ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင်ကိုတောင်မှ မသတ်ဝံ့ပါဘူး’

‘ဒါဆိုရင် စုတုပုအုနဲ့ခုံစွမ်းကို မင်းကမသတ်ချင်ဘူးပေါ့ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုခုတော့ရှိတယ်၊ စုတုပုအုကိုတွေ့ရင် မီးပုလဲဆေးမြစ်ကို ကောင်းချပါလိမ့်မယ်’

‘ဘယ်သူ့အတွက်တောင်းမှာလဲ’

‘ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေအတွက်ပါ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သက်ပြင်းရှည်ကြီး တစ်ချက်ချကာ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

သူက အရက်ဆောင်းကောင်ဘာဆီသို့သွားကာ သူ၏အရက်ဘူးတောင်းကြီးထဲသို့ အရက်များကို ဝယ်ယူ၍ ဖြည့်ထည့်နေလေသည်။

ရုတ်တရက် သူသည် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် အရက်ဘူးတောင်းကြီးကိုဝှက်ကာ ဆိုင်ထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ခေါင်းကြီးက ထိုအဖြစ်အပျက်ကို တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ စုတုပုအု၏သောက်လက်စအရက်ကို ကမန်းကတန်း မော့ချလိုက်ပြီး သုံးပန်လှအဘိုးအို ပြေးလွှားသွားရာဆီသို့ အားကုန်ပြေးလိုက်လေတော့သည်။

ခါးကုန်း အဘိုးအိုကြီးသည် ခါးက တစ်ဆစ်ချိုးထားသကဲ့သို့ ကုန်းနေသောကြောင့် လမ်းလျှောက်ရာတွင် အခက်အခဲတွေ့နေရသဖြင့် ခရီးမတွင်လှပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူ့နောက်မှ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လိုက်သော သုံးပန်လှအဘိုးအိုက မကြာမီမှာပင် လိုက်မိလာလေသည်။

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ခါးကုန်းအဘိုးအိုအား ကျော်တက်ကာ ရွှေ့ပိတ်၍ ရပ်လိုက်၏။

ခါးကုန်းအဘိုးအိုက သုံးပန်လှအဘိုးအိုအား မေ့ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားဘယ်သူလဲဆိုတာ မှန်မှန်ပြောစမ်းပါ’

ခါးကုန်းအဘိုးအိုက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲဆိုတာ မှန်မှန်ပြောစမ်းပါ’

ခါးကုန်းအဘိုးအိုက...

‘ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ်ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားနဲ့ဘာဆိုင်သလဲ’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ၁၀၁

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျား တခြားလူကိုပဲ ညာလို့ရမယ်၊ ကျုပ်ကိုဘော ညာလို့မရပါဘူးဗျာ’

ခါးကုန်းအဘိုးအိုက သူ့အားမော့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒီမှာ...ခင်ဗျားဘာတွေလာပြောနေတာလဲ’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက...

‘ကျုပ် ဘာတွေပြောနေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိပ်သိချင်နေသလား’

ခါးကုန်းအဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘အင်း...သိပ်သိချင်တယ်၊ ပြောစမ်းပါဦး’

သုံးပန်လှအဘိုးအိုက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒါဆိုသဲပြောရတာပေါ့၊ ခင်ဗျား စုတုပုအု မဟုတ်လား’

သူ၏စကားကြောင့် ခါးကုန်းအဘိုးအိုက ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

၁၀၂ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဟား...ဟား...ဟား’

သုံးပန်းလှ အဘိုးအိုက အတန်ကြာအောင် ရယ်မောနေလေသည်။

ခါးကုန်းအဘိုးအိုက သူ့အားစိုက်ကြည့်နေ၏။

သုံးပန်းလှအဘိုးအိုက ရယ်မောခြင်းကို ရပ်တန့်ကာ ခါးကုန်းအဘိုးအိုအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားဟာ လက်စသတ်တော့ အရိုးစုဂိုက် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်နေမှကိုး၊ သေပေတော့’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး ခါးကုန်းအဘိုးအိုအား လက်ဝါးတစ်ဖက်ဖြင့် ခိုက်ချလိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း’

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ခါးကုန်းအဘိုးအိုကြီးက နောက်သို့ လှည့်စဉ်သွားလေသည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲ၌ လှပစွာ တစ်ပတ်လှည့်လိုက်ပြီးနောက် မြေပြင်ပေါ်သို့ ခြေစုံရပ်လိုက်မိ၏။

သို့အခါ သူ၏ခါးမှာ မကုန်းတော့ပါချေ။

သူက သုံးပန်းလှ အဘိုးအိုအနီးသို့ လျှောက်သွားကာ...

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်လုံး (၁) ❀ ၁၀၃

‘ကျုပ်ကို စုတုပုအုမှန်း ခင်ဗျားသိနေပြီ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားကကော အယ်သူလဲ’

သုံးပန်းလှအဘိုးအိုက...

‘ကျုပ်နာမည် သုံးပန်းလှလေး အားလုံးသိနေတာပဲ’

စုတုပုအုက ရယ်မောလိုက်သည်။

သုံးပန်းလှအဘိုးအိုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဆိုစမ်းပါဦး’

စုတုပုအုက မဲပြုံး ပြုံးလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားရဲ့တိုက်ကွက်တစ်ကွက်ကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျားဟာ ခုံစွမ်းဆိုတာကို ကျုပ်က သိမိပါတယ်ဗျာ’

သူက သုံးပန်းလှအဘိုးအိုအား စိုက်ကြည့်ကာ...

‘ခင်ဗျားဟာ ခုံစွမ်း မဟုတ်လား’

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အခြေအနေကို တစ်နေရာမှ ချောင်းကြည့်နေသော ခေါင်းကြီးက ထိုစကားများကို ကြားလိုက်သည့်အခါ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားရလေတော့သည်။

၁၀၄ ❀ မိုးကျော်သူ

အအေးလက်ဝါးသိုင်းသမားကြီး စုတုပုအုသည် စကား ဆုံးသည်နှင့် လက်နှစ်ဖက်ကို လျှပ်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်၏။

ခုံစွမ်းကလည်း တွေ့ဝေတုံ ဆိုင်းခြင်း မရှိဘဲ သူ၏ အား အတားရဆုံး လှံတိုက်လေးဖြင့် ပြန်လည်ခုခံလိုက်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ တိုက်ကွက်များမှာ အလွန်ပင် လျှပ်မြန်လှ သဖြင့် တစ်နေရာမှ ချောင်းကြည့်နေသော ခေါင်းကြီး၏ ခန္ဓာ ကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထလာမိလေသည်။

စုတုပုအုက ခုံစွမ်းတိုက်ခိုက်လာသော လှံတိုက်လေးအား ခုန်၍ ရှောင်ရှားလိုက်ရင်းမှ လက်ကာပြလိုက်၏။

‘နေဦး၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တစ်ခု မေးစရာရှိတယ်’

ခုံစွမ်းက တိုက်ခိုက်မှုကို ရပ်ဘန့်ကာ စုတုပုအုအား မျက်မှောင်ကြည်၍ ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက ဘာပြောမလို့လဲ’

စုတုပုအုက....

‘စောစောက ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို အရိုးစုရိုက်ချုပ်လို့ စုပ်စွဲခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

ခုံစွမ်းက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၀၅

‘စုပ်စွဲတာ မဟုတ်ဘူး၊ အမှန်ပြောတာ’

စုတုပုအုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ကျုပ်က ဒီလိုအလုပ်မျိုးကို ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး’

ခုံစွမ်းက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘ဒါဆို မင်းရဲ့အအေးလက်ဝါးသိုင်းကို ဘယ်သူတွေက ဆင်ပေးခဲ့ဖူးသလဲ’

စုတုပုအုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ကျုပ်ရဲ့ သိုင်းပညာကို ဘယ်သူ့ကိုမှ အမွေမပေးခဲ့ဖူးပါဘူး’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြည်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် အရိုးစုရိုက်ခေါင်းဆောင်က ဘာဖြစ်လို့ အအေးလက်ဝါးသိုင်းကို တတ်နေရတာလဲ’

စုတုပုအုက သူ့အား ဒေါသကြီးစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားကိုလဲ ပြန်မေးရဦးမယ်’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘မေးပါ’

စုတုပုအုက တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

၁၀၆ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ကျုပ်လဲ အဲဒီအရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူးပါတယ်’

ခုံစွမ်းက....

‘သူက အအေးလက်ဝါးသိုင်းနဲ့ ခင်ဗျားကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

စုတုပုအုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘မဟုတ်ဘူး၊ သူက ခင်ဗျားရဲ့ လုံတိုကို အသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့တာဗျ’

သူက ယင်းသို့ပြောလိုက်သောအခါ ခုံစွမ်းမှာ မျက်လုံးပြူးကျယ်သွားရလေတော့သည်။

သုံးပန်လှအမည်ခံ ခုံစွမ်း.....

သူက လုံတိုသိုင်းပညာတွင် ထူးချွန်သကဲ့သို့ ခါးကုန်းအစိုးအို အယောင်ဆောင်ထားသော စုတုပုအုကလည်း အအေးလက်ဝါးသိုင်းတွင် အစွမ်းထက်မြက်လှပေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၀၇

ယခုအခါ အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် ထိုသိုင်းပညာနှစ်မျိုးကို အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်လာသည်ဟု ဆိုသောအခါ စုတုပုအုနှင့် ခုံစွမ်းတို့ နှစ်ယောက်မှာ အံ့သြခြင်းမက အံ့သြနေမိကြလေသည်။

ခုံစွမ်းက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်၏။

‘ဒါဆိုရင် နေဦး၊ ကျုပ်နဲ့ခင်ဗျား အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးကြမယ်’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လဲပဲ ဒါကိုပဲ စိတ်ကူးနေတာဗျ’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ကျုပ်ရဲ့သိုင်းပညာကို ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ လက်ဆင့်ကမ်းပြီး ဆင်မပေးခဲ့ဘူးနော်၊ ကျုပ်တို့ကိုသင်ပေးခဲ့တဲ့ဆရာတွေလဲ မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ကျုပ်တို့ရဲ့သိုင်းပညာတွေကို တိတ်တဆိတ် ခိုးယူခဲ့တာပဲ ဖြစ်ရမယ်’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီလိုဆိုရင် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဟာ ကျုပ်တို့နဲ့ အရင်းနှီးဆုံးလူတစ်ယောက် ဖြစ်ရမယ်’

ခုံစွမ်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်၏။

၁၀၈ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဟုတ်ပြီ၊ သူဟာ လုံထန်းပဲဖြစ်ရမယ်’

ထိုအချိန် လူတစ်ယောက်၏အသံက ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘လုံထန်းဟာ အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

ယင်းစကားသံကြောင့် စုတုပုအနှင့် ခုံစွမ်းတို့ အသံလာရာသို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ လူတစ်ယောက်က သူတို့ထံသို့ လျှောက်လှမ်းလာနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ ခေါင်းကြီးပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

မှေးခနဲအိပ်ပျော်သွားသော လိန်ရှောက်ဖုံးသည် မျက်နှာပေါ်သို့ အလင်းရောင် ထိုးကျလာသောကြောင့် ရုတ်တရက် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးလာလေသည်။

သူမက ချက်ချင်းပင် လူးလဲ၍ ထလိုက်သည်။

ထိုအခါ အိပ်ပျော်သွားသည်မှာ အချိန် အသော်ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်၏။

နေမြင့်လှပြီ ဖြစ်သည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးသည် ပင်ပန်းလှသောကြောင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူမက မိမိ၏နီးခမောက်လေးအား ခေါင်းပေါ်သို့ ကမန်းကတန်းတင်ကာ အသူရာချောက်ထဲဆီသို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။

သူမ၏မျက်စိဘဲတွင် မရွှေမလှသောဆုံးနေမည့် စုထမ်းလင်း၏ အလောင်းကြီးကိုသာ မြင်နေမိလေသည်။

ထိုသို့မြင်ယောင်မိလိုက်သည်နှင့် သူမ၏မျက်ဝန်းထဲမှ မျက်ရည်များ စီးဆင်းကျလာမိလေသည်။

‘ငါ့ဘဝတစ်သက်မှာ အစွဲလမ်းဆုံးနဲ့ အချစ်ဆုံးလူမှ ဒီလို အဖြစ်ဆိုးမျိုးနဲ့ ကြုံရတယ်လို့ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေရှင်’

သူမက ယင်းသို့ရေရွတ်ရင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် နက်ရှိုင်း
ကျယ်ဝန်းလှသော ချောက်ကြီးအတွင်းသို့ ဆင်းသက်လာခဲ့
လေသည်။

ထိုသို့ဆင်းလာရင်းမှ တစ်နေရာတွင် သစ်သားပြားကြီး
တစ်ခု ချိတ်ထားခြင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုသစ်သားပြားကြီးပေါ်တွင်...

‘သရဲရွာ’

ဟု စုလုံးမည်းကြီးများဖြင့် ရေးသားထားခြင်းကို တွေ့
မြင်လိုက်ရ၏။

လိန်ရှောက်ဖုံးက ထိုစာတန်းကို ဖတ်ရှုပြီးသောအခါ
ကြက်သီးမွေးညှင်းများ ထလာလေတော့သည်။

‘သရဲရွာဆိုပါလား’

လိန်ရှောက်ဖုံးက တီးတိုးရေရွတ်ရင်း ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့်
ဆက်လက်လျှောက်ခဲ့လေသည်။

သူမက တောင်ကမ်းပါးယံတစ်ခုဆီသို့ ရောက်လာသော
အခါ အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်၏။

သူမဆုတ်နေသောနေရာမှကြည့်ပါလျှင် တောင်ကမ်းပါး
ကြီးမှာ မြင့်မားလှသော တံတိုင်းနံရံကြီးတစ်ခုနှင့် တူလှပေ
သည်။

သူမက စုဆင်းလင်းလိမ့်ကျသည့်နေရာ တည့်တည့်သို့ လိုက်
လံရှာဖွေကြည့်နေ၏။

သို့သော် အလောင်းကို မတွေ့ရပါ။

ထို့ပြင် သွေးစသွေးနုလည်း မမြင်ရပါချေ။

လိန်ရှောက်ဖုံးမှာ အလွန်ပင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားမိလေ
သည်။

သူရဲရွာဆိုသည့်အတိုင်း စုဆင်းလင်း၏အလောင်းကို သရဲ
များက စားသောက်သွားကြပြီလော။

အကယ်၍ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ကောင်က စား
သောက်သွားခဲ့ပါလျှင် သွေးစသွေးနုနှင့် စားကြင်းစားကျန်

များကျန်ရှိရပေဦးမည်။

ယခု မည်သည့် ခြေရာလက်ရာကိုမျှ မတွေ့ရပါချေ။

လိန်ရှောက်ဖုံးက စဉ်းစားရခက်နေ၏။

သူသည် မနေနိုင်တော့သဖြင့် အသံကုန် ဟင်အော်လိုက်လေသည်။

‘အစ်ကိုစုထင်းလင်း---အစ်ကိုစုထင်းလင်း’

ချောက်ထမ်းပါးထဲတွင် သူမ၏အော်သံက ပဲ့တင်ထပ်နေလေသည်။

သူမက ခဏရပ်ဆိုင်းပြီး ဒုတိယအကြိမ် အော်ခေါ်လိုက်ပြန်လေသည်။

‘စုထင်းလင်း စုထင်းလင်း’

ပဲ့တင်သံများသံထွက်ခေါ်လာပြီး ထူးခြားမှုမရှိပါ။

လိန်ရှောက်ဖုံးက အော်ဟစ် ခေါ်ရင်း မောလာသောကြောင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ထိုးချလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ကာ ဘရှုံ့ရှုံ့ငိုကြွေးလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်ဒီမှာရှိတယ်၊ ကျုပ်ဒီမှာရှိတယ်’

အသံမှာ ခပ်တိုးတိုး ဖြစ်၏။

လိန်ရှောက်ဖုံးက အငိုတိတ်သွားလေသည်။

သူမက ထိုင်နေရာမှ ခုန်ထလိုက်ပြီး အသံထွက်ပေါ်လာရာ ဆီသို့ ပြေးလွှားသွားလေတော့သည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးသည် အသံထွက်ပေါ်လာရာသို့ ပြေးလွှားလာခဲ့ရာ ကျောက်ဂူတစ်ခု၏အဝယ်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

‘အစ်ကို စုထင်းလင်း’

သူမက အားရဝမ်းသာဖြင့် အော်ခေါ်လိုက်၏။

ကျောက်ဂူလေးထဲမှ အလွန်တိုးညှင်းသော အသံက ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘ကျုပ်ဒီမှာရှိတယ်’

လိန်ရှောက်ဖုံးက ဝမ်းသာအားရဖြင့် ကျောက်ဂူ ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

ကျောက်ဂူလေးထဲ၌ မြက်ခြောက်များပေါ်တွင် ခွေခွေ
လေးလဲလျောင်းနေသော စုထင်းလင်းစား တွေမြင်လိုက်
ရ၏။

‘အစ်ကို....အစ်ကိုမသေဘူးနော်’

သူမ၏အသံမှ ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် တုန်ယင်နေလေသည်။
စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် မသေသေးဘူး၊ ကျုပ်ကို ကျုပ်လဲ
အတော်အံ့ဩမိတယ်၊ ဒီလောက်နက်ရှိုင်းလှတဲ့ ချောက်ကြီးထဲ
တို့ပြတ်ကျတာကို အာကြောင့်မသေသလဲဆိုတာကိုပဲ’

လိန်ရှောက်ဖုံးကလည်း အံ့ဩနေမိလေသည်။

‘ဟုတ်ပါရဲ့နော်၊ အစ်ကိုက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အသက်ချမ်း
သာခွင့်ရခဲ့တာလဲဟင်’

စုထင်းလင်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကအလွန်နက်ရှိုင်းတဲ့ ချောက်ကြီးထဲကိုထိုးကျသွား
တာကိုသိလိုက်ရတယ်၊ ပြီးတော့ တစ်ခုခုနဲ့ ဝင်တိုက်မိတယ်၊
အဲဒီနောက် အာကိုမဲ့သတိမရတော့ပါဘူး’

လိန်ရှောက်ဖုံးက မျက်မှောက်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဒါဖြင့်ရင် အစ်ကို ဒီကျောက်ဂူထဲကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ရောက်နေတာလဲ’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းခါယမ်း လိုက်သည်။

‘ဒါတော့ ကျုပ် မသိဘူး၊ အဲ...တစ်ခုတော့ မှတ်မိတယ်၊
ကျုပ်သတိရတစ်ချက် မရတစ်ချက်ဖြစ်နေချိန်မှာ ပါးစပ်ထဲကို
အရမ်းခါးတဲ့ ဆေးဝါးတွေ ထည့်ပေးသလို ခံစားနေရတယ်၊
ဒါပေမယ့် သိပ်တော့ ရေရေရာရာမဟုတ်ဘူး၊ နောက်တော့
အိပ်ပျော်သွားသလိုဖြစ်သွားလိုက်တာ ကျုပ်ရဲ့နာမည်ကိုခေါ်
ရပဲ ပြန်နိုးလာတော့တယ်’

လိန်ရှောက်ဖုံးက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘အင်း....အစ်ကိုပြောပုံအတိုင်းဆိုရင် ဒီနေရာမှာ လူတစ်
ယောက် ဒါမှမဟုတ် လူခပ်ချားများရှိနေတာ ဖြစ်ရမယ်၊
ချောက်ထဲကိုကျသွားတဲ့ အစ်ကို့ကိုလဲ အဲဒီလူတွေကပဲ ကယ်
ဆင်ခဲ့တာ ဖြစ်ရမယ်’

စုထင်းလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အင်း....ညီမပြောတာဖြစ်နိုင်တယ်၊ ခက်တာက အစ်ကို
အခုရောက်နေတဲ့ နေရာဟာ ဘယ်လိုနေရာမျိုးလဲ မသိဘူး၊
ဒီနေရာကိုအလာမှာ သူရဲရွာလို့စာတန်းထိုးထားတဲ့ သစ်
အပြားကြီးတစ်ခုတော့ ကျွန်မတွေ့ခဲ့တယ်’

‘ဟင်...ဒါဆိုရင် သရဲတွေကများ ကျုပ်ကို ဒီနေရာလာဖို့ သွားတာများလား’

လိန်ရှောက်ဖုံးက သူ၏ စကားကြောင့် ရင်ထိတ်သွားက စဲယာသို့ မျက်လုံးဝေကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအချိန် ကျောက်ဂူထဲမှ ခြေသံလိုလို ကြားလိုက်ရသဖြင့် လိန်ရှောက်ဖုံးက လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

သူမ၏မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

ထို့ပြင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အေးစက်ကာ သွေးများ ခဲမထတ် ခံစားလိုက်ရလေသည်။

‘အား...’

သူမက ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်လိုက်မိလေတော့သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၁၇

ဘီလူး....

မမြစ်နိုင်ပါ။

သရဲ... ခါလည်း မဟုတ်နိုင်ပါ။

လူနှင့်အလွန်တူသော သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်ရမည်ဟု ထင်လင်းနှင့် လိန်ရှောက်ဖုံးတို့က ထင်နေမိကြ၏။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ထိုသတ္တဝါကြီးအား မျက်လုံး ပြူး၍ ကြည့်နေမိကြလေသည်။

ထိုသတ္တဝါကြီး၏ အရပ်အမောင်းမှာ မြင့်မားထွားကျိုင်း ဖြစ်၍ လူတစ်ယောက်၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်မျိုး ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် မျက်နှာမှအစ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးတွင် အမွှေး အမွှင်များ ရှည်လျားစွာ ဖုံးအုပ်ထားလေသည်။

သူ၏မျက်လုံးအစုံသည် ရှည်လျားလှသော အမွှေးအမွှင် များကြားမှ ကြယ်ပွင့်လေး နှစ်ပွင့်ကဲ့သို့ တောက်ပနေ၏။

လိန်ရှောက်ဖုံးက စိတ်ကိုကြိုးစား၍ တည်ငြိမ်ဆောင် ထိန်း ထားလိုက်ရလေသည်။

ထို့နောက် ဓားရှည်ကိုဆွဲထုတ်ကာ သတ္တဝါကြီးဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးဝင်၍ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ရနိုး’

၁၁၈ ❀ ပိုးကျော်သူ

သတ္တဝါကြီးက ညာလက်ကို တစ်ချက်ငဲ့ ယမ်းလိုက်ရာ လိန်ရွှောက်ဖုံးမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားရလေသည်။

စုထင်းလင်းက ရပ်တိတ်သွားကာ လဲလျောင်း နေရာမှ အားယူ၍ ထလိုက်သည်။

အမွေးအမှင်ထူထပ်သော သတ္တဝါကြီးထံမှ အလွန်ကျင်နာ သည့်အသံက ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘မထနဲ့လူလေး၊ မင်းရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်က အအေးလက်ဝါး ဒဏ်ရာက ပျောက်ကင်းသေးတာ မဟုတ်ဘူး’

သူ့ထံမှ ရည်မှန်ပီသသော လူတစ်ယောက်၏စကားပြောသံ ထွက်ပေါ်လာသောကြောင့် စုထင်းလင်းက အလွန်အံ့ဩသွား လေသည်။

သူ့ထံ လိန်ရွှောက်ဖုံး၏ မဆင်မခြင် လုပ်ခဲ့မှုအတွက်လည်း အားတို့အားနာ ဖြစ်သွားသည်။

‘ခဝိ...ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ’

လိန်ရွှောက်ဖုံးကလည်း စုထင်းလင်းဆနိုးသို့ တိုးကပ်သွား ကာ သတ္တဝါကြီးအား ကြည့်နေ၏။

သတ္တဝါနှင့်တူသောလူထံမှ အသံထွက်မေါ်လာပြန်၏။

‘ငါဟာ သရဲရွာမှာနေတယ်ဆိုတော့ သရဲကြီးတစ်ယောက် လို့ ထင်နေတယ် မဟုတ်လား’

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၁၁၉

စုထင်းလင်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သရဲမဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ စောစော က လိန်ရွှောက်ဖုံးကိုတိုက်ခိုက်လိုက်တဲ့လှုပ်ရှားမှုဟာ အင်မတန် အဆင့်မြင့်တဲ့ သိုင်းဝညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အမွေးအမှင် တွေကတော့ တမင်ဖုံးအုပ်ထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်’

အမွေးအမှင်နှင့် လူကြီးက တစ်ချက် ရယ်မောလိုက်လေ သည်။

‘အင်း... မင်းရဲ့အတွေးအခေါ် မဆိုးပါဘူး၊ ငါဟာ မင်းရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်ပေးရကျိုး နပ်ပါပြီ’

စုထင်းလင်းက အံ့ဩသွားမိလေသည်။

‘ဗျာ...ကျွန်တော်ရဲ့အသက်ကို ခင်ဗျားက ကယ်တင်ပေးခဲ့ တာ ဟုတ်လား’

အမွေးအမှင်နှင့်လူကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ လာ... ငါ့နောက် လိုက်ခဲ့ကြ၊ ငါ့လက်တွေ ပြမယ်’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး ကျောက်ဂူအပြင်ဘက်ဆီသို့ ထွက် သွားလေသည်။

၁၂၀ ❀ မိုးကျော်သူ

စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရွှေကပ်ဖုံးတို့နှစ်ယောက်ကလည်း သူ့
နောက်မှ လိုက်ပါသွားကြလေသည်။

အမေးအမည် ထူထပ်သောလူကြီးက ကျောက်ဂူအပြင်ဘက်
သို့ ရောက်သောအခါ ခြေရပ်တန့်၍ တစ်နေရာသို့လက်ညှိုးထိုးပြ
လိုက်လေသည်။

‘ဟောဟို ထောင်ကမ်းပါးနံရံကြီးရဲ့ ထက်ဝက်လောက်မှာ
နှွယ်ကြီးတွေနဲ့သိုင်းထားတဲ့ ပုခက်တွေကို တွေ့သလား၊’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့...တွေ့ပါသည်’

အမေးအမည်ထူထပ်သော လူကြီးက...

‘အေး...အဲဒီပုခက်တွေဟာ အပေါ်ကနေ လိမ့်ကျလာမယ်
လို့ကို အသက်ကယ်ဆင်နိုင်အောင်လို့ တမင်တကာ လုပ်ထား
တာပဲ’

လိန်ရွှေကပ်ဖုံးက မျက်နှာမာကြုတ်လိုက်သည်။

‘အဘက အပေါ်ကလူတွေ ချောက်ထဲ ကျလာလိမ့်မယ်
ဆိုတာ သိနေလို့လား’

အမေးအမည် ထူထပ်သောလူကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်
သည်။

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်လုံး (၈) ၁၂၁

‘သိပ်သိတာပေါ့၊ ကျုပ်တို့ယ်တိုင်လဲ တစ်ချိန်တုန်းက အဲဒီ
အပေါ်ကနေပြီး ချောက်ထဲကိုတုန်းချခံခဲ့ရဖူးတယ်လေ’

‘ဗျာ’

‘ရှင်’

စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရွှေကပ်ဖုံးတို့မှာ အံ့သြလွန်းသဖြင့်
လွှတ်ခနဲ အော်ဟစ်မိလိုက်ကြလေတော့သည်။

❀

စုထင်းလင်းက အကန်ကြာအောင် တွေ့ဝေနေရာမှ အမေး
အမည် ထူထပ်သော လူကြီးအား အံ့သြစွာကြည့်လိုက်၏။

‘အဘ...အဘကို ချောက်ထဲ ထဲတုန်းခံရတုန်းက အဲဒီ နွယ်
ကြီးပုခက်တွေ မှီနေသလား’

‘အေး... မှီတယ်’

‘အဲဒီတုန်းက နွယ်ကြီးပုခက်တွေကို ဘယ်သူက လုပ်ထား
တာလဲဟင်’

၁၂၂ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ငါ့လိုစိတ်ထားရှိတဲ့ တခြားလူ တစ်ယောက်ယောက်က လုပ်ထားတာဖြစ်မှာပေါ့ကွ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီတုန်းက နွယ်ကြီး ပုခက်က တစ်ခုတည်းပါ၊ ကျွန်တုဲ ပုခက်တွေကို ငါက ဆက်လုပ် ထားတာလေ၊ မင်းအသက်ကို ကယ်လိုက်တဲ့ ပုခက်ကတော့ ငါ့လုပ်ထားတဲ့ ပုခက်တွေထဲက ပုခက်တစ်ခုက ကယ်လိုက်တာ ပါ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ကို အဲဒီ ပုခက်ပေါ်ကတစ်ဆင့် ကျောက်ဂူထဲကို ခင်ဗျားကပဲ ပို့ပေးခဲ့တာပေါ့နော်’

အမွေးအမှင် ထူထပ်သောလူကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘အေး... ဟုတ်တယ်’

စုထင်းလင်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ကို ဆေးတိုက်ခဲ့တာ အဘပေါ့နော်၊ အမွေးအမှင်ထူထပ်သော လူကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းက အအေးလက်ဝါးဒဏ်ရာရပြီး သတိ လစ်နေလို့ ပါးစပ်ကိုဖြုတ်ပြီး အတင်းဆေးတွေ ထည့်လိုက်ရတယ် လေ’

စုထင်းလင်းက လက်နှစ်ဖက်ကိုယှက်ကာ ဂါရဝပြုလိုက် လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၂၃

‘အခုလို ကျွန်တော့် အသက်ကို ...ကယ်တင်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

အမွေးအမှင် ထူထပ်သောလူကြီးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက် လေသည်။

‘မလိုပါဘူးကွယ်၊ လူသားအချင်းချင်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သနားညှာတာရမှာပေါ့’

လိန်ရှောက်ဖုံးကလည်း ကမန်းကတန်း ဂါရဝပြုလိုက်၏။

‘ကျွန်မ မဆင်မခြင် လုပ်ခဲ့မိတာကိုလဲ ခွင့်လွှတ်ပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်’

အမွေးအမှင်ထူထပ်သော လူကြီးက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ခွင့်လွှတ်ပြီးသားပါ၊ တကယ်တော့ ငါ့ကို စပြင်တဲ့လူတွေ ယာ သရဘိလူး၊ ဒါမှမဟုတ် တောခြိုင်းတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင် လို့ ထင်ကြတာ မဆန်းပါဘူး’

စုထင်းလင်းက ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရကာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

‘ဒါနဲ့ အဘက ကျွန်တော်ဟာ အအေးလက်ဝါး ဒဏ်ရာ ရထားတယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ ပြောနိုင်တာလဲ’

၁၂၄ ❀ မိုးကျော်သူ

အမေးအမတ် ထူထပ်သောလူက သက်ပြင်း တစ်ချက်
ချလိုက်လေသည်။

‘ဆင်း...ဝါလဲ ဒီလိုပဲအဆေးလက်ဝါး ချိတ်ချက်မိပြီး
စီချောက်ထဲကို ကျွဲတောပါ’

သူ၏ စကားကြောင့် စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရှောက်ဖုံးတို့
နှစ်ယောက်မှာ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားကြလေတော့
သည်။

စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရှောက်ဖုံးတို့သည် အမေးအမတ်ထူထပ်
သောလူဆား မျက်လုံးများပြူး၍ ကြည့်နေလေသည်။

အဘနိကြာမှ စုထင်းလင်းက ဤသို့ မေးလိုက်၏။

‘အဘကို အဆေးလက်ဝါးနဲ့ ချိတ်ချလိုက်တာ ဘယ်သူလဲ
ဟင်’

အမေးအမတ် ထူထပ်သော လူက ဒေါသကြီးစွာဖြင့်...

‘ဘယ်သူရှိခဲ့မှဦးမှာလဲကွ၊ စုတုပုအုပု?’

‘စုတုပုအု ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် အမိုးရိုက်ခေါင်းဆောင်
တာ စုတုပုအုပုဖြစ်ရမယ်’

‘ဟာ... ဘယ်လို၊ စုတုပုအုက အမိုးရိုက်ခေါင်းဆောင် ဖြစ်
နေဘယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

အမေးအမတ် ထူထပ်သော လူက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်
၏။

‘မင်းက ဘာကြောင့်ဒီလို ပြောနိုင်တာလဲ’

စုတုပုအုက မိမိနှင့် အမိုးရိုက်ခေါင်းဆောင်တို့ တိုက်ခိုက်
ခဲ့ပုံများကို မြောပြလိုက်လေသည်။

အမေးအမတ် ထူထပ်သောလူက ဝေခွဲမရဟန်ဖြင့်...

‘ဒီကောင်ရဲ့ စိတ်တွေက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင်မှ
ပြောင်းလဲသွားတာပါလိမ့်’

စုထင်းလင်းက ..

‘ကျွန်တော်က သိုင်းလောက်ထဲမှာ စုတုပုအုကို လိုက်ရှာနေ
တဲ့ လူနှစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့တယ်ဗျ’

အမွေးအမှင် ထူထပ်သောလူက....

‘ဘယ်သူတွေလဲ’

စုထင်းလင်းက...

‘သုံးပန်လှအဘိုးအိုနဲ့ ခေါင်းကြီးဆိုတဲ့ လူရွယ်တစ်ယောက်
တို့ပါ’

အမွေး အမှင်ထူထပ်သောလူက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်
သည်။

‘သုံးပန်လှ အဘိုးအိုဆိုတာကိုတော့ ငါမသိဘူး၊ခေါင်းကြီး
ဆိုတဲ့လူကတော့ လမ်းမှားပြီး ဒီချောင်းထဲကျလာလို့ ငါက
အသက်ကယ်တင်ပေးပြီး ဟိုကောင်တွေကို ရွာခိုင်းလိုက်တာ
ပါ’

သူ၏စကားကြောင့် စုထင်းလင်းက အလွန်စိတ်ဝင်စား
သွားမိလေသည်။

‘ဒါနဲ့ အခု ကျွန်တော်ရဲ့အအေးလက်ဝါးဒဏ်ရာ သက်သာ
အာသွားတာ အတရဲ့ဆေးကြောင့်ပေါ့နော်’

အမွေးအမှင် ထူထပ်သောလူက သက်ပြင်း တစ်ချက် ချ
လိုက်၏။

‘ကျုပ်ရဲ့ဆေးကြောင့်ဆိုတာတော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
အတ္တယာယီပါပဲ၊ အအေးလက်ဝါး ဒဏ်ရာကို ကင်းကင်း
ရှင်းရှင်း ပျောက်ကင်းဖို့ကတော့ စုတုပုအုက မီးပုသဲဆေးမြစ်ကို
ရရှိဖြစ်မယ်’

စုထင်းလင်းက တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရလာမိ၏။

‘ဒါနဲ့ ခေါင်းကြီးက သရဲရွာမှာရှိတဲ့ ရွှေမျှင်ကိုစားသုံးရင်
အအေးလက်ဝါးဒဏ်ရာ ပျောက်ကင်းမယ်ဆိုပဲ’

အမွေးအမှင်ထူထပ်သော လူက...

‘အင်း... ငါလိုအမွေးအမှင်တွေ ထူထပ်တဲ့ လူတစ်ယောက်
ဖြစ်ချင်ရင်တော့ ရွှေရောင်မျှင်ကို စားပေါ့ကွာ’

သူ၏စကားကြောင့် စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရှောက်ဖုံးတို့မှာ
တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

စုထင်းလင်းက အမွေးအမှင် ထူထပ်သော လူအား စိတ်
ဝင်စားစွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘အဘ... ကျွန်တော်တို့ကို အဘရဲ့အဝတ်ကို ပြောပြပါလား
ဗျာ’

အမွေးအမှင်ထူထပ်သောလူက ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်လိုက်
သည်။

‘အေး...သိချင်ရင်တော့ ပြောပြရမှာပေါ့၊ ကဲ...လာ လိုက်ရ
ထဲ ဝင်ကြရအောင်’

သူကပြောပြီး လိုက်ရုံထဲသို့ ရှေ့မှ ဦးဆောင်သွားရာ
စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရွှေကမ်းဖုံးထိုက်လည်း လိုက်ပါသွားကြလေ
သည်။

လိုက်ရုံထဲသို့ ရောက်သောအခါ အမွေးအမှင် ထူထပ်သော
လူက တစ်နေရာရာတွင် အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ချလိုက်လေ
သည်။

သူ့ရှေ့တွင် စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရွှေကမ်းဖုံးထိုက် ထိုင်ချ
လိုက်ကြ၏။

အမွေးအမှင်ထူထပ်သောလူကြီးက သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက်
ချကာ အဝေးသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ငါ တစ်ချိန်တုန်းက သိုင်းလောကမှာ အရင်းနှီးဆုံး သွေး
သောက်သုံးဖော်ရှိခဲ့တယ်၊ တစ်ယောက်က ခုံစွမ်း၊ သူကတော့
လှံတိုပညာကို ကျွမ်းကျင်တဲ့လူပေါ့’

သူက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘နောက်တစ်ယောက်ကတော့ စုတုပုအု၊ သူကတော့ အအေး
လက်စားသိုင်းကို ထူးချွန်တဲ့လူပါ၊ ပြီးတော့ ဗသုတလဲ ကြယ်ဝ
တဲ့ လူတစ်ယောက်လေ’

စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရွှေကမ်းဖုံးထိုက် သူ၏စကားကို စိတ်
ဝင်စားစွာ နားစွင့်နေကြလေသည်။

အမွေးအမှင်ထူထပ်သောလူက စကားဆက်လိုက်၏။

‘ကျန်တဲ့ တစ်ယောက်ကတော့ ငါပဲ၊ ငါ့နာမည်က လုံထန်း
လို့ခေါ်တယ်၊ မင်းတို့လဲ ငါတို့နာမည်တွေကို ကြားဖူးကြ
မယ် ထင်ပါတယ်’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့... ကြားဖူးပါတယ်’

လုံထန်းက စကားဆက်လိုက်ပြန်၏။

‘အင်း... ငါတို့သုံးယောက်ဟာ ဘယ်တော့မှ မခွဲခဲ့ကြဘူး၊
သွားအတူ လာအတူ၊ တိုက်ပွဲဝင်ရင်လဲ အတူတူပဲ၊ ငါတို့
သုံးယောက်ဟာ တက်ညီလက်ညီနဲ့ အမည်းရောင် သိုင်းလောက
သားတွေနဲ့ ဒုစရိုက်သမားတွေကို နှိမ်နင်းခဲ့ကြတယ်လေ၊ ဒါ
ကြောင့် အမည်းရောင်သိုင်းလောကသားတွေနဲ့ ဒုစရိုက်သမား
တွေဟာ ငါတို့နာမည်ကို ကြားလိုက်တာနဲ့ အဝေးကရှောင်ခွာ
သွားခဲ့ကြတယ်လေ’

သူက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘တစ်နေ့နေ့တော့ ငါတို့ဟာ ဒုစရိုက်သမားတွေကို နှိမ်နင်း
ရင်း ဟောဒီလုံစန်းတောထဲကို ရောက်ခဲ့ကြတယ် ဆိုပါတော့
ကွာ’

အတိတ်၏အရိပ်

အသက် နှစ်ဆယ့်ငါး အရွယ်ဝန်းကျင်ရှိ သိုင်းသမား သုံးယောက်တို့သည် လုံစန်းတောင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့သုံးယောက်သည် ဓားပြများအား လိုက်လံနှိမ်နင်းရင်း ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လုံစန်းတောင်ပေါ်ရှိ ထူထပ်သိပ်သည်းလှသော တောအုပ်များကြားသို့ ရောက်သောအခါ ဓားပြခေါင်းဆောင်များမှာ မျက်ခြည်ပြတ်သွားကြ၏။

ဓားပြများအား လိုက်၍ ရှာဖွေရင်းမှ သူတို့သုံးယောက်သည် အသူရာချောက်ကမ်းပါးဆီသို့ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၁၃၁

ထိုလူသုံးယောက်မှာ စုတုပုအု၊ ခုံစွမ်းနှင့် လုံထန်းတို့ပင် ဖြစ်ကြလေသည်။

စုတုပုအုက အသူရာချောက်ကမ်းပါးအား ညွှန်ပြကာ....

‘ဒီချောက်ထဲကို အသူရာချောက်လို့ခေါ်တယ်ကွ’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘အံ့မယ်... မင်းက သိလို့လား’

စုတုပုအုက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

‘သိတာပေါ့၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ငါ့အဘိုးနဲ့ ဒီနေရာကိုရောက်ဖူးလို့ သိတာကွ’

လုံထန်းက စိတ်ဝင်စားသွားမိလေသည်။

‘ဟုတ်လား’

စုတုပုအုက ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ဘယ်၊ ဟောဒီ အသူရာချောက်ဟာ သိပ်နက်နက်ကွ၊ ဒီချောက်ထဲကိုကျသွားရင် အသက်ရှင်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှမလွယ်ဘူး၊ မယုံရင် မင်းတို့ကခဲလုံးကလေးကိုကောက်ပြီး ပစ်ချကြည့်ပါလား’

ခုံစွမ်းက ခဲလုံးတစ်လုံးအား ကောက်ယူကာ ချောက်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်၏။

အတန်ကြာ...အတန်ကြာတော့မှ ခဲလုံးနှင့်တစ်စုံတစ်ရာတို့ ထိခိုက်သံကို သဲသဲမျှကြားလိုက်ရလေသည်။

လုံထန်းက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်သည်။

‘အေး...အနက်ကြီးပဲကွ’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘အဲဒီ အသူရာချောက်ထဲမှာ အင်မတန်အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ ဆေးပင်ဝါးပင်တွေ ရှိတယ်ဆိုပဲ၊ ဥပမာဆိုပါစေတော့... ငါ့အမြဲ ဆောင်ထားတဲ့ မီးပုလဲဆေးမြစ်ဟာဆိုရင် အသူရာ ချောက် ထဲမှာရှာဖွေနိုင်တယ်ကွ’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘မင်းဆောင်ထားတဲ့ မီးပုလဲဆေးမြစ်ကို ဘယ်သူက ပေး ထာလဲဟင်’

စုတုပုအုက...

‘ငါ့အဘိုးပေးတာကွ၊ ငါ့ရှ်အအေးလက်ဝါးကို ရထားတဲ့ လူဟာ ဒီမီးပုလဲဆေးမြစ်ကိုစားမှ အသက်ချမ်းသာနိုင်မယ်၊ နို့မို့ ဆိုရင်တော့ ခုနစ်ရက်အတွင်း သေရမှာပဲ’

အမှန်တွင် အအေးလက်ဝါးဆိုသည်မှာ သွေးကြောတစ်ခု ကို လက်ဝါးနှင့်ချိတ်မိပါလျှင် အချိန်ခံရသူမှာ အအေးခတ်

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ၁၃၃

လွန်ကဲလာပြီး မကြာမီအသက်ဆုံးရှုံးရမည့် သိုင်းပညာ ဖြစ် ပေသည်။

လုံထန်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘အဲဒါဆိုရင် မင်းရှ် အအေးလက်ဝါးနဲ့ ရိုက်မိတဲ့လူဟာ မီးပုလဲဆေးမြစ်ကလွဲပြီး တစ်ခြားကုသဖို့ဆေးဝါးမရှိဘူးပေါ့’

စုတုပုအုက...

‘နောက်တစ်မျိုးတော့ရှိသေးတယ်’

‘ဘာလဲ’

‘ထီးပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ရှိတဲ့ ရွှေဆောင်မို့၊ အဲဒီမို့ကို စားလိုက်မယ် ဆိုရင် အအေးလက်ဝါးဒဏ်ရာ သက်သာစေပေမယ့် တခြား ဝေဒနာတစ်ခု ရနိုင်တယ်လို့ ဘိုးဘိုးကပြောခဲ့တယ်ကွ’

ခုံစွမ်းက လုံထန်း၏ကျောတွင်လွယ်ထားသော အရက်ဘူး စောင်းကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ...

‘ကဲ...ကဲ ငါ့တို့မောလာကြတယ် မဟုတ်လား၊ အနားယူ ရင်း အရက်လေးဖောက်သောက်ကြရအောင်’

ထို့နောက် သူတို့ သုံးယောက်သည် အရက်သောက်ရင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် စကားပြောနေကြလေသည်။

အမှန်တွင် သူတို့သုံးယောက်၏ စကားများကို ချောင်း မြောင်းကြည့်ရှုနားထောင်နေသော လူတစ်ယောက်ရှိနေခြင်းကို သိခဲ့မည်ဆိုပါလျှင်...

၁၃၄ ❀ မိုးကျော်သူ

စုတုပုအုတို့ သုံးယောက်သည် အရက်ဘူးတောင်းကြီးကို အလယ်တွင်ချကာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စကားပြောဆိုနေကြ လေသည်။

လုံထန်းက အရက်တစ်ခွက်ကိုမော့ရင်းမှ...

‘ဟေ့... ငါတို့သုံးယောက် ဒီလိုပဲ နေကြတော့မှာလား’

စုတုပုအုက သူ့အားမျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်၏။

‘ဒီလိုမနေလို့ မင်းကဘာလုပ်ချင်လို့လဲ’

လုံထန်းက ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်...

‘ငါတို့တစ်တွေ မိန်းမ မယူတော့ဘူးလား၊ ဒီလိုပဲ တစ် သက်လုံး လူပျိုကြီးတွေလုပ်သွားကြမှာလား’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်ရင်းမှ...

‘အင်း... လုံထန်းမေးတာ မှန်တယ်ကွာ၊ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန် ချိန်ကျရင် ငါတို့ဟာ မိန်းမ ယူချင်ယူနိုင်တယ်၊ အဲဒီကျရပ် လူစုကွဲသွားနိုင်တယ်ဟေ့’

လုံထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘အင်း... မိန်းမယူရင် ငါတို့သုံးယောက်ဟာ ကိုယ့်အိမ်နဲ့ ကိုယ်နေရမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့သုံးယောက်ရဲ့ စိတ်ထားတွေ

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၁၃၅

ပြောင်းမသွားဘဲ အခုလို အခင်မင်မပျက် နေသွားဖို့ကောင်း တယ်’

စုတုပုအုက ထည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်...

‘ဘဝပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့သိုင်းပညာကို တခြားလူတွေ လုံးဝ ဖြန့်မပေးဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ ခုချိန်မှာ ငါတို့ကို ယှဉ်နိုင်တဲ့လူ သိုင်းလောကမှာ မရှိသေးဘူး မဟုတ်လား’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ အကယ်လို့ ငါတို့သိုင်းပညာကို ဖြန့်ဝေပေးမိ တဲ့လူဟာ စိတ်ထားကောင်းတဲ့ လူဆိုရင် အရေးမကြီးဘူး၊ လူယုတ်မာတွေလက်ထဲ ရောက်သွားရင် ဒုက္ခရောက်မယ်ကွာ’

စုတုပုအုက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်၏။

‘ငါတို့သုံးယောက် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြရင် ဘယ်သူနိုင်မလဲ မသိဘူးနော်’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘အာလဲ... မင်းက စမ်းချင်လို့လား’

စုတုပုအုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ဟာ... စမ်းချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ စကားအဖြစ်ပြော တာပါ’

၁၃၆ ❀ မိုးကျော်သူ

ခုံစမ်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့သုံးယောက်က တစ်ယောက်ရဲ့အကွက်ကို တစ်ယောက်က သိထားကြတာပဲ၊ ဦးတဲ့လူက နိုင်မှာပေါ့ကွ...’

လုံထန်းက ဤသို့ကြားဖြတ်၍ အကြံပြုလိုက်လေသည်။

‘ဟေ့...ငါတို့သုံးယောက် လူချင်းကွဲနေကြတဲ့ အခါကျရင် သိုင်းပညာလေ့ကျင့်တဲ့ အချိန်ကိုတော့ ညဉ့်သန်းခေါင်ပဲ ငယ်တို့မှတ်ထားနော်၊ ဒါမှ ခိုးပြီးအတုယူမယ့် လူတွေအဖို့ အခွင့်အရေးမရနိုင်မှာ’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်ကွ...အဲဒါတော့ သတိထားမူ’

သူတို့သုံးယောက်သည် ထိုစကားကို အဆုံးသတ်ပြောပြီးနောက် ယင်းနေရာမှ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

ယင်းအချိန်တွင် ချုံကွယ် တစ်ခုမှနေ၍ ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုနေသော မျက်လုံးပိုင်ရှင်က ကျေနပ်အားရ စွာပြုံးရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၃၇

လုံဝါးမြို့သည် အလွန်စည်ကားလှပေသည်။

ကုန်သည် ပွဲစားများ ဥဒတို့ သွားလာလှုပ်ရှားနေသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ ဖြစ်သောကြောင့် စားသောက်ဆိုင်များမှာ စည်ကားလျက် ရှိပေသည်။

ဤလုံဝါးမြို့တွင် စုတုပုအု၊ ခုံစမ်းနှင့် လုံထန်းတို့သုံးယောက်မှာ အထူးကျော်ကြားလှပေသည်။

တချို့သော ကုန်သည်ကြီးများမှာလည်း သူတို့သုံးယောက်အား ငွေမြောက်များစွာချီးမြှောက်ထားကြ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုလူရွယ် သုံးယောက်ကြောင့် ကုန်သည်ပွဲစားများမှာ ဓားပြများရန်မှ ကင်းဝေးခဲ့ရသည်မဟုတ်ပါလော။

ယခုလုံဝါးမြို့၏ အထူးကျော်ကြားသော စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် အသက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိ လူတစ်ယောက်သည် အလွန်ဗဟုပညာမောသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် အတူထိုင်ကာ စားသောက်နေလေသည်။

သို့သော် လူရွယ်ကသာ မြိန်ရည်ယှက်ရည် စားသောက်နေခြင်းဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးကမူ တရှုံ့ရှုံ့ငိုကြွေးနေလေသည်။

လူရွယ်က သူမအားကြည့်ကာ နှစ်သိမ့်လိုက်၏။

၁၃၈ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ကဲပါ ညီမရယ်... ဒီကိစ္စတွေကို စဉ်းစားမနေပါနဲ့၊ စားစရာ ရှိတာကို စားလိုက်စမ်းပါ’

မိန်းမချောလေးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘အစ်ကိုပဲစဉ်းပါ၊ ကျွန်မ စားချင်တဲ့စိတ်မရှိပါဘူး။ မြန်မြန် သေသွားရင် အေးတာပဲ’

သူ့၏စကားကြောင့် ကပ်လျက်စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ အရက် ထောက်နေသောလူရွယ်က အံ့သြစွာ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

မိန်းကလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် အပြာရောင် ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ချစ်စရာကောင်းလှပေသည်။

ထိုလူရွယ်သည် အရက်ကို လုံးဝ မသောက်နိုင်တော့ဘဲ တစ်ဖက်စားပွဲမှ မိန်းမချောလေးနှင့် လူရွယ်တို့ ပြောဆိုနေသောစကားများကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားစွင့်နေလေသည်။

မိန်းမချောလေးက တရှုံ့ရှုံ့ငိုကြွေးရင်းမှ...

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မသေသွားမှ အေးမှာပါရှင်’

အို...အစ်ကိုတို့မှာ မိမောင်နှမလေး နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာပဲ ညီမလေးမသေပါနဲ့၊ သူတို့ငွေကို အစ်ကိုကြီး ကြီးစားပြီး ရွာပေးပါမယ်၊ သူတို့နဲ့လဲ ညီမလေး ဆက်မနေနဲ့တော့’

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၄) ❀ ၁၃၉

‘သူတို့နဲ့မနေလို့ ကျွန်မက ဘယ်သူနဲ့သွားနေမှလဲ’

အစ်ကိုဖြစ်သူက တစ်ချက်ငို၍ သွားရလေသည်။

သူက ရုတ်တရက် အကြံတစ်ခုရရှိလာဟန်ဖြင့်...

‘ဒါဖြင့်လဲ ညီမလေးက ခပ်မြန်မြန်ပဲ အိမ်ထောင် ပြုလိုက်ပေါ့’

‘အို’

မိန်းမချောလေးက ရှက်သွားဟန်ဖြင့် မျက်နှာကိုအောက် သို့မဟုတ် ချလိုက်လေတော့သည်။

တစ်ဖက်စားပွဲမှ လှလင်သည် မိန်းမချောလေး ငိုမျှက် နေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ စိတ်ထိခိုက် သွားမိ ရလေသည်။

သူသည် ထိုင်ရာမှထကာ မောင်နှမ နှစ်ယောက်ရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့လေသည်။

၁၄၀ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ကျွန်တော်ကို ခဏထိုင်ခွင့်ပြုပါဦး’

မိန်းမချောလေး၏ အစ်ကိုဖြစ်သူက လူရွယ်အား မေးကြည့်လိုက်သည်။

သားသားနားနား ဝတ်ဆင်ထားပြီး ခါးတွင် ဓားတစ်လက်ချိတ်ဆွဲထားသောကြောင့် ကျော်ကြားသော သိုင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်လေသည်။

‘ထိုင်ပါဗျာ...ထိုင်ပါ’

လူရွယ်က ထိုင်ခုံတစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ချကာ....

‘ကျွန်တော် နာမည်က လှံတံခုံစွမ်းပါ’

ဟု မိမိကိုယ်မိမိ မိတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

မိန်းမချောလေး၏ အစ်ကိုဖြစ်သူက လှံတံခုံစွမ်း ဟူသော အမည်ကို ကြားလိုက်သောအခါ ကမန်းကတန်း ထရပ်ကာ ဦးညွှတ်၍ အရိုအသေပြုလိုက်၏။

‘ဟာ... လုံဝါးမြို့ သိုင်းလုလင် သုံးယောက်ထဲက လှံမင်းသား ခုံစွမ်းပါလား၊ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမက အများအများအယွင်းလုပ်မိခဲ့လို့ပါလဲဗျာ’

ခုံစွမ်းက လက်ကပြလိုက်သည်။

သူက မိန်းမချောလေး၏မျက်နှာကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ကာ အေးဆေးတည်ငြိမ်သော လေသံဖြင့်...

‘ခင်ဗျားတို့မောင်နှမမှာ အာမူအဖြစ်မရှိပါဘူး၊ ခင်ဗျားမှဲ့ ညီမလေးငါ့နေတာတွေ့လို့ အယ်လိုအခက်အခဲများရှိတယ်ဆိုတာ သိချင်လို့ပါ’

မိန်းမချောလေးက အစ်ကိုဖြစ်သူအားကြည့်ကာ ခေါင်းခေါင်းပြလိုက်ရှုလသည်။

‘အို...ကိုယ့်အတွက်နဲ့ ထခြားလူကိုဒုက္ခမဖြစ်ပါစေနဲ့ရှင်’

အစ်ကိုဖြစ်သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ခုံစွမ်းက သက်ပြင်းထန်ချက်ချလိုက်မိ၏။

‘ဟာ...ပြောမှာသာပြောပါဗျာ၊ ဒုက္ခရောက်တဲ့လူတွေမှန်အမျှ ကျုပ်တို့ကကူညီပေးနေတယ်ဆိုတာ ဒီလုံဝါးတစ်မြို့လုံး အာမက သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးကသိနေကြပါတယ်’

သူက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး...

‘ဘာလဲ...ခင်ဗျားတို့မောင်နှမ ဓားပြတိုက်ခံရလို့လား’

‘ဒါဖြင့်...ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ကျွန်တော် နာမည် ဖေ့အင်းလို့ခေါ်ပါတယ်၊ သူ့အတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ညီမလေးဝိုးမေတဲ့’

‘ဟုတ်ကဲ့...ခင်ဗျားထို့စိစွကိုပြောပါဦး’

ဖေ့အင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် ညီမလေး ဝူးမေဟာ သူများဆီမှာနေရပါ
တယ်၊အဲဒါအိမ်ပိုင်ရှင်ကပစ္စည်းတစ်ခုပျောက်တာကို ကျွန်တော်
• ရဲ့ ညီမလေးခိုးတယ်လို့ စွပ်စွဲနေပါတယ်’

ခုံစွမ်းက....

‘ပျောက်သွားတာတာပစ္စည်းလဲဗျ’

ဖေ့အင်းက....

‘ကျောက်စိမ်းလက်စွပ်ပါ’

‘အင်း...ဆက်ပြောပါဦး’

‘အဲဒါက လျှော်ပေးရမယ်တဲ့၊ လျှော်မပေးရင် အာဏာ
သားလက်ထဲကိုဆပ်တော့မယ်ဆိုလို့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ငိုနေ
တာပါ’

ခုံစွမ်းက စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမိလေသည်။

‘အို...ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာ၊ ပစ္စည်းက ဘယ်လောက်တန်
လို့လဲ’

ဖေ့အင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘အသပြာတစ်ထောင်တန်တယ်လို့ ပြောတာပါပဲ’

ခုံစွမ်းက ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟာ... အသပြာ တစ်ထောင်လေးများပါ၊ သူတို့တောင်း
တာကို လျှော်ပေးလိုက်စမ်းပါ’

ဖေ့အင်းက ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းလိုက်၏။

‘ကျွန်တော် မှာ အသပြာ တစ်ထောင်မပြောနဲ့ တစ်ရာ
တောင်မှ ပြည့်အောင်မရှိပါဘူးဗျာ’

ခုံစွမ်းက ရယ်မောလိုက်သည်။

သူက အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ အသပြာ တစ်ထောင်ကို နှိုက်ယူကာ
စားပွဲပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်လေသည်။

ဖေ့အင်းက အံ့သြစွာ ကြည့်လိုက်၏။

ဝူးမေက ခုံစွမ်းအား ပြုံးစေဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

ခုံစွမ်း၏ ရင်ထဲတွင် သူ့၏ အကြည့်ကြောင့် အံ့သြစရာ
ကောင်းအောင် ထန်ခါသွားမိလေသည်။

ခုံစွမ်းက တုန်ယင်နေသောစိတ်ကို ကြိုးစား၍ ထိန်းချုပ်လိုက်လေသည်။

‘ကဲ...ဒီငွေတွေကိုယူပြီး လျော်ပေးလိုက်ပါဗျာ’

ဖေ့အင်းက အကြိမ်ကြိမ် ဂါရဝပြုရင်းမှ...

‘ကျွန်တော်ကတော့ မင်းသားလေး ခုံစွမ်းကို ဘယ်လိုကျွေးဇူးတင်ရမှန်းတောင်မှ မသိတော့ပါဘူး’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မလိုပါဘူးဗျာ၊ အဲဒီငွေတွေကိုသာ အမြန်ဆုံးသွားပေးလိုက်စမ်းပါ’

ဖေ့အင်းက...

‘ပေးရမယ့်နေရာက ဒီမြို့မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ စိန်တိတ်မြို့မှာပေးရမှာ’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဒါဆိုရင်လဲ စိန်တိတ်မြို့ကို သွားပေးလိုက်ပေါ့၊ တခြားဘာမျှား အခက်အခဲရှိလို့လဲ’

ဖေ့အင်းက ဝူးမေအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ခုံစွမ်းက ချက်ချင်းပင် နားလည်လိုက်လေသည်။

‘ဘာလဲ... ဝူးမေက လိုက်မသွားချင်တော့ဘူးလား’

ဝူးမေ၏မျက်ဝန်းထဲ၌ မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာလေသည်။

‘ဟုတ်စည်း၊ ကျွန်မအဲဒီမြို့မှာ မျက်နှာမပြရဲတော့ဘူး’

ခုံစွမ်းက ဖေ့အင်းအား ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားညီမလေးကို ကျုပ်က ညီမလေးအဖြစ် စောင့်ရှောက်ထားပါမယ်’

ဖေ့အင်းက ဝမ်းသာသွားမိလေသည်။

‘ဟာ... ဘယ်နှယ် ခွင့်ပြုရမှာလဲဗျာ၊ ဒီလိုကျွေးဇူးရှင်မျိုးကို လောကကြီးမှာ ကျွန်တော်ရှာလို့တောင်မှ တွေ့မှာမဟုတ်တော့ပါဘူး’

ခုံစွမ်းက ဝူးမေအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

‘ညီမလေးကကော...’

ဝူးမေက သူ့အားပြုံးပြလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မဘဝမှာ အခုလောလောဆယ် အားကိုးစရာဆိုလို့ အစ်ကိုခုံစွမ်းတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတော့တယ်ရှင်’

ဖေ့အင်းက ပြုံး၍ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ခုံစွမ်းကလည်း ကျသင့်ငွေကိုရှင်းပေးကာ ဝူးမေနှင့်အတူ ထွက်ခွာသွားရလေတော့သည်။

‘ညီမလေး ဟုတ်လား’

စုတုပုအုနှင့် လုံထန်းတို့က ခုံစွမ်းကိုကြည့်ကာ လှောင်
ပြောင် ရယ်မောလိုက်ကြလေသည်။

ခုံစွမ်းက မီးဖိုချောင်ဘက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်ကာ....

‘ရှု...တိုးတိုး ပြောပါကွာ၊ ညီမလေး တစ်ယောက်လို
ဆတောထားနိုင်ပါ့မလား’

ခုံစွမ်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်....

‘ခုကွရောက်လာတာပဲ၊ ကိုယ့်ညီမလေးလို ဆတောထားပြီး
စောင့်ရှောက်ပေးရမှာပေါ့’

စုတုပုအုက....

‘ဒါဖြင့်ရင်လဲ ငါကျေနပ်ပါဘယ် ယောက်ဖရယ်’

သူ၏စကားကြောင့် သုံးဦးသား ရယ်မောလိုက်ကြလေ
သည်။

လုံထန်းက စုတုပုအု၏ပခုံးကို တစ်ချက်ပုတ်လိုက်ပြီး....

‘စုတုပုအု...မင်းရဲ့ ကျက်သရေမရှိတဲ့ မျက်နှာနဲ့ ကောင်မ
လေးက မတန်ပါဘူးကွာ၊ ကောင်မလေးက နတ်သမီးလေးလို
ချောတာကွ၊ ဒါကြောင့် ငါနဲ့မှ ရွှေသွားနောက်လိုက်ညီမှာ’

ခုံစွမ်းက ရှုရှုရှုရှုရှုရှုရှု ပြစ်သွားရလေသည်။

‘ဟေ့...လိပ်မျိုးတွေ၊ မင်းတို့ဘက်ပဲ မင်းတို့ယက်နေတာ
ပေါ့လေ ဟုတ်လား’

စုတုပုအုက စပ်ဖြဲဖြဲမျက်နှာဖြင့်....

‘မင်းဟာမင်း အစ်ကိုတစ်ယောက်လို နေစမ်းပါကွာ၊ ငါတို့
ကြားမှာ လာမရွံ့ပါနဲ့’

ခုံစွမ်းက ဒေါသကြီးစွာဖြင့်....

‘ဟေ့...အစ်ကို မဟုတ်တော့ဘူးတု’

ဟု ပြန်ပြောလေရာ အားလုံးက ရယ်မောလိုက်ကြလေ
တော့သည်။

ဝိုးမေသည် နတ်သမီးလေးအလား ချောမော လှပသော
မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အချက်အပြုတ်လည်း ကောင်း၏။

လျှော်ဖွပ်ရေးနှင့် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေး တွင်လည်း
အလွန်ပင်နိုင်နင်းလှပေသည်။

အဘက်ဘက်မှပြည့်စုံသော ထူးခြားသည့် မိန်းကလေးတစ်
ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လူပျိုကြီး သုံးယောက်တို့မှာ ဝူးမေ အပေါ် တစ်နေ့တခြားခင်တွယ်လာမိကြလေသည်။

သို့သော် မိမိတို့ ရင်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော မေတ္တာစိတ် မပျက် တစ်ယောက်တစ်ယောက် ထုတ်ဖော် ပြောကြားခြင်း မပြုကြပါချေ။

ထူထိုသည် ကိုယ့်သိက္ခာနှင့် ထူခြွေကိုဆယ်နေကြလေသည်။

ဝူးမေကလည်း လိမ္မာ၏။

သူမသည် စုတုပုအုတို့သုံးယောက်ကိုခွဲခြားပြီးမဆက်ဆံပါ။ မည်သူ့ကိုမျှလည်း အခွင့်အရေး ပိုမပေးပါ။

စုတုပုအုကိုလည်း လိုက်လိုက်လျှောလျှောဆက်ဆံ၏။

လုံထန်းနှင့် တွေ့သည့် အခါတွင်လည်း လိုက်လိုက်လျှောလျှော နေတတ်လေသည်။

ခုံစွမ်းကိုမူ သူမက အထူးလေးစား၏။

ထို့ကြောင့်လည်း စုတုပုအု၊ ခုံစွမ်းနှင့်လုံထန်းတို့မှာ ဝူးမေ အားဖွင့်ရလျှင် ကောင်းမလား၊ ဤအတိုင်း ညီမလေးကဲ့သို့ တစ်သက်လုံး စောင့်ရှောက်ရလျှင် ကောင်းမည် လောဟု စဉ်းစားနေလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သုံးလကျော်ကျော်အချိန်သို့ ကြာမြင့်လာသော် အခါ မျှသိပ်ထားသော ရင်ထဲမှ ခံစားချက်များမှာ စတင်၍ ပေါက်ကွဲလာလေတော့သည်။

စုတုပုအုက ခုံစွမ်းနှင့် လုံထန်းတို့အားကြည့်ကာ ဤသို့ ပြောလိုက်၏။

‘ဟေ့... ကျုပ်တို့သုံးယောက်ဆွေးနွေးကြရအောင်’

လုံထန်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဘာလဲ... ဝူးမေရဲ့ကိစ္စမဟုတ်လား’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်’

လုံထန်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘မင်းစာဘာလုပ်ချင်လို့လဲ’

စုတုပုအုက လေသံအေးအေးဖြင့်...

‘ကျုပ်တို့ဟာ အသက်လေးတွေရနေကြပြီမဟုတ်လား’

ခုံစွမ်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာလဲ... မင်းအတွက် ခေါင်းတစ်လုံး အဆင်သင့်ထားရတာမှာလား’

၁၅၀ ❀ ပိုးကျော်သူ

စုတုပုအုန်း မျက်နှာမှာ ရှုံ့မဲ့သွားလေသည်။

‘ဟေ့ကောင်... မင်္ဂလာမရှိတဲ့ စကားတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ငါကအကောင်းပြောမလို့ပါ’

လုံထန်းက ခုံစွမ်းအားကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟေ့... သူပြောတာကို နားထောင်ပါဦးကွာ’

ခုံစွမ်းက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်ရလေသည်။

စုတုပုအုန်းက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်...

‘ဝူးမေကို ငါတို့သုံးယောက်အပြင် ထခြားလူနဲ့ လက်ထပ်သွားမှာကို မင်းတို့မလိုလားဘူးမဟုတ်လား’

သူ၏ စကားကြောင့် ခုံစွမ်းနှင့် လုံထန်းတို့ကပြိုင်တူပင် မျက်လုံးများပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

ခုံစွမ်းက မျက်နှာပျက်စွာဖြင့်...

‘ဟေ့... ဝူးမေက ဘယ်သူနဲ့လက်ထပ်ဖို့လုပ်နေလို့လဲ’

လုံထန်းကလည်း ဤသို့ပြောလိုက်၏။

‘ဝူးမေကတော့... အဲဒီကောင်ကို ကြိုက်တယ်လို့ပြောလား၊ မြန်မြန်ဖြေစမ်းပါကွာ’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၁၅၁

စုတုပုအုန်း ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘မင်းတို့ကလဲ ငါရဲ့စကားကိုများ ဆုံးအောင်နားထောင်ပါဦးလား’

ခုံစွမ်းက စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့်...

‘မင်းကလဲ မြန်မြန်ပြောစမ်းပါကွာ’

စုတုပုအုန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဝူးမေဟာငါတို့ သုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကောင်းတယ်လို့ပြောမလို့ပါ’

သူ၏ စကားကြောင့် အားလုံးက ငြိမ်သက် သွားကြလေသည်။

အတန်ကြာမှ ခုံစွမ်းကမျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ကဲ... ထားပါအော့လေ၊ ငါတို့ သုံးယောက်ထဲက ဝူးမေက ဘယ်သူနဲ့လက်ထပ်မှာလဲ’

စုတုပုအုန်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ငါက အသက်အကြီးဆုံးဆိုတော့’

သူ၏စကားမဆုံးမီ လုံထန်းက လက်ကားပြုလိုက်သည်။

‘ဟာ... မင်းဒီလိုဆုံးဖြတ်လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ’

၁၅၂ ❀ မိုးကျော်သူ

စုတုပုအုက....

‘မင်းကလဲ သိပ်မခွဲလာစမ်းပါနဲ့၊ ငါ့ပြောမယ့်စကားကိုလဲ ဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦးကွာ’

လုံထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ပြောစမ်း’

စုတုပုအုက စကားဆက်လိုက်သည်။

‘ငါက အသက်အကြီးဆုံးဆိုတော့ တရားမျှတအောင် စဉ်းစားပေးမှာပါ’

လုံထန်းနှင့်ခုံစွမ်းတို့က ပြိုင်တူသက်ပြင်းချလိုက်၏။

ခုံစွမ်းက ‘ဟယ်မောရင်းမှ...’

‘ကဲ...မင်းရဲ့အစီအစဉ်ကို ပြောပါဦး’

စုတုပုအုက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

‘ကဲ...ငါတစ်ခုမေးမယ်၊ ငါတို့သုံးယောက်တည်းက ဝူးမေကို လက်မထပ်ချင်တဲ့လူ ဘယ်သူရှိလဲ’

လုံထန်းက ရွာသိုးသိုးမျက်နှာဖြင့် ဤသို့ပြောလိုက်၏။

‘ဝူးမေက သိပ်တော်တဲ့မိန်းကလေးပဲ၊ သူ့ကို လက်မထပ်ချင်တဲ့လူ ဘယ်သူရှိမှာတဲ့လဲ’

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၁၅၃

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ငါ့ပြောမယ်ကွာ၊ ငါတို့သုံးယောက်ဟာ မိန်းကလေး ထစ်ယောက်အတွက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါတို့အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းမကွဲစေချင်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဝူးမေကို ခေါ်မေးမယ်၊ ပြီးတော့ သူနှစ်သက်တဲ့လူနဲ့ လက်ထပ်တာ မကောင်းဘူးလား’

သူ၏ အကြံပြုချက်ကို ကျန်နှစ်ယောက်က ခေါင်းညိတ်၍ လက်ခံလိုက်ကြလေတော့သည်။

ဝူးမေက ရှက်စနိုးဖြင့် ခေါင်းငုံ့နေလေသည်။

စုတုပုအုက....

‘ဘာမှမရွက်ပါနဲ့ ဝူးမေရယ်၊ မင်းစိတ်ဆင်းရဲမှာကိုလဲ ငါတို့တွေက မကြည့်ချင်ကြပါဘူး၊ ဒီတော့ အခုကိစ္စမှာ မင်းရဲ့ဆန္ဒအတိုင်းပဲ ဆုံးဖြတ်ပါ’

ဝူးမေက ချက်ချင်း အဖြေမပေးပါချေ။

၁၅၄ ❀ မိုးကျော်သူ

အတန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်၍နေလေသည်။

ယောက်ျားသားသုံးယောက်မှာလည်း တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ဝှမ်းမေ့ထဲမှ တုံ့ပြန်လာမည့် ကောင်းကို
နားစူစိုနေကြလေသည်။

တစ်ယောက်မှ အသက်မရှူကြပါချေ။

ဝှမ်းမေ့ ခေါင်းကို အသာအယာ မော့လိုက်သည်။

‘ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ချင်တာကတော့...’

သူမကောင်းကို ခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းကာ စုတုပုအု၊ လုံထန်းနှင့်
ခုံစွမ်းတို့၏ မျက်နှာအား တစ်လှည့်စီ ကြည့်နေ၏။

ထို့နောက် ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ငုံ့လိုက်ပြီး အသံ တိုး
တိုးဖြင့်...

‘အစ်ကိုကြီး စုတုပုအုကိုလဲ ငြင်းစရာမရှိပါဘူးရှင်၊ ဒါပေ
မယ်...’

သူမက လုံထန်းထံသို့မျက်လုံးလေးတစ်ချက်စေ့ ကြည့်ကာ...

‘အစ်ကိုလုံထန်းဆိုရင်လဲ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်
ဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်’

သူမက ခုံစွမ်းအား လှည့်ကြည့်၍ စကားဆက်လိုက်ပြန်
လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၅၅

‘ဟောဒီက အစ်ကို ခုံစွမ်း ဆိုရင်လဲ ကျွန်မရဲ့ ပထမဆုံး
ကျေးဇူးရှင် အစစ်ပါ’

စုတုပုအု သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

‘အင်း... မင်းမှာရှိတဲ့ဆန္ဒအတိုင်းသာပြောပါ’

ဝှမ်းမေ့က ရှက်စနိုးဖြင့်...

‘ရှင်တို့သုံးယောက် မဲဖောက်ကြပါ၊ ပေါက်တဲ့လူနဲ့ ကျွန်မ
စက်ထပ်ပါမယ်’

ဟု ပြောကာ ထိုင်ရာမှ ထ၍ အတွင်းခန်းထဲဆီသို့ ပြေးဝင်
သွားလေတော့သည်။

စုတုပုအုက လုံထန်းနှင့် ခုံစွမ်းတို့အား မျက်လုံး ဝေ့ကြည့်
လိုက်ပြီး...

‘ကဲ... ဝှမ်းမေ့ပြောသွားတာအား အင်မတန်မှ နည်းလမ်းကျန်
ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ငါတို့အဖိုင်းပါကျန်တော့တယ်’

၁၅၆ ❀ မိုးကျော်သူ

လုံထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ထဲမှာ အသက်ကြီးတဲ့လူပဲ၊
မဲလိပ်သုံးခုလုပ်ပါ’

စုတုပုအုက အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီးမှ...

‘အေး...မဲလိပ်သုံးခုလုပ်တာ မဆန်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်
ငါတစ်ခုစော့ ပြောချင်တယ်’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ပြောပါ’

စုတုပုအုက တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

‘မဲနှိုက်ကြလို့ ငါတို့ သုံးယောက်ထဲက ဘယ်သူပဲမဲပေါက်
ပေါက် အားလုံးက သဘောထားကြီးကြီးနဲ့ ကျေနပ်ကြရမယ်၊
နောက်တစ်ချက်က မဲပေါက်တဲ့ လူဟာ ငါတို့နဲ့ ဆက်မနေ
တော့ဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အိမ်ခွဲနေမှ သင့်တော်မယ်’

လုံထန်းနှင့်ခုံစွမ်းယှက် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြလေသည်။

‘ကောင်းပါပြီ’

စုတုပုအုက အားလုံး၏ သဘောတူညီချက် ရပြီဖြစ်သော
ကြောင့် မဲလိပ်သုံးခုကို လိပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် လုံထန်းနှင့်ခုံစွမ်းတို့အား တစ်လိပ်စီ လိပ်ခိုင်း
လိုက်လေသည်။

နောက်ဆုံး ကျန်သောတစ်လိပ်ကိုမူ သူကယူလိုက်၏။

ထို့နောက် သုံးယောက်သား မဲလိပ်များအား ပြိုင်တူ
ဖွင့်လိုက်ကြလေတော့သည်။

မဲလိပ်များကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ ကံထူးသူမှာ ခုံစွမ်းပင်
ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ခုံစွမ်းသည် ဝှူးမေနှင့် လက်ထပ်လိုက်ရလေသည်။

ယခုဆိုလျှင် ခုံစွမ်းနှင့်စူးမေတို့ လက်ထပ်ခဲ့သည်မှာ တစ်လ
ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ချစ်ခင်မဆုံး ပျော်မဆုံး ရှိနေလေ
သည်။

သူတို့က လုံဝါးမြို့၌ပင် သီးသန့်အိမ်ကလေး တစ်လုံးနှင့် နေထိုင်ခဲ့လေသည်။

မူလကပြောဆို သဘောတူညီထားသည့်အတိုင်းပင် စုတုပုအု နှင့် လုံသန်းတို့ကလည်း သဘောထားကြီးကြီးဖြင့် ကျေနပ်စွာ ရှိနေကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ခုံစွမ်းနှင့်ဝူးမေတို့ထံသို့ မကြာခဏ ပင် လာရောက်လည်ပတ်ကြလေသည်။

လိုအပ်သောအကူအညီများကိုလည်း ပေးကမ်းကြ၏။

အပျော်ရွှင်ဆုံးလူမှာ ခုံစွမ်းပင် ဖြစ်သည်။

ခုံစွမ်းမှာ ရုပ်ရည်ချောမောပြီး အိမ်မှုကိစ္စ နှိမ်နင်းကာ လိမ္မာရေးခြားရှိလှသော ဇနီးချောလေး ရထားသည့်အတွက် အလွန်ပျော်ရွှင်ကာ စိတ်ဓာတ်များ တက်ကြွနေ၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် ငွေကြေးများများရနိုင်အောင် အလုပ် ကိုကြိုးစား၍ လုပ်လိုက်လေသည်။

ယင်းသို့ နေထိုင်ခဲ့ရာမှ ခြောက်လခန့် ကြာသောအခါ ခုံစွမ်း၏ ပျော်ရွှင်မှုများမှာ တစ်စထက်တစ်စ ပျောက်ကွယ် သွားရလေသည်။

ဝူးမေကလည်း အိမ်ကပ်သည်ဟု သိပ်မရှိတော့ပါ။

သူမသည် အစ်ကိုဖြစ်သူ ဝေးအင်းရှိရာသို့ မကြာခဏပင် သွားရောက်လည်ပတ်လေသည်။

ဝူးမေ၏အစ်ကို ဝေးအင်းသည် စိန်တိတ်မြို့ရှိ ခေါက်ဆွဲဆိုင် တွင် အလုပ်လုပ်နေလေသည်။

စိန်တိတ်မြို့သို့သွားပြီး ပြန်လာလျှင်လည်း ဝူးမေမှာ အိမ် ကပ်သည်ဟု သိပ်မရှိလှပါချေ။

စုတုပုအုနှင့် လုံသန်းတို့ရှိရာသို့ အမြဲတစေပင် သွားရောက် လည်ပတ်နေတတ်၏။

ခုံစွမ်းကတော့ ထိုအချက်ကို မကန့်ကွက်ခဲ့ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စုတုပုအုနှင့်လုံသန်းတို့မှာ သူစိမ်း များမဟုတ်ဘဲ မိမိ၏ သွေးသောက်ရင်းမျှစား ဖြစ်ကြသော ကြောင့် ဖြစ်လေတော့သည်။

စာစီနေ ...

ခုံစွမ်းက မျက်နှာထားသန့်သန့်မှုန့်မှုန့်ဖြင့် ဝူးမေအား ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘မင်း အပြင်ကို လျှောက်လည်နေတာ လွန်ဘူးလားကွာ ဝူးမေက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်လေသည်။

‘ဒါမျှား အဆန်းလုပ်လို့ရှင်’

ခုံစွမ်းက ဒေါသကြီးစွာဖြင့် ...

‘ဒါ ဆန်းတာပေါ့ကွာ၊ ဘယ်ယောက်ျားမဆို ကိုယ့်မိန်းမ ကိုယ့်အနားမှာ ရှိစေချင်စာပေါ့ကွာ’

ဝူးမေက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ကျွန်မက အခု ဘာလုပ်နေလို့လဲ’

ခုံစွမ်းက သူမအား ပြန်လည်၍ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းက အရင်ကနဲ့မှ မတူတော့တာဘဲ’

‘ပြောပါဦး၊ ဘာတွေမတူတာလဲ’

‘အရင်ကဆိုရင် မင်းဟာ ငါ့အနားကကိုမခွာဘူး၊ ညကြီး ဆန်းခေါင် ငါ့သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ရင်တောင်မှ ထိုင်ကြည့်နေ တတ်တာပဲ၊ အခုတော့ မင်းဟာ နေ့ဘက်တင်မကဘူး၊ ညဘက် မှာလဲ လျှောက်လည်နေတယ်၊ အဲဒါကောင်းသလား’

‘ရှင် သိုင်းပညာလေ့ကျင့်နေတာကို ထိုင်ကြည့်နေရလွန်းလို့ ကျွန်မငြီးငွေ့သွားပြီလေ၊ ဒါကြောင့် လျှောက်လည်နေရတာ ပေါ့၊ ဘာဆန်းလို့လဲ’

‘ငါ့သိုင်းပညာကို မင်း မမစက်ကားနဲ့၊ ဒီအလုပ်ဟာ ငါ့မဲ့ စစ်ဆက်လုံး လုပ်စားသွားရမယ့် လုပ်ငန်းပဲ၊ အဲဒါကိုမင်းက မကျေနပ်ဘူးဆိုရင် မင်းသဘောပါပဲ’

ဝူးမေက မဲပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဪ... ရှင်ကဒီလိုလား၊ ဒါဆိုလဲ ကျွန်မသွားတော့မယ်၊ ရှင်ဟာလေ အစ်ကိုကြီးစုတုပုအလောက်တောင်မှ ကျွန်မအပေါ် နားမလည်နိုင်တတ်ဘူး၊ အလကား လူကိုအပြစ်ရှာဖို့ပဲသိတယ်’

ဤသို့ဖြင့် အပျက်အပျက်နှင့် နှာခေါင်းသွေး ထွက်ခဲ့ရ လေပြီ။

ဝူးမေသည် ခုံစွမ်း၏နေအိမ်မှ ဆင်းသွားပြီးနောက် သူ့ အစ်ကို ဖေအင်းနှင့်အတူ သွားရောက်နေထိုင်လေသည်။

လင်မယားကွဲရမှုကြောင့် ခုံစွမ်းတစ်ယောက်မှာ အရက် စားမားကြီးလုံးလုံး ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

သူလည် ဝူးမေအား အလွန်ချင်လေသည်။

သို့သော် ဝူးမေက စိမ်းစိမ်းကားကားပင် နေအိမ်မှ ထွက် သွားခဲ့လေသည် မဟုတ်ပါလော။

သူက ပထမတွင် လိုက်ခေါ်ရန် စိတ်ကူးသေး၏။

သို့ရာတွင် မချစ်မနှစ်သက်၍ တွက်ခွာသွားသော လူတစ်ယောက်ကို ဆက်လက် ပေါင်းသင်းနေရန်မှာ မသင့်တော်ဟု စဉ်းစားမိကာ မိမိ၏ဘဝကို အရက်အိုးတွင် မြှုပ်နှံလျက် အရက်သမားကြီး ဖြစ်ကာ နောက်ဆုံးတွင် လုံဝ မြို့မှနေ၍ တခြားတစ်နေရာသို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်သွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ခုံစွမ်း၏သတင်းကို မကြားရတော့ပါချေ။

စုတုပုအုနှင့် လုံထန်းတို့မှာ စိတ်မကောင်းနိုင်ကြပါ။

သူတို့သည် ခုံစွမ်းနှင့် ဝူးမေတို့နှစ်ယောက် ပြန်လည် သင့်မြတ် သွားစေချင်၏။

လုံထန်းက စုတုပုအုအား ဤသို့ တိုက်တွန်းလေသည်။

‘မင်း ဝူးမေဆီကိုသွားပြီး အကျိုးအကြောင်း စုံစမ်းသေးမြန်းကြည့်ပါဦးလား၊ သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်ပြီး သင့်မြတ်သွားအောင် လုပ်ပေးလိုက်ကြရအောင်၊ ငါကတော့ ခုံစွမ်းကို လိုက်ပြီး စုံစမ်းရှာဖွေကြည့်မယ်၊ မကောင်းဘူးလား’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘အေး... ကောင်းပြီ၊ ငါ ဝူးမေဆီကို သွားပြီး ဖျောင်းဖျာဆီကြည့်မယ်၊ မင်းက ခုံစွမ်းကို ရှာဖွေ ခဲ့ရင် စိန်တိတ်မြို့ကို သာ လိုက်လာခဲ့၊ ငါ ဒီကပ် စောင်နေမယ်’

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဤသို့ ပြောဆိုတိုင်ပင်ပြီး လမ်းခွဲကာ ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

စုတုပုအုသည် စိန်တိတ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားသည်နှင့် ဝူးမေအား ခေါ်ဆောင်ကာ အမျိုးမျိုး ဖျောင်းဖျာဆီ၏။

သို့သော် ဝူးမေက လက်မခံပါချေ။

သုမက အမျိုးမျိုး ငြင်းဆန်လေသည်။

သူမ၏ပုံဟန်မှာ ခုံစွမ်းအပေါ်တွင် အလွန်နာကျည်းနေဟန် ရှိလေသည်။

စုတုပုအုကတော့ အားမလျှော့ပါ။

သုံးလေးကြိမ်မျှ ထပ်ပြန်တလဲလဲ တွေ့ဆုံကာ ခုံစွမ်းနှင့် ပြန် ပေါင်းရန် ဖျောင်းဖျ နားချလေသည်။

ဝူးမေက စုတုပုအုကို မကျေနပ်သကဲ့သို့ ပြောဆိုလာသော သောအခါ စုတုပုအုမှာ စဉ်းစားရ ခက်နေလေသည်။

သူ၏ဦးခေါင်းထဲတွင် အနည်းငယ် ရှုပ်ထွေးနေလေသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဝူးမေ၏ စကားထဲ၌...

‘ကျွန်မ မချစ်တဲ့လူနဲ့ ကြာရှည် မပေါင်းချင်တော့ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရယ်’

ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။

ဝူးမေက ခုံစွမ်းအား မချစ်ပါဟုဆိုလျှင် တခြား မည်သူ ကို ချစ်နေပါသနည်း။

စုတုပုအု နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဝူးမေအား တွေ့ဆုံ၍ ထုတ်ဖော်မေးမြန်းကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်ထုံး (၃) ❀ ၁၆၇

ဤနေရာသည် အလွန်လူသူကင်းရှင်းသော စားသောက်ခန်း ဖြစ်ပေသည်။ အနည်းငယ်ချောင်ကျသဖြင့် စားသောက် ခန်းသည် ညဉ့်နက်လာသည့်အခါ လူသူ ကင်းနေပြီ ဖြစ်၏။

သို့သော် ယနေ့ညအဖို့ လူသုံးယောက်က လုံးဝ မထသေး ပါချေ။

သူတို့၏စားပွဲတွင် အရက်အိုးနှင့် စားသောက်စရာများက အပြည့်ရှိနေလေသည်။

အရက်ကို အများဆုံးသောက်နေသူမှာ စုတုပုအုပင်ဖြစ်၏။

‘ဝူးမေရာ...ငါ့သူငယ်ချင်း ခုံစွမ်းအတွက် စိတ်မကောင်း လွန်းလို့ပါဟာ၊ အဲဒီတော့ သူ့မှာ ဘယ်လိုအပြစ်ရှိတယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါ’

ထိုအချိန် ဝူးမေ၏ အစ်ကိုဖြစ်သူက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေ သည်။

‘ကဲ...ကျွန်တော် ညီမကို ခင်ဗျားတို့ပဲ ထင်လျော်သလို ဆုံးမပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဆုံးမမှုကို ကျွန်တော်က လုံးဝ မဆန့်ကျင် ပါဘူး၊ ညီမလေးစိတ်ချမ်းသာမယ်ဆိုရင် တော်ပါပြီဗျာ’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး စုတုပုအုအား ယဉ်ကျေးစွာ နှုတ် စက်ကာ ဆိုင်ပြင်သို့ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

၁၆၆ ❀ မိုးကျော်သူ

‘အစ်ကိုကြီး’

ဝူးမေက အသံတိုးတိုးဖြင့် ခေါ်လိုက်လေသည်။

စုတုပုအုက အရက်ကိုတစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် မေ့သောက်နေရာမှ အာလေးလျှာလေးဖြင့်....

‘ပြောပါ ဝူးမေ’

ဝူးမေက အသံတိုးတိုးဖြင့် ထပ်မံပြောလိုက်၏။

‘အစ်ကိုကြီးရယ်၊ အရက်တွေကို သိပ်မသောက်ပါနဲ့’

စုတုပုအုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ဝူးမေက မျက်လုံးလေးထောင့်တပ်၍ ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ကျွန်မက အစ်ကိုကြီးကို ပြောစရာတွေရှိနေလို့ပါ’

စုတုပုအုက....

‘ဪ... ဒီလိုလား နှစ်ပြောစရာရှိတာကိုပြောပါ၊ ငါက အရက်များ သောက်ထားပေမယ့် ဘယ်တော့မှ သတိလက်လွတ်မဖြစ်ပါဘူးကွာ’

ဝူးမေက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကျွန်မက ခုံစွမ်းကို ပြန်မပေါင်းချင်တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိရဲ့လား’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၆၇

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အေး... အဲဒါကို ငါ့အိချင်တယ်’

ဝူးမေက စုတုပုအုအနီးသို့ တိုးကပ်၍ ထိုင်လိုက်လေသည်။

စုတုပုအု၏ ရင်ထဲ၌ ရှိန်းခနဲ နွေးခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

သူ၏ သောက်ထားသော အရက်များမှာ ပြေးထွက်သွားပြီဟု ထင်လိုက်မိလေသည်။

ဝူးမေက သူ့အား ရှုန်းလဲ တောက်ပသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မက ခုံစွမ်းကိုမချစ်ဘူးသိရဲ့လား’

စုတုပုအုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ခါဖြင့်ရင် ဘယ်သူနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် လက်ထပ်ပါမယ်လို့ ဘာကြောင့်ပြောခဲ့သလဲ၊ အဲဒီလိုပြောပြီး မဲနှိုက်တော့ ခုံစွမ်းက ပေါက်သွားတာပေါ့’

ဝူးမေက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

‘ဟွန်း... အစ်ကိုကြီးကလဲလေ၊ အဲဒီတုန်းက သူ့ရဲ့ စိတ်ထားဟာ ဒီလောက်မည်ဘူးလို့ထင်လို့ပေါ့’

စုတုပုအုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

၁၆၈ ❀ မိုးကျော်သူ

‘နေပါဦး၊ သူက မင်းကို အခုဘာလုပ်နေလို့လဲ’
ဝူးမေက လက်ကပြလိုက်သည်။

‘အဲဒါတော့ မပြောပါရအေးနဲ့၊ ထိုရင်းကိုပြောရမယ်ဆိုရင်
တော့ ခုဟာ ဘယ်လောက် သဘောထားသေးသိမ်သလဲ
ဆိုရင် အစ်ကိုကြီးတို့ဆီသာလည်တာတောင်မှ မကြိုက်ဘူးရှင်’
စုတုပုအုက ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

‘ဒီကော့ဘင်က ဒီလိုပဲ ပြောသလား’
ဝူးမေက နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။

‘အို... အစ်ကိုကြီးကလဲလေ၊ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်မက
မပြောချင်တာသိခဲ့လား’
စုတုပုအုက...

‘ကဲ... ပြောပါ၊ အဲဒီတော့ မင်းက သူ့ကို မချစ်ဘူးပေါ့
ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။
ဝူးမေက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
‘ဟုတ်တယ်’

စုတုပုအုက သူမအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၆၉

‘ဒါဖြင့် မင်းက အခု အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်ပေါ့ ဟုတ်
လား...’

ဝူးမေက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ...

‘ကျွန်မချစ်မြတ်နိုးတဲ့လူနဲ့ဆိုရင်တော့ ကျွန်မက အတူနေ
ချင်ပါတယ်’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အင်း... ဒါဟာတရားဝါတယ်၊ ကဲဒါဖြင့်ရန်လဲ ဝါမပြော
တော့ပါ’

‘မင်းက လက်ထပ်တော့မယ်ပေါ့ဟုတ်လား’

သူက ပြောပြီး ထိုင်ရာမှထလိုက်၏။

ဝူးမေကမူ နို့နို့ဟန်လေးဖြင့် ရွှေထောက်တစ်ချက်ဆောင့်
လိုက်လေသည်။

‘အို... အစ်ကိုကြီးကလဲလေ၊ ကျွန်မက ဘယ်သူနဲ့ လက်ထပ်
မှာလဲလို့တောင်မှ မမေးတော့ဘူးလားဟင်’

ထိုအချိန် ဆိုင်အလုပ်သမားလေးတစ်ယောက်က...

စုတုပုအု အနီးတွင် လာရပ်လေသည်။

‘ဆရာ... ဒီည ဒီမှာ တည်းခိုမှာလား၊ ကျွန်တော် အနီး
တစ်ခု အဆင်သင့် လုပ်ထားလိုက်မယ်လေ’

၁၇၀ ❀ မိုးကျော်သူ

စုတုပုအုက မျက်နှာမှာ ရှက်လွန်း၍ နီရဲသွားလေသည်။

‘ဟေ့ ကောင်... မဟုတ်တာတွေလာမမေးနဲ့၊ ဒီမှာ အိပ်ရာ
မလိုဘူး’

ဟု ဒေါသဖြင့် အော်ငေါက်လိုက်၏။

ဆိုင်အလုပ်သမားလေးက ခေါင်းငုံ့သွားရလေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ ကျွန်တော်မှားသွားလို့ ဒါကို တောင်းပန်
ပါတယ်’

ဟု ပြောကာ ခပ်ကုပ်ကုပ်လေး ထွက်ခွာသွားကာ တစ်နေ
ရာတွင် သွားထိုင်နေလိုက်ရလေတော့သည်။

စုတုပုအုက ဝူးမေအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ကဲ...ဝူးမေ—ညဉ့်နက်လှပြီ၊ နင်မပြန်သေးဘူးလား’

ဝူးမေက ပြုံးလိုက်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်စုံ (၅) ❀ ၁၇၁

‘အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ဒါတွေကို စားသောက်စမ်းပါဦး၊ ကျွန်မ
လက်ထပ်မယ့်လူကို ပြောပြပါမယ်’

စုတုပုအုက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘နေပါဦး၊ ငါသိဖို့ လိုအပ်လို့လား’

ဝူးမေက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘အ...ဟင်း...ဟင်း၊ နည်းနည်းပါးပါးတော့ ပတ်သက်
မယ်လို့ ထင်တာပါပဲ၊ ဒါကြောင့် အစ်ကိုကြီးကို အရက်
မသောက်ဘဲ နားထောင်ပါလို့ ပြောတာပေါ့’

စုတုပုအုက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်၏။

‘ငါအရက်သောက်တာနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ’

ဝူးမေက နှုတ်ခမ်းစူလိုက်လေသည်။

‘အို...အစ်ကိုကြီးက အရက်တွေအမျှားကြီးသောက်တော့
ကျွန်မနဲ့ လက်ထပ်မယ့်လူဟာ သင့်တော်မလား၊ မသင့်တော်
ဘူးလားဆိုတာကို ဘယ်လိုဝေခွဲလို့ ရနိုင်မှာတဲ့လဲ’

စုတုပုအုက အရက်အနည်းငယ်ကို မော့ချလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူက အသားကြော် တစ်တုံးကို နှိုက်ယူစား
ရင်းမှ...

‘ပြောပါ ဝူးမေ၊ ငါစဉ်းစားပေးပါမယ်’

၁၇၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ဝူးမေက ရယ်ကာမောကာ စုတုပုအု၏ လက်မောင်းကို
ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။

စုတုပုအုမှာ နေမတတ်ထိုင်မတတ် ဖြစ်သွားသော်လည်း
မိမိ၏စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ကာ ဝူးမေ၏လက်ကို အသာအယာ
တွန်းဖယ်လိုက်လေသည်။

‘ဝူးမေ... လက်ထပ်တွေ့မယ့်ဆဲဆဲမှာ ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ ကဲ....
ပြောမှာသာ ပြောပါ’

ဝူးမေက စုတုပုအုအားကြည့်ကာ တခစ်ခစ် ရယ်မောလိုက်
သည်။

‘အစ်ကိုကြီးကလဲလေ... သိပ်မိုးတာပဲကိုး၊ ကျွန်မ လက်ထပ်
မယ့်လူက....’

သူမက စုတုပုအု၏ နားအနီးသို့ တိုးကပ်ကာ တီးတိုးပြော
လိုက်၏။

သူမ၏ စကားအဆုံးတွင် စုတုပုအု၏မျက်နှာကြီးမှာ ရွှင်
လန်းကာ အကုန်လုံးပေါ်အောင်ပင် ပြုံးလိုက်မိလေသည်။

သူက ဆိုင်အလုပ်သမားလေးအား ကမန်းကဘန်း လှမ်း
ခေါ်လိုက်လေသည်။

‘ဟေ့ ကောင်လေး... ခဏသာပါဦး’

ဆိုင်အလုပ်သမားလေးက ပြေးလာကာ စုတုပုအုအနီးတွင်
ရပ်လိုက်လေသည်။

‘အမိန့်ရှိပါ ဆရာ’

စုတုပုအုက ဝူးမေ၏လက်ထဲလေးအား တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်
ကိုင်ထားပြီးနောက်....

‘ငါတို့ နှစ်ယောက်အတွက် အခန်းတစ်ခန်း အမြန်ဆုံး
ပြင်ပေးစမ်းပါ’

ဆိုင်အလုပ်သမားလေးက ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ’

ငါးလ...

ငါးလဟူသော အချိန်ကာလသည် သိပ်ကြာသည်ဟု မထင်
ရဘဲ ကုန်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုငါးလတာ အချိန်အတွင်း လုံထန်းသည် နေရာအနှံ့သို့
သွားကာ ခုံစွမ်းကို စိုက်လံရွာဖူးလေသည်။

မတွေ့သည့် နောက်ဆုံးတွင် သူက လုံဝါးမြို့သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

သူက လုံဝါးမြို့ရှိ မိမိ၏နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ အလွန်အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းသော ကိစ္စတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင် စတုပုအုသည် မိမိတို့၏နေအိမ်တွင် စောင့်နေလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့မိလေသည်။

ယခုစတုပုအုကား ရှိမနေပါချေ။

အိမ်မှာလည်း ဖုန်အလိမ်းလိမ်း တက်နေသဖြင့် မိမိထွက်သွားကတည်းက စတုပုအု ပြန်မလာသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

ဤသို့လျှင် စတုပုအုတစ်ယောက် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားပါသနည်း။

စိန်တိတ်မြို့သို့ ဝူးမေနှင့်တွေ့ဆုံရန်သွားရာမှ ရန်သူ၏လုပ်ကြံခြင်းကို ခံလိုက်ရပြီလော။

သူက လုံထန်းအတွက် စိုးရိမ်လာမိလေသည်။

အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းမှာ စိန်တိတ်မြို့ရှိ ဝူးမေထံသို့ သွားရောက်ကာ မေးမြန်းကြည့်ပါက သတင်းရနိုင်မည်ဟု စဉ်းစားလိုက်မိလေတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့...

လုံထန်းက ဝူးမေထံသို့သွားရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် ...

လူတစ်ယောက် အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။

ရောက်ရှိလာသူမှာ ဝူးမေဖြစ်နေသောကြောင့် လုံထန်းက အံ့ဩသွားမိလေသည်။

‘ဝူးမေ... ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး မင်းဒီကို ရောက်လာတာလဲ ဟင်’

သူက ယင်းသို့မေးလိုက်သောအခါ ဝူးမေက ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ငိုကြွေးလိုက်လေတော့သည်။

လုံထန်းက အတန်ကြာသည်အထိ ချော့မော့စွာ အတန်တန် မေးမြန်းနေလေသည်။

ဝူးမေက ငိုကြွေးခြင်းကို ရပ်တန့်ကာ...

‘ကျွန်မ... ကျွန်မ သိပ်ကိုက်ဆိုးပါတယ်ရှင်’

လုံထန်းက အချိန်အတော်ကြာသည့်အထိ ချော့မော့ကာ မေးမြန်းနေလေသည်။

‘ကဲ...ငါ့ကိုပြောစမ်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးလ လောက်က မင်းဆီကို စုတုပုအု ရောက်လာဘူးလား ဟင်’

သူ၏အမေးစကားကိုကြားသောအခါ ဝူးမေက ပို၍ငိုကြွေး လိုက်လေသည်။

လုံထန်းမှာ မည်သို့မျှစဉ်းစား၍ မရတော့သဖြင့် ပခုံး နှစ်ဖက်ကိုတုန့်ကာ အသာငြိမ်နေရ၏။

ဝူးမေက ငိုရှိုက်ရင်းမှ ဤသို့ ပြောလိုက်လေသည်။

‘အစ်ကိုကြီး စုတုပုအုကကျွန်မတို့ဆီကို ရောက်လာပါတယ်၊ အဲဒါဟာ ကျွန်မအတွက် ကံဆိုးတာပါပဲ’

လုံထန်းက အံ့သြသွားမိ၏။

‘ဟင်...ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ဝူးမေက ငိုရှိုက်လိုက်ပြန်လေသည်။

‘သူက ကျွန်မကိုချစ်တယ် ကြိုက်တယ်ဆိုပြီး အတင်းအဓမ္မ ပေါင်းသင်းတယ်လေ’

လုံထန်းက အံ့သြလိုက်၏။

‘ဟင်...ဒီကောင် တယ်ရှင်းပါလား၊ မင်းကခုံစွမ်းပဲပေါင်း သင်းပါရစေလို့ မပြောဘူးလား’

ဝူးမေက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်လေသည်။

‘ကျွန်...ကျွန်မက သူ့ကို အစကတည်းက ချစ်ခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ’

သူမက လုံထန်းအား ရွန်းလက်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်ကာ....

‘ကျွန်မလေ.. အစ်ကိုခုံစွမ်းနဲ့ အစ်ကိုကြီး စုတုပုအုတို့ကို လုံးဝမနှစ်သက်ခဲ့ဘူး သိလား’

လုံထန်းက သူမအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်၏။

‘ဟေ...မင်းက သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို မနှစ်သက်ဘူး ဟုတ်လား’

ဝူးမေက ခေါင်းညိတ်လိုလေသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ သူတို့တစ်ယောက်စလုံးကိုလဲ ကြည့်ပါဦး၊ ခုံစွမ်းကလဲ ကျွန်မကို အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်တာပဲ၊ စုတုပုအုကလဲ အတင်းအဓမ္မခေါ်ပြီး ကျွန်မကို ငါးညတိတိ ပေါင်းသင်းခဲ့ တယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက ညတိုင်းသူနဲ့မနေပါဘူး’

လုံထန်းက သူမအား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်၏။

၁၇၈ ❀ မိုးကျော်သူ

‘မင်းက ဘယ်မှာသွားနေသလဲ’

ဝူးမေက မချီပြီး ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဒီလိုပဲ ရွှောင်နေရတာပေါ့ရှင်၊ အဲဒါကို သူကမကျေနပ်လို့
သတ်မယ်လုပ်တာနဲ့ ကျွန်မက ထွက်ပြေးလာရတာပေါ့’

လုံထန်းက ဒေါသထွက်လာမိလေသည်။

‘ဒီကောင် အစက ဒီလိုစိတ်ထားမျိုး မရှိပါဘူး၊ လာပါ
စေ ငါ့လူ့ကို ဆုံးမပြောဆိုပေးပါမယ်’

ဝူးမေက မျက်စောင်းကလေး ထိုးလိုက်လေသည်။

‘ဟွန်း.....အစ်ကိုလုံထန်းလဲ မကောင်းဘူး’

လုံထန်းက သူမအား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်လိုက်၏။

‘ဟေ.....ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ဝူးမေက ငိုမဲ့မဲ့ဟန်လေးဖြင့်...

‘ကျွန်မက အစကတည်းက သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို မုန်း
တယ်လို့ ပြောထားရက်နဲ့ အခု ကျွန်မမုန်းတဲ့လူနဲ့ လက်ထက်
ပြန်အပ်ဦးမလို့လား’

လုံထန်းက သူမအား အံ့ဩစွာ ကြည့်လိုက်၏။

‘မင်း... မင်းပဲအစက မဲနှိုက်ခိုင်းခဲ့တာ မဟုတ်လား’

ဝူးမေက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

‘အစ်ကိုလုံထန်းတို့ အချင်းချင်း ရန်ဖြစ်မှာ ကြောက်လို့
မဲနှိုက်ခိုင်းခဲ့ရပေမယ့် အဲဒီပေါက်မဲဟာ ကျွန်မချစ်တဲ့လူ ဖြစ်
ပါစေလို့ ဇာတ်တိတ်လေး ဆုတောင်းနေခဲ့ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်မ ကံမကောင်းခဲ့ပါဘူးရှင်’

လုံထန်း၏မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်လာမိလေသည်။

သူက ဝူးမေအား စူးစိုက်စွာ ကြည့်လိုက်၏။

‘နေပါဦး၊ မင်းက ဘယ်သူ မဲဒပေါက်ပါစေလို့ ဆုတောင်း
နေလို့လဲ’

ဟု အသံတုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။

ဝူးမေက လုံထန်းအား မျက်စောင်းထိုးလိုက်၏။

‘အဲဒီနှစ်ယောက်ကို မချစ်ပါဘူးဆိုမှတော့ ကျွန်မချစ်တဲ့
လူက ဘယ်သူရှိဦးမှာလဲရှင်’

လုံထန်းက သူမ၏ ကန့်ကွက်မှု ဖြေကြားသော စကားကို
ကြားလိုက်ရအောင်အခါ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး တုန်ခါသွားမိ
လေသည်။

‘ဪ... ဝူးမေရယ်’

သူက ယင်းသို့ရေရွတ်ရင်း ဝှူးမေ၏ ပခုံးလေးအား အသာ
အယာ သိုင်းဖက်လိုက်လေတော့သည်။

ခြောက်လ....

ခြောက်လဟူသောအချိန်ကာလသို့ ကြာပြင်ခဲ့သောအခါ....

ဝှူးမေက ကလေးတစ်ယောက်မွေးဖွားလေသည်။

လုံထန်းက ပထမတွင် ဒေါသ ဖြစ်မိသော်လည်း မိမိ၏
အဖြစ်ကိုပြန်တွေးကြည့်မိသောအခါ သွေးသောက် ညီအစ်ကို
ရင်းများဖြစ်သောကြောင့် ခွင့်လွှတ်လိုက်ရလေသည်။

လုံထန်းက ဝှူးမေ မွေးဖွားသော သားယောက်ျားလေး
အား ချစ်မြတ်နိုးပါသည်။

သူသည် ကလေးနာမည်ပေးရန် စဉ်းစားနေ၏။

ဝှူးမေက လှပသောနာမည်လေးကိုပေးပါဟု ပြောခဲ့သည်
မဟုတ်ပါလော့။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်ထုံး (၅) ❀ ၁၈၁

သူသည် တစ်ညလုံးနာမည်ပေးရန် စဉ်းစားနေခဲ့၏။

နောက်တစ်နေ့ ကလေးအား နာမည်ပေးရန်အပြုတွင်....

လူတစ်ယောက်က သူ့ထံသို့ရောက်လာပြီး စာတစ်စောင်
ပေးပို့ခဲ့လေသည်။

လုံထန်းက နာမည်ပေးမည့် အစီအစဉ်ကို ခေတ္တရပ်ထား
လိုက်ပြီး စာရွက်ကိုဖွင့်၍ ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

စာထဲတွင်....

‘လုံထန်း....

သိပ်အားရကြီးတယ်....

အသူရာချောက်ကို အမြန်ဆုံးလာခဲ့ပါ’

စုတုပအု

သူက ယင်းစာကိုဖတ်ကြည့်ပြီးသောအခါ ဝှူးမေအားလှမ်း
ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဝှူးမေက သူ့အား တစ်ချက်အင်္ကျီခတ်လိုက်ပြီး....

‘ဘာစာလဲအစ်ကို’

လုံထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုကြိတ်၍ ချလိုက်၏။

၁၈၂ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဘာမှတုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်းမသိချင်ပါနဲ့၊ ကဲ ငါခရီး ထွက်စရာရှိတယ်၊ ငါပြန်လာမှပဲ ကလေး နာမည် ပေးမယ် သိလား’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး မြင်းကိုချက်ချင်းပြင်ကာ လုံထန်း တောင်ပေါ်သို့ အမြန်ဆုံးခရီးနှင်ခဲ့လေတော့သည်။

အဆူရာချောက်...

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်ခန့်တုန်းဆီက လုံထန်းသို့ သူငယ် ချင်းသုံးယောက် အရက်အတူတူ သောက်ခဲ့သည့်နေရာ...

လုံထန်းသည်ထိုနေရာသို့ရောက်သောအခါ မိမိတို့ သူငယ် ချင်း သုံးယောက် စကားစမြည်ပြောဆိုရင်း အရက်သောက်ခဲ့ သည်များကို သတိရလေသည်။

ယခုသူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စုတုပုအုက အရေးတကြီး မှာကြား လိုက်သောအခါ—

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၁) ❀ ၁၈၃

‘ဘာများဖြစ်လို့ပါလိမ့်’

ဟူသောသံသယတို့သည် တဖွားဖွား ပေါ်လာလေသည်။

အချိန်မှာ တစ်စစဖြင့် ကုန်လာလေပြီ။

စုတုပုအုက ပေါ်မလာအေးပါချေ။

လုံထန်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဒီကောင် ဘာဖြစ်ပေပါလိမ့်’

သူက ယင်းသို့စဉ်းစားရင်းလျှောက်နေခဲ့ရာ နေလုံးကြီးမှာ လုံးလုံးလျားလျား ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

‘စုတုပုအု ငါ့ကိုမှာပြီး မေ့နေတာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် အန္တရာယ်တစ်ခုခုနဲ့ကြုံနေပြီလား’

သူက စုတုပုအုအတွက် စိုးရိမ်နေမိလေတော့သည်။

၁၈၄ ❀ မိုးကျော်သူ

အမှောင်ထုသည် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား တစ်မဟုတ်ခြင်းကြီးစိုးလာပြီ ဖြစ်သည်။

လုံထန်းက လုံစန်းတောင်ပေါ်မှ ပြန်သည်ဆင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အေးစက်စက် အသံတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘လုံထန်း’

ယင်းအသံကြောင့် သူက အသံလာရာသို့ ချာခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်၏။

သို့သော် ချုံနွယ်များမှလွဲ၍ လူသူတစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မတွေ့ရပါချေ။

လုံထန်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိသည်။

‘စုတုပုအု၊ မင်းကို ငါဒီမှာစောင့်နေတယ်...လာခဲ့လေကွာ’

စုတုပုအုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...မင်းမျက်နှာကို ငါမကြည့်ချင်ဘူး၊ မကြည့်ချင်လို့လဲ ဝါက အမှောင်ထုထဲမှာ နေနေတာပေါ့ကွာ၊ မင်းလဲ ငါမျက်နှာ ကြည့်ချင်မှာမဟုတ်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် ငါက မျက်နှာမုံး စုပ်လာတာကွာ’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၁၈၅

သူက ထမ်းသို့ပြောပြီး အမှောင်ထုထဲမှခုန်ထွက်လိုက်လေ၏။ လုံးထန်းက စူးစိုက်၍ကြည့်လိုက်လေသည်။

မွန်ပျူပျူအလင်းထောင်ကြောင့် စုတုပုအု၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ဖုံးအုပ်ထားသော မျက်နှာမုံးအနက်ကို တွေ့မြင်နေရ၏။

သူက စုတုပုအုအား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်း ငါ့ကိုခေါ်တဲ့ကိစ္စက...’

စုတုပုအု အားပါးတရ ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဪ...မင်းက မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး မေးနေရသေးသလား၊ ငါ့လက်ထဲကမိန်းမကို မင်းက သွေးဆောင်ပြီး ခေါ်ယူ ပေါင်းသင်းနေတာ အခု ကလေးတောင်မှ ရနေပြီမဟုတ်လား’

လုံထန်းက စုတုပုအုမှာ မိမိအား ကောင်းသော ခေါ်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ရိပ်စားမိလိုက်လေသည်။ သို့သော် သူက စိတ်မဆိုးခဲ့ပါချေ။

‘မင်း ဒီလိုမထင်နဲ့၊ တကယ်တော့ မင်းကဆိုးခဲ့တာပဲ၊ မင်းအဆိုးမကျဘဲ မလုပ်သင့် မလုပ်ထိုက်တာတွေကိုလုပ်ခဲ့လို့ ငါက ကယ်တင်ထားတဲ့သဘောပဲ’

စုတုပုအုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

၁၀၆ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဟား...ဟား...ဟား...စကားမရှည်နဲ့ လုံထန်း၊ မင်းရဲ့
ဝားစကြာကို ထုတ်လိုက်စမ်းပါ’

လုံထန်းက လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

‘စုတုပုအု...မင်းမှားမယ်၊ ငါ့ရှင်းပြပါရစေဦးကွာ’

စုတုပုအုက အော်ငေါက်လိုက်၏။

‘ထိတ်စမ်း၊ မင်းမတိုက်ခိုက်ဖူးဆိုရင် ငါ့တပဲ စပြီးတိုက်ခိုက်
မယ်ဟေ့’

သူက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် လုံထန်းအား အတင်းဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လုံထန်း၏စိတ်ထဲတွင် စုတုပုအုအနေဖြင့် မိမိအား ဤကဲ့သို့
ရက်စက်လိမ့်မည်ဟု ထင်မထားခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက် ဟုံ့ပြန်ရန် ကြံတင် ပြင်ဆင်ထား
ခြင်း မရှိပါချေ။

ဤအချက်သည် လုံထန်းအတွက် တစ်ဆက်လုံး ဒုက္ခဖြစ်စရာ
နှင့် ကြုံကြိုက်ခဲ့ရလေပြီ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စုတုပုအုက
လုံထန်းအား အအေးလက်ဝါးဖြင့် တစ်ချက်တည်း ရိုက်ချ
လိုက်ရာ

‘ဝုန်း’

နဂါးမျက်စောစီး သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၀၇

လုံထန်းမှာ မည်သို့မျှရှောင်တိမ်းနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘဲ အသွရာ
ချောက်ထဲသို့ ထိုးကျသွားလေတော့သည်။

အမွေးအမှင် ထူထပ်ရှည်လျားသော လူကြီးမှာ လုံထန်းပင်
ဖြစ်၏။ လုံထန်းက မိမိကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် နောက်ကြောင်းဖြစ်ရပ်
များ အကြောင်းကို စိကာပတ်ကုံး ပြောပြပြီးသောအခါ
လိန်ရှောက်ဖုံးနှင့် စုထင်းလင်းတို့နှစ်ယောက်က ဟင်ယောက်
မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ခါနဲ့ အဘက အခုလိုအမွေးအမှင်တွေရှည်ရတဲ့အကြောင်း
ကို ပြောပြပါဦးဗျာ’

လုံထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အေး...အေး... ဤဒါကို ဆက်ပြောမယ်’

စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရှောက်ဖုံးတို့က စိတ်ဝင်စားစွာ နားစွဲပြီး
နေကြ၏။

၁၈၀ ❀ မိုးကျော်သူ

လုံထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘အင်း... ငါ ချောက်ထဲကိုကျတော့ နွယ်ကြိုး ပုခက်တွေ ပေါ်မှာ တင်နေလို့ အသက်ချမ်းသာ ရခဲ့တယ်လေ၊ သတိရ လာတဲ့အခါမှာ ဖြည်းဖြည်းချင်း အောက်ကိုဆင်းခဲ့ရတယ်’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့’

လုံထန်းက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘ငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ စုတုပုအရဲ့ အအေးလက်ဝါးဒဏ်ရာ ရခဲ့လို့ အအေးဒဏ်ကို အပြင်းအထန် ခံစားခဲ့ရတယ်၊ ဒဏ်ရာက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပြင်းထန်လာတယ်၊ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ် လာပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းကို မသိတော့ဘူး၊ ငါကတော့ သေရ တော့မယ်လို့ဘောင်မှ ထင်ခဲ့မိတယ်ကွ’

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက ...

‘ဒါဆိုရင် အဲဒီအချိန်တုန်းက ဒီချောက်ထဲမှာလူတစ်ယောက် မရှိတော့ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား’

လုံထန်းက လက်ကာပြလိုက်သည်။

‘နေဦးလေ၊ ငါပြောပြမယ် အအေးဒဏ်ကို ခံရပြီး သတိ လက်လွတ်မှတတ် ဖြစ်နေချိန်မှာ ငါ့ဆီကိုလူတစ်ယောက် ရောက် လာတယ်၊ သူက ထီးပုံဆွဲသွားရုံနဲ့ ရွှေရောင်မို့ တစ်ပွင့်ကို ပေးပြီး အဲဒါကိုစားလိုက်ရင် ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားမယ် လို့ ပြောလာတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ငါလဲ သူပေးတဲ့ရွှေရောင်မို့ ကို စားလိုက်မိတယ်’

စုထင်းလင်းက ကြားဖြတ်၍ မေးလိုက်လေသည်။

‘အဲဒီရွှေရောင်မို့ကို စားလိုက်တော့ ဘယ်လိုနေသလဲဟင်’ လုံထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘အင်း... ငါလဲခံစားနေရတဲ့ အအေးဒဏ်ကို သက်သာချင် ဇောနဲ့ ရွှေရောင်မို့ကို စားလိုက်မိတယ်၊ စားပြီးမှ စုတုပုအ တစ်ခါတုန်းက ပြောခဲ့တာကို သတိရမိတယ်၊ ရွှေရောင်မို့ကို စားရင် အအေးလက်ဝါးဒဏ်ကို သက်သာပျောက်ကင်းပေးမယ် တခြားရောဂါတစ်ခု ရနိုင်တယ် ဆိုတာလေ၊ အဲဒါကတော့ တခြားမဟုတ်ဘူး၊ အခု မင်းတို့တွေမြင်ရတဲ့အတိုင်း ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးမှာ အမွှေးအမှင်တွေ အရှည်ကြီးပေါက်လာတော့ တာပါပဲ’

စုထင်းလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

‘အဘကို ရွှေရောင်မို့ကျေးဇူးလူက ဒီအကြောင်းကို ကြိုတင် သတိမပေးဘူးလား’

လုံထန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘တကယ်စော့ အဲဒီလူဟာ စိတ်ကောင်းကောင်း မန့်ပါဘူး၊ သူလဲ အဲဒီရွှေရောင်မျှကိုစားလို့ တစ်ကိုယ်လုံး အမွှေးအမှင်တွေပေါက်ရာက စိတ်နောက်သွားဝံ့ပဲကွ’

လိန်ရှောက်ဖုံ မျက်မှောင်ကြယ်လိုက်သည်။

‘အခု အဲဒီလူက ဘယ်ရောက်သွားသလဲ’

လုံထန်းက ကျောက်ဂူအပြင်ဘက်ရှိ မြေပုံတစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်လေသည်။

‘သူကျွေးတဲ့ ရွှေရောင်မျှကို စားလိုက်တာ အစားလက်ဝါး ခက်ရာတွေ ပျောက်သွားပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် လေးငါးရက်ကြာတော့ အခုလို အမွှေးတွေရူညံတာကိုတွေ့ရလို့ ဒေါသထွက်ပြီး သူတို့ကိုရိုက်နှက်တိုက်ခိုက်မိရာက လက်လွန်သွားတယ် ဆိုပါတော့’

သူက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘အဲဒါကြောင့် ငါလဲ စိတ်ကောင်းဖြစ်ခဲ့မိပါတယ်၊ သူ့ကို ကျောက်ဂူအပြင်ဘက်မှာ မြေမြှုပ်လိုက်တယ်လေ’

စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရှောက်ဖုံးတို့က သူပြောသမျှ စကားတို့ကို နားထောင်ပြီးနောက် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရလေသည်။

လုံထန်းက သူတို့နှစ်ယောက်အား မျက်လုံး ဝေကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ဒါနဲ့ မင်းတို့နှစ်ယောက် အခုအားဆက်လုပ်မယ်လို့ စဉ်းစားထားကြသလဲ’

လိန်ရှောက်ဖုံးက သူ၏အမေးကို မဖြေသေးဘဲ မိမိ မေးလိုသော စကားကို ပြန်လည် ပေးလိုက်လေသည်။

‘အဘက ခေါင်းကြီးနဲ့တွေ့ပြီး ဘာတွေ့မှာလိုက်သေးလဲ’

လုံထန်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်လိုက်၏။

‘အင်း... ဟုတ်ပါပြီ၊ ခေါင်းကြီးတွေ့တဲ့အကြောင်းကို ပြောဖို့ မေ့နေတယ်’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

‘ပြောပါဦး အဘရယ်’

လုံထန်းက...

‘ခေါင်းကြီးဆိုတဲ့လူငယ်ကို ငါက ကယ်တင်ပေးလိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူက ငါ့ကို ဘယ်လို အကူအညီပေးရမလဲလို့ မေးလာပါတယ်၊ ငါက စောစောက မင်းတို့ကိုပြောပြသလို ဧါနဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို ပြောပြပြီး ခုံစမ်းနဲ့ စုတုပုအုဆိက မီးပုလဲဆေးပြစ်ကို အရယူခဲ့ဖို့ မှာလိုက်တယ်’

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက...

‘နောက်ကော’

လုံထန်းက စကားဆက်လိုက်၏။

‘ခေါင်းကြီးကို ခုံစွမ်းနဲ့ စုတုပုအုတို့ကိုသတ်ပြီး ဝူးမေတို့ သားအမိနဲ့ ဝူးမေရွှေအစ်ကို ဖေ အင်းတို့ကို ရွာဖို့ မှာလိုက်သေး တယ်’

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘အဘမှာလိုက်တဲ့အတိုင်း ခေါင်းကြီးက ကြီးစားပြီး လိုက် ရှာနေပါတယ်။ ဒါနဲ့ စုတုပုအုဆီက မီးပုလဲဆေးမြစ်ရရင် အဘ က နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာမှာလား’

လုံထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အေး... ဖြစ်နိုင်တယ်’

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်၏။

‘ဒါနဲ့ အဘ...ဟောဒီ အသူရာချောက်ထဲမှာကော မီးပုလဲ ဆေးမြစ်တွေ လိုက်ရှာပြီး ယူလို့ မရနိုင်ဘူးလား’

လုံထန်းက ဘက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

‘အင်း...ဒီ အသူရာချောက်ထဲမှာ မီးပုလဲဆေးမြစ်ရှိတယ်လို့ စုတုပုအုကတော့ပြောဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဆေးမြစ်ပင်က

ဘယ်လိုအပင်မျိုးလဲဆိုတာကိုမှ မသိတာ လိန်ရွှေဖို့ မလွယ်ပါ ဘူး’

စုထင်းလင်းက သက်ပြင်း တင်ချက်ကို ရှည်လျားစွာ ချလိုက်၏။

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်သိထားတဲ့ အဆေးလက်ဝါး ခက်ဆာ ဟာ နောက်ထပ် ဘယ်နှစ်ရက်လောက် ခံဦးမှာလဲဟင်’

လုံထန်းက လက်က ပြလိုက်သည်။

‘နွေဦး၊ ဆယ်ရက်လောက်ခံအောင်တော့ ငါလုပ်ပေးနိုင် ပါတယ်’

စုလုထင်းက မချီပြုံးပြုံးလိုက်၏။

‘ဆယ်ရက်...ဟုတ်လားအဘ’

လုံထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဆယ်ရက်တိတိတော့ မင်း ဘာမှ မဖြစ်နိုင် အောင် ငါတာဝန်ယူမယ်’

သူက စုလုထင်းအားကြည့်၍ စကားဆက်လိုက်၏။

‘မင်း အခုလောလောဆယ် ရွှေရောင်ရှိရှိ အမြစ်လေး နည်း နည်းလောက် စားထားလိုက်၊ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ခါတပ် စားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ထပ်စားရင် အဆေးလက်ဝါး ခက်

တော့ ပျောက်ကင်းမယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့လို အမွေးရှည်ရှည်
ကြီးတွေ ထွက်လာမှာပဲ’

စုလှိုင်းလင်းက မချီပြုံးပြုံးလိုက်၏။

‘ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲ အဘရယ်.... အခု လောလောဆယ်
အရေးကြီးတာက အအေးဒဏ်ရာ ပျောက်ကင်းစေဖို့ပဲ မဟုတ်
လား၊ ဒါမှ ရန်သူနဲ့ကြုံတွေ့တဲ့အခါ အင်အားသုံးပြီးတိုက်ခိုက်
နိုင်မှာပေါ့’

သူက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘ဒါကြောင့် အခု အဲဒီ ရွှေရောင်မို့ကို နည်းနည်း စားထား
မယ်၊ ပြီးတော့ လုံစမ်းတောင်ပေါ်တက်ပြီး စုတုပုအုကို ဆယ်
ရက်အတွင်း တွေ့အောင်ရှာမယ်၊ ဒါမှလဲ မီးပုလဲ ဆေးမြစ်ကို
ရအောင်ယူနိုင်မှာပေါ့ဗျာ’

လုံထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘အေး....မင်းရဲ့ဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေလို့ ငါဆုတောင်းပါတယ်
ကွာ ...’

သူက ကျောက်ဂူနှင့် မသွမ်းမကမ်းရှိ ရေကန်ဘစ်ကန်အား
လက်ညှိုးထိုးပြကာ...

‘ကဲ ကဲ... ယောဟိုရေကန်နားမှာ ရွှေရောင်မို့တစ်ပွင့်ရှိတယ်၊
သွားခူးပြီး စားပေတော့’

စရာခံဘယ်သူလဲ

စိန်တိတ်မြို့....

စိန်တိတ်မြို့ရှိ ဖိုးလမင်းစားသောက်ဆိုင်တွင် လူသုံးယောက်
စည် ခေါင်းချင်းဆိုင်လျက် ရှိပေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် ဖိုးလမင်းစားသောက်ဆိုင်၏သီးသန့်
နန်းတစ်ခုထဲတွင် ထိုင်ကာ ခေါင်းချင်းဆိုင်လျက် ရှိကြလေ
သည်။

သူတို့သုံးယောက်ကား ခုံစွမ်း၊ စုတုပုအုနှင့် ခေါင်းကြီးတို့
ဖွဲ့စည်းကြလေသည်။

မကြာခင်က တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တိုက်ခဲ့ကြသော
စိုးပန်လှ အဘိုးအိုအမည်ခံခုံစွမ်း ခါးကုန်းကြီးအယောင်

ဆောင် စုတုပုအုတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တီးတိုး
ပြောဆိုရင်း စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုတွင် ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ စား
သောက်နေကြပြီ ဖြစ်၏။

ခေါင်းကြီးက မိမိနှင့်လုံထန်းတို့ တွေ့ဆုံခဲ့ပုံအကြောင်းများ
ကို ခုံစွမ်းနှင့်စုတုပုအုတို့အား ပြန်လည်ပြောပြနေခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။

သူ၏စကားဆုံးသောအခါ စုတုပုအုနှင့်ခုံစွမ်းတို့က တစ်
ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ရှုပ်ထွေးလှသော ပြဿနာအတွက်
တိကျသောအဖြေကို ရှာဖွေနေကြလေသည်။

ခုံစွမ်းကစုတုပုအုအား ကြည့်ကာ....

‘မင်းက လုံထန်းကို အအေးလက်ဝါးနဲ့တိုက်ခိုက်ပြီးအသုရာ
ချောက်ထဲကို တွန်းချလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုရင် မင်းလိုပဲ
အအေးလက်ဝါးဆိုင်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် တတ်မြောက်နေတဲ့
အခြားလူတစ်ယောက် ရှိနေတာ ဖြစ်ရမယ်’

ဟု ခန့်မှန်းပြောဆိုလိုက်လေသည်။

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ငါဟာရန်သူကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်
တတ်ပေမယ့် ကိုယ့်ရဲ့သွေးသောက်တစ်ယောက် အပေါ်တော့

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၉၇

ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရက်စက်တတ်ပါဘူးကွာ၊ တကယ်လို့ တိုက်
ခိုက်ချင်တယ်ဆိုရင်တောင်မှ သေသေချာချာ ဝိန်ခေါ်ပြီးမှ
အတိအလင်း တိုက်ခိုက်မှာပါ’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အင်း...ငါထင်တာကတော့တော့ မှန်နေပြီထင်တယ်’

စုတုပုအုက မျက်မှောင်ကြုံတ်လိုက်သည်။

‘မင်းက ဘာတွေစဉ်းစားမိလို့လဲ’

ခုံစွမ်းက တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့်....

‘ငါတို့ရဲ့ဘဝကို အကန့် ပြန်စဉ်းစားကြရအောင်’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ပြောပါ’

ခုံစွမ်းက....

‘ငါနဲ့ဝူးမေတို့ အဆင်မပြေလို့ ကွဲခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကစပြီး
ငါ့ဟာ အရက်သမားလုံးလုံး ဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ သုံးပန်လှဆိုတဲ့
အမည်သစ်တစ်ခုနဲ့ ငါ့ဘဝကို မြှုပ်နှံထားခဲ့တယ်၊ ဒီနောက်
ပိုင်းတော့ မင်းတို့ဘာဖြစ်ကြသလဲ’

စုတုပုအုက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

၁၉၈ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဝူးမေက ငါ့ကို အယုံသွင်းတော့ ငါလဲ အဟုတ်မှတ်ပြီး ဝူးမေနဲ့အတူ နေခဲ့မိတာပေါ့၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက မင်းကိုလိုက် ရွာတယ်လေ’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ငါကတော့ မြောက်ပိုင်းဒေသကို ရောက်နေတော့ ဘယ်လို လုပ်ရှာတွေ့မှာလဲကွ’

စုတုပုအုက စကားဆက်လိုက်၏။

‘ဒါပေမယ့် ဝူးမေက ငါ့ကို ချစ်ဟန်ဆောင်ပြီး သုံးလ လောက် ပေါင်းသင်းနေတယ်လေ၊ ငါကအဟုတ်မှတ်ပြီး သူ့ကို အအေးလက်ဝါး သိုင်းကွက်တွေကိုတောင်မှ ပြသခဲ့ပါသေး တယ်’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပြီကွ...ဆက်ပါဦး’

စုတုပုအုက အံ့ကိုတစ်ချက် ကြိတ်လိုက်ပြီးမှ—

‘တစ်နေ့တော့ ငါသောက်မယ့် အရက်တွေထဲမှာ ဆူက ဆေးခတ်လိုက်တာကို ငါမသိဘဲ သောက်မိလို့ အဲဒီနေ့ကစပြီး ငါ့ရဲ့အတွင်းအားတွေ ကုန်ခန်းသွားပြီး အိပ်ရာထဲဗန်းဗန်းလဲခဲ့ ရတယ်လေ၊ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဝူးမေဟာ ငါ့ရဲ့အနားက ရွှေ့ငို ပြေးသွားတော့တာပဲ’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၁၉၉

သူက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘နောက်ဆုံးတော့ ငါက ကံကောင်းချင်လို့ ဆရာကောင်း တစ်ယောက်နဲ့တွေ့ပြီး ငါ့ကို ခြောက်လလောက် အချိန်ယူပြီး ဆေးကုသပေးခဲ့တာကြောင့် နဂိုအတိုင်း ပြန်ကောင်းခဲ့တယ် လေ’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘မင်းက ဝူးမေဘယ်ရောက်သွားသလဲ ဆိုတာကို လိုက်မခံ စမ်းကြည့်ဘူးလားကွ’

စုတုပုအုက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

‘ဟာ... ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲကွာ၊ ငါက ထိုက်စုံစမ်း ကြည့်ပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဝူးမေဟာ လုံထန်းနဲ့ ပေါင်း သင်းနေတာ ကလေးတစ်ယောက်တောင် ရနေပြီလို့ ကြားရ တယ်၊ အဲဒီနောက်တော့ သူတို့အကြောင်း ဘာမှ မကြားရ တော့ဘူး’

ခုံစွမ်းက နားလည်သဘောပေါက်သွားဟန်ဖြင့် ခေါင်း တစ်ချက်ညိတ်လိုက်လေသည်။

‘အေး...ဟုတ်ပြီ၊ တကယ်တော့ ဝူးမေဟာ ပေးအင်း ဆိုတဲ့ လူနဲ့ ညီမ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မိန်းမပျက်တစ်ယောက် ဖြစ်ရ

၂၀၀ ❀ မိုးကျော်သူ

မယ်၊ လူဟာ ငါတို့သုံးယောက်ရှိ ဆိုင်းပညာတွေကို လေ့လာ
ချင်လို့ လာတာပဲ

သူ၏စကားကြောင့် စတုပုအုက ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်
လိုက်၏။

‘အေး... ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် အခြားစုဂိုဏ်း ခေါင်း
ဆောင်ဟာ ဝူးမေလား’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

‘အချို့စုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ဟာ ဝူးမေ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့
အစ်ကို ဖေ့အင်းပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ငါက အစကတည်းက ဒီလို
စဉ်းစားမိလို့လဲ ဖေ့အင်း အမျိုးအနွယ်ဖြစ်တဲ့ ဟန်မော်
သားရေပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဖေ့အမျိုးအနွယ်
ဖြစ်တဲ့ ဖေ့ယိုလူကို မသင်္ကာလို့ ချောင်းနေတာ ကြာပြီ၊
အေး... ငါ့လိုပဲ မသင်္ကာတဲ့ လူတစ်ယောက်လဲ ရှိသေးတယ်၊
သူကတော့ ကူးဖေ့တစ်က နဂါးလေးစုထင်းလင်းပဲ’
ခေါင်းကြီးက ကြားဖြတ်လိုက်လေသည်။

‘စုထင်းလင်းလဲ အခု အအေးလက်ဝါးဖက်မှာ ရထား
မာယယ်’

စတုပုအုက အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်၏။

‘ကဲ ဒီအတိုင်းဆိုရင် မဖြစ်တော့ဘူး’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၄) ❀ ၂၀၁

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘မင်းကဘာလုပ်ချင်လို့လဲကွ’

စတုပုအုက အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ မီးပုလဲဆေးမြစ်ကိုထုတ်ယူကာ
ဆုံးပိုင်းပိုင်းလိုက်၏။

ထို့နောက် ခေါင်းကြီးကိုသစ်ပိုင်းပေးကာ ခုံစွမ်းကိုလည်း
တစ်ပိုင်းပေးလိုက်လေသည်။

‘ရော... မင်းတို့နှစ်ယောက်က နဂါးလေး စုထင်းလင်းကို
တွေ့အောင်ရှာပြီး တော်တဲ့လူက ဒီအေးမြစ်ကိုကျွေးလိုက်ပါ’

ခုံစွမ်းက သူ့အား မော့ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းကကော’

စတုပုအုက...

‘ငါက လုံထန်းရှိတယ်ဆိုတဲ့ ယရဲရွာကိုသွားမယ်’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းတယ်’

စတုပုအုက ထွက်ခွာရန် ယန်ပြင်လိုက်စဉ်...

ခေါင်းကြီးက ကမန်းကတန်း တန်တားလိုက်လေသည်။

‘ခက’

၂၀၂ ❀ မိုးကျော်သူ

စုတုပုအုက သူ့အား ခေါင်းလှည့်ကာကြည့်လိုက်၏။

‘မင်းကဘာပြောမလို့လဲ’

ခေါင်းကြီးက....

‘အဘလုံထန်းရှိတဲ့ သရဲရွာဆီသွားတဲ့လမ်းကို ကျွန်တော် သိတယ်၊ ဒါကြောင့် အဘ စုတုပုအုနဲ့ ကျွန်တော်လိုက်ခဲ့မယ်’

စုတုပုအုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် ပိုပြီးအဆင်ပြေတာပေါ့၊ ကဲ လာသွားကြစို့’

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်က ခြေသွမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

နောက်တစ်နေ့....

ခုံစွမ်းသည် သုံးပန်လှအဘိုးအိုဟန်ထောင်ကာ ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင် အနီးတွင် မယောင်မလယ်ဖြင့်

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၂၀၃

ကြည့်ရှုအကဲခတ်နေစဉ် လူတစ်ယောက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူအား ခုံစွမ်းက ကောင်းစွာသိရှိလေသည်။

သူဌေးဘားလေး ကျန်းဝါးပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေး ဆိုင်၏ အရှေ့ဘက်မှထွက်လာခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါချေ။

ဆိုင်နောက်ဖေးပေါက်မှ ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ခုံစွမ်းက သံသယ ဖြစ်လာမိလေသည်။

အမှန်တွင် ကျန်းဝါးက ထိုဆိုင်ထဲသို့ ရိုးရိုးသားသား ရောက်ရှိလာခဲ့ပါလျှင် အရွှေ့ဘက်တံခါးမှဝင်၍ အရွှေ့ဘက်မှပင် ပြန်လည်ထွက်ရမည်ဖြစ်၏။

ယခုမှာမူ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးဖြင့် နောက်ဘက်အပေါက်မှ ခိုး၍ထွက်လာခြင်းမှာ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။

ခုံစွမ်းက အရက်ဘူးတောင်းကြီးကို နှုတ်ခမ်းတွင်တော့ကာ အရက်တစ်ကျိုက်သောက်လိုက်ပြီး မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားနေ၏။

သူက အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားနေပြီးနောက် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ချလိုက်လေသည်။

၂၀၄ ❀ မိုးကျော်သူ

ဉ-

တိတ်ဆိတ်လွန်းသောည ဖြစ်သည်။

သန်းခေါင်ကျော်ပြီဖြစ်သောကြောင့် စိန်တိတ်မြို့ တစ်မြို့လုံးမှာ အိပ်မောကြနေလေပြီ။

ခုံစွမ်းက ဟန်မော် သားရေပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်၏ အနောက်ဘက်ပေါက်ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း ရွှေ့လျား သွားနေ၏။

ခုံစွမ်းက မိမိ၏ခြေသံကို လုံးဝ မကြားရလေအောင် ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖော့၍သွားနေသော်လည်း လေထဲက ထိန်ထိန်သာကြောင့် တစ်စုံတစ်ယောက် မြင်သွားမည်ကို စိုးရိမ်နေမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူက အမွှေးငိုကိုအားပြုကာ ဟန်မော် သားရေပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်၏ ခြံနည်းရိုးထဲသို့ ရုတ်တရက် ခုန်ဝင်လိုက်လေသည်။

သူက အတွင်းသို့ရောက်ရှိသွားသည်နှင့် ကျန်းဝါး ထွက်ခဲ့သော အပေါက်ကြီးအား ကြည့်လိုက်ရာ ကြီးမားသော ပြတင်းပေါက်တစ်ခု ဖြစ်နေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျန်းဝါးက ထိုပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်၏။

ခုံစွမ်းက ပြတင်းပေါက်နားသို့ အသာအယာ ချဉ်းကပ်သွားပြီး ပြတင်းပေါက်ကို ဆွဲဖွင့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ပြတင်းပေါက်က ပွင့်မသွားပါ။
အတွင်းဘက်မှ မင်းတုံးချထားဟန် တူ၏။

ဤသို့ဆိုပါလျှင် ကျန်းဝါး ထွက်လာပြီးသည်နှင့် တစ်စုံတစ်ယောက်က အတွင်းဘက်မှနေ၍ ကန့်လန့်ချကာ ပိတ်ထားလိုက်ဟန် တူပေသည်။

ခုံစွမ်းက ဆိုင်အရွှေ့ဘက်ဆီသို့တစ်ခွေ ရွှေ့လျှောက်လာခဲ့၏။ ဆိုင်၏ အရွှေ့ဘက်တွင် အစောင့်နှစ်ယောက် ရှိနေသောကြောင့် ခုံစွမ်းအဖို့ ဆိုင်ရွှေ့ဘက်မှ ဝင်၍ မဖြစ်တော့ဘဲ ဖြေဖို့ ပြတင်းပေါက်ရှိရာဆီသို့ ပြန်လည် လျှောက်လာခဲ့ရလေသည်။

သူသည် ပြတင်းပေါက် တံခါးအနီးတွင် ပြန်လည် ရပ်တန့်နေကာ ထူးခြားလာမည့် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေလေသည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးလာပြီ ဖြစ်သည်။

ခုံစွမ်းက အမှောင်ထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းထိုင်ရင်း အကြံထုတ်နေမိ၏။

ထိုအချိန် အရွှေ့ဘက်ဆီမှ လူတစ်ယောက်၏ ချောမီးဟန့်သံကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် ခုံစွမ်းမှာ အသက်ပင် မရှူဝံ့တော့ဘဲ အမှောင်ထဲ၌ ငြိမ်နေရလေတော့သည်။

မကြာမီ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လျှောက်လာသော လူတစ်ယောက်သည် ဆိုင်နောက်ဖေးဘက်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုလူ၏လက်ထဲတွင် မီးအိမ် တစ်လုံးကို ကိုင်ဆောင်ထားလေသည်။

ခုံစွမ်းက ထိုလူမှာ ဆိုင်ရှေ့ရှိ အစောင့်နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။

ယင်းအစောင့်က မီးအိမ်ကိုမြှောက်ကာ သေးဆီသို့ လှည့်ပတ်၍ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ခုံစွမ်းမှာ အသက်ပင် မရှူရဲပါချေ။

သူသည် မှောင်ရိပ်ထဲတွင် ငြိမ်၍ ရပ်နေလေသည်။

အစောင့်က စိတ်ချရလောက်အောင် လှည့်ပတ်၍ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးနောက် ပြတင်းပေါက် တံခါးကို အသာအယာ ခေါက်လိုက်လေသည်။

‘ဒေါက်... ဒေါက်... ဒေါက်’

သူက ပြတင်းတံခါးကို တစ်ချက်တစ်ချက် အတန်ကြာအောင် ခြားကာ သုံးချက် ခေါက်လိုက်၏။

သို့သော်...အတွင်းဘက်မှ တုံ့ပြန်သံကို မကြားရပါချေ။

အစောင့်က ပြတင်းတံခါးကို ထပ်မံ၍ ခေါက်လိုက်ပြန်လေသည်။

‘ဒေါက်...ဒေါက်... ဒေါက်’

ထိုအချိန် ပြတင်းတံခါး ပွင့်သွားကာ အတွင်းဘက်မှ လူတစ်ယောက် ခေါင်းပြု၍ ထွက်လာလေသည်။

‘ဘယ်လိုလဲ၊ မင်း အိပ်ပျော်နေသလား၊ ငါ့ပထမတစ်ခါ တံခါး ခေါက်တာကို မကြားဘူးလား’

အပြင်မှ မီးအိမ်ကို ကိုင်ဆောင်ထားသော အစောင့်က တင်းမာသောလေသံဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။

အတွင်းမှလူက ရယ်မောလိုက်၏။

‘အစ်ကိုကလဲဗျာ...ဒီအချိန်ကျမှတော့ တစ်ခရီးတစ်မောလောက် အိပ်ပျော်သွားမိတာပေါ့’

အပြင်မှ အစောင့်က...

‘အေး... မင်း တောင်းကောင်းအိပ်၊ တော်ကြာ ဆရာပြန်လာတာနဲ့ တိုးနေမှ အသတ်ခံနေရဦးမယ်’

အတွင်းမှအစောင့်က ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်တော်က အစ်ကို့အားကိုးနဲ့အိပ်တာပါ၊ ဆရာ ပြန်လာတာကိုသိရင် ကျွန်တော်ကို အပြန်ဆုံး လာနှိုးပါနော်’

ဟု ပြောကာ တံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်လေသည်။

အပြင်မှ အစောင့်က မီးအိမ်ကို မြင်၍ ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်ရှုပြီးနောက် ဆိုင်ရွှေဘက်ဆီသို့ ပြန်လျှောက်သွားလေသည်။

အချိန်မှာ သန်းခေါင်ကျော်သို့ပင် ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်၏။

မကြာမီ...

အရုတ်ရောက်ပြီး မိုးလင်းတော့မည် ဖြစ်သည်။

ခုံစွမ်းက မှောင်ရိပ်ခိုကာ ပုန်းအောင်းနေသော နေရာမှ ထွက်လာကာ မီးအိမ်ကိုဆောင်ထားသော အစောင့်၏ တံခါး ခေါက်ခဲ့သောနည်းအတိုင်း ပြကင်းတံခါးကို သုံးချက်တိတိ ခေါက်လိုက်၏။

‘ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်’

နောက်ဆုံးအချက် ခေါက်ပြီးသည်နှင့် တံခါးပွင့်သွားပြီး အစောင့်က ခေါင်းပြု၍ ထွက်လာကာ...

‘ဟာ...အင်ကိုကလဲဗျာ၊ ကျွန်တော်...’

သူ၏စကားမဆုံးမီ ခုံစွမ်းက ရုတ်တရက်လည်ပင်းကို ဖမ်း ညှစ်ထားလိုက်လေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်က အတွင်းဘက်သို့ ခုန်ဝင်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် တံခါးကိုပြန်ပိတ်ကာ အစောင့်၏လည်ပင်းရှိ သွေးကြောတစ်နေရာသို့ ထောက်လိုက်ရာ...

အစောင့်မှာ အရပ်ကြီးပြတ်လဲကျ မေ့မြောသွားရလေ သည်။

ခုံစွမ်းက မိမိရောက်ရှိနေသော ပုတ်ဝန်းကျင်အား မျက်လုံး ဝေ့၍ကြည့်လိုက်၏။

အတွင်းဘက်တွင်မီးတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းညှိထားလေသည်။

ထိုမီးတိုင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ ခုံစွမ်းက တအံ့တကြဲ ဖြစ်သွားမိလေသည်။

အကြောင်းမှာ...

မီးတိုင်သည် ချောက်ကြီးတစ်ခုထဲ၌ ထွန်းထားသည်ဟု ထင်လိုက်မိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အမှန်တွင် ဤနေရာမှာ ချောက်ကြီးတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ မြေအောက်ခန်းတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

ယင်းပြတင်းပေါက်မှဝင်ပြီး လှေကားအတိုင်း ဆင်းသွား ပါလျှင် မြေအောက်ခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိသွားမည်ဖြစ်သည်။

ခုံစွမ်းက လှေကားအတိုင်း အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။

မီးထွန်းထားသော နေရာသို့ ရောက်သောအခါ လမ်းကလေးက တယ်ဘက်သို့ချိုးသွားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် သူက စဉ်းစားခြင်းပင်မပြုဘဲ ယင်းလမ်းကလေး အတိုင်း လျှောက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုအချိန် ရုတ်တရက်မီးတိုင်မှာ ငြိမ်းသွားကာ...

‘ဒုတ်’

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ခုံစွမ်း၏ ဦးခေါင်းမှ မီးပွင့်များ ထွက်သွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရပြီး လုံးဝ အမှောင်ကျသွားလေတော့သည်။

အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်

စုသင်းလင်းနှင့် လိန်ရွှောက်ဖုံးတို့သည် အဘူရာချောက်ဟုခေါ်သော သရဲရွာမှထွက်လာခဲ့ကြပြီး လုံစန်းတောင်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကပ်နေလုံးပင် လုံစန်းတောင်ပေါ်တွင် နေရာအနှံ့ သွားလာနေကြ၏။

ဤသို့သွားလာနေသည်မှာ အကြောင်းမဲ့မဟုတ်ပါ။

အရိုးစုဂိုဏ်းနှင့်တွေ့ဆုံရန် တမင်သွားနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က အရိုးစုဂိုဏ်းနှင့် လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်ကာ အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်နှင့် တွေ့ဆုံနိုင်ရန် ကြံစည်ထား၏။

သူတို့က လုံထန်း၏ပြောပြချက်အရ အရိုးစုခေါင်းဆောင်
မှာ စုတုပုအု ဖြစ်ရမည်ဟု ထင်ထားကြလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အရိုးစုဂိုဏ်းနှစ် ဂွေဆုံရန် လုံစန်း
တောင်ပေါ် တမင်တကာပင် လှည့်လည်သွားလာနေကြခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အရိုးစုဂိုဏ်းနှင့်တွေ့ဆုံလိုပါ၍ တမင်
လှည့်လည် သွားလာကာမှပင် အရိုးစုဂိုဏ်းဝင်တို့၏ အရိပ်
အယောင်ကိုပင် မမြင်ရပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူတို့ နှစ်ယောက်က အရိုးစုဂိုဏ်းဝင်များ
အစွဲမဲ့လှည့်လည်ကျက်စားရာ လုံစန်းတောလန်းထဲသို့ ဆင်း
လာခဲ့ကြလေသည်။

စုထင်းလင်းက အတန်ကြာအောင် လျှောက်လာပြီးသော
အခါ နားခိုရန်သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ ဝင်ရောက်လိုက်
သည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးကလည်း သစ်ပင်ကြီးအောက်တွင် ဝင်ရောက်
နားခိုကာ....

‘ကျွန်မတို့အဖြစ်က ခားပြတိုက်ခံရမှုကို မကြောက်ဘဲ
ခားပြတိုက်ခံရပါစေလို့ ဆုတောင်းရမယ့်အဖြစ်မျိုးပဲနော်’
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်၏။

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်လုံး (၅) ၂၁၃

‘အင်း....ဟုတ်တယ်၊ ဒါတင်ဘယ်ကဦးမှလဲ၊ ခားပြခေါင်း
ဆောင်စုတုပုအုကို ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ တွေ့ပါစေလို့ ဆုတောင်း
နေရတယ်’

လိန်ရှောက်ဖုံးက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အင်း....ဟုတ်ပါရဲ့၊ အခုနေ့များ စုတုပုအု သေသွားရှင်
အစ်ကိုတော့ ဒုက္ခပဲနော်’

စုထင်းလင်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒါကြောင့်လဲ သူကောင်းကောင်းမွန်မွန် ကျန်းကျန်း
မာမာ ချိပါစေလို့ ဆုတောင်းနေရတာပေါ့’

လိန်ရှောက်ဖုံးက စုထင်းလင်းကို စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့်
ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ဒါနဲ့ အစ်ကို ရွှေရောင်မှိုကို နည်းနည်းစားလိုက်ကာ
အအေးလက်ဝါးဒဏ်ရာ အယ်နယ်နေသေးသလဲ’

စုထင်းလင်းက....

‘သိသိသာသာကြီးကို ဆက်သာသွားတယ်ကွ’

လိန်ရှောက်ဖုံးက သူ့အားစိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

‘ရွှေရောင်မှိုကိုစားပြီး အဘ လုံထန်းလို ဖြစ်လာရင်တော့
အခက်ပဲနော်’

၂၁၄ ❀ မိုးကျော်သူ

စုဆင်းလင်းက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘အဲဒါလဲမဆိုးပါဘူး၊ အမွေးအမှင်လေးနဲ့ဆိုတော့ ပိုပြီး ကြည့်မကောင်းဘူးလား’

လိန်ရှောက်ဖုံးက မျက်စောင်းထိုးလိုက်၏။

‘အစ်ကို့ဘဝတစ်မျိုးဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ ကျွန်မ ပြောတာတာပါ။ အစ်ကိုက ရယ်မောနိုင်သေးတယ်နော်’

စုဆင်းလင်းက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်သည်။

‘မရယ်လို့ငိုနေရမှာလား’

လိန်ရှောက်ဖုံးက တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရဟန်ဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

‘ဒါနဲ့ အစ်ကို အဘလိုထန်းပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဟာ စုတုပုအဖြစ်နိုင်သလားဟင်’

စုဆင်းလင်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်၏။

‘အင်း... အဘလိုထန်းရဲ့ စကားအရဆိုရင် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဟာ စုတုပုအဖြစ် ဘယ်သူမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

လိန်ရှောက်ဖုံးက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အင်း... တစ်ချိန်က နာမည်ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ဆိုင်းအမားကြီးတစ်ယောက်ဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ခေါ်ဝေါ်ခံရရင်း ဆောင်ဘဝကို ရောက်ရတာပဲနော်’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၂၁၅

စုဆင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါဟာ သင်ခန်းစာယူရဏပေါ့’

သူတို့နှစ်ယောက် အပြန်အလှန်စကားပြောနေကြစဉ်မှာပင် သူတို့၏ ဝိယာချုပ်ပုတ်များသည် ရုတ်တရက် လှုပ်ရှားသွားပြီး အနက်ထောင်ဝတ်စုံနှင့် လူနှစ်ဆယ်ကျော် ထွက်လာလေသည်။

စုဆင်းလင်းနှင့် လိန်ရှောက်ဖုံးတို့က ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အခြေအနေကြောင့် ထိတ်လန့်သွားမိလေသည်။

သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်က ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် လှုပ်ရှားသွားသော စိတ်ကို ပြန်လည် ထိန်းချုပ်လိုက်၏။

စုဆင်းလင်းက ပြုံး၍ လိန်ရှောက်ဖုံးက ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ကဲ... မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးတွေနဲ့တော့ ပြန်ဆုံရပြီး ကျုပ်တို့က နှုတ်ဆက်လိုက်ကြမိမို့’

၂၁၆ ❀ မိုးကျသံ

လိန်ရွှေကမ်းဖုံးက ခေါင်းညှိတ်ပြကာ သိန်းငှက်ခေးကို ထုတ်လှက်လေသည်။

ထိုအချိန်ဝတ်စုံနက်များက သူတို့အနီးသို့ တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်လာကြလေသည်။

စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရွှေကမ်းဖုံးတို့က သူတို့အား မျက်တောင်မခတ်စိုက်ကြည့်ရင်း ကျောချင်းကပ် ထားလိုက်လေသည်။

ဝတ်စုံနက်များက ခြေလှမ်းကို တုန်ခနဲ ရပ်တန့်လိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် ၎င်းတို့ထဲမှဝတ်စုံနက်သုံးယောက်က ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်းစီ ပြိုင်တူတိုးလိုက်ကြ၏။

သုံးယောက်အနက် လူတစ်ယောက်က အေးစက်စက်အသံဖြင့် ဤသို့ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဪ... နဂါးလေး စုထင်းလင်းက အသုဉ်းချောက်ထဲ ကျသွားတာတောင် အသက်မသေသေးပဲကိုး’

စုထင်းလင်းက ထိုလူများအား မျက်လုံးဝေကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားတို့ရှင်ခေါင်းဆောင်ကြီးကော၊ မမပါလား၊’

သုံးယောက်အနက် လူတစ်ယောက်က...

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၂၁၇

‘ကျုပ်တို့က အရိုးစုဂိုဏ်းရဲ့ ဒုတိယ၊ တတိယနဲ့ စတုတ္ထ ခေါင်းဆောင်တွေပါ၊ မင်းကိစ္စကို ကျုပ်တို့နဲ့ပြောရင်လဲပြီးပါ တယ်၊ ဆရာကြီးလာစရာမလိုပါဘူးလေ’

စုထင်းလင်းက မဲ ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ရှင်ခေါင်းဆောင်ကြီးဟာ စတုပုဒု မဟုတ်လား’

အရိုးစုဂိုဏ်း၏ဒုတိယခေါင်းဆောင်က သူ့အားစိုက်ကြည့် လိုက်သည်။

‘သေရမယ့် လူကများ ဘာကြောင့် ဒီလောက်တောင်မှ စပ်စုချင်နေသေးတာလဲ’

‘စုထင်းလင်းက သူ့အားစေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒီမှာ... ကျုပ်က သူတစ်ပါးရဲ့နောက်လိုက်ခွေးတွေနဲ့ ရင် မဆိုင် ချင်ဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးနဲ့ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်တွေ့ချင်တယ်၊ အခုသူဘယ်မှာလဲ’

သူ၏စကားကြောင့် အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဒုတိယခေါင်းဆောင် မှာ အလွန်ဒေါသထွက်လာမိလေသည်။

‘မင်းက စကားပြော ကြီးကျယ်လှချည်လား၊ မင်းက ငါ တို့ရှင် ခေါင်းဆောင်ကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင်မှ တွေ့ ချင်နေရတာလဲ’

စုထင်းလင်းက ပခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်၏။

‘ဒါ ကျုပ်ရှင်စွဲပါ၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့မဆိုင်ပါဘူး’

၂၁၀ ❀ မိုးကျော်သူ

အရိုးစုဂိုဏ်း၏ တတိယခေါင်းဆောင်က ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား၊ မင်းက ငါတို့ဆရာကြီးကို ဘာကြောင့် တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်’

စုထင်းလင်းက သူ့အား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ဆိုစမ်းပါဦး’

အရိုးစုဂိုဏ်း၏ တတိယခေါင်းဆောင်က မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘မင်းက ငါတို့ဆရာကြီးဆီက မီးပုလဲဆေးကို တောင်းမလို့ မဟုတ်လား’

စုထင်းလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်’

အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဒုတိယခေါင်းဆောင်က အားပါးတရ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား၊ အဘော်လားတဲ့ကောင်ပဲ၊ မင်းကို သေစေချင်လို့ အသူမှာချောက်ထဲပို့ချာဘာကို ဘယ်သူက ဆေးပြန်ကုပေးမှာတဲ့လဲ’

စုထင်းလင်းက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်၏။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ် သူတို့နဲ့တွေ့ချင်တယ်’

နဂါးပျက်စောင်း သိမ်းငှက်ပျက်လုံး (၅) ❀ ၂၁၉

အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဒုတိယခေါင်းဆောင်က စိတ်မရွည်တော့ ဟန်ဖြင့်...

‘အေး...ဒါဆိုရင်လဲ နောင်ဘဝကျမှ တွေ့ပေမော့’

ဟု ပြောကာ သူ့လူချားအား လက်ကိုင်ခွယ်မ်း၍ အချက်ပြလိုက်လေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းသားဝတ်စုံနက် နှစ်ဆယ်ခန့်တို့သည် စုထင်းလင်းနှင့်လိန်ရွှောက်ဖုံးတို့အား အတင်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲမှာ ပြင်းထန်လွန်းလှပေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းသား နှစ်ဆယ်တို့သည် စုထင်းလင်းနှင့် လိန်ရွှောက်ဖုံးတို့အား အတင်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြလေ၏။

သူက ပြောပြောဆိုဆို အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လိန်ရွှောက်ဖုံးသည် အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဒုတိယခေါင်းဆောင်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်နေသောကြောင့် စုထင်းလင်းအား ကူညီရန် မတိုက်ခိုက်ပေးနိုင်ပါချေ။

၂၂၀ ❀ မိုးကျော်သူ

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် သူ၏ အားအထားရဆုံး ဖြစ်သော အဆေးလက်ဝါးသိုင်းကို အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်နေ လေသည်။

စုထင်းလင်းကလည်း တစ်ခါခါခွဲရပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အထူးသတိထားကာ တိုက်ခိုက်နေလေသည်။

သူက ဓားရှည်ကို လျင်မြန်သွက်လက်စွာ ဝှေ့ဖမ်း ကာ ကွယ်ရင်း အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ လက်ဝါးရှိက်ချက်မှ ခုခံရှောင်တိမ်းနေလေသည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးကလည်း ဓားကွက်များကို သွက်လက်လျှင် မြန်စွာဖြင့် အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်နှင့် တိုက်ခိုက်နေ လေသည်။

ထိုအချိန်—

ကျန်ရှိနေသော အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ငယ်သားလေးယောက်က သူမအား ဝင်ရောက် ထိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

လိန်ရှောက်ဖုံးက သူမ၏ဓားကွက်မှ အထက်မြက်ဆုံး ဖြစ် သော ဟင်္သာမောင်နှံ ဓားကွက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဟင်္သာမောင်နှံ ဓားကွက်သည် အလွန်လျင်မြန်၍ အက်မြက် လှပေသည်။

‘အား....’

‘အီး....’

အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်တို့မှာ စူးရှစွာ အော် ယစ်ရင်း လဲကျကုန်လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

ယခုလိန်ရှောက်ဖုံးက အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဒုတိယဂိုဏ်းခေါင်း ဆောင်နှင့် ငယ်သား နှစ်ယောက်တို့အား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေရပြန်လေသည်။

သို့ရာတွင်....

သူသည် မောပန်းစ ပြုနေပြီဖြစ်သောကြောင့် ဒုတိယ ခေါင်းဆောင်နှင့် ကျန်ငယ်သားနှစ်ယောက်တို့အား မနည်းပင် ကြိုးစား၍ ခုခံတိုက်ခိုက်နေရလေသည်။

ဒဏ်ရာရထားသော စုထင်းလင်းမှာလည်း ယခင်ကလောက် သွက်သွက်လက်လက်တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိပါချေ။

သို့သော်....

အရိုးစု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ လက်ဝါးရှိက်ချက်များကို ရှောင်တိမ်းနိုင်နေစေး၏။

သို့ရာတွင် သူက တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းကား မရှိပါချေ။

ဤအတိုင်းသာဆိုပါလျှင် အချိန် ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ဆူငါးခြေအနေမှာ ပို၍ဆိုးရွားလာနိုင်ကြောင်း စုထင်းလင်းက နားလည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏ရစ်ထဲ၌ လေးလံလာမိလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်.....

လူနှစ်ယောက်သည် အဝေးဆီမှ ပြေးလွှားလာနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ ရင်ထိတ်သွားမိလေသည်။

အကြောင်းမှာ အရိုးစုရိုက်ဘက်မှလူများ ထပ်မံရောက်ရှိလာပါလျှင် သူတို့၏အခြေအနေမှာ ဆိုးရွားရတော့မည်ဟု နားလည်ထား၍ ဖြစ်ပေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုလူနှစ်ယောက် အနီးသို့ရောက်ရှိလာသောအခါ စုထင်းလင်းက အလွန်ဝမ်းသာသွားမိလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ခေါင်းကြီးနှင့် ခါးကုန်းသော အဘိုးအို ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလော။

စုထင်းလင်းက ခါးကုန်းသောအဘိုးအိုအား မသိသော်လည်း ခေါင်းကြီးနှင့်အတူ ပါရှိလာခြင်းကို ကြည့်လိုက်ရုံနှင့် မိမိတို့အား အကူအညီပေးမည့် လူများဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။

ခါးကုန်းအဘိုးအိုသည် တိုက်ပွဲအနီးသို့ရောက်ရှိလာသည်နှင့် သူ၏ ကုန်းနေသောခါးမှာ ဆန့်သွားလေသည်။

သူက စကား ထစ်ခွန်းမျှမပြောဘဲ အရိုးစု ရိုက်ခေါင်းထောင်အား ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စုထင်းလင်းက ယခုမှ အသက်ရှူချေခင်သွားကာ ခေါင်းကြီးထံသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ခေါင်းကြီးက သူထံသို့ ပြေးလွှားလာကာ မီးပုလဲဆေးမြစ်တစ်ပိုင်းကိုလှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

‘နဂါးလေး စုထင်းလင်း.....ဒီ မီးပုလဲဆေးမြစ်ကို အပြန်ဆုံးသောက်လိုက်ပါ’

စုထင်းလင်းက သူ့လက်ထဲမှ မီးပုလဲဆေးမြစ်ကို လှမ်းယူကာ ချက်ချင်းပင် သောက်ချလိုက်လေသည်။

သူက ထိုမီးပုလဲဆေးမြစ် သောက်ချလိုက်သည်နှင့် မိမိသိလိုသော အရာကို မေးလိုက်၏။

‘ဟောဟိုခါးကုန်းကြီးက ဘယ်သူလဲဗျ’

ခေါင်းကြီးက ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘အဲဒီလူဟာ ခါးကုန်းအတိုးဆို ဟန်ဆောင်ထားတဲ့ စုတုပုအုလေ’

သူ၏ကားကြောင့် စုထင်းလင်းက အံ့ဩသွားကာ အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ထံသို့ ညွှန်ပြကာ....

‘ဒါဖြင့်ရင် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ဘယ်သူလဲ’
ခေါင်းကြီးက ပခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်၏။

‘နောက်တော့ သိရမှာပေါ့’

ထိုအချိန်....

လိန်ရှောက်ဖုံး၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်၍ ရှောင်တိမ်းလိုက်သော အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဒုတိယခေါင်းဆောင်က သူတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

စုထင်းလင်းက တွေ့ခြင်းပင်မပြုဘဲ ဓားတစ်ချက် ဝေ့ယမ်းလိုက်လေသည်။

‘အား....’

စူးရှသော အော်သံနှင့်အတူ အရိုးစုဂိုဏ်း၏ ဒုတိယခေါင်းဆောင်မှာ လဲကျ ဆေးဆိုးသွားလေတော့သည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်နှင့် စုတုပုအုတို့မှာ . အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

စုတုပုအုက တိုက်ခိုက်ရင်းမှ....

‘မင်းက ငါလိုအယောင်ဆောင်ပြီး အအေးလက်ဝါး သိုင်းကို အသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား’

သူက ယင်းသို့ပြောရင်း ပြင်းထန်သွက်လက်သော လက်ဝါး ရိုက်ချက်များဖြင့် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အား အုပ်စီး၍ တိုက်ခိုက်လေသည်။

အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်မှာ အခြေအနေမဟန်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူက စုတုပုအုကို မည်သို့မျှ ပြန်မပြောဘဲ အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ခိုက်ရင်းမှ ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်နေလေသည်။

သို့သော်....မလွတ်ပါချေ။

‘ဝုန်း...’

ဟူသော အသံနှင့်အတူ စုတုပုအု၏ လက်ဝါးက အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်၏ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ကျရောက်သွားလေသည်။

‘အဲဒါမှ အအေးသက်ဝါးအစစ်က’

စုတုပုအုက ယင်းသို့ အော်ဟစ်ရင်းမှ ခြေလှမ်းယိမ်းယိုင်သွားသော အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်အား နောက်ထပ် လက်ဝါးရိုက်ချက်တစ်ချက် ထပ်မံရိုက်ချလိုက်ပြန်လေသည်။

‘ဝန်း’

အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်မှာ ပက်လက်လန် လဲကျကာ
ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ ဆန်ထွက်လာလေသည်။

စုတုပုအသည် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ မျက်နှာအား
ဆေးအချာကြည့်ကာ အတူထပ်ထားသော သားရေတုကိုခွာ
လိုက်၏။

အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်၏ မူလမျက်နှာ ပေါ်လွင်လာ
လေသည်။

‘ဪ... ဖေ့အင်း ခင်ဗျားကိုး’

လူမိုက်နီဂုံး

ခုံစွမ်းက သတိရ၍ မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ
သူသည် အခန်းကျဉ်းကလေးတစ်ခုခုတွင်း၌ ချပ်နှောင်ခြင်း
ခံထားရသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အခန်းတွင်းဝယ် သူတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါ။

သူ၏အနီးတွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်လည်း ရှိနေ၏။

ယင်းမိန်းကလေးမှာ မည်သူ့ မည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း သူက
ချက်ချင်းသိရှိလိုက်လေသည်။

‘ဟေ့... မင်းက သူဌေးကြီးထန်ရှမ်းရဲ့သမီး ထန်အိစောင်း
မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်လေသည်။

‘မင်းက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီအခန်းထဲကိုရောက်နေတာလဲ’

ထန်အိတောင်းက အကြိတ်လိုက်သည်။

‘ဟို...သူဌေးသား တဏှာရှုံး ကျန်းဝါးကြောင့်ပေါ့’
ခုံစွမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘အင်း...ပြောပါဦး’

ထန်အိတောင်းက အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်သည်။

‘သူက အရိုးစုဂိုဏ်းသားတွေနဲ့ဆက်သွယ်ပြီး ကျွန်မကိုပြန်
ပေးဆွဲထားတဲ့သဘောပေါ့၊ စုထင်းလင်းလာပြီး အဖမ်းခံမှု
ပြန်လွှတ်မယ်တဲ့လေ၊ ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် ဟန်မော်သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင် ပိုင်ရှင်
ဟာ အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ပေါ့ဟုတ်လား’

ထန်အိတောင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘အင်း... အဘက မသိသေးဘဲကိုး၊ ဒီဟန်မော် သားရေ
ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်ပိုင်ရှင် ဖေဟိုလူက အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်း
ဆောင် မဟုတ်ပါဘူး’

ခုံစွမ်းကမျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

‘ဒါဖြင့် အရိုးစုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ဘယ်သူလဲ’

ထန်အိတောင်းက...

‘အရိုးစုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ဟာ သူ့ရဲ့ညီ ဖေအင်းဆိုတဲ့
လူပဲ’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်...

‘ဪ...ဖေအင်းက ဖေဟိုလူရဲ့ညီကိုး၊ မိန်းကလေးသိ
သလောက်ပြောပါဦး’

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၈) ❀ ၂၂၉

ထန်အိတောင်းက ...

‘ကျွန်မကိုချုပ်ထားရင်း သူ့တို့ပြောဆိုနေကြတာကတော့
ဖေအင်းက ဓားပြ ခေါင်းဆောင်၊ အစီကို လုပ်တဲ့လူက
ဖေဟိုလူက သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင် ပိုင်ရှင် ဆိုတော့
သားရေပစ္စည်းတွေ လာရောင်းတဲ့ မှုဆိုးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
အစ်ကိုကသတင်းပေး၊ ညီကလမ်းကဆီးပြီး လူသတ်တိုက်ခိုက်
နေကြတာပဲ’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘ဒါနဲ့ ဖေရှောက်လူက ဘယ်သူ့သားလဲဟင်’

ထန်အိတောင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

‘တကယ်တော့ ဖေရှောက်လူဟာ ဖေအင်းရဲ့ သားပါ၊
ဖေအင်းက / တောထဲ တောင်ထဲမှာ ဓားပြတိုက်နေလေတော့
ဘကြီးဖြစ်တဲ့ ဖေဟိုလူရဲ့ထက်ထဲမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရလို့ ဖေ
ရှောက်လူက ဘကြီးကိုကိုယ်အဖေလို့ထင်နေတာလေ’

ခုံစွမ်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်...

‘ဪ...ဪ...ဒါဖြင့် ဖေအင်းရဲ့ မိန်းမကကော’

ထန်အိတောင်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဒါတော့ ကျွန်မလဲမသိဘူး’

ထိုအချိန် လူတစ်ယောက် ရယ်မောသံ ထွက်ပေါ်လာ
လေသည်။

၂၃၀ ဖိုးကျော်သူ

‘ဟား...ဟား...ဟား၊ လက်စသတ်တော့ မင်းက သူခိုးမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါက သူခိုးထင်ပြီး ဖမ်းထားလိုက်တာ၊ မင်းကို ကြည့်ရတာ ထောက်လှမ်းရေးသမားနဲ့တူတယ်၊ ထောက်လှမ်းရေးသမားတွေဟာ ဒီလိုပဲ အရှက်ဘူးတောင်းကြီး တစ်လုံးနဲ့ လျှောက်သွားနေတာပဲလားကွ...ဟေ...’

ယင်းအသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက်က ဖျောက်ခိုဇာလေသည်။

ခုံစွမ်းက ထိုလူအား စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘မင်းက ကုန်သည်ကြီးဟန်ဆောင်ထားတဲ့ ဓားပြခွဲအစ်ကိုပေါ့ ဟုတ်လား’

ဖေဟိုလူက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား ဟုတ်ပါတယ်... ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါ့ညီ ပြန်လာရင်တော့ မင်းကိုဖမ်းပေးတဲ့အတွက် ငါ့ကို ဆူငွေတွေ အများကြီးပေးမှာ၊ သေချာနေပြီဟေ့’

ခုံစွမ်းက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘မင်းကော... ကုန်သည်ယောင် ဆောင်ပြီး ဓားပြတွေကို ထက်ထောက်ချနေတဲ့သူဆိုတာ ကြာခင်ဘူးပေါ်သလို ပေါ်ကုန်မယ်ဆိုတာ ရဲရဲကြီး ငါ့ပြောရဲတယ်ကွ... သိလား’

ဖေဟိုလူက အားဝါးတရ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ၂၃၁

‘ဟား...ဟား...ဟား၊ အရက်သမားကြီးက သတ္တိတော့ မနည်းပါလား၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားနာမည်ရင်းက ဘာလဲဆိုတာ မသိရဘူးလားဗျ’

ခုံစွမ်းက ပခုံးတစ်ချက် တုန်လိုက်သည်။

‘မင်းညီနဲ့ တွေ့တဲ့အခါကျရင်တော့ သိရမှာပေါ့’

ဖေဟိုလူက မဲပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

‘ငါ့ညီနဲ့တွေ့တဲ့ အခါကျရင် မင်းဟာ မသားပေါ်နေပြီ၊ နာမည်ကိုတောင်မှ ပြောခွင့်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး’

ခုံစွမ်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘သိပ်လဲ အပြောမကြီးနဲ့လေ၊ မင်းညီရဲ့သိုင်းမညာက ဘယ်လောက်အဆင့်မြင့်လို့လဲ’

ဖေဟိုလူက ပခုံးတစ်ချက် တုန်လိုက်လေသည်။

‘အို... ငါ့ညီရဲ့သိုင်းမညာဟာ ဘယ်လောက် အဆင့်မြင့်တယ်ဆိုတာ မင်း ငါ့ညီနဲ့တွေ့ရင်သိမှာပေါ့၊ သူဟာ ဒီမညာတွေကို လိုချင်လွန်းလို့ သူ့ရဲ့ အင်မတန်ချင်တဲ့ ရည်းစားကိုတောင်မှ သူများလက်ထဲမှာ အဆုံးရှုံးခံခဲ့ရတာကွ’

ခုံစွမ်းက မဲပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဪ... ဟုတ်လား၊ တော်တော် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးပဲ၊ ဆက်ပြောပါဦး’

၂၃၂ ❀ မိုးကျော်သူ

ဖေဟိုလူ၏မျက်နှာ တည်ကြည်သွားလေသည်။

‘အင်း...သေရမယ့်မသာတွေကိုတော့ ပြောပြရတာအရသာ ရှိပါတယ်လေ၊ ဝူးမေဆိုတဲ့မိန်းကလေးဟာ ငါ့ညီနဲ့ လက်ထပ် တော့မယ့်မိန်းမပဲ၊ ဒါပေမယ့် လူသုံးယောက်ရဲ့ သိုင်းပညာကို လိုချင်လို့ ဝူးမေကို အဲဒီလူတွေလက်ထဲ ထိုးအပ်ခဲ့ရတယ်လေ’

ခုံစွမ်း၏ရင်ထဲ၌ နာကျင်လာမိလေသည်။

‘ဪ...ဪ’

ဖေဟိုလူက စကားဆက်လိုက်၏။

‘အဲဒီလူတွေရဲ့ သိုင်းပညာကို ဝူးမေက ခိုးလာပြီး ငါ့ညီကို ဖန်နဲ့ပြ၊ ငါ့ညီကလေးကျင့်နဲ့ အဲဒီလူသုံးယောက်ရဲ့ သိုင်းပညာလဲ ရရော ဝူးမေမ္မာလဲကလေးတစ်ယောက် ရခဲ့တယ်လေ၊ ငါ့ညီ ဟာ ဝူးမေကိုလက်ထပ်ပြီး ကလေးကိုတော့ အပြတ်ရှင်းပစ် လိုက်တယ်၊ ကဲ...နောက်ထပ် ဘာများသိချင်သေးလဲ’

ခုံစွမ်းက ဝူးမေ၏အဖြစ်ဆိုးကို သနားမိသော်လည်း တစ် ဖက်မှ ပြန်တွေးလိုက်သောအခါ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ် မုန်းတီးမိလေသည်။

‘ဪ... ဒါနဲ့ ဒီမိန်းကလေးကို ဘာဖြစ်လို့ ဖမ်းထားရ တာလဲဗျ’

ဖေဟိုလူက ထန်အိတောင်းအား တစ်ချက် ကြည့်ကာ...

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၃) ❀ ၂၃၃

‘ဪ... ငါကတော့ ငွေရဖို့ပဲလေ၊ ပြီးတော့ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်ဆိုသလို ကျန်းဝါက သူ့ကိုဖမ်းဖို့အကြံပေးတယ်၊ ဖမ်းပေးတဲ့အတွက်လဲ ငွေပေးတယ်’

သူက စကားဆက်လိုက်သည်။

‘ငါ့ညီက ကောင်မလေးကို ဖမ်းခဲ့တယ်၊ သူ့က ကောင်မ လေးကိုဖမ်းပြီးမှ ကောင်မလေးဟာ စုထင်းလင်းရဲ့ ချစ်သူ ဆိုတာလဲသိရော စုထင်းလင်းရဲ့ အသက်နဲ့ အပားအယူလုပ်နေ တာလေ၊ ဒီမိန်းကလေး လွတ်မယ့်နေ့ဟာ စုထင်းလင်း သေတဲ့ နေ့ပဲ ဖြစ်ရမယ်’

ခုံစွမ်းက ထန်အိတောင်းအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

‘ကျန်းဝါက ဒီကိုအာလာလုပ်တာလဲ’

ထန်အိကောင်းက မဲပြီးပြီးလိုက်သည်။

‘သူကတော့ စုံးစံအတိုင်းပေါ့၊ ကျွန်မကို စိတ်မချလို့ လာ လာကြည့်နေတာလေ၊ သူ့ကိုကြည့်ရတာ ကျွန်မကို အခုလို ဖမ်းခိုင်းထားပြီးမှ နောင်တရနေပုံမျိုးပဲ’

ခုံစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

‘သူက မင်းကို ပြန်ခေါ်မသွားဘူးလား’

ထန်အိတောင်းက ခေါင်းခါးဖမ်းလိုက်၏။

၂၃၇ ❀ မိုးကျော်သူ

‘ဟင့်...အင်း...ဖေ့အင်းက သဘောမတူဘူးလေ၊ သူက စုထင်းလင်းကို အသေသတ်နိုင်မှ လွတ်ပေးမယ်လို့ပြောပါတယ်’

ခုံစွမ်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘အင်း...ဒါဆိုရင် မင်းကို သူတို့က ဒီတစ်သက် လွတ်ပေး တော့မယ် မထင်ပါဘူး’

ဖေ့ဟိုလူက လှောင်ပြုံးပြုံးလိုက်၏။

‘အို...စုထင်းလင်းသစ် ဒီကိုလာပြီး အသေခံပါစေ၊ ကျုပ်ညီ က...သူ့ကိုလွတ်ပေးမှ သေချာပါစာမိဗျာ’

ထိုအချိန် မြေအောက်ခန်းဆီသို့ဆင်းလာသော ခြေထောက်များ ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဖေ့ဟိုလူက ခြေထောက်များထဲသို့ လှည့်ကြည့်ကာ...

‘ဟော...ကျုပ်ညီတောင်မှ ရောက်လာပြီထင်တယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ခုံစွမ်းနှင့် ထန်အိတောင်းသို့နှစ်ယောက်က ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြင့် အခန်းဝသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

မှန်ပေသည်။

အခန်းထဲသို့ ဖေ့အင်းက ဝင်ရောက်လာလေသည်။

နဂါးမျက်စောင်း သိမ်းငှက်မျက်လုံး (၅) ❀ ၂၃၈

ဖေ့အင်း၏အသွင်မှာ ဒေါသထကြီးနိုင်လှပေသည်။

သူက အချုပ်ခန်းအနီးသို့ ခြေထောက်ပြင်းဖြင့် လျှောက်လာ ပြီး ထန်အိတောင်းနှင့် ခုံစွမ်းတို့နှစ်ယောက်အား အကဲခတ်၍ ကြည့်နေလေသည်။

ဖေ့ဟိုလူက ခုံစွမ်းကို မေးငေါ့ပြကာ...

‘ဘယ်နှယ်လဲညီလေး... ဟောဒီက အဘိုးကြီးကို မင်းက အလိုရှိနေတာ အမှန်ပဲမဟုတ်လား’

ဖေ့အင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘သူ့ကိုချုပ်ထားတဲ့ အချုပ်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက် ပါ’

ဖေ့ဟိုလူက ညီဖြစ်သူ၏စကားအတိုင်း ခုံစွမ်းနှင့် ထန်အိ တောင်းတို့ နှစ်ယောက်အား ချုပ်နှောင်ထားသော အချုပ်ခန်း တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

အချုပ်ခန်းတံခါး ပွင့်သွားသည်နှင့် ဖေ့အင်းက ဖေ့ဟိုလူ အား အချုပ်ခန်းထဲသို့ ဆောင်ကန်၍သွင်းလိုက်သည်။

‘ဝုန်း’

ဖေ့ဟိုလူက ကမန်းကတန်း လူးလဲ၍ထလိုက်ပြီး...

၂၃၆ ❀ မိုးကျော်သူ-

‘ဟာ... ညီလေး... ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ’

ဟု အံ့ဩစွာ မေးလိုက်လေသည်။

ဖေ့အင်းက စကားမပြောပါ။

သူက ခုံစွမ်းနှင့် ထန်အိတောင်းတို့အား အချုပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ခုံစွမ်းနှင့် ထန်အိတောင်းတို့နှစ်ယောက်မှာ ဖေ့အင်း၏ အပြုအမူကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်က တုံ့ဆိုင်းနေခြင်း မရှိဘဲ အချုပ်ခန်းထဲမှ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ခုံစွမ်းနှင့် ထန်အိတောင်းတို့နှစ်ယောက်က အချုပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသည့်အခါ ဖေ့အင်းက အချုပ်ခန်းတံခါးကို ပိတ်ကာ ဘေးဒုခတ်လိုက်လေသည်။

ဖေ့ဟိုလူက ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်နေရင်းမှ...

‘ညီလေး... မင်းဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ’

ဖေ့အင်းက စကားမပြောပါ။

သူက သူ၏မျက်နှာဖုံးကို ဆွဲချွတ်လိုက်လေသည်။

ဖေ့အင်း၏ တပ်ဆင်ထားနေကျ မျက်နှာဖုံးကို ဆွဲချွတ်လိုက်သောအခါ ချောမောသန့်ပြန့်သော လူရွယ်တစ်ယောက်၏ မျက်နှာက ပေါ်လွင်လာလေသည်။

ဖေ့ဟိုလူက လူရွယ်အား တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့်...

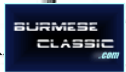
‘မင်း... မင်း... နဂါးလေးစုထင်းလင်း...’

မှန်ပါသည်။ နဂါးလေးစုထင်းလင်းသည် လုံစန်း တောတန်းထဲတွင် အရိုးစုဂိုဏ်းသားများအား စုတုပုအု၊ သိန်းငှက်မယ် လိန်ရွှေကံဖုံးတို့နှင့် လက်တွဲ၍ သုတ်သင်ပြီးသောအခါ ဤနေရာသို့လာရောက်၍ ထန်အိတောင်းတို့အား ကယ်တင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

လုံစန်းတောဆန်းတွင် ဆောင်းကျန်းမင်းမူနေသော အရိုးစုဂိုဏ်းကြီးမှာ ပြိုကွဲချုပ်ငြိမ်းသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုသတင်းကို ကြားလိုက်သည်နှင့် ကူးဖေ့ခံတပ်မှ ခံတပ်မှူးကြီးယဲ့ကျောင်းက ရာထူးတစ်ဆင့်တက်ပေးသော တံဆိပ်များကို ယူဆောင်လာကာ တပ်မှူးလေး စုထင်းလင်း၏ လက်ထဲသို့ လွှဲအပ်ပေးလေသည်။

သူက စုထင်းလင်းအား ကြည့်ကာ...

‘မင်းရဲ့ စွမ်းစွမ်းတမံ လုပ်ဆောင် ကြီးပမ်းချက်တွေကို ငါတို့ကဂုဏ်ယူပါတယ် စုထင်းလင်း၊ မင်းဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ သားကောင်းတစ်ယောက် ပီသပါပေတယ်’

ဟု လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ချီးကျူးပြောဆိုလေသည်။

စုထင်းလင်းက စတုဂဏှခုံစွမ်း၊ ခေါင်းကြီးနှင့် လိန်ရွှောက် ဖုံးတို့အား လက်ညှိုးထိုးပြကာ ...

‘သုတ္တံလို မျိုးချစ်စိတ်ရှိတဲ့ လူတွေကသာ ဝိုင်းဝန်းမကူညီ ဘူးဆိုရင် ဒီအရိုးစုဂိုဏ်းကို အပြီးတိုက်ပြိုကွဲသွားအောင် မချေ မနှိုးနိုင်ပါဘူးခင်ဗျာ’

ခံတပ်မှူးကြီးယဲ့ကျောင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဒီအကြောင်းတွေကို ငါအကုန်သိပြီးပါပြီ၊ သုတ္တံတစ်တွေ ကိုလဲဂုဏ်ပြုဖို့ မြို့စားကြီးဆီက အမိန့်ရထားပါတယ်’

စုထင်းလင်းက ဝမ်းသာသွားမိလေသည်။

‘ဒါဆိုရင် ဝမ်းသာစရာပေါ့ဗျာ’

ခံတပ်မှူးကြီးက စုထင်းလင်း၏အနီးသို့တိုးကပ်ကာ တီးတိုး ပြောလိုက်လေသည်။

သူ၏စကားကြောင့် စုထင်းလင်းက လိန်ရွှောက်ဖုံးထံသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိလေသည်။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုးသား စုထင်းလင်း ပြောလိုက်သည် စကားများမှာ....

‘မင်းကို မြို့စားကြီးကိုယ်တိုင် လိန်းရွှောက်ဖုံးနဲ့ လက်ထပ်ပွဲ လုပ်ပေးမလို့ကွ’

ဟု ဖြစ်ထောင့်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

စုထင်းလင်း၏ချက်နှာတစ်ခုလုံး ဝင်းထိန်သွားမိလေသည်။

ထိုအချိန် သူကလိန်ရွှောက်ဖုံးရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး လိန် ရွှောက်ဖုံး၏ လက်တစ်ဖက်ကို အသာအယာ ဆွဲလိုက်လေသည်။

မလှမ်းမကမ်းမှ အက်ခတ် ကြည့်နေသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်သထိုး မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် ခြေတစ် ဖက်ဆောင့်ကာ တစ်ဖက်သို့ လျှောက်လှမ်း၍ ထွက်သွားလေ သည်။

ယင်းမိန်းကလေးမှာ ထန်အိတောင်းမှလွဲ၍ တခြားလူ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။

လူအားလုံးဝမ်းသာနေကြ၏။

အားလုံးထဲတွင် ဝမ်းသာပီတိအဖြစ်ဆုံး လူနှစ်ယောက်ကို ပြပါဆိုလျှင် စုတုပုအုနှင့် ခုံစွမ်းတို့ကို ပြရမည်သာ ဖြစ်၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မကြာမီရက်အတွင်း၌ လူကောင်း ပကတိဖြစ်၍ ပြန်လာတော့မည့် သွေးသောက်ရောင်းရင်းကြီး လုံဆန်းအား တွေ့မြင်ကြရတော့မည်မဟုတ်ပါလော။

ဆိုးသွမ်း သောင်းကျန်း နေကြသော အရိုးစု ဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်ရန်စွယ်မှာ ကင်းလွတ်သွားခဲ့လေပြီ။

BURMESE
CLASSIC
.com

ထို့ကြောင့် စိန်တိတ်မြို့သို့ သွားလာ ကူးသန်းရောင်းဝယ် နေကြသည့် ကုန်သည်များနှင့် တောလိုက်မုဆိုးများ တို့မှာလည်း ဝမ်းသာရွှင်မြူးနိုင်ကြပြီဖြစ်လေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ။

မိုးကျော်သူ